

Homeri Iliadis carmina

<https://hdl.handle.net/1874/235356>

HOMERI
ILIADIS CARMINA

CUM APPARATU CRITICO

EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA

PARS PRIOR. Carm. I—XII

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MDCCLXXXVII

mm 12285

W. oct.
2116

HOMERI ILIAS

HOMERI ILLADIS CARMINA

CUM APPARATU CRITICO

EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF
MDCCLXXXVII

VIRO CLARISSIMO

C. G. COBET

MAGISTRO VENERANDO

GRATI DISCIPULI

In fronte libri neque rationes nostras defendere in animo est neque impugnare alienas. Ea enim criseos Homericae est condicio, ut si de singulis quaestionibus illuc pertinentibus varia virorum doctorum placita referre diiudicare velis, intra praefationis angustos cancellos continere te nequeas. Itaque ea cuncta differenda duximus; dabitur autem occasio opiniones nostras exponendi et asserendi in Enchiridio dictionis Homericae quod, magna ex parte iam nunc elaboratum, *Ἐπιλεγμένων* instar Iliadis Odysseaeque recensionis subiuncturi sumus, si modo vires nos non defecerint. Summarium autem eius libri, scholarum in usum lingua patria compositum, intra paucos menses in lucem prodibit, quod cedat in locum libelli anno 1883 a nobis evulgati ¹⁾, quem nunc divenditum fere esse monuit nos bibliopola.

Una autem eademque ratione amplior breviorque grammatica erunt digestae, idem erit paragraphorum ordo et numerus; itaque lector sicuti hac Homeri recensione usus in annotatione legerit: „cf. n^o...“, utrumque enchiridium citari sciat. Spes autem est fore ut intra temporis spatium non ita magnum poematum editio et dictionis Homericae grammatica duplex ad finem perducere possint; interim rogatos velimus lectores ne stomachentur cum ad libellos nondum emissos ablegari se videant.

Lectionum vitiosarum farraginem undecunque corradere noluimus. Aliquanto magis etiam chartis parcere posse nobis videbatur quam fecit *ΝΑΥΚΙΟΥΣ* ²⁾, cum non nostrum duceremus denuo ostendere quod Cobetus

---

¹⁾ Het taaleigen der Homerische gedichten. — Leiden A. W. Sijthoff 1883.

(Der Dialect der Homerischen Gedichte, aus dem Holländischen übersetzt von Dr. E. Mehler. — Leipzig B. G. Teubner 1886.

Grammaire de la langue d'Homère, traduit du néerlandais par J. Keelhoff Dr. phil. — Mons H. Manceaux 1887.)

²⁾ *Homeri Odyssea* ed. A. ΝΑΥΚ, Berolini ap. Weidmannos 1874; *Ilias* 1877, pars posterior 1879.

et Nauckius — ne plures nominemus — inter prudentes dudum evicerunt, vitiis omne genus cum alios codices scaterere tum Homericos; in his grammaticae artisque metricae vel prima elementa passim contemni ¹⁾, intercidisae syllabas vel tota vocabula, aliena per dittographiam aliisve causis irrepsisse, ordinem verborum etiamsi metrum obstaret sexcentis locis esse turbatum. Haec omnia vix quemquam hodie latere possunt; si quis autem nondum satis perspecta habeat aut quacunq̄ue de causa varietatem lectionis requirat integram, ad eundae ei erunt copiae LAROCII ²⁾, non convivis illae sed ipsis coquis paratae. Nos studiosae iuventutis potius commodis prospicere cupientes, ad CHRISTII ³⁾ RZACHII ⁴⁾ CAUERI ⁵⁾ rationem propius accessimus ⁶⁾; exemplar autem editionis Rzachianae recensioi nostrae pro fundamento substravimus, cum collectanea nostra, per adversaria et commentariolos variasque editiones sparsa, in unum corpus contrahere coepimus et in eam formam redigere ut typhothetae tradi possent.

Minus parcos nos praestitimus in referendis virorum doctorum coniecturis, multamque operam dedimus ut suo singulae auctori tribuerentur. Qua in re non temere aliis credendum esse abunde experti sumus. In Bekkeri et Nauckii editionibus constanter fere ommissa sunt criticorum nomina, cum pluris referre putarent quid dictum esset quam quis dixisset; qui tamen suas ipsorum coniecturas asteriscis insigniendo ultro concessisse videntur etiam nomina auctorum alicuius momenti esse. Sed praestat sane reticere quam falsa referre; in Christii autem et Rzachii annotationibus multae emendationes tributae sunt recentioribus et vel recentissimis quibusdam criticis, quae dudum a veteribus nostrae disciplinae heroibus essent occupatae. Quod non eo sane consilio dicimus ut horum editorum diligentiae, unde uberes fructus in

¹⁾ Multorum instar exemplorum est Y 99, ubi metro et grammatica invitis *ἰθὺς βέλος* pro *ἰθὺ βέλος* (—οο—) legitur in optimis codicibus Veneto A, Laurentiano C, Syriaco rescripto, nec non in editionibus Flor. Ald. Rom.; quid quod fuit qui in codice A annotaret „ἐν ἄλλῃ ἰθὺ χωρὶς τοῦ σ“, nec intellexeret una litura delendam esse literam importunam!

²⁾ *Homeri Odyssea* ed. J. LA ROCHE, Lipsiae ap. B. G. Teubner 1867, pars posterior 1868; *Ilias* 1873, pars posterior 1876.

³⁾ *Homeri Iliadis carmina* seiuncta discreta emendata prolegomenis et apparatu critico instructa ed. G. CHRIST, Lipsiae ap. B. G. Teubner 1884.

⁴⁾ *Homeri Iliadis carmina* ed. A. RZACH, Lipsiae ap. G. Freytag 1886, pars altera 1887.

⁵⁾ *Homeri Odyssea* scholarum in usum ed. P. CAUER, Lipsiae ap. G. Freytag 1886, pars altera 1887.

⁶⁾ Et proxime quidem ex his Rzachium secuti sumus, quo cum viro docto multis in rebus nobis convenire non sine gaudio vidimus. Cum Cauero vero prorsus facimus in *διεπνεταμέναις*; quae dicuntur formis verborum contractorum reiciendis.

nostrum opus redundasse grati agnoscimus, obrectemus aut nostram qualemcunque extollamus, sed ut a viris doctis, quorum in manus ventura est haec editio, petere possimus ne inclementius iudicent si forte asteriscos appositos viderint coniecturis quas ante nos ab aliis propositas esse sciant. Non dubitamus enim quin nobis acciderit ¹⁾ quod aliis haud raro accidisse sciamus, sed talia condonari nobis posse speramus, nam aliquanto plures fortasse suis reddidimus auctoribus ²⁾, Heynio inprimis, cuius editionem criticam multis hodie immerito sordere nec satis a nostrae aetatis criticis pervolvi suspicamur.

¹⁾ Sic in annotatiuncula ad *A* 18 coniecimus *vaioito* pro *oixioito*, sero autem vidimus occupatam esse emendationem, quae Nauckio tribuenda fuerat et in textum recipienda. Eadem medela *Ξ* 116 *Υ* 218 a Nauckio sunt sanati.

²⁾ Rei non raræ exempla quaedam in paginae calce afferenda videntur. Versu *I* 42 pro *ὧ; τε νείσθαι* editum videbis *ἀπονείσθαι*, et emendationis rationem in notis redditam invenies. Quam correctionem Nauckio tribuunt Christius et Rzachius, et verum est sane in textu editionis Nauckianae eam extare; at non excogitavit eam Nauckius neque asterisco adscripto sibi vindicavit, sed desumpsit ex Lehrsii libro, unde Bekkerus ante eum hauserat; in Bekkeri enim annotatione legitur: „*ἀπονείσθαι* Lehrs. Arist. p. 160.”

In *II* 379 non *ἀνεκνυβυλλίζων* sed *ἀνεκνυβυχαγιάζων* esse legendum, quam observationem Doederlino tribuit Christius, Rzachius autem ne commemorandam quidem duxit, (nobis satis certa videtur correctio), ea non Doederlino debetur sed Valckenaerio (ad Eur. Phoen. 1158) et Heynio, vel potius protraxit uterque ex Hesychio et Eustathio, quorum verba lucide ostendunt inter veteres grammaticos fuisse qui *-γιάζων* legerent.

In *Σ* 460 non *δ* sed *ἀ* scribendum esse libenter concedimus Christo, neque aliter edituri sumus; nec tamen sequemur annotantem „*ἀ* Doederlein, *δ* codd.”, licet apud Rzachium, qui *δ* in textu servavit, in annotatione critica repetatur „*δ*] *ἀ* Doederlein”. At ante Doederlinum Bentleius idem dixerat, teste Heynio *VII* p. 513; et aliquot ante Bentleium seculis verum vidit grammaticus quidam ignotus, legimus enim in schol. *BV*: *τινὲς δὲ „ἀ γὰρ ἦν οἱ ὄπλα”*.

Ad *A* 554 denique Rzachius annotat: „*τρεῖς* Nauckius”, idemque apud Fickium legitur. In Rzachii corrigendis Nauckio adimitur emendatio, datur Ahrenσιο. At ipsa haec correctio correctione indiget, nam qui primus dixit, certe ante viros doctos Ahrensiū et Nauckium dixit, est Heynius: „Homericum erat *τρεῖς τε τρεῖς”*.

Quam vivacia autem ipsa adeo sint menda typographica, hanc quoque rem, quamquam scribentibus satis superque notam, exemplo tamen uno et altero denuo comprobare liceat. In Nauckii recensione ad *Γ* 86 legimus „*ῥφρ' εἶπω* etc. (Θ 349) addunt *C* al.”; idem refert Christius, idem Rzachius: frustra tamen Θ 349 verba allata quaeras, extant enim *H* 349. — Ad *A* 385 a Rzachio citatur *ω* 81, et Helbig hom. Epos p. 165 sq. plus semel citat „*Od. XXIV 81”*; nec tamen *Odyssea* est adeunda sed *Iliadis* Ω 81. Utrique igitur viro docto, aut certe Helbigio quem Rzachius secutus est, fraudem fecit Th. Bergk, qui in poetarum lyricorum editione annotavit, Archilochi fragmentum 59 legi „*Schol. II. ω 81”*, suo more *Iliadis* libros literis minusculis designans. — Ad *Υ* 138 ab Heynio citatur versus *E* 744, eundemque numerum affert Rzachius; item in scholiorum editione Bekkeriana ad schol. *Υ* 138 adscriptum legitur *E* 744. Mirus sane in errore consensus; quem enim omnes volunt versum, extat ille *E* 774.

Zenodoti (Zen.) Aristophanis (Aristoph.) Aristarchi (Ar.) ἀθετήσεις ad paginarum calcem notavimus; qua in re multum nobis profuit utilissimus liber LUDWICHII ¹⁾, fidem Aristarchi post LEHRSIUM ²⁾ splendide vindicantis.

Locos parallelos cum neque sine magno detrimento omitti posse censeremus neque lectorum commodo (et nummis) satis consultum fore si in paginarum calce vel etiam in fine operis longa aridaque serie deinceps recenserentur, in margine dextro consignandos curavimus. In quo opere occupatis taedium devorare nobis vix et ne vix quidem contigisset, nisi ad manum fuisset liber CAROLI EDUARDI SCHMIDT *Parallel-Homer*, Goettingen 1885. Diligenter autem distinguendum duximus inter versus versuumve partes consimiles (=) et locos vocabulo uno pluribusve inter se differentes (cf.). Nonnulla quae afferri poterant scientes praetermisimus; prorsus vero inutile videbatur identidem monere de versiculis quibusdam passim repetitis, qui lectoribus vel unum diem in Homero versatis ignoti esse nequeunt: τὸν (τῆν) δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη vel τὸν (τῆν) δ' ἡμέλειβ' ἔπειτα.

Levioribus quibusdam quaestiunculis, ad orthographiam pertinentibus, lectores impedire nolimus; qualia sunt ν ephelcysticum omissum additumve, spiritus asper et lenis permutati, diaereseos signum diphthongis (ευ ει οι cett.) superadditum, elisionis vel aphaereseos signum adiectum, digamma insertum, accentus mutati. Quae de his dicenda erant in grammatica melius tractabuntur. In pronominum tantummodo personalium et possessivorum formis e re nostra duximus fideliter referre quid singulis locis exhiberent codices; itaque ne ὕμιν quidem pro ὅμιν et similia scripsimus nisi admonito lectore. Et quoniam hanc rem tetigimus, breviter exponendum videtur quam in pronomibus secuti simus rationem. Cum igitur metro duce eo pervenissemus ut firmiter nobis constaret non duplices vel etiam triplices formas pronominum poetis epicis in usu fuisse sed ad unam normam cunctas revocari posse et debere ³⁾, circumspeXimus quomodo id minimo molimine assequi liceret. Ad Aeolicas autem quae dicuntur formas ἄμμιν cett. reliquas corrigere poteramus sane, auctoribus FICKIO ⁴⁾ et SITTELIO ⁵⁾

¹⁾ *Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurtheilt* von A. LUDWICH, Leipzig B. G. Teubner I 1884. II 1885.

²⁾ K. LEHR de *Aristarchi studiis Homericis* anno 1833; ed. alt. Lipsiae Hirzel 1865.

³⁾ Vid. *Mnemosyn.* 1885 p. 188—221 et 400—428. Nunc conferri potest etiam JOS. MENRAD *de contractionis et synizeseos usu Homericis*, Monachii 1886.

⁴⁾ In editione *Odysseae et Iliadis: die homerische Odyssee in der ursprünglichen sprachform wiederhergestellt* von A. FICK, Göttingen 1883, *die homerische Ilias* 1886.

⁵⁾ In *Philolog.* XLIII p. 24 sq.; nisi quod ille ἀμῖς ἀμῖν etc. praefert.

neque improbante CHRISTIO ¹⁾; sed neque spiritus asper sine iusta causa abiciendus videbatur neque vocali *α* et toti illi aeolismo, cuius patronus nuper acerrimus extitit Fickius, ita favebamus ut *ἄμμας* pro *ἡμέας* et similia in textum invecta placere possent. Re igitur diu pensitata contrariam institimus viam: *ἡμες ἡμας ἡμων ἡμιν ἡμός* scripsimus, *ὑμες ὑμας ὕμων ὕμιν ὕμός* cett. ²⁾, et pro *ἄμμε ὕμμε*, quas ad dualem numerum referendas esse formas evicisse nobis videmur ³⁾, dedimus *ἡμε ὕμε*. Probe autem nobis consci sumus hanc rationem, utpote in re minus certa, non ita stabiliri posse ut nullus dubitationi locus remaneat, sed tamen, nisi quis traditam formarum farraginem fovere velit, haec una medela et satis lenis et satis probabilis afferri posse videbatur.

Utrum *α* vocalis an potius *η* regnet in Homericis, haec quaestio, ad quam nos deducunt ea quae modo tetigimus, Fickio aliisque viris doctis tam gravis videtur ut vel totam crisin Homericam quodammodo inde pendere statuunt ⁴⁾. Nos tamen longe minoris esse momenti et vix dirimi posse putamus. Libenter sane, si fieri posset, novum aliquod signum inveheremus in textum Homericum, ad indicandam vocalem *α* suapte natura longam, quam vocalem non solum inter Doricas gentes sed etiam apud Ionicos homines ab *ε* distinctam fuisse sono, neque satis apte igitur hodie ambiguo signo *H* passim designari, minime dubium videtur. Sed cum propter gravissimas rationes compescendum esse novandi studium probe intellegeremus, totam hanc quaestionem intactam relinquere et *Βιάνωρ ἀγήνωρ, ψᾶρων ψῆρας, ἠῦδα ἠῦδήτην, ἴπτινα ἴσθη, ἀθάνατος ἡνεμόεις, ἄλτο ἐσῆλατο* aliaque eiusmodi multa, prouti temere et casu olim divulgata sunt, immutata servare quam aut alteramutram vocalem usquequaque inculcare aut pauca quaedam ex multis corrigere satius duximus.

En alteram rem in qua dandum aliquid fuit consuetudini. Elisionis aphaereseosque signa in poetis Graecis innumera hodie leguntur et in pedestres quoque scriptores plura pluraque sensim irrepserunt. Ipsum tamen Aristarchum in textu Homericis ea certe vocabula, quae verendum videbatur ne obscura fierent si elisione decurtarentur, plena et imminuta perscripsisse *ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον*, ex disertis testimoniis abunde

¹⁾ In Iliadis epilegomenis p. 734.

²⁾ De formis *ἡμιν ὕμιν* (et *ἡμας ὕμας*?), apud Sophoclem satis frequentibus, non sine fructu conferri potest ELLENDI in *lexico Sophocleo* (p. 192 et 699 ed. Genthe).

³⁾ Vid. Mnemos. l. l. p. 400 sqq.

⁴⁾ „Das lange *α*, dieses sicherste kennzeichen nichtionischen ursprungs der epischen sprache" Fick Odyss. p. 16, et saepius.

constat ¹⁾. Non facile autem dixeris cur in Graecis carminibus docta illa brevitatis, quae hodie regnat, gratior utiliorve sit quam in Latinis, cur displiceant *monstr' horrend' inform' ingens vel sentir' e' aetat' eumps' ess' odios' alteri*, sed probentur *τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λέγον* vel *ἀλλ' εἰσ' πολέσθαι τᾶρι* ²⁾, aut cur Graecae poeseos amatoribus hodiernis lectu difficiliora sint futura *τοῦτο ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ἔλεγον* et similia quam Latine scientibus sint versus Vergiliani et Plautini. Quidquid id est, in Homericis certe textu tali scribendi ratione gravia quaedam incommoda vitari possent et spinosae parumve fructuosae quaestiunculae praecidi satis multae; perspicuitati autem, id est lectoris commodo, melius sic consultum foret quam virgularum illa volitantium nubecula, quae in nova hac editione etiam densior est facta, ut appareret formas permultas quae olim decurtatae aut contractae esse credebantur (-ει -ευ -ου -μεν -οις -ης cett.) revera per elisionem adaptatas esse versui heroico. At non quid fieri cuperemus quaerendum erat, sed quid sana ratione duce facere possemus et deberemus; cavendum autem ne detererentur lectores insolitis verborum figuris in textu notissimo obviis; cavendum ne in stuporem inciderent magis quam ad poetae studium pertraherentur. Neque editionem adornantibus scholarum praesertim usui destinatae quaelibet concessa nobis putabamus. Quapropter deteriorem morem sequendum duximus, meliorem tamen videntes et probantes.

Augmentum in Homericis passim suppressum non ex arcanis quibusdam syntaxeos rationibus explicari posse putamus, neque, ut viris doctis hodie multis placet, ex Vedarum lingua et ipsis igitur linguae Graecae incunabulis repetendum ducimus; nedum Ionicae (sive epicae) dialecti, quae Aristarchi erat opinio, proprium fuerit augmenti odium. Metricae tantummodo libertatis hoc nobis videtur indicium. Augmentum a veteribus cantoribus nunquam resectum esse censemus neque in recitando neglectum, sed urgente metro saepe tam breviter enunciatum ut quasi extra numeros positum non in legitima syllabarum morarumque serie recenseretur ³⁾. Non tamen illis locis invehere studuimus ubi posterioris aetatis ars metrica, severioribus legibus adstricta, id respueret. Non scripsimus igitur *ἔβη δ' ἀκέων παρὰ θῖνα*

¹⁾ Vid. schol. *A* 323 *A* 441, 450 *N* 407 *II* 854 *X* 336, 470 *ζ* 131. Neque desunt etiam nunc in codicibus simplicioris huius rationis exempla; sic *ἀστέρι δ' ὀπωρινῷ E* 5 exhibet omnium antiquissimus codex Ambrosianus (cf. Eustathius 514, 19). Plura dat LA ROCHE *Hom. Textkritik* p. 396 sqq.

²⁾ Ar. *Lysistr.* 240 et 734.

³⁾ Formas autem augmento temporali munitas, e. g. *ἦγε - ἄγε*, cum ancipiti multorum verborum vocali, e. g. *α* in *Ἄπολλων*, conferendas ducimus.

πολυφλοίσβοιο θαλάσσης aut δ' *Φεινή* δὲ κλαγγή ἐγένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο aut ὅτι *ῥα θνήσκοντας ὠρᾶτο*, sed id unum nobis permissum putavimus ut ubicunque per metrum fieri posset augmentum adderemus ¹⁾, versuum spondiacorum numerum augere aut bucolicam diaeresin violare religioni habentes, sed incisioni post arsin pedis tertii non praeferentes caesuram post tertium trochaeum, neque in versuum fine vitantes vocabula quadrisyllaba. Nam poetas epicos odisse caesuram post arsin quinti pedis, hanc legem, cui critici hodierni aliquid tribuere solent ²⁾, ipsis carminibus nihilo magis comprobari sensimus quam studium illud spondei, cui in pede primo veteres poetas indulsisse Bekkerus sibi aliisque olim persuasit ³⁾. Fidenter igitur scripsimus e. g. Z 313 *Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροι' ἐβεβήκει*, et versu 495 *ἄλοχος δὲ φίλη Φοῖκόνδ' ἐβεβήκει*, cum videremus in vicinia (vs. 513) extare *τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει*, et in hac certe rhapsodia quintum pedem sic conformatum *septimo quoque versu* recurrere. Correctiunculas autem, quibus ad augmentum revocandum indulsimus, commemoravimus omnes; — unde multos asteriscos in annotationes irrepsisse subridentes vidimus: *κούφα γὰρ δαπάνα* sane fuit currente calamo usquequaque augmentum addere ubi sineret hexameter, et aliquanto graviora aliis locis a nobis observata esse speramus. Tacite restituimus augmentum sicubi literae textus recepti aliter tantummodo dividendae erant, ut in *ὄσσε φάενθεν, τὸν δὲ λίπ'*, *ἀλλ' ὄ γε δέκτο* cett.; si tamen Aristarchi lectio cognita esset, hanc vel in talibus fideliter rettulimus. Tacite vero augmentum etiam verbis quae ab *εν* diphthongo ordiuntur addidimus; cunctis scilicet locis Homericis haec augmento carent, ita ut in praefatione semel de iis monuisse sufficiat, cum praesertim talia verba ne in Atticorum quidem scriptorum textibus augmentum exhibere soleant, nec tamen ab ipsis Atheniensibus id omissum fuisse hodie vel ex lapidum testimoniis constat ⁴⁾.

Finem praefandi facturis redeunt in memoriam aurea verba quibus Nauckius ante hos novem annos usus est in Iliadis suae Prolego-

¹⁾ Assentientem habemus Fickium II. p. 226: „augment ist überall zu schreiben wo es ohne schaden für den versbau geschehen kann“. — Nullam autem rationem habuimus regulae de nihilo fictae, qua iterativas formas augmentum respuere vulgo traditur.

²⁾ „Quintus pes dactylicus, qui caesuram post primam brevem quam qui post longam syllabam habet, numerosior est“ Christ Prolegom. p. 122.

³⁾ Hom. Blätter I 138.

⁴⁾ Conf. K. MEISTERHANS *Gramm. d. att. Inschriften* p. 78 annot. 645.

menis ¹⁾. „Quo plus laboris observandis et vindicandis Homerici ser-
 „monis legibus ipse impendi,” — scripsit indefessae industriae vir
 idemque sagacissimus et feliciter audax — „eo magis licebit mihi
 „iuniores philologos admonere ut discere antea velint quam edocere
 „alios conentur.” — Nos vix expectamus fore ut Nauckios et si qui
 alii in his studiis senuerunt nova docere possimus; discendi autem
 laborem non sane refugimus, et ad finem perductum nobis minime
 putamus. At idem reputantes longae arti penitus perdiscendae brevem
 vitam ne totam quidem sufficere, confidentes autem iam nunc a nobis
 praestari posse quod patriae certe iuventuti — nam ultra fines Batavos
 non evagatur nostra ambitio — gratum foret et utile, aggrediendum
 duximus opus quod proximo tempore ab aliis philologis susceptum
 iri desperabamus ²⁾. Si quis autem vitia castigando nos meliora do-
 cuerit, optime nobiscum actum censebimus: — *πλέονων τοι Φέρρον*
ἄμεινον.

Dedimus Lugduni Bat. et Amstelodami
 m. Novembri 1887.

---

¹⁾ Iliad. part. post. pag. X.

²⁾ Abhinc quatuor annis in praefatione Summarii dictionis Homericae sic fere scripsimus: „utinam in usum nostrarum scholarum editio Homeri elaboraretur „duce sana illa ratione quam per longam vitam summus Magister noster Cobetus „tueri et discipulis suis ostendere non desiit; editio igitur similis fere Thucydideae „quam debemus curae viri cl. Van Herwerden”. — Ex his verbis satis apparet quid voluerimus assequi; quid revera assecuti simus non nostrum est decernere.

CODICUM NOTITIA.

Longe uberrimus et integerrimus textus scholiorumque fons est codex

A = cod. Venetus Marcianus n° 454 seculi X. Continet textum Iliadis cum scholiis veteribus; Aristarchi signa critica in fronte versuum appicta habet, quae desumpta sunt ex Aristonici libro *de Aristarchi notis criticis* (περὶ σημείων τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύας), Augusti tempore scripto. Interciderunt folia 19, in quibus scripti erant versus *E* 336—635, *P* 277—577, 729—761, *T* 126—326, *Ω* 405—504; seculo XV textus ex alio codice suppletus est. In his igitur 935 versibus codicis vix ulla est auctoritas. Scholia tertio fere p. C. seculo ab erudito aliquo viro sunt excerpta ex Aristonici libro supra laudato, et praeterea ex libris Didymi, qui Aristonici fuit aequalis, *de Aristarchi recensione* (περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως), Herodiani de *prosodia Homerica* (περὶ τῆς Ἰλιανῆς προσωδίας), Nicanoris denique *de Homeri interpunctione* (περὶ σιγμῆς). Herodianus patrem habuit Apollonium Dyscolum grammaticum notissimum, et Romae floruit sub Marco Aurelio; Nicanor sub Hadriano vixit.

Ex hisce igitur quatuor libris excerpta scholia ad Iliadem et Odysseam postea ab indoctis librariis in breviorum breviorumque formam non sine sensus detrimento sunt contracta, tum intermixtis Porphyrii verbosis animadversionibus et aliorum observatiunculis futilibus vel etiam plane absurdis in immensum sunt adaucta. Dubitari autem nequit quin multae Alexandrinorum observationes criticae aut omnino interciderint aut ita mutilatae ad nos pervenerint ut verus sensus nos fugiat.

Aristarchi signa critica, supra commemorata, haec sunt:

1) διπλή (>—), qua indicatur in versu cui apposita legitur vocabulum rarius aut lectionem diversam occurrere aut aliud quiddam notatu dignum; e. g. *A* 3 „ἡ διπλή ὅτι τινὲς κακῶς γράφουσι κεφαλάς” (pro ψυχάς).

2) διπλή περιεστιγμένη (>⊖), ad redarguendos Zenodoti errores. E. g. *B* 239: „ἡ διπλή περιεστιγμένη ὅτι Ζηνόδοτος γράφει εἶοῦ” (pro εἶο).

3) ὀβελός (—), ad notandos versus spurios vel certe aliqua de causa suspectos. E. g. *A* 29—31: „ἀθετοῦνται ὅτι ἀναλύουσι τὴν ἐπίτασιν τοῦ νοῦ καὶ τὴν ἀπειλήν”. Est autem ubi *diple* et *obelus* coniunctim ponantur; e. g. *K* 240 Ξ 114.

4) ἀστερίσκος (⊗), ad designandos versus alibi perperam repetitos, e. g. *A* 12 sqq.; recurrunt enim vs. 372 sqq. — Illis autem versibus, quos Aristarchus aliunde irrepsisse censebat, *obelum cum asterisco* appingebat; e. g. *A* 372 sqq. — Interdum *asteriscum* comitatur *diple periestigmene*, e. g. *A* 208 sq.

Raro occurrunt ἀντίσιγμα (∩), quo indicatur inserendos videri versus alibi positos, e. g. *B* 192, et στίγμα ἡ (•), *dubitationis signum*, quod Aristarchus allinebat versibus quos non suo loco legi censebat, e. g. *B* 203 ⊕ 538 *K* 397.

Ceteri codices, quorum lectiones cunctae fere in hac editione commemorabuntur, hi sunt:

C = Laurentianus XXXII 3, seculi XI.

D = Laurentianus XXXII 15, seculi XI vel XII. Casu exciderunt *P* 28—159 sive versus 132, consulto sunt omissi *B* 494—877 (navium recensio).

Syr. = codex rescriptus Syriacus, seculi fere V, qui libri *M* et sequentium partem continet magnam; totus liber *P* ceterorumque multi versus interciderunt ¹⁾.

¹⁾ Supersunt *M* 273—471, *N* 133—265, 333—398, 465—530, 663—728, 797— Ξ 20, 156—419, *O* 158—220, 356—421, 491—557, *Π* 199—261, 331—397, 666—731, 798—862, Σ 93—358, 426—492, *T* 136—268, 335—*Υ* 172, 306— Φ 397, 465—*X* 113, 181—378, Ψ 57—323, 457—589, 656—788, 856— Ω 20, 285—483.

Ambr. = fragmenta codicis Ambrosiani picti, seculi V, quae librorum *A B A—P Φ—Ω* versus 800 continent.

Praeterea in laciniis antiquissimorum papyrorum, ex Aegypti sepulcris protractorum, extat libri *N* initium et finis librorum Σ et Ω :

Parisiensis continet *N* 1—175.

Harrisianus continet Σ 311—617.

Bankesianus continet Ω 127—804.

Ex codicibus deterioribus ea tantum attulimus quae aut in textum recipienda aut ad veram lectionem indagandam utilia viderentur. Recensendi sunt h. l.:

Eust. = lectiones ab Eustathio in Commentariis memoratae.

Ven. = Veneti BMN apud LaRochium. Codex B (n° 453 seculi XI) propter scholia quantivis est pretii, sed propter textum vix semel et iterum commemorandus fuit.

Townl. = Townleianus seculi XI. — Ex codd. B et Townl. descripta sunt scholia L (Lipsiensis) et V (Victoriani Monachensis n° 16, qui sola scholia sine textu continet).

Harl. = Harleianus 5693.

Cant. = Cantabrigensis 300.

Lips. = Lipsiensis 1275.

Vind. = Vindobonenses G H L apud LaRochium.

Mor. = Mori episcopi Eliensis codex.

Barocc. = Baroccianus 202.

Vrat. = Vratislavenses sex apud Heynium.

Vat. = Vaticanus.

Mosc. = Fragmenta Moscoviensia apud Heynium.

Stuttg. = Stuttgartensis 5.

HOMERI ILIAS

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Λοιμός (vs. 1—52). — Μήνι; (vs. 53—492). — Λιταί (vs. 493 sqq.).

- μήνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος
 ὀλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖσ' ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄφιδι προΐαψε
 ἠρώων, αὐτοὺς δὲ Φελῳρία ἔτευχε κύνεσσιν
 5 οἰωνοῖσί τε πᾶσι — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή —, 5^b cf. Cyrp. fr. 1
 ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διεστῆτην ἐρίσαντε
 Ἄτρεϊδης τε Φάναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Ἄητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακῆν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὐνεκα τὸν Χρῦσσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
 Ἄτρεϊδης. ὃ γὰρ ἦλθε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 12 sq. cf. Ω2501 sq.
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα, 13-16 = 372 sqq.

4 sq. Zen. —

1 Πηληϊάδα' n° 55] -δω || 2 ὀλομένην n° 21] οὐλομένην || 3 ψυχὰς] κεφαλὰς
 Apoll. Rhodius, ut legitur A 55 || 5 πᾶσι] δαίτα Zen.; cf. Ω 43, (B 383),
 Aesch. Suppl. 801, Soph. Philoct. 957, Eur. Hecub. 1076, Ion. 503. Recte tamen
 Aristarchus praetulit vulgatam πᾶσι, cf. ALudwich Aristarch. II p. 87 sqq. —
 βουλή] βουλή Nicanor alii apud Eust. || 6 *διεστῆτην] διαστῆτην. — Fuerunt olim
 qui legerent διὰ στήτην (i. e. *feminam!*) ἐρίσαντο, vid. Eustath. 21, 44, Bekk.
 Anecd. 785, 2. Hinc στήτα pro *femina* legitur Theocrit. Syring. 14, Dosiad.
 Ar. 1 || 8 σφωε] σφῶν Zen. || 9 Ἀητοῦς] n° 77; Ἀητός ἀγλαός; Nauck, cf. h.
 Merc. 314, 500; *Ἀητός ἐκ Διός, cf. E 897 α 220 || 11 ἠτίμασεν Ambr. A] ἠτίμησεν

- I στέμμα τ' ἔχων ἐν χειρὶ Φεκηβόλου Απόλλωνος
 15 χρυσέφ' ἂν σκήπτρω, καὶ ἴσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
 „Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐννυήμιδες Ἀχαιοί,
 ἔμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐὺ δ' οἴκαδ' ἐκέσθαι,
 20 παῖδα δ' ἔμοι λύσαι τε φίλην τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἀξόμενοι Διὸς νόη Απόλλωνα.”
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδέσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι Ἔάνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἴ' ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε
 „μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κηχῶ,
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισι
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ Φοίῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης
 ἰστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιάουσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὣς κε νέηαι.”
 ὣς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέθετο μῦθον,
 ἴβῃ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἡρᾶθ' ὁ γεραῖος
 Απόλλωνι Φάνακτι, τὸν ἠύκομος ἔτεκε Αἰητῶ
 „κλυθί μὲ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδιοί τε Φίρι Φανάσσεις,
 Σμινθεῦ· εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρραψα,
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πλοῖνα μηρὶ ἔκκα

17 cf. ψ 272, 658

18-21 cf. h. Cer.
135 sqq.

22-25 = 376 sqq.

23b = h. Ven. 141

33 = Ω 571

34 cf. I 182, 220
h. Merc. 341

37 sq. = 451 sq.

39-41 cf. ρ 240
sqq.

29—31 Ar. —

14 στέμμα τ' HStephanus] στέμματ' Ar. codd.; singularem praefarendum esse docet vs. 28 || 15 ἂν Lehrs] ἀνά, cf. n° 61. — ἴσσετο Ar. A] ἴλισσετο C D, quod deberet esse ἄλλισσετο, cf. n° 27. Item vs. 374 || 18 ἔμιν] ἔμιν. — θεοί] n° 8; ἔμμι θεοὶ μὲν Bentley, quod recipi posset nisi in vicinia plura essent suspecta || 19 (ἴ)οἴκαδ'] καὶ Φοίκαδ' Bentley, cf. I 393; ἐὺ δ' ἀπονέσθαι Nauck; ἐκπέρσαι πόλιν Πριάμοιο ἐὺ Φοίκαδ' ἐκίεσθαι LJSuringar || 20 λύσαι τε φίλην τὰ τ' Wolf] λύσατε φίλην τὰ δ'. Bentley λύσαντε φίλην τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε. — Locus nondum persanatus neque fortasse sanabilis || 21 ἴλα Bentley] ἴλιν || 23 αἰδέσθαι] αἰδέσθαι || 24 Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι] -δω -νος Zen. — Ἔάνδανε] ἦνδανε || 25 ἴ' || 26 κηχῶ n° 122] κηχίω || 31 ἀντιάουσαν n° 191] -δωσαν || 33 δ' δ] δδ? || 34 ἀκίων] ἀχίων Zen. || 35 ἡρᾶθ' δ] ἡρᾶτο? || 37 *μὲ vel *μοι] μὲ

- I ταύρων ἡδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνον ἐφέλωρ' 41^b = 504
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι."
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων' 48 = 457 II 527
 'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κρήνων χωόμενος κῆρ, 44 cf. B 167
- 45 τόξ' ὠμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἰστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινήθέντος· ὃ δ' ἦε νυκτὶ Φεφουκῶς.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε
 δ'Φεινὴ δὲ κλαγγὴ 'γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
- 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφειεῖς
 'βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυρραὶ νεκύων 'καίοντο θαμειαί. 22 Oct.

- ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
 τῆ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδ' ἐκαλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
- 55 τῷ γὰρ ἐνὶ φρέσ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 'κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ἔρα θυήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἠγγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο, 57 cf. Ω 790
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἦμε πάλιν πηλαγθέντας ὀϊῶ 59 sq. cf. v 5 sq.
- 60 ἄν ἀπονοστήσειν, αἶ κεν θάνατόν γε φύγωμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος δαμάει καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρήομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔσται —,
 ὃς Φεῖπῃ ὃ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
- 65 εἴ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμεται εἴ δ' ἐκατόμβης, 65 cf. 93
 αἶ κέν πως Φαρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
 ἀντιάσας ἦμιν βούλητ' ἀπὸ λαιγὸν ἀμῦναι." 29 Oct. 68 = 101 B 76
 ἦ τοι ὃ γ' ὧς Φεῖπῶν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνίστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος, etc.

46 sq. Zen. — || 63 Zen. —

47 Φεφουκῶς] ἄλυσθεις Zen. — Vulgatam tuentur M 463 l 606, imitantur h. Merc. 358 Eurip. Orest. 408 || 55 ἐνὶ (dubitanter) Heyne] ἐπὶ. Cf. Eust. et II 83. — *φρέσ' ἔθηκε] φρεσὶ ἔθηκε || 56 ὄρατο] ὄρητο (an ὄρητο?) Zen. || 59 *ἦμε] ἄμμε || 60 αὶ C] εἰ, Zen. οὐ. — φύγωμεν Naber] φύγομεν || 61 *πόλεμος δαμάει n° 147] πόλεμος τε δαμάει || 62 ἐρήομεν] ἐρεῖομεν, cf. n° 122 et 264; *ἰρώμεθα? vid. § 133 || 64 ὃς Φεῖπῃ Bentley] ὃς κ' εἶποι || 67 *ἀντιάσας ἦμιν βούλητ' βούλεται ἀντιάσας ἦμιν, cf. n° 92 et 122 || 68 κατ' ἄρ' ἔξετο] Zen. ἐκαθέξετο || 69 Κάλχας] μάντις Zen.

- I ὅς 'Φεῖδει τά τ' ἔοντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔοντα,
 71 και νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἔλλιον εἶσω
 Ἐὴν διὰ μαντοσύνην, τὴν Φοι' ἴορε Φοῖβος Ἀπόλλων. 72^b = A 353 cf.
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο και μετέφειπε
 ο 441
 „ὦ Ἀχιλεῦ, κέλευα με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 75 μῆνιν Ἀπόλλωνος, Ἐκατηβελέταο Ἐάνακτος·
 τοιγὰρ ἐγὼ Ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο και μοι ὄμοσσον 76 cf. Z 334
 ἧ μὲν μοι πρόφρων Ἐπέσειν και χερσὶν ἀρήξειν.
 ἧ γὰρ ὄλομαι ἄνδρα χολωσέμεν', ὅς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεε, και Φοι πείθονται Ἀχαιοί.
 80 κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρην·
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε και ἀντήμαρ καταπέψη,
 ἀλλά τε και μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση,
 ἐν στήθεσσιν ἔΦοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 85 „θαρησῆσας μάλα Ἐειπέ θεοπροπέων ὅ τι Φοῖσθα·
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὃν τε σὺ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τίς σοι παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησε, 88 sq. cf. π 438 sq.
 ζῶοντός γ' ἐμέθεν και ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
 90 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' αἶ κ' Ἀγαμέμνονα Ἐίπης,
 ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.” 91 cf. B 82
 και τότε δὴ θάρσησε και ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
 „οὐτ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
 93 cf. 65
 ἀλλ' ἔνεκ ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμασ' Ἀγαμέμνων,
 95 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα και οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
 τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε Ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὁ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀΦεικία λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι Ἐλικώπιδα κούρην

80 Zen. — || 96 Ar. —

70 'Φεῖδει] ἠδη || 73 ὁ Ar. ACD] ὁ; Ambr. — Zen. ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα προρόντα
 προσηῦδα || 77 μὲν] n° 18 || 80 κρείσσων] κρείσσω (sic) Zen.; cf. 249 Γ 71 H 114 ||
 81 sq. καταπέψη, τελέσση] n° 122 || 83 φράσαι] φράσον Zen. || 85 θεοπροπέων
 Nauck] θεοπροπίον || 86 Κάλχαν Ar. A C] Κάλχα Zen. D || 88 sq.] correximus
 (et post nos IMenrad) collato π 439. Vulg. οὐ τίς ἐμεῦ ζῶντος και ἐπὶ χθονὶ δερκομέ-
 νοιο | σοι κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησε, in quibus vitiosa sunt ἐμεῦ (n° 92),
 ζῶντος (n° 194), κοίλης (n° 57) || 90 'αἶ κ'] ἦν || 91 Ἀχαιῶν Zen. Aristoph. Ar.]
 ἐνὶ στρατῷ codd.; cf. B 82 || 92 ἠῦδα] ἠῦδα? n° 191 || 94 ἠτίμασ' Nauck]
 ἠτίμησ' || 97] sic Ar.; λοιμοτο βαρείας χεῖρας (κῆρας Markland) ἀφίξει Zen. codd.

- I ἀπριάτην ἀνάποιον, ἄγειν θ' ἰερὴν ἐκατόμβην
 100 ἐς Χρῶσιν· τότε κέν μιν βιασσάμενοι πεπίθουμεν." *5 Κοτ.*
 ἦ τοι ὃ γ' ὧς Φειπῶν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη 101 = 68
 ἥρωσ Ἀτρείδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων 102 = H 322 N
 ἀγνούμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα 103 sq. = δ 661 sq.
 'πλμπλαντ', ὅσσε δέ Φοι πυρὶ λαμπετάοντ' ἐφεΐκτην.
 105 Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέφηε·
 „μάντι κακῶν, οὐδ' πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγγιον εἶπες.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω 'Φεῖπες Φέπος οὔτ' ἐτέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 ὧς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι Φειηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 οἴνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτήν
 Φοίκοι ἔχειν. καὶ γάρ Φε Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ Φεθὲν ἐστὶ χερσίαν
 115 οὐ δέμας οὐδὲ φνὴν, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι Φέργα.
 ἀλλὰ καὶ ὧς Φ' ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σάον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ΦέΦοικε·
 120 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη." *12 Κοτ.*
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γὰρ τοι δάσσοσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που Φίδμεν ξυνήμα κείμενα πολλὰ,
 125 ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐ τι ΦέΦοικε παλλλλογα ταυτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοί

110 Ar. — || 117 Zen. —

99 ἄγειν] inf. praes. post πρὶν nonnisi h. l. et τ 475 occurrit, et post πάρος Σ 245 ||
 100 τότε] αἰ Zen. || 104 *λαμπετάοντ' ἐφεΐκτην] λαμπετάοντι ἐίκτην, cf. n° 191 et
 160 || 106 τὸ κρήγγιον (Φ)εἶπες] τὰ κρήγγια Bentley; κρήγγιον vox obscura, apud
 veteres epicos nonnisi h. l. obvia. Pro εἶπες Ar. εἶπας habebat; cf. n° 153 ||
 108 'Φεἶπες n° 153] εἶπας || 113 Φε Bentley] ἴα || 116 *Φ' || 117 σάον Apoll.
 Dysc.] σῶν Ar., σῶον vulg. || 119 οὐδὲ] *οὐ τι? sed cf. Φ 436 Ψ 493 || 122 φιλο-
 κτεανώτατε] -νέστατε Aristoph. || 124 πω Aristoph. Ar.] πω A¹CD || 125 τὰ... τὰ
 pro &... τὰ non est Homericum, et πέρθειν ἐκπέρθειν de urbe, non de praeda dicitur;
 versus igitur corruptus || 126 *οὐ τι ΦέΦοικε] οὐκ ἐπίοικε. Heyne οὐδὲ ΦέΦοικε, cf. 119

- I τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 ὄφσι πόλιν Τρωίην ἐντειχέα ἐξαλαπάξαι." 129^b = Θ 241
- 130 τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἔων, θεοφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεται οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δευόμενον, κέλευι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται . . . —,
 εἰ δέ κε μὴ δώσωιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι 137 cf. 324
 ἢ τεὸν ἢ Ἄλαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος.
- 140 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς,
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θήσομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηρον
 βήσομεν, εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνήρ βουληφόρος ἔστω,
 145 ἢ Ἄλας ἢ Ἴδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ἧε σὺ Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν Φεκάεργον ἱλάσσειαι ἱερὰ βέξας." 146^b = Σ 170 γ
 389
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκῆς Ἀχιλλεύς·
 „ὦ μοι ἀναιδεῖτην ἐπιφειμένε, κερδαλέοφρον,
 150 πῶς τίς τοι πρόφρων φέπεσιν πείδηται Ἀχαιῶν
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσι Φίφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἠλυθὸν αἰχμητῶων
 δεῦρο μαχασσόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοι εἰσι·
 οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείρη
 κάρπον ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεσηγῦ,

139 ἔξω ἰλῶν δ δέ κεν κηχλώσεται, ὅν κεν ἔλωμαι.

133 sq. Ar. — || 139 Ar. — || 143 Zen. —

129 ὄφσι] n° 122. — Τρωίην Apoll. lex., cf. n° 17] Τρωίην Ar. et libri, Τρωίην Zen. — Si recte contendit Ar. non de ipsa Troia sed de urbibus vicinis haec dicta esse, olim Τρώων lectum fuisse suspicari licet; cf. 164 E 461 λ 510; sed magis arridet *δῶσαι Τρωίην ἐντειχέα ἐξαλαπάξαι, urbes enim circumiacentes minus apte appellari videntur ἐντειχέες (vid. tamen II 57). — ἐντειχέα Nauck] -ον || 136 ἄρσαντες;] ἄρσαντες; Ar. A || 139 ἰλῶν] male post ἔλωμαι. De κεν κηχλώσεται (futuri forma) cf. n° 122 (*θην κηχ.) || 142 ἐν Ar.] ἐς || 143 θήσομεν n° 122] θείσομεν || 147 *ἡμῖν] ἡμῖν Herodian. A, ἡμῖν || 153 μαχασσόμενος Nauck] μαχησόμενος || 156 μεσηγῦ(s) Bekker] μεταξύ, vox non Homérica

- 1 οὐρεά τε σκιάοντα θάλασσά τε Φηγήεσσα
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἔμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα,
- 160 πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπε' οὐδ' ἀλεγλῆεις' 160 cf. M 238
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἐπι πόλλ' ἐμόγησ', ἔδοσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε εἶσον ἔγω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐν ναϊόμενον πτολίεθρον' 164 cf. B 138 IV
 380
- 165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο
 χεῖρες ἔμαί διέπουσ', ἀτὰρ εἴ ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὄλιγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι
- 170 Φοῖκαδ' ἕμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὄλω 26 Nov.
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν."
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „φεύγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἐμοὶ γε καὶ ἄλλοι
- 175 οἳ κέ με τιμήσωσι, μάλιστα δὲ μητιέτα Ζεὺς.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῆων' 176 sq. cf. E 890
 sq.
 [αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοι τε μάχαι τε.]
 εἰ μάλ' αἰκατερός ἔσσι, θεὸς ποθὶ σοὶ τό γ' ἔδωκε. 178 cf. 280
 Φοῖκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆσ' ἰδὲ σοῖσ' ἐτάροισι 179 cf. γ 323
- 180 Μυρμιδόνεσσι Φάνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγλῆζω
 οὐδ' ὄδομαι νοκτόντος. ἀπειλήσω δέ τοι ὄδω·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρέεται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖα' ἐτάροισι 183 cf. ι 173
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
- 185 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τεὸν γέρας, ὄφρ' ἐν Φεΐδης 185 sq. cf. Φ 487 sq.

160 Zen. — || 177 Ar. — . Etiam Zenodotum obelo notasse (Ameis-Hentze)
 non legitur Schol. Bekk. p. III

157 σκιάοντα] σκιάοντα Ar. || 159 ἀρνύμενοι] -νος Zen. || 160 *μετατρέπε'] -πῃ ||
 162 πόλλ' ἐμόγησ', ἔδοσαν] πολλὰ μάγησα, ὄδοσαν Ar. || 163 ὅππότε'] οὐδ' ὄτ' Zen. ||
 164 ἐκπέρσωσ'] n. 122 || 166 *εἴ ποτε] ἦν ποτε || 168 ἐπεὶ κε κάμω Ar.] ἐπιπὴν κεκάμω ||
 170 ἕμεν] n. 126. Fortasse κείσ' ἕμεναι vel ἐν ἕμεναι verum est. — σ' id est σοι, cf. n. 18 ||
 171 ἀφύξειν] ἀέξειν Naber || 175 τιμήσωσι n. 122] -σσοισι || 178 ποθὶ n. 322] που ||
 179 *σῆσ' ἰδὲ] σῆς καὶ, cf. n. 57. Nauck νῆι τε σῆ καὶ || 180 σέθεν δ' ἐγὼ] *ἐγὼ σέθεν? ||
 182 ἀφαιρέεται n. 191] -ρεῖται || 185 τεὸν Nauck] τὸ σὺν. Vera lectio superest 282,
 restituenda est etiam 207 Z 407 @ 430 II 40 Σ 457. — Φεΐδης n. 122] εἰδῆς

- I ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγὴ δὲ καὶ ἄλλος
 Γῖσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄνην.”
 ὡς ᾿φάτο Πηλεῖωνι δ’ ἄχος ᾿γένετ’, ἐν δὲ Φοι ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα ᾿μερμήριξε, 189^b = Θ 167 N
 455
- 190 ἦ ὃ γε φάσανον ὄξυ Φερυσάμενος παρὰ μηροῦ
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ’ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἦος ὃ ταῦθ’ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 193 = A 411 P
 106 etc.
- 195 οὐρανόθεν πρὸ δὲ Φ’ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 195 cf. 208
 196 = 209
 ᾿στῆ δ’ ὕπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεῖωνα,
 οἶφ φαινομένη, τῶν δ’ ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 ᾿θάμβησεν δ’ Ἀχιλεὺς, μετὰ δ’ ἐτράπετ’, αὐτίκα δ’ ἔγνω
- 200 Παλλάδ’ Ἀθηναίην· δφεινῶ δὲ Φοι ὅσσ’ ἐφάενθεν.
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πετροέοντα προσηύδα
 „τίπτ’ αὐτ’, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ’ ἐκ τοι Φερέω, τὸ δὲ καὶ τελέσθαι ὀλω 204 cf. 212 B 257
- 205 Φῆ ὑπεροπλή τάχα κέν ποτε θυμόν ὀλέσῃ.”
 τὸν δ’ αὐτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἶ κε πίθηαι,
 οὐρανόθεν πρὸ δὲ μ’ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 208 cf. 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε. 209 = 196
- 210 ἀλλ’ ἄγε λῆγ’ ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ
 ἀλλ’ ἦ τοι Φέπεσιν μὲν ὀνειδίσουν, ὡς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐκΦερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται 212 = Θ 401 P
 672 etc.

192 Ar. — || 195 sq. Ar. — || 208 sq. Zen. —

193 ἦος n° 323] ἔως || 194 *εἰλκετο] ἔλκετο || 195 *δέ Φ] γὰρ || 197] l. a. ἐάνθην δὲ κόμην ἔλε Πηλεῖωνος ab Ar. improbata || 198 ὄρατο] ὄρητο (ὄρητο?) Zen. || 200 ὅσσ’ ἐφάενθεν n° 280] ὅσσα φάενθεν || 202 εἰλήλουθας] εἰλήλουθας Naber || 203 ἴδης Zen.] ἴδη Ar. codd. Verba propter hiatum post ἵνα et digamma vocis Φιδης neglectum suspecta; vGendt ἦ ἵνα Φεργα Φιδης, sed cf. 214. Alii aliter. Eoquid *ἦ ὕβριν Φεΐδης? cf. B 409 X 280 || 204 τελέσθαι ὀλω Ar.] τετελεσμένον ἔσται Zen., τετελέσθαι ὀλω codd. Cf. I 310 || 205 *Φῆ ὑπεροπλή τάχα κεν] Φῆσ’ ὑπεροπλήσι τάχ’ ἄν. — ὀλέσῃ] cf. n° 122. Subiunctivus requiritur sec. n° 108; CD ὀλέσαι, quod non perdet significaret sed perderet, cf. B 373 X 42 β 76 etc. || 207 τεὸν Eustath.] τὸ σὸν, cf. ad vs. 185 || 211] versus finem bene vertit Heyne quioquid in buccam venerit || 212 τετελεσμένον ἔσται] τετελέσθαι ὀλω Zen. (?)

- I καί ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἦμιν.”
- 215 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „χρὴ μὲν σφαιτέρον γε, θεᾶ, Φέπος εἰρύσασσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον ὧς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖσ' ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.”
- ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη ἴσχεθε χεῖρα βαρβαῖαν,
 -220 ἄψ δ' ἐς κούλεον ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσε
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλύμπόνδ' ἐβεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
- Πηλεΐδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖσι Φέπεσσι
 Ἀτρεΐδην προσέφειπε, καὶ οὐ πῶ ἴλῃγε χόλοιο·
- 225 „Φοινοβαρῆς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἵμεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ Φεῖδεται εἶναι.
 ἦ πολὺν λῳίον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
- 230 δῶρ' ἀποαίνυσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία Φεῖπῃ.
 δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι Φανάσσεις·
 ἦ γὰρ κ', Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.
 232 = B 242
 ἀλλ' ἔκ τοι Φερέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 233^b = v 229
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
- 235 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπε,
 οὐδ' ἀναθλήσει, περὶ γὰρ ῥά Fe χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοῖον, νῦν αὐτὲ μιν νῖες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃ φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
- 240 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῖας Ἀχαιῶν
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 241 sq. cf. 588 sq.
 χραϊσμέμεν, εὐτέ κε πολλοὶ ὕψ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο

222 Ar. — (?) || 225—233 Zen. —

218 καί] *ἦ? || 214 ἦμιν Ar.] ἡμῖν || 218 τ' ἔκλυον αὐτοῦ] τοῦ κλύον αὐτοῦ
 vGendt, τοι κλύον αὐτοῦ Naber || 219 sq.] ὧς εἰπὼν πάλιν ὧσε μέγα ξίφος οὐδ' ἀπί-
 θῃσε Zen. || 223 -ροῖσι Φέπεσσι Bekker] -ροῖς ἐπίεσσι || 227 ἵμεναι n° 125]
 ἵνα || 230 ἀποαίνυσθαι Naber] ἀποαιρεῖσθαι, forma propter hiatus et contractio-
 nem vitiosa; cf. vs. 275. — ἀντία Bentley] ἀντίον || 232 *γὰρ κ'] γὰρ ἄν ||
 233 ὁμοῦμαι] n° 147 || 238 παλάμῃ Nauck] παλάμαις || 241 τότε Ar. A]
 τοῖς C D || 242 *χραϊσμέμεν] χραϊσμεῖν. — *εὐτέ κε] εὐτ' ἄν

- I θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξις
 χαώμενος, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας." 244 cf. 412 II 274
- 245 ὣς ᾿φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον ᾿βάλε γαίη 245^b = β 80
 χρυσείοισ' ἤλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτόσ' 246^a = Α 683
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 Φηδυφεπῆς ἀνόρουσε, λυγρὸς Πυλίων ἀγορηγῆς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ᾿ρέεν αὐδῆ.
- 250 τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθιάθ', οἳ Φοι πρόσθεν ἄμ' ἔτραφον ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθῆ, μετὰ δὲ τριτάτοισ' ἐΦάνασσε.
 ὅ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει. 254 = H 124
- 255 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεκαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθολατο μαρναμένοιιν,
 οἷ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
- 260 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἠέ περ ἔμιν
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτὲ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ᾿ΐδον ἀνέρας, οὐδὲ ΐδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον. 264-268 cf. Hes.
 Scut. 178 sqq.
- 266 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων ᾿τράφον ἀνδρῶν
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισ' ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκῶοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθῶν,
- 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, ᾿καλέσαντο γὰρ αὐτοί' 270 cf. Γ' 49 η 25
 π 18

265 Θησεία τ' Αἰγείδην, ἐπιφείκελον ἀθανάτοισι.

265 = Hes. Scut. 182

244 οὐδὲν] n° 100 || 249 γλυκίων] γλυκίω (sic) Zen.; cf. vs. 80 || 251 οἳ] αἳ Zen. — "ἄμ' ἔτραφον] ἄμα τράφον Buttman, cf. n° 252; τράφεν codd. || 252 τριτάτοισ' ἐΦάνασσε] τριτάτοισι ἄνασσε || 253 βουλῆν Ar.] l. a. βουλῆ || 260 δμιν Zen.] ἦμιν Ar. || 265] deest in bonis libris; legit Pausanias X 29 § 10 || 266 τράφον Buttman] τράφον, cf. n° 252 || 268 Φηρσὶν] sic h. l. et B 748 appellatur *centauri*. Pro gentili nomine videtur habuisse poeta; veteres vero grammatici multaque recentiorum statuerunt Aeolicam (Thessalicam) esse formam nominis Φήρ. Cum voce Φήρ cohaerere negat RMeister Dialect. I p. 119; cui obloquitur EHMeyer Achilleis p. 452. Centauros bifformes ab Homero fingi vulgo negant, ille censet || 270 ἀπίης] non esse nomen proprium (*Peloponnesi*), ut posteriores (tragicis) male acceperunt, monuit Ar., conferens π 18; praeterea vid. Γ' 49 η 25

- I καὶ μαχόμεν κατ' ἑμ' αὐτὸν ἐγὼ κελνοῖσι δέ κ' οὐ τις †
 τῶν οὖν νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν, πείθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὅμως, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
- 275 μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἔων, ἀποαίνυσο κούρην,
 ἀλλ' ἔα, ὡς Φοῖ πρῶτ' ἔδοσαν γέρας ὕβες Ἀχαιῶν
 μήτε σὺ, Πηλεΐδῃ, θελ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτόροχος βασιλεὺς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
- 280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δὲ σε γείνατο μήτηρ, 280 cf. 178
 ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι Φανάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθήμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσι
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο."
- 285 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες. 286 = © 146 Ω
 ἀλλ' ὅδ' ἀνήρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, 379 cf. K169 etc.
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πᾶσιν δὲ Φανάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
- 290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 τούνεκά Φοῖ προθέουσιν ὄνειδα μυθήσασθαι;"
 τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήθην ἡμίβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἦ γὰρ κε δ' Φειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ πᾶν φέρον σ' ὑποφείζομαι, ὅτι κε φείπησ."
- 295 ἄλλοισιν δὴ ταυτ' ἐπιτέλλο, μὴ γὰρ ἐμοὶ γε.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλο σῆσι· 297 = A 39 E259
 I 611 etc.
-
- 296 σήμαιν', οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω. 296 Ar. —

271 ἑμ' αὐτὸν] ἰμωτὸν Zen., cf. n.º 9. — *δέ κ'] δ' ἄν || 272 μαχέοιτο] vitiose pro μάχοιτο, cf. vs. 344. Varia tentari possunt; e. g. *ἐπὶ χθονὶ ἄντα μάχοιτο (vid. T 163) || 273 μεν βουλέων] verba corrupta, cf. n.º 92 et 56; correctio incerta, fortasse *καὶ μεν βουλέων. — ξύνιεν Ar. A] ξύνιον C D || 274 *ὅμως] ὅμμιες. Sed praestare videtur *ὅμμιες, cf. n.º 92 || 275 ἀποαίνυσο Nauck] ἀποαίρω, forma vitiose decurtata et praeterea propter hiatum suspecta; cf. vs. 230 || 276 *πρῶτ' ἔδοσαν] πρῶτα ἔδοσαν || 277 θείη] verbi brevior forma, hoc versu et h. Ap. 46 firmiter stabilita metro, immerito ab Aristarcho videtur poetae fuisse abiudicata. Necessarium est ἐθέλω locis fere 100, sed 175 locis metrum et θεῖη- et ἐθέλω- admittit || 279 σκηπτόροχος Nauck] -οῦχος || 288 πᾶσιν δὲ Bentley] πάντασσι δ' || 291 προθέουσιν] vox obscura; corrupta ut videtur. Freytag et Naber προθέουσιν || 294 *εἰ δὴ πᾶν φέρον σ' ὑποφείζομαι] εἰ δὴ σοὶ πᾶν φέρον ὑπέζομαι (εἶκω pro φείκω †)

- I χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχέσσομαι εἵνεκα κούρης,
οὔτε σοι οὔτε τιν' ἄλλω, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ Fe δόντες·
- 300 τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἔστι Θοῆ παρὰ νηὶ μελαινῇ,
τῶν οὐ κέν τι φέροις ἀνελὼν ἀφέκοντος ἐμεῖο.
εἰ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρῆ." 308 cf. π 441
ὣς τῷ γ' ἀντιβλοῖσι μαχέσσαμένω Φεπέεσι
- 305 ἀνστήτην, ἴδυσαν δ' ἀγορῆν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔφισας
ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ Φοῖσ' ἐτάροισι,
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα Θοῆν ἄλαδε προφέρουσσε, 308-311 cf. 141
ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐφέκουσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην 899.
- 310 ἴβησε θεῶν, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
εἶσεν ἄγαν ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
οἷ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγε. 312 = ο 474 cf.
οἷ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον, δ 842
- 315 ἴφροδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315 cf. B 306 ⊕
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θιν' ἄλῳς ἀτρυγέτοιο· 548
κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἔκε Φελισσομένη περὶ καπνῶ.
ὣς οἷ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
ἴλῃ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆι,
- 320 ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέφηε,
τῷ Φοι ἔσαν κήρυκε καὶ ὄτρηνῶ θεράποντε·
„ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος,
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βοιωτῆα καλλιπάρηον.
εἰ δέ κε μὴ δώσῃσι, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι 324 cf. 137
- 325 ἔλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τὸ Φοι καὶ ζήγιον ἔσται."'

298 μαχέσσομαι] μαχέσσομαι Ar. et libri meliores. Admodum notabile est Didymi scholion ad hunc versum || 299 *τιν' (ι)] τιν, vid. n° 99. — *Fe] γε. Zen. ἐπεὶ ἔ' ἰθὺς ἀφέλεσθαι, quae lectio ex Φ et ⊕ literarum confusione nata est:

μΑΦΕΛΕΣ ΘΕΙΓΕδοντες

ϕΑΘΕΛΕΣαΦΕΛΕσθαι.

Similis est origo lectionum Zenodotearum E 53 ⊕ 207 I 36 || 301 *οὐ κέν] οὐκ ἔν || 302 εἰ' Nicanor] εἰ δ', quam scripturam locis quales sunt δ 832 γ 391 damnari recte observat Eustathius. Apud Theoc. II 95 et V 78 vera lectio superest || 304 μαχέσσαμένω] μαχέσσαμένο Ar. || 309 ἐν [Ar.] ἐς || 314 λύματ' ἔβαλλον] λύματα βάλλον Ar. || 321 Φοι ἔσαν] *F' ἔσαν? || 322 Πηληϊάδα' n° 55] -δεω || 325 σὺν] ξὺν Ambr.

- I ὧς Φειπὼν προῖει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 τὼ δ' ἀφέκοντ' ἐβάτην παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην. 328=Γ185 cf. 652
 τὸν δ' ἠῆρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαινῇ 329 cf. K 74 N 267
 330 ἤμενον, οὐδ' ἄρα τῷ γε Φιδὼν ἰγῆθησεν Ἀχιλλεύς.
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 ἴστητην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 332^b sq. = Θ 445
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, ἴφωνησέν τε^{sq.}
 „χαίρετε κήρυκες, Διδὸς ἄγγελιο ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν· 333 cf. X 296
 335 ἄσσον ἔτ' οὐ τί μοι ὕμεσ ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 ὃ σφῶι προῖει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὐτε
 χρῆθ' ἐμεῖο γένηται ἀφεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖσ' ἄλλοισ'. ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοίῃσι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι Φοῖδε νοῆσαι ἔμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὄππως Φοι παρὰ νηυσὶ σάοι μαχέονται Ἀχαιοί.”
 345 ὧς ἴφατο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθεθ' ἑταίρῳ, 345=Γ205 A 616
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηρον,
 ἴδωκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἦ δ' ἀφέκουσ' ἔμα τοῖσι γυνῆ ἴκην.

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

- δακρύσας ἑτάρων ἄτερ ἔξετο, νόσφι λιασθεῖς,
 350 θῖν' ἔφ' ἄλδς πολιῆς, ὄράων ἐπ' ἀπειρόνα πόντον·
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὄρεγνύς·
 „μητρὸς, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθαδίον περ ἔοντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφειλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,

327 ἀφέκοντ' ἀκίοντε Bentley || 332 τῆ | l. a. τε ab Ar. improbata || 335 ὕμεσ] ὕμεσ. Sed praestare videtur ὕμεσ ἐπαίτιοι, n° 92 || 336 δ Zen. Ar.] δς Apoll. Dysc. — σφῶι] σφῶιν Zen. Apoll. Dysc. || 337 Πατρόκλεες n° 73] -κλεις || 340 ἀπηνέος] ἀναιδέος liber „πολύστιχος“ habebat || 341 χρῆθ' n° 190] χρεῖθ' || 344 σάοι n° 62] σόοι. — μαχέονται Thiersch] μαχέοντο. Male Barnes μαχαιοί, neque enim optativus requiritur, neque -χοι- pro -χοι- defendi potest; cf. vs. 272 || 348 ἀφέκουσ'] ἀκίουσ' Duentzer et Nauck || 349 ἄτερ Naber] ἄφαρ || 350 ὄράων n° 191] ὄράων. — ἐπ' ἀπειρόνα Ar.] ἐπὶ (F)οῖνοπα || 351 χεῖρας ὄρεγνύς] χεῖρας ἀναπατάς (lege χεῖρ' ἀναπιτνάς Cobet) Zen., χεῖρας ἀνασχών schol. || 353 ὄφειλεν Nauck] ὄφειλεν. — *μ' ὄφειλεν

- I Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισε.
- 355 ἧ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμασεν· ἔλῶν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀποφράς." 356 = 507 B 240
 ὧς ᾠέτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλδος παρὰ πατρὶ γέροντι. 358 = Σ 36
 καρπαλίμως δ' ἀνέδν πολιῆς ἄλδος ἠὲ δὲ οὐκ ἔκλυε,
 360 καὶ ἔα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 361 = E 372 Z
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἕκετο πένθος;
 362 sq. = Σ 73 sq.
 ἔξάνδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα φείδομεν ἄμφω." 363 = II 19
 τὴν δὲ βαρὺν στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 364 = Σ 78
 365 „Φοῖσθα· τίη τοι ταῦτα φιδυλή πάντ' ἀγορεύω;
 ὦχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡτίωνος,
 τὴν δὲ διεπράδομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὔ' δάσσαντο μετὰ σφίσιν νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηρον.
- 370 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερὸς Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερσεῖσ' ἄποινα, 372-375 = 13 sqq.
 στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶ Φεκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέφ' ἄν σκήπτρω, καὶ ἄλυσσοτο πάντας Ἀχαιοὺς,
- 375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπηυφήμησαν Ἀχαιοὶ 376-379 = 22 sqq.
 αἰδέσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ᾤδανθε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς φ' ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
- 380 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὤχετο, τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένοι ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα Φοῖ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἳ δὲ νυ λαοὶ
 ἄθυγον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῶχετο κῆλα θεοῖο
 πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἦμι δὲ μάντις

366—392 Ar. —

356 ἠτίμασεν Nauck] -μησεν. — ἀποφράς n° 150] ἀπουράς || 365 φιδυλή Ahrens]
 ταυτ' εἰδυῖη || 373 στέμμα τ'] στίμματ'. Cf. vs. 14 || 374 ἄν Lehrs] ἀνά. —
 λίσσεται Ar. A] λίσσεται. Cf. vs. 15 || 377 *αἰδέσθαι] αἰδέσθαι || 378 ᾤδανθε
 ἠδανθε || 379 *φ' || 380 δ' δ] δι? || 381 εὐξαμένοι n° 59] -νου. — μάλα] ἔα
 νυ libri Cyprius et Cretensis || 384 *ἦμι] ἔμμι

- I εὖ Φειδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας Γεκάτοιο.
- 386 αὐτὶκ' ἐγὼ πρῶτος 'κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι'
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος 'λάβεν, αἴψα δ' ἀναστάς
 μῦθον ἐπηπείλησεν, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ Θοῆι Φελλίωπες Ἀχαιοὶ
 390 ἐς Χρῦσῃν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα Γάνακτι'
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισῆος, τὴν μοι 'δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος'
 ἔλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 395 ἦ Φέπε' ὠνησας κραδίην Διὸς ἠέ τι Φέργφ.
 πολλαὶ γὰρ σοε πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔρησθα κελαινεφέει Κρονίω
 οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀφεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 400 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἔλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσασα δεσμῶν,
 ὄχ' ἐκατόγχερον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 402 sq. cf. Hes. Theog. 617 sqq. 714
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων'· ὃ γὰρ αὐτε βίη Φοῦ πατρὸς ἀμείνων.
 405 ὅς ῥα παρὰ Κρονίω κινέετο κύδει γαίω
 405 cf. E 906
 τὸν καὶ ὑπέδφεισαν μάκαρες θεοὶ, οὐδέ ἴ' ἔδρσαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξσο καὶ λαβὴ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα Φέλσαι Ἀχαιοὺς
 410 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γνώη δ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 411 sq. = II 273 sq.
 Φῆν ἀάτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε."
 412 cf. 244
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα'
 413 = Σ 428 cf. Σ 94
 „ὦ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;

396—406 Zen. —

388 μῦθον ἐπηπείλησαν Nauck] ἠπείλησαν μῦθον || 393 ἔηος C] ἔηος A D, ἔοιο Zen. || 395 *Φέπε] ἔπει. — ἠέ τι Bentley] ἠέ καί; cf. E 879 || 396 μεγάροισιν ἄκουσα] *μεγάροισ' ἤκουσα? || 400 Φοῖβος Ἀπόλλων Zen.] Παλλὰς Ἀθήνη || 403 Βριάρεων] n° 62 || 404 βίη Zen.] βίην Ar. — Φοῦ πατρὸς ἀμείνων] πολὺ φέρτατος ἦεν | τῶν ἀπόσοι ναίουσ' ὅπῃ Τύρταρον εὐρώεσσα Zen. (ex Cobeti emendatione) || 406 *ἴ' ε' || 411 γνώη δ' n° 122] γνώ δὲ καὶ || 412 ἀάτην Nauck] ἄτην. — οὐδὲν] n° 100

- I αἶψ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 416 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δ' ἤν. 416^b = N 573 χ
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων 473
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ ἔτεκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι Φερέουσα Φέπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 420 εἴμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πύθεται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποκαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γάρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε,
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι ὄλω."
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δ' ἔλιπ' αὐθι 428 cf. B 35
 χαόμενον κατὰ θυμὸν ἐνζώνοιο γυναικὸς,
 430 τὴν ἄρα βλῆ ἀΓέκοντος ἀπέφραον. 430 cf. δ 646

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

- ἔς Χρῦσῃν ἵκανε ν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἷ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐγγὺς ἵκοντο, 432 cf. π 324
 ἰστία μὲν ἑστειλάν τ' ἔθεσαν τ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστοὶν δ' ἰστοδόκῃ ἑλέασαν προτόνοισιν ὑφέντες 434 = h. Ap. 504
 435 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἐρετμῷ. 435-437 = ο 497
 ἔκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν, sq.
 ἔκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαινον ἐπὶ φηγμῦνι θαλάσσης, 437 = h. Ap. 505
 ἔκ δ' ἑκατόμβην ἑβῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι,
 ἔκ δὲ Χρῦσηϊς νηὸς ἑβῆ ποντοπόροιο.
 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 πατρὶ φίλῳ ἐν χέρσ' ἐτίθει, καὶ μιν προσέφειπε 441 cf. 585
 „ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ δ' ἱερὴν ἑκατόμβην

424 κατὰ Ar.] μετὰ libri, vetusto errore. — Versui 424 ab Aristarcho *obelium* fuisse appictum, ut traditur in scholio mutilo, credibile non est || 428 *αἶψι· n° 322] αὐτοῦ || 430 ἀπέφραον (an *ἀπέφρασαν?) n° 150] ἀπῆμων || 432 ἐγγὺς Ar.] ἐντός, ut π 324 legitur || 433 στείλαν τε θίσαν τ' Wakefield] στείλαντο θίσαν δ' || 434 ὑφέντες Zen. codd.] ἀφίντες Ar. || 435 προέρεσαν Ar.] προέρισαν. — ἐρετμῷ Nauck] -μοῖς || 437 *ἔβαινον] βαῖνον || 438 (F) ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι] Ἀπόλλωνι Φεκαφίργῳ vGendt, Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ Ameis || 441 et 446 *χέρσ' ἐτίθει] χερσὶ τίθει

- I ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἰλασόμεσθα Γάνακτα,
 445 ὃς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκε."
 ὧς Φειπῶν Ϛ' ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων 446 = ψ 624, 797
 παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὄκα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην cf. ψ 565 ο 130
 ἐξείης ἔστησαν ἐύδητον περὶ βωμῶν,
 'χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' ἠῦχετο, χεῖρας ἀνασχών 450^b = Γ' 275
 „κλυθί με' ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας 451 sq. = 37 sq.
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Φίφι Φανάσσεις
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμῆιο πάρος 'κλύες εὐξαμένιοι, 453 cf. II 236
 'τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν 454 sq. = II 237
 455 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐφέλδωρ' sq.
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀφεικέα λοιγὸν ἄμνον."
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. 457 = 43
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠῦξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, 458-461 = B 421
 ἀφφέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, sqq.
 460 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460 sq. = μ 360
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν. 461-465 = γ 458
 'καὶ δ' ἐπὶ σχίζῃσ' ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθοπα Φοῖνον sqq.
 'λειβε' νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο, 464-469 = B 427
 465 'μιστυλλὸν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, sqq.
 ὄπτησάν τε περιφραδέως, 'Φερύσαντό τε πάντα. 464 sq. = μ 364 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου 'τετύκοντό τε δαῖτα, 465 sq. = ζ 430 sq.
 'δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐπίσης. 466-468 = H 318
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, sqq.
 470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 466 = Ω 624
 'νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι, 468 sq. = ψ 56 sq.
 οἷ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο, 468 = 602 τ 425
 471 = I 176 γ 340
 φ 272

444 Ar. —

446 *J²(oi) || 446 sq.] ὧς εἰπὼν τοῖ δ' ὄκα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην Zen.; Bekker εἶπεν, sed corrigendum videtur ὧς εἰπόνθ' οἷδ' ὄκα etc., εἰπόντε igitur pro εἰπόντες, vitio apud Zen. frequentissimo. Illud autem εἰπόντε, cum nonnisi unus verba fecisset, defendere poterat locis quales sunt K 349 Φ 298 || 447 τοῖ] οἱ Ambr. — ἱερὴν Ar.] κλειτήν || 451 *με' vel *μοι] μεν Ar. et codd. || 453 ἡμὲν δὴ Spitzner] ἦδ' ἡμὲν, cf. II 236. — *ἐμῆιο πάρος; 'κλύες] ἐμῆυ πάρος; ἔκλυες; cf. II 76 || 459 ἀφφέρυσαν n° 40] ἀέφρυσαν A, αὐ φρυσαν CD || 462 σχίζῃσ' ὁ] σχίζῃσι? || 464] μῆρας (immo μῆρα, vid. Ludwig Ar. Einl. § 22) κἀη καὶ σπλάγχχνα πάσαντο Ar. || 465 τᾶλλα] n° 9; τ' ἄλλα libri meliores || 469 *εἶντο] ἔντο

- I καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν, 473 cf. X 391
 μέλποντες Φεκάδεργον· ὃ δὲ φρένα ἔτερπετ' ἀκούων.
 475 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475 = ε 168, 558
 δὴ τότε ἔκοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς. 476 cf. μ 32
 ἦμος δ' ἠριγένει ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 477 = Ω 788 β 1
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 479* = β 420 ο
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὔρου ἴει Φεκάδεργος Ἀπόλλων. 480 cf. ι 77 μ 402
 480 οἱ δ' ἴστων ἑστήσαντ', ἀνά θ' ἰστία λευκὰ ἐπέτασσαν· 480 cf. ι 77 μ 402
 ἐν δ' ἄνεμος ἔπρησεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα 481 cf. β 427
 στελεῶν πορφύρεον μέγ' ἐλίφαχε νηὸς Ἰούσης. 482 sq. = β 428 sq.
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 485 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροισι ἐφέρουσσαν 485 = π 325 cf.
 ὑψόθ' ἐπὶ ψαμάθοισι, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ ἐτάνουσσαν, 486 = h. Ap. 488
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Cf. Hes. Oper. 624
 sq.
 αὐτὰρ ὃ ἠμῆρι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 διογενὴς Πηλῆος υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορῆν ἑωλέσκετο κυδιάνειραν 491^b cf. κ 485
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον, ἀλλ' ἐφθινύθεσκε φίλον κῆρ.
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτολεμὸν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοιοῦ δυωδεκάτη γένετ' ἡὼς, 493 = Ω 31
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν εἶοντες 494^b = Φ 518
 495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθεται ἐφετμῆς
 παιδὸς Ἐφού, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κοῦφα θαλάσσης,
 ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπον τε. 497^b cf. E 750 Θ
 394
 ἠὔρεν δ' εὐρύφοπα Κρονίδην ἄτερ ἦμενον ἄλλων 498^b sq. = E 758
 894
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο. 499 = Θ 3
 500 καὶ ῥα πάροισι αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων

474 Ar. — || 488—492 Zen. —, 491 om.

477 *ἠριγένει ἐφάνη] ἠριγένεια φάνη || 480 *λευκὰ ἐπέτασσαν] λευκὰ πέτασσαν ||
 482 *μέγ' ἐλίφαχε] μέγα φίαχε Bentley, μεγάλ' codd. || 484 κατὰ Ar. C] μετὰ AD ||
 485 *ἠπείροισι ἐφέρουσσαν] ἠπείροιο ἔρουσαν || 486 ὑψόθ' n° 322] ὑψοῦ. — *μακρὰ
 ἐτάνουσσαν] μακρὰ τάν. || 489 Πηλῆος υἱὸς n° 17] Πηλέος υἱὸς || 491 *ἀλλ' ἐφθι-
 νύθεσκε] ἀλλὰ φθ. || 495 *ἐφετμῆς] ἐφετμῶν, cf. n° 56. Singulare numerum
 suadent Σ 216 Φ 299; simili vitio laborat E 818 || 496 ἀνεδύσετο Ar.] ἀνε-
 δύσατο. — κοῦφα Mehler, cf. N 158 etc.] κῦμα. vHerwerden ῥίμφα vel αἶψα

- I σκαιῆ, δεξιτερῆ δέ *F* ὑπ' ἀνθερωῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέφηε Δία Κρονίωνα Φάνακτα
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δῆ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ *F*έπέ' ἢ *F*έρρω, τὸ δέ μοι κρήνον ἐ*F*έλδωρ. 504^b = 41
- 505 τίμησόν μοι νιδόν, ὅς ὠκυμορῳάτος ἄλλων
 ἔπλετ' ἀτάρ μιν νῦν γε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμασσεν' ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπο*F*ράς. 507 = 356
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρα κ' Ἀχαιοὶ
 510 νιδόν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ *F*e τιμῆ.”
 ὡς ᾿φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δ*F*ῆν ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἦψατο γούνων,
 ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῦτα, καὶ ἦρετο δεύτερον αὐτίς·
 „νημερτές μὲν δῆ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 515 ἢ ἀπό*F*ειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἐπι δ*F*έος, ὄφρ' ἐν *F*εῖδω
 ὄσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.”
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 517 = A 30 cf. H
 „ἦ δὴ λοίγια *F*έρω, ὅ τε μ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις 454
 Ἴ*H*ρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδελοῖσι *F*έπεσσι.
 520 ἢ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μὴ τι νοήσῃ
 Ἴ*H*ρη· ἐμοὶ δέ γε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
 εἴ' ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεπολθῆς·
 525 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν πάλιν ἀγρετὸν οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ τί κεν κεφαλῆ κατανεύσω.”
 ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι ᾿νεῦσε Κρονίων· 528 = P 209
 ἀμβρόσιοι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο Φάνακτος

501 *δὲ *F* δ' ἄρ' || 503 ἀθανάτοισιν ὄνησα] *ἀθανάτοισ' ὄνησα? || 504 **F*έπέ']
 ἐπει || 505 μοι] vitiose producitur, cf. n.º 14; σὺ μοι Ameis-Hentze, σὺα μοι
 τίμησον Nauck; *μοι παῖδα || 507 ἠτίμασσεν Nauck] -μῆσεν. — ἀπο*F*ράς n.º 150]
 ἀπουράς || 509 *ὄφρα κ' ὄφρ' ἂν || 515 *F*εῖδω n.º 160] εἶδω || 519] corruptus;
 Ἴ*H*ρη Ar. (?); de ἂν pro κεν cf. n.º 326. — -οῖσι *F*έπεσσι Bekker] -οῖσι ἐπέεσσι || 520 αἰὲν
 Hermann] αἰεὶ || 521 νεικεῖ] νεικίει ἢ δὲ vel νεικίει ἢ τε Menrad || 522 μὴ τι
 Ar.] μὴ σε || 523 γε vHerwerden] κε. — μελήσεται] genere medio hoc verbum
 nonnisi h. l. et * 505 usurpatur || 524 εἴ δ' Nicanor] εἴ δ'. Cf. vs. 302. — κατα-
 νεύσομαι Ar.] l. a. ἐπινεύσομαι || 527 κατανεύσω Ar.] l. a. ἐπινεύσω

- I κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἔφελιξεν Ὀλυμπον.
 531 τῷ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα 531 = v 439
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἔφδν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
 ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 535 μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἕσταν ἅπαντες.
 ὡς ὃ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἠγνοίησε Φιδούσ', ὅτι Φοι συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος. 538 = 556
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
 540 „τίς δ' αὖ τοι, δολόμητι, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540 cf. δ 462
 αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῖ' ἀπὸ νόσφιν ἔοντα
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πά μοι
 πρόφρων τέτληκας Φειπεῖν Φέπος ὅττι νοήσης.”
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 545 „Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμὸν ἐπιφέλλειο μύθους
 Φειδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσουτ' ἀλόχη περ ἐούση.
 ἀλλ' ὄν μὲν σ' ἐπιΦεικὲς ἀκουέμεν', οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τὸν Φείσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι, 549 cf. θ 10
 550 μὴ τι σὺ ταῦτα Φέκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.”
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 551 = A 50 II 439
 „αἰνότητε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔΦειπες; Σ 360 γ 309
 552 = A 25 θ 462
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ, Ξ 330 II 440 Σ 361
 ἀλλὰ μάλ' εὐκκηλος τὰ φράζειαι ἕσσ' ἐθέλησθα.
 555 νῦν δ' αἰνῶς δέδΦοικα κατὰ φρένα μὴ σε παρείπη 555* = ω 353
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος· 556 = 538
 ἠερήη γάρ σ' ἦ γε παρέζετο καὶ ἴλαβε γούνων.

530 κρατὸς] κρατὸς Zen. — ἔφελιξεν Dawes Cobet] ἐλίλιξεν; vide n° 41. Vulgatam sequitur Vergilius Aen. X 115 *nutu tremefecit Olympum*, sed ἔφελιξεν vertit Cicero Rep. I § 56 *qui nutu totum Olympum converteret*; vid. etiam Verg. Aen. IV 269 *coelum ac terras qui numine torquet* || 533 ἔφδν] σεφδν? cf. n° 44. Fick Ζεὺς δ' ἔφδν || 540 δολόμητι Nauck] δολομητα || 541 "ἐμοί" ἐμεῖ || 547 σ' Wakefield] κ' || 548 τὸν Φείσεται Bentley] τὸν γ' εἰσεται || 549 ἐθέλωμι Hermann] ἐθέλωμι || 554 ἕσσ' Ar.] ὅτι (θέλησθα) Dionysius Sidorius || 555 δέδΦοικα] δειδοικα. — παρείπη] suspicionem movet neglecta littera F et subiunctivus. Bentley παρείπη, cf. vs. 182; Thiersch et vHerwerden παρείπη, quia indicativus requiritur, cf. s 300; "μὴ παρείπισε, cf. H 120 N 788 ψ 606; sed etiam "μὴ παρείπισε ferri potest. Naber νῦν δ' αἰνῶς... μὴ παρείπισε, qualis tamen prolepsis vix Homericā videtur || 557 σ' ἦ γε Bekker] σοί γε

- I τῆ δ' ὀϊω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσεις, ὀλέεις δὲ πολλὺς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 559 cf. B 4
- 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „δαιμονίη, αἶε μὲν ὀϊεαι, οὐδέ σε λήθω.
 προῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ 562* = β 191
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται τὸ δέ τοι καὶ ὄϊγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὐτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθῃσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ,
 μή νύ τοι οὐ χραλσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰδ' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφήω." 567 cf. O 105
 ὧς ἔφατ', ἔδφεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ'
 570 ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ Ἥρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ
 „ἦ δὴ λολύγια φέρογα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ' ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
 575 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφρημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ Ἥρα φέρειν Διὶ, ὄφρα μὴ αὐτε
 νεικίῃσι πατῆρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 580 εἰ περ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 ἐξ ἐδέων στυφελίξει· ὃ γὰρ πολὺ φέρετός ἐστι.
 ἀλλὰ σὺ τόν γε φέπεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτὶκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.”
 ὧς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 585 μητρὶ φίλῃ ἐν χεῖρ' ἐτίθει, καὶ μιν προσέφειπε·
 „τέελαθι, μητῆρ ἐμῆ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένην περ,
 586 cf. E 382

559 ὀλέεις vHerwerden] ὀλέεις. — πολλὺς Zen. n° 83] πολλὰς || 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος] l. a. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας || 567 ἰόνθ'] i. e. ἰόντα Ar., ἰόντε Zen., cf. n° 52. Bentley ἰών. — ἀάπτους Ar.] ἀέπτους Aristoph. — ἐφήω n° 122] ἐφείω || 572 et 578 ἐπὶ Ἥρα] ἐπὶ Ἥρα Ar. || 574 σφῶ'] σφῶ, cf. n° 92 || 576 ἦδος] sine Ἔ, ut A 318 et σ 404; Bentley (Heyne Bekker) his locis ἔσται Ἥδος; proponebat, Nauck ἔσσεται ἐσθλῆς Ἥδος, alii ἐσθλῆς ἔσσετ' ὕηδος; (ἐφῆδος). Vox praeterea occurrit Σ 80 et ω 95, ubi non liquet sitne addendum Ἔ necne || 581 στυφελίξει Bentley] στυφελίξει. — φέρετός Anecd. Par. III 109] φέρετατος || 582 γο φέπεσσι Nauck] γ' ἐπέσσει || 585 *χεῖρ' ἐτίθει] χεῖρὶ τίθει Aristoph. Ar., χερσὶ τίθει codd.

- I μή σε φίλην περ ἔουσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδωμαι
 θεινομένην τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀγνύμενός περ 588 sq. cf. 241 sq.
 χραισμέμεν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
- 590 ἤδη γὰρ με καὶ ἄλλοι ἄλεξιμένοι μεμαῶτα
 ῥῶψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 πᾶν δ' ἤμαρ ῥερόμην, ἅμα δ' ἠέλιω καταδύντι 592 cf. Hes. Theog.
 κάππεσον ἐν Ἀήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν 722 sqq.
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.''
- 595 ὧς φάτ', ἐμείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χεῖρι κύπελλον.
 αὐτὰρ ὃ τοῖσ' ἄλλοισι θεοῖσ' ἐνδέξια πᾶσι
 ῥοινοχόει, γλυκὴν νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσι, 599 = ϑ 326
- 600 ὧς Φίδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα.
 ὧς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα 601 sq. = τ 424 sq.
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς ἐΐσιος, 601 = ι 161, 556
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἐχ' Ἀπόλλων, x 183 etc.
 μουσάων θ', αἷ ἄειδον ἀμειβόμεναι Φοπὶ καλῆ. 602 = 468
- 605 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἠέλιοιο,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν Φοῖκόνδε Φέκαστος,
 ἤχι Φεκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις 606 = γ 396 η 229
 Ἥφαιστος ποίησε Φιδυίησι πραπίδεςσι. * 17 cf. Ψ 58 α 424
 Ζεὺς δ' ἐπὶ Φὸν λέχος ἤμ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς, 608 = ρ 12
- 610 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὸς ὕπνος ἐκάνοι.
 ἔνθα καθηῦδ' ἀναβᾶς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη. 610 = τ 49

589 [χραισμέμεν] χραισμεῖν || 595 φάτ', ἐμείδησεν] φάτο, μείδησεν || 598 Φοινοχόει] φροχόει codd., sed οἰνοχόει Argol. Massil. Antimach. Aristoph. Zen. Ar., videatur Didymi scholion notabile || 599 γέλος Bentley] γέλως || 606 Φέκαστος] νέσθαι Nauck propter sequens Φεκάστῳ || 607 ἤχι Ar.] ἤχι || 609 δ' ἐπὶ Φὸν Cobet] δὲ πρὸς ὄν, Zen. δὲ πρὸς ὃ λέχος. Bekker δ' ἐπ' ἐΦόν, Christ δὲ ἐόν (cf. 533); Bentley δὲ πρὸς (rectius δὲ ποτὶ Nauck) || 611 καθηῦδ'] Zen. ἐνθ' ἐκάθευδ'

J.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Ὀνειρος (vs. 1—86). — Διάπειρα (vs. 87—483). — Βοιωτία ἢ Κατάλογος
τῶν νεῶν (vs. 484 sqq.).

- II ἄλλοι μὲν ἕα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἐπποκορυσταὶ 1 = Ω 677
 ἠῦδον παννύχοι, Δία δ' οὐκ ἔχε Φήδυμος ὕπνος, 1 sq. cf. K 1-4
- ἀλλ' ὃ γ' ἐμερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
 τιμῆσιν, ὀλέσῃ δὲ πολὺς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 4 cf. A 559
- 5 ἦδε δὲ Φοῖ κατὰ θυμὸν ἀρίστη' φαίνεται βουλή,
 πέμψαι ἔπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεια πτερόεντα προσηύδα
 „βάσκι' ἴθι, οὐλος Ὀνειρε, θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
- 10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν' ὡς ἐπιτέλλω. 10^b = I 369
 θαρσῆξαι Φε κέλευε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς 11 sq. cf. 28 sq.
 πανσυδλή· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 13-15 = 30 sqq.
 ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας
- 15 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδὲ ἐφῆπται."
 ὡς φάτ', ἔβη δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
 καρπαλίμως δ' ἔκανε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 17 = 168
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα τὸν δ' ἐκίχανε

1 ἄλλοι] ἄλλοι Zen., cf. n° 9 || 2 Φήδυμος n° 41] νήδυμος; Ar. codd. || 4 τιμῆσιν,
 ὀλέσῃ] n° 122. — πολὺς Zen.] πολίας || 8 οὐλος; Naber] οὐλις || 11 κομάοντας;
 n° 191] -όοντας || 12 ἔλοι Zen.] ἔλοι; Ar. || 15 Τρώεσσι δὲ κήδὲ ἐφῆπται] δίδο-
 μεν δὲ Φοῖ εὐχος ἀρίσθαι (Φ 297) Aristot. de Soph. el. 4, Poet. 26 || 16 φάτ',
 ἔβη] φάτο, βῆ

- II εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος 'κέχυθ' ὕπνος.
 20 'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῦν Ἐξουικῶς,
 Νέστορι, τὸν ἦα μάλιστα γερόντων 'τὶ Ἀγαμέμνων'
 τῷ μιν Φεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος'
 „εὐδεις, Ἀτρέος νῆε δαΐφρονος ἵπποδάμοιο;
 οὐ χρὴ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 25 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετρόφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκω· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 [ὅς σε ἄνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.]
 θωρηξάσῃ σ' ἐκέλευσε κάρη κομάντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγχιαν
 30 Τρώων, οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθη
 αἰρέτω, ὅτε κέν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.”
 35 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὖθι
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 'φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ 'Φεῖδ' ἅ ῥα Ζεὺς 'μήδετο, 'Ἐργα'
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἔπ' ἄλλεά τε στοναχὰς τε
 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμίνας.
 ἤγγετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὄμφῃ.
 ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς, μαλακὸν δ' ἐνέδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα 'βάλλετο φᾶρος'
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν 'βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 Ἥως μὲν ἦα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον

27 Ar. —

22 Φεισάμενος Bekker] εἰσαίμενος. — θεῖος] l. a. οὐλος || 27 'σε] σευ || 28 κομάντας n° 191] -όωντας || 33 σὺ σῆσιν] *τεῆσιν? || 34 αἰρέτω ὅτε κεν] αἰρείτω εὐδ' ἄν || 35 δ' ἔλιπ' δὲ λίπ' Ar. — *αὖθι n° 322] αὐτοῦ || 36 ἔμελλον Ar.] ἔμελλεν Zen. codd. || 38 'Φεῖδ' ἦδη, ἦδει. Fortasse *οὐδέ τ' ἔΦεῖδ' verum est || 39] Nauok ingeniose θησέμεναι γὰρ ἔμελλεν ἔτ' || 41 ἤγγετο] ἔγγετο || 42 ἐνέδυνε] ἐνδυνε

23-33* = 60 sqq.
 26 = Ω 133
 26^b sq. = Ω 174 sq.
 28 sq. cf. 11 sq.
 30-32 = 13 sqq.
 35 cf. A 428
 44 = K 22, 132
 = 186 etc.
 45 = Γ 334 Π 135
 T 372
 46^b sq. = 186 sq.

- II Ζηλὴ φάος Φερέουσα καὶ ἄλλοισ' ἀθανάτοισι·
 50 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισ' ἐκέλευσε 50 cf. 442 I 10
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς· 51 = β 7 cf. B 443
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα. 52 = 444 β 8
 βουλή δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων
 Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλογενέος βασιλῆος.
 55 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· 55 = κ 302
 „κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος 56 = ξ 495
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
 Φεῖδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχισ' ἔΦεΦοίκει. 58 cf. ζ 152
 ὅσπῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔΦειπε· 59 cf. Ψ 68 Ω 682
 60 εὐδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαιφρονος ἱπποδάμοιο; 60-70* = 23 sqq.
 οὐ χροὴ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 φῶ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι.
 [ὅς σε ἄνευθεν ἑὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἔλαιφει.]
 65 θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδῆρ'· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται
 70 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. — ὧς ὃ γε Φειπῶν
 ὄχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν. 72 = 83
 πρῶτα δ' ἐγὼ Φέπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήμισι κελεύσω·
 75 ὄμες δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρηνύειν Φεπέεσσι.”

64 Ar. —

49 φάος n° 71] φάως. — Φερέουσα] suspectum h. l. et Ψ 226 est Φερέω, cui verbo vix aliud obiectum addere licet atque ἀγγελίην Φέπο; vel simile quid; hic vero unum φέρειν locum habere videtur; cf. h. Merc. 184 || 50 *-οισ' ἐκέλευσε] -οισι κέλευσε || 51 κομάοντας n° 191] -όωντας || 53 βουλή Aristoph. Ar.] βουλήν Zen. || 55] Zen. αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἠγερεθεν ὀμηγερέας τ' ἐγένοντο, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων || 58 *ἄγχισ' ἔΦεΦοίκει] ἄγχιστα ὄφακι || 60—70] Zen. sic contraxit: ἠνώγει σε πατὴρ ὑπίζυγος, αἰδέρι ναίων, | Τρωσὶ μαχῆσασθαι προτὶ Ἴλιον. ὧς δ μὲν εἰπὼν | κατέ. || 64 *σέ] σευ || 70 σὺ σῆσιν] *τεῆσιν? — ὃ γε Bekker] δ μὲν || 71 ἀποπτάμενος] -όμενος? n° 216 || 74 καὶ φεύγειν] *φευγέμεναι? || 75 *ὄμες] ὄμεῖς

- II** ἦ τοι ὃ γ' ὧς Φειπῶν κατ' ἄρ' ἔζητο, τοῖσι δ' ἀνέστη 76 = A 68
 Νέστωρ, ὅς φη Πύλοιο Φάναξ ἦν ἡμαθρόντος·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, 79 = I 17 K 538
 etc.
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνόσπε,
 ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· 81 = Ω 222
 νῦν δ' ἔφιδ' ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.” 83 = 72
 ὧς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ἤρχε νέεσθαι.
 85 οἳ δέ τ' ἀνέστησαν ἔπειθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτόχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

ἥυτε Φέθνε ἴασι μελισσῶν ἀδινάων,
 πέτρης ἔκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσι Φεαρινοῖσι·
 90 αἳ μὲν τ' ἔνθα Φάλις πεποτήγεται, αἳ δὲ τε ἔνθα·
 ὧς τῶν Φέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 91 = 464
 ἡμόνος προπάρουθε βαθείης ἐστιχάοντο
 Φιλαδὸν εἰς ἀγορῆν μετὰ δὲ σφίσι Φόσσ' ἐδεδήει
 ὀτρύνουσ' ἴμεναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο.
 95 ἑτεροῖσι δ' ἀγορῆ, ὑπὸ δ' ἐστεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὕμαδος δ' ἦν ἔννεα δὲ σφας
 κήρυκες βοάοντες ἐρήτουν, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σροιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.

- σπουδῇ δ' ἔζητο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 100 παυσάμενοι κλαγγῆς ἀνά δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος ἴκαμ τεύχων.

76—83 Ar. —

76—83] si deleantur, versus 84 ad Agamemnonem referendus erit || 77 ἦν] ἔν LMeyer || 82 *ἔφιδ' ἴδεν. — Ἀχαιῶν] l. a. ἐν στρατῷ, cf. A 91 || 85 δέ τ' ἀνίστησαν Cobet] δ' ἐπανίστησαν, *assurgabant*, quod verbum ab hoc loco alienum neque alibi apud Homerum obvium est; schol. BL δὲ πανίστησαν (sensu πάντες ἀνίστησαν!) || 86 σκηπτόχοι Nauck] -οῦχοι || 87 Φέθνε ἴασι Bentley] ἔθνεα εἶσι, cf. II 160 || 89 *Φεαρινοῖσι n° 21] εἰαρινοῖσι || 90 τε ἔνθα] hiatus non ferendus || 92 ἐστιχάοντο n° 191] -όντο || 93 *Φόσσ' ἐδεδήει] ὄσσα δεδήει || 94 ἴμεναι n° 125] ἴεναι. — ἀγέροντο] ἠγροντο? cf. n° 255 || 96 ἦν] ἔν LMeyer. — σφας C, n° 92] σφίας AD || 97 βοάοντες; n° 191] βοάωντες || 99 ἔζητο λαὸς] ἦζατο λαοί?

- II Ἥφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίωνι Φάνακτι,
 ἀντάρ ἄρα Ζεὺς ἔδωκε διακτόρω ἀργεῖφόντη
 Ἑρμείας δὲ Φάναξ ἔδωκεν Πέλοπι πληξίππω,
 105 ἀντάρ ὃ αὐτε Πέλοψ ἔδωκ Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύφαρμι Θυέστη,
 ἀντάρ ὃ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι ἔδωκε φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ Φανάσσειν.
 τῷ ὃ γ' ἐρυσάμενος Φέπ' Ἀργεῖοισι μετηγῦδα 109 cf. Θ 496
 110 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης, 110 = Z 67 O 738
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀάτη ἐνέδησε βαρείη, 111-118 = I 18
 σκέλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε 899.
 Φίλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι, 113 = 288 E 716
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει
 115 δυσκλέ' Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 οὕτω πον Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι, 116 = Ξ 69 cf. N
 226
 ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνθίσθαι, 119^b = ω 433
 120 μᾶψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἦδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ τ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε 123^a = Θ 205
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 125 Τρωῆες μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασι,
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθήμεν Ἀχαιοὶ,
 Τρώων δ' ἄνδρα Φέκαστοι ἐλοίμεθα Φοινοχοεῦεν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευόλατο Φοινοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 130 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι
 πολλῶν ἐκ πολλῶν ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασι,

111—118 Zen. — || 124 Ar. — || 130—133 Ar. —

102 ἔδωκε Bekker] ἔδωκε || 107 ἔδωκε Julian. 51 B, Priscian. Inst. XVII 208] λείπε ||
 111 μέγα] μέγας Ar., teste Didymo in scholio ad hunc versum, quod permagni est
 pretii. Cf. I 18. — ἀάτη Nauck] ἄτη || 118 ἐντειχέα Nauck] ἐντειχεον || 115 δυσκλέ'
 vHerwerden] δυσκλέα || 119 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ'] λῶβη γὰρ τάδε γ' Zen. ||
 121 πολεμιζέμεν Bekker] -ζειν || 123 *τ'] κ' || 125 Τρωῆες Ar.] Τρωῆας ||
 126 *διακοσμηθήμεν] διακοσμηθεῖμεν A, -θρήμεν D, -θῆμεν C || 127 ἔκαστοι Ar.]
 ἕκαστον || 131 πολλῶν n° 56] *πολλῶν πολλῶν? — ἔασι] ἔνεισιν Ar. in ed. altera

- II** οἷ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ ἔαουσ' ἐθέλοντα
Ἔλιον ἐκπέρσαι, ἐν ναϊόμενον πολλέθρον. 133^b = A 164
 ἐννέα δὴ βεβίασιν Διὸς μεγάλοι' ἐνιαυτοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται
 αἷ δέ ποθ' ἡμέτεραί τ' ἄλογοι καὶ νήπια τέκνα
 ἦατ' ἐνὶ μεγάρω ποτιδέγμεναι ἡμὶ δὲ Φέργον
 αὐτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φεῖλω, πειθώμεθα πάντες' 139-141 = I 26
 140 φεύγωμεν σὺν νησὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν." 139 = I 704 etc.
 ὧς ἴφατο, τοῖσιν δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε 142 cf. Γ 395 A
 πᾶσιν μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν. 208 etc.
 'κινήθη δ' ἀγορῆ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 145 πόντου Φικαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐδρός τε Νότος τε
 ὄροφ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελεύων.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺν λήμον ἔλθων,
 λάβρος ἐπαιγίξων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσι,
 ὧς τῶν πᾶσ' ἀγορῆ 'κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένεργθε κοιλῆ
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισ' ἐκέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἢ δ' ἐλκόμεν' εἰς ἄλα διάν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτῆ δ' οὐρανὸν ἴκε
 Φοῖκαδε Φιεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.
 155 ἔνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρομορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔΦειπε·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτόνῃ, 157 = E 714 Φ 420
 οὕτω δὴ Φοῖκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν, cf. C 352
 158 = 174 ε 204
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 160 καὶ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160 cf. 176 A 173

143 Ar. — || 157—168 Zen. om. || 160—162 et 164 Ar. —

132 ἔαουσ' n° 191] εἰῶσ' || 133 Ἔλιον Ar.] Ἔλιου || 134 μεγάλοι' n° 59]
 -λου || 136 ποθ' n° 322] που || 137 ἦατ' n° 220] εἴατ'. — *μεγάρω n° 60]
 μεγάροις. Christ μεγάροισι δεδεγμένοι. — *ἡμῖ] ἡμῖ || 139 ὥς κεν] ὡς ἂν || 142 στή-
 θεσιν ὄρινε] *-σ' ὄρινε? || 144 φῆ Zen.] ὡς Ar. et libri; vid. Didymus ad E 499 ||
 144—148] duplicis redactionis notabile exemplum; Bekker 147 sq. delet, Christ
 vero 144—146 postea additos censet; difficilis est optio || 148 ἐπαιγίξων]
 ἐπαῖσων Aristoph., item o 293 || 147 κινήσῃ] -σει C, vid. n° 122 || 156] Zen.
 εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοσσός ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου

- II *Ἀργεῖην Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν* 161 sq. = 177 sq.
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 163 cf. 179
σοῖς ἀγανοῖσι Φέπεσσι ἐρήτυε φῶτα Φέκαστον, 164 sq. = 180 sq.
 165 *μηδ' ἔαι νῆας ἔλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιΦελίσσας."*
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 166 = E 719 H 43
'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα. 167 = A 74 X 187
ἠδ' ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, etc. cf. A 44 H 19
 170 *ἑσταότ' οὐδ' ὃ γε νηὸς ἐσσεύμοιο μελαιίνης* 169 = 407
ἦπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε. 169^b = K 137
ἄγχι δέ σ' Ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη 172 = o 9
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 173 sq. = 203 sq.
οὕτω δὴ Φοῖβόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 174 = 158
 175 *φρεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήσι πεσόντες;* 176 cf. 160
κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε 177 sq. = 161 sq.
Ἀργεῖην Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει 179 cf. 163
 180 *σοῖς ἀγανοῖσι Φέπεσσι ἐρήτυε φῶτα Φέκαστον,* 180 sq. = 164 sq.
μηδ' ἔαι νῆας ἔλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιΦελίσσας."
ὥς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς Φόπα φωνησάσης, 182 = K 512
'βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλει τὴν δ' ἐκόμισσε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς Φοι ὀπήδει.
 185 *αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδᾶ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἔιδδων*
'δέξατό Φοι σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ 186^b sq. = 46 sq.
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κικλήη,
τὸν δ' ἀγανοῖσι Φέπεσσ' ἠρητύσασκε παραστάς
 190 *„δαιμόνι, οὗ σε ΦέΦοικε κακὸν ὥς δεδΐσσεσθαι,*
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρου λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα Φοῖσθ' οἶος νόος Ἀτρεΐωνος

168 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεούς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

168 = 17

161 *Ἀργεῖην*] *Ἀργεῖην* σ' Zen. || 164 -νοῖσι *Φέπεσσι* Nauck] -νοῖσι *ἐπέσσι* || 165 *μηδ' ἔαι n° 191] *μηδὲ ἔαι*. Cf. vs. 346 || 168] om. A C, in margine habet D || 171 *ἦπτετ'* Lange] *ἄπτετ'* || 172 *ἄγχι δέ σ' n° 318] *ἀγχοῦ δ'* || 180 sq.] cf. ad 164 sq. || 184 *Φοι ὀπ.*] **Φ'* ὀπ.? || 185 *Ἀτρεΐδᾶ* n° 55] *Ἀτρεΐδῶ* || 187 *ἔβη* Ar. et libri] *βᾶς* Zen. || 189] cf. ad 164. — **Φ'* ἦρ.] *ἔπεσσι* ἐρ. || 192 *Ἀτρεΐωνος* Aristoph. Ar.] *Ἀτρεΐδῶ* libri

- II νῦν μὲν πειράεται, τάχα δ' ἔψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔφειπε.
- 195 μὴ τι χλωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ Fe μητιέτα Ζεὺς." 197^b = h. Merc. 469
 ὃν δ' αὖ δῆμοί ἄνδρα Φίδοι βοάοντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασχ' ὠμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
- 200 „δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἷ σέο φέρετροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄνακτις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρτίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ εἷς κοίρανος ἔστω,
 205 εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις." 208^b = 91
 ᾧς ὃ γε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἷ δ' ἀγορήνδε
 αὐτὶς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Φηγῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
- 210 αἰγιαλῷ μεγάλα βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
 ἄλλοι μὲν ῥ' ἔξοντ', ἠρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θεοσίτης δ' ἔτι μόνος ἀμετροφειῆς ἐκολόα,
 ὃς φέπει φρεσὶ Φῆσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τ' ἐφείδει,
 μὰς, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσι, 214^a = E 759 γ 138
 215 ἀλλ' ὃ τί Φοι φείσαιο γελοῖον Ἀργεῖοισι
 ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε·
 φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ Φοι ὤμω
 κυρτῶ, ἐπὶ στήθος συνοκωχότε· αὐτὰρ ὑπερθε
 φοξὸς ἔην κεφαλῆν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. 219^b = K 134
- 220 ἔχθιστος δ' Ἀχιλλεὺς μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆν·
 τῷ γὰρ ἐνεκείσεκε τότ' αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ

206 σκῆπτρον τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύη.

206 cf. I 99

193—197 Ar. —

|| 203—205 Ar. post 192 malebat collocatos ||

220—223 Zen. —

193 πειράεται n° 191] -ἄται || 196 διοτρεφέος βασιλῆος Ar.] -έων -ῆων Aristot. Rhet. II 2, Zen. alii || 197] suspectum ἐστὶ repetitum et φιλεῖ contractum; *τιμὴ δ' ἐκ Ζηνός, φιλεῖ? || 198 δῆμοι n° 59] δῆμον. — βοάοντα n° 191] βοάοντα || 199 *ἐλάσασχ' ὠμοκλ.] -σκον ὠμοκλ. || 205 ἔδωκε] δῶκε Ar. — ἀγκυλόμητις Nauck] -τέω || 206] abest a bonis libris, sed legebatur a Dione Chrys. I; βασιλεύη corruptum est ex βουλεύησι, cf. I 99 || 210 μεγάλα vHerwerden] -άλω || 211 *ἔξοντ', ἠρήτ.] -ντο, ἐρήτ. || 213 ὃς φέπει Bentley] ὃς ῥ' ἔπεια. — *τ' ἐφείδει] τε ἦδη || 218 συνοκωχός vValckenaer et Cobet ex Hesychio] συνοκωχότε || 220 ἦν] ἔεν LMeyer || 221 *ἐνεκείσεκε] νεκείσεκε

- Π ὀξέα κεκληγῶς 'λέγ' ὀνειδεα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάργλως 'κοτέοντ', ἐνεμέσσηθεν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα 'νείκεε μύθῳ'
 225 „Ἄτρεϊδῆ, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεται ἠδὲ χατίζεις;
 πλείαι τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 226^a cf. I 71
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃσ' ἐξαιρέτοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, ὅτε κε πτολιεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοὶ' ἐπιδευέαι, ὅν κέ τις οἴσῃ
 230 Τρώων ἱπποδάμων ἐκ Φιλίου νῆος ἄποινα,
 ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγηαι ἐν φιλότῃτι,
 ἢν τ' αὐτὸς ἀπὸ νόσφι κατίσχηαι; οὐ τι Φέφοικε
 ἀργὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκέμεν' υἱας Ἀχαιῶν.
 235 ὦ πέπονες, κἀκ' ἐλέγγε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
 Φοῖκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τὸν δ' ἔαωμεν
 αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν', ὄφρα Φίδηται
 ἢ τι καὶ ἡμέες Φοι προσαμύνομεν ἢ καὶ οὐκί
 δε καὶ νῦν Ἀχιλῆα, Φέο μὲγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 ἠτίμασσαν' ἔλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀποΦράς.
 240 = A 356
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθῆμων'
 ἢ γάρ κ', Ἄτρεϊδῆ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.”
 242 = A 232
 ὧς 'φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερασίτης' τῷ δ' ὄκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 καὶ μιν ὑπόδρα Φιδῶν χαλεπῶ ἠνίκαπε μύθῳ'
 245^b = P 141
 „Θερασίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητῆς,
 246^b = T 82 cf.
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσι.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημι χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἄτρεϊδῆσ' ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.
 250 τῷ οὐ κεν βασιλῆας ἀνά στόμ' ἔχων ἀγορευόεις,
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροεις, νόστον τε φυλάσσοεις.

227 sq. Zen. om. || 231—234 Zen. —

222 κεκληγῶς] *κεκληγῶς? || 223 **κοτέοντ', ἐνεμέσσηθεν] κοτέοντο, νεμέσσηθεν ||
 225 δ' Ar. codd.] δὴ Zen. || 226 πολλαὶ δὲ γυναῖκες] πλείαι δὲ γυναϊκῶν Zen. ||
 228 *ἔτε κε] εὐτ' ἄν || 229 χρυσοὶ' n° 59] χρυσοῦ. — οἴσῃ n° 122] -σει ||
 232 μίσγηαι n° 122] μίσγηαι || 233 κατίσχηαι n° 122] κατίσχηαι. — οὐ τι Φέφοικε
 Christ] οὐ μὲν τοικε. Bentley οὐ σε Φέφοικε || 236 *τὸν δ' ἔαωμεν] τόνδε δ' ἔαωμεν ||
 237 αὐτόθ' n° 322] αὐτοῦ || 238 *ἢ τι καὶ ἡμέες Φοι] ἢ ἴα τί οἱ χημῆς, cf. n° 9 ||
 239 Φέο] τοῦ Zen. || 240] cf. ad A 356 || 242 *κ' ἄν || 250 *οὐ κεν] οὐκ ἄν

- II [οὐδέ τί πω σάφα Φίδμεν ὅπως ἔσται τάδε Φέργα,
 ἢ ἐν ἡὲ κακῶς νοστήσομεν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 ἦσαι ὄνειδίξων, ὅτι Φοι μάλα πολλὰ διδοῦσι
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἐκ τοι Φερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κηρήσομαι ὥς νύ περ ᾧδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπέη,
 260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα Φείματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶα ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶς ἀγορήθην ἀΦεικέσσι πληγῆσι."
 265 ὥς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ
 ἔπληξεν· ὃ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δὲ Φοι ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσείου· ὃ δ' ἄρ' ἔξετο ἄρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 270 οἷ δὲ καὶ ἀγνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ Φηδὺν ἴγλασαν,
 ᾧδε δὲ τις Φεῖπεσκε Φιδῶν ἐς πλησίον ἄλλον
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ΦέΦοργε,
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσω·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρξε,
 275 ὃς τὸν λωβητῆρα Φεπεσβόλον ἔσχε ἀγοράων.
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεκίειν βασιλῆας ὄνειδείοισι Φέπεσσι."
 ὥς ἴφασαν ἠὲ πληθύς· ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔσθη σκῆπτρον ἔχων, παρὰ δὲ γλανκῶπις Ἀθήνη
 280 Φειδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἄνωγε,
 ὥς ἅμα Φοι πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱὲς Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.

257 = β 187 ρ 229
 σ 82 cf. A 204,
 212

271 = A 81 X372
 ρ 328 etc.

252—256 Ar. —

258 εἴ κ' ἔτι Ar. (?)] εἰ δ' ἔτι Zen. (?); vid. Ludwich Arist. I p. 211 sq. ||
 262 αἰδῶα Nauck] αἰδῶ Ar. || 266 ἔκπεσε] ἔκφυγε Ar. || 269 ἰδῶν] neglecto J.
 Philetas ridicule ἰδῶν, sensu ἀφθαλμῶν. Videatur σ 163 || 277 ὄνειδείοισι Φέπεσσι
 Bekker] -οις ἐπέεσσι || 278 δέ] δ' δ Ar. || 280 ἄνωγε] ἀνώγει, cf. n° 225 ||
 281 ἅμα Nauck] ἅμα ρ

- II ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „Ἄτρεΐδη, νῦν δὴ σε, Φάναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεςσι βροτοῖσι,
 οὐδέ τοι ἐπτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἦν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείλοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Φίλιον ἐκπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπρονέεσθαι
 286^b cf. x 483
 ἥυτε γὰρ παῖδες νεαροὶ χῆραὶ τε γυναιῖες
 290 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται Φοῖκόνδε νέεσθαι.
 ἧ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνὴρ τ' ἐνθ' ἀνέχεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ Φῆς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάει σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλα
 χεϊμέρια Φέλλωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα
 295 ἧμιν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπῶν ἐνιαυτός
 ἐνθάδε μιμνόντεςσι. τῷ οὐ νεμεσίζωμ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχροὶ τοι δ'Φηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα Φίδωμεν
 300 ἧ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται ἧε καὶ οὐκί.
 εὖ γὰρ δὴ τότε Φίδωμεν ἐνὶ φρεσίν, ἔστέ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 302^b = ξ 207
 χθιδά τε καὶ προῖξ', ὅτ' ἐς Αὐλῖδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι
 305 ἧμες δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερὸς κατὰ βωμοὺς
 ἴφροδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 306 cf. A 315
 καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὄθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδαρ,

284 δὴ] γὰρ Ar. || 288 ἐντειχέα Nauck] -εον || 289 ἥυτε γὰρ Nauck] ὡς τε γὰρ ἦ, in quibus ἦ sensu caret. Bentley ὡς τε γὰρ εἰ, sed tum ὡς εἴ τε dicendum erat || 291 ἧ μὲν n° 18] ἧ μῆν, I. a. νῦν γὰρ in schol. ad 284. — *ἀνὴρ τ' ἐνθ' ἀνέχεσθαι] ἀνηθίνετα νέεσθαι. Mehler et Spengel ἀνηθίνετ' ἀνέχεσθαι, coll. δ 595 π 277; at illis locis non aoristi temporis sed praesentis participium, ut assolet, verbo ἀνέχεσθαι iungitur. In nostra lectione ἔνθα, quo aegre carebamus, opponitur verbis Φοῖκόνδε νέεσθαι, vox ἀνὴρ adhibetur ut η 192 v 52, et ἀνέχεσθαι absolute positum est ut in decantatis illis τέτραδι καὶ ἀνάσχεο || 293 ἀσχαλάει n° 191] -ἀα. — πολυζύγῳ] Naber collato δίζυγες E 195 postulat πολούζυγι, item εὐζυγος -γες v 116 ρ 288. Nihil mutandum censemus; δίζυγες enim a ζευγνύμαι derivatur, πολούζυγος vero et εὐζυγος (itemque ἑκατόνζυγος Y 247) a ζυγόν || 294 *Φέλλωσιν n° 265] εἰλέωσιν || 295 *ἧμιν] ἡμῖν. — *περιτροπῶν] -εων. Cf. n° 251 || 297 ἀσχαλάειν n° 191] -άων. Zen. ἀσχαλάων μιμνόντεςσι (? , μιμνοντ' ἐπὶ νήσοσ' Bekker) || 299 ἐπὶ] ἔτι Zen. — *Φίδωμεν] δαῶμεν, cf. n° 122 || 302 μάρτυροι] μάρτυρες Zen. || 305 *ἧμες] ἡμεῖς || 307] De platano cf. Hehn Culturpfl.⁴ 236 sq.

- II ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφουινός,
 σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φάσσει,
 310 βωμοῦ ὑπαΐξας πρὸς ἅα πλατάνιστον ὄρουσε.
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄξω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισ' ὕπο πεπτηῶτες,
 ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ' τέκε τέκνα. 313 = 327
 ἔνθ' ὅ γε τοὺς ἔλεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφοποτάτο ὄδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δὲ Φελιξάμενος πτέρυγος ἴλαβεν ἀΨεΨαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν, 317^b = 326
 τὸν μὲν ἀλξήλον ἴθηνεν θεὸς, ὅς περ ἔφηνε,
 320 ἦμες δ' ἔσταότες ἴθανμάζομεν οἶον ἐτύχθη.
 ὣς οὖν δΨεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομάοντες Ἀχαιοί;
 ἦμιν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητιέτα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον ὀπιτέλεστον, ὅο κλέος οὐ ποτ' ὀλείται.
 325^b = h. Ap. 156
 ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν, 326^b = 317
 ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ' τέκε τέκνα, 327 = 313
 ὣς ἦμες τόσσα Ψέτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν. —
 330 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330 = Ψ 48 σ 271
 ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτόθι, εἰς ὅ κε Ψάστῳ μέγα Πριάμοιο Ψέλωμεν."
- ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἐΨεΨαχον — ἀμφὶ δὲ νῆες 333^a = 394
 σμερδαλέον ἰκονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν — 334 = II 27

319 ἴθαν γὰρ μιν ἔθηνε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις

319 Ar. —

309 φάσσει n. 71] φάσσει, l. a. φάσσει || 313 ἦν] ἔαν LMeyer || 314 τετριγῶτας] τιζοντας Zen. || 315 ἀμφοποτάτο] ἀμφοποτάτ' || 316 δὲ Φελιξάμενος Bentley Dawes Cobet] δ' ἐλελιξάμενος. — ἀΨεΨαχυῖαν cf. n. 229] ἀμφοαχυῖαν, ἀμφοαχούσαν Ambr.; Ahrens ἀμΨεΨαχυῖαν || 318 ἀλξήλον Ar. Ambr.¹] ἀρίηλον ACD Ambr.², ἀίδηλον Etym. M. (probante Christ, cf. *Zeidela* Hesiod. fr. 136 Rzach), ἀρίδηλον Zen. Incertae originis vocabulum significare debet ἀφανῆ, et recte Cicero de Divin. II 30 § 64 vertit: *qui luci ediderat, genitor Saturnius idem addidit et duro firmavit tegmina saxo*. Legit igitur versus 319, quem Zen. (de suo?) addidisse fertur, Ar. proscriptis || 319 ἀγκυλόμητις Nauck] -μήτωρ, n. 55 || 323 ἄνεω Ar. (?) A] ἄνεω CD || 324 ἦμιν] ἦμιν || 325 ὅο n. 59] δου. — ὀλείται] n. 147. Redit forma suspecta H 91 ω 196 || 327 ἦν] ἔαν LMeyer || 328 ἦμες τόσσα Ψέτεα] ἦμεις τοσσαῦτ' ἔτεα || 330 τῶς] τῶς Ar., ῥ' ὡς codd. || 332 αὐτόθι n. 322] αὐτοῦ || 333 δὲ ἐΨεΨαχον] δὲ μίγ' ἰαχον. Heyne δ' ἐπεΨεΨαχον

- II μῦθον ἐπαινέσαντες Ὀδυσσεύς θείοιο.
- 336 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γερήμιος ἱππότα Νέστωρ
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ καισὶ Φεφοϊότες ἀγοράεσθε
 νηπιάχοισ', οἷσ' οὐ τι μέλει πολεμῆμα Φέργα.
 πῆ δὴ συνθεσίοι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἤμιν
- 341 σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦσ' ἐπέπιθμεν; 341 = A 159
- 340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαὶ τε γενολατο μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 αὐτῶς γὰρ Φεπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος 342 sq. cf. μ 392
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες. sq.
- Ἄτρεϊδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
- 345 ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 τοὺς δ' ἔαε φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ' — ἄνυσσι δ' οὐκ ἔσεται αὐτῶν —
 πρὶν Ἀργοσδ' ἕμεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
- 350 φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ἠκνυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, 352 = δ 273 ὁ 513
 ἀστράπτων ἐπὶ δεξιῇ, ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω Φοῖκόνδε νέεσθαι,
- 355 πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' Ἐλένης δομήματά τε στοναχὰς τε. 356 cf. 590.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει Φοῖκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω Φῆς νηὸς ἐνστέλλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
- 360 ἀλλὰ, Φάναξ, αὐτός τ' ἐν μήδεο πελθεὸ τ' ἄλλῳ
 οὐ τοι ἀπόβλητον Φέπος ἔσεται, ὅτι κε Φεῖπῳ
 κριν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοισ.

[335 ἐπαινέσαντες;] ἐπαινέσαντες meliores; cf. n° 295 || 336 γερήμιος] minus recte Γερήμιος scribi solet; non est nomen proprium, sed appellativi γέρον forma producta. Posteriores apud Gerenius educatum fingebant Nestorem, cf. Hesiod. fr. 34 et 35 Rzach || 337 ἀγοράεσθε n° 191] -άσθε || 339 *ἤμιν] ἡμῖν || 341, 340] inverso ordine leguntur in libris; correxit Nauck || 340 γενολατο] γεμολατο Naber, coll. 780 ὦ 177 || 342 γὰρ ἐπέεσσ' Apoll. lex. et schol. B ad K 167] γὰρ ἔ' ἱπ. || 345] ἀρχεῦσιν h. l. et E 200 || 346 *τοὺς δ' ἔαε n° 191] τοῦσδε δ' ἔα. Cf. vs. 165 || 351 ἐν] ἐπ' C || 355 τίνα] τινι Doederlein. — παρ] παρ Ar., quae lectio sensu caret nisi simul corrigas παρ ακοιμηθῆναι || 356 δομήματα] οἰμήματα Apoll. lex. Cf. θ 349 || 363 φύλοισ] n° 60

- II** εἰ δέ κεν ὧς φέρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 365 γνώσε' ἔπειθ' ὧς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 ἦδ' ὧς κ' ἐσθλὸς ἔησι κατὰ σφᾶς γὰρ μαχέονταί
 γνώσεαι ἢ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων"
 370 ἢ μὲν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 371 = A 288 H
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφοράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν 132 etc.
 τῶ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο Φάνακτος, 373 sq. = A 290
 χερσὶν ὕψ' ἡμετέρησι Φαλοῦσά τε περθομένη τε. 374 = N 816
 375 ἀλλὰ μοι αἰγίλοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκε,
 ὧς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τ' ἐμαχεσσάμεθ' εἵνεκα κόουης
 ἀντιβίοισι φέπεσσιν, ἐγὼ δ' ἤροχον χαλεπαίνων
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσειται, οὐδ' ἦ βαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εὖ μὲν τις δόρου θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶ Φιδῶν πολέμοιο μεδέσθω,
 385 ὧς κε πανηγέριοι στυγεροῦ κρινώμεθ' Ἄρηι. 385 cf. Σ 209
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετ' ἔσσειται οὐδ' ἦ βαιόν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 Φιδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφι
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμείται
 390 Φιδρώσει δέ τε ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων. 390^b cf. M 58
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωσίσιν, οὗ Φοι ἔπειτα

365 γνώσε' n° 117] γνώση || 366 σφᾶς n° 92] σφᾶς || 367 γνώσεαι Barnes] γνώσεαι δ'. — Non eiusdem redactionis esse videntur vs. 365 sq. et 367 sq. — ἀλαπάξεις Bekker] ἀλαπάξεις || 370 ἀγορῇ] ἀρετῇ schol. BLV ad B 350, manifesto errore || 375 ἴδωκε] ἴθιγε Eustath. || 377 τ' ἐμαχεσσάμεθ' τε μαχυσάμεθ' Ar. || 378 ἀντιβίοισι ἔπεσσιν Nauck] -οις ἐπέεσσιν || 380 et 386 οὐδ' ἦ βαιόν Bergk] οὐδ' ἦ βαιόν, l. a. in schol. οὐ δὲ ἦ βαιόν. Cf. n° 2 || 384 ἀμφὶ Bentley] ἀμφὶς codd. contra metrum et sensum loci || 388 τευ] n° 99. Vitium contraxisse videtur locus; non baltei sed viri est sudare; cf. E 796. — στήθεσφι] l. a. στήθεσσι. Vid. ad M 401 || 389 καμείται] n° 147 || 390 *τέ] τευ || 391 δέ κ'] l. a. δ' ἔν. — ἐθέλοντα] πτώσσοντα Aristot. Eth. Nic. III 11

- II** ἄρκιον ἐσσεῖται φρυγέμεν κύνας ἦδ' οἰωνούς."
- ὧς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ ἔλιφαρον, ὡς ὅτε κύμα
 395 ἀκτῆ ἔφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἔλθων,
 προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτε κ' ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὤροντο κεδασθέντες κατὰ νῆας
 'κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
- 400 ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰγιγενετάων,
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἴαρος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 402 sq. cf. H 314
 πλοῖνα πεντεφέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 'κίλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
- 405 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἴδομενεῖα Φάνακτα,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῦα καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον. 407^b = 169
 αὐτόματος δὲ Φοι ἦλθε βοῦν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 'Φεῖδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
- 410 βοῦν δὲ περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἔτ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὸς βαλέμεν Πριάμοιο μέλαθρον
- 415 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηλοιο θύρετρα,
 'Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι 416^b = II 841
 χαλκῷ φωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηγέες ἐν κούρησιν ὁδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν."
- ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ Φοι ἐπεκράαινε Κρονίων, 419 cf. Γ 302
- 420 ἀλλ' ὅ γ' ἔδεκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀλλίστον ὄφελλε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, 421-424 = A 458
 sqq.

393 ἐσσεῖται] n° 302. — φρυγέμεν n° 126] φυγεῖν || 394 δὲ ἐλίφαρον] δὲ μίγ' ἴαρον, Heyne δ' ἐπέλιφαρον || 395 κινήσῃ] l. a. -σει, n° 122 || 397 ὅτε κ' ὅτε ἄν. — γένωνται] l. a. -ηται || 398 ὤροντο] ὄριοντο, ὄριοντο, ὄριοντο libri; vid. n° 284 || 401] eleganter Meineke γε φυγεῖν (an φρυγέμεν?) κατὰ μῶλον Ἴαρος || 403 πεντεφέτηρον] πεντατήτηρον || 409 'Φεῖδε] ἦδε. De hoc versu vid. Athenaeus 177 C || 410 περιστήσάν τε Bekker] -σαντο, item μ 356; cf. A 532 || 412] sic Ar., spreta quorundam lectione Ζεῦ πάτερ Ἴδομεν μεδίων (Γ 320) || 413 ἔτ' Ameis-Hentze] ἐτ'; vHerwerden μὴ πρὶν γ'. — δῦναι] n° 125 || 414 βαλέμεν n° 126] βαλίειν || 415 πρῆσαι] πλησαι Ar., cf. I 242 || 416 στήθεσσι] *στήθεσσι? cf. vs. 388 et ad M 401 || 420 ἀλλίστον Ar.] ἀμέγαρον

- II** ἀΨέφρουσαν μὲν πρώτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
- 425 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σκίξῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
 σπλάγγνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστιοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγγν' ἐπάσαντο,
 ἴμιστυλλόν τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως Ἐφρούσαντό τε πάντα.
- 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου ἑτύνοντό τε δαῖτα,
 δαίνοντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς ἐΐσιος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἤρχε γεγήμενος ἱππότης Νέστωρ·
 „Ἄτρεΐδη κύνιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 435 μηκέτι νῦν δ' ἴθι λεγώμεθα, μῆδ' ἔτι δηρὸν
 ἀμβαλλώμεθα Φέργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθροοὶ ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν
 440 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγισ' ἐκέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοῦς.
 οἷ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
 445 οἷ δ' ἀμφ' Ἄτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
 ἑθύνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλανκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσα ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγγρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ Φέκαστος.
 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
 ὀτρύνουσα ἴμεναι ἐν δὲ σθένος ὄρσε Φεκάστω

427-432 = A 464
899.434 = Γ 96, 163,
677 etc.

441 = Ψ 895

442 cf. 50

443 cf. 51

444 = 52

451 cf. A 11

422 ἀΨέφρουσαν n° 40] αὐέφρουσαν || 423 κνίσῃ] κνίσῃ (pro κνίσῃ) Porphyrius in schol., qui scribarum vitio illam lectionem Aristarcho tribuere videtur (cf. Ludwich Arist. II 165) || 427] vid. ad A 464 || 432 ἔϊντο] ἔϊντο || 433 γεγήμενος] cf. vs. 336 || 435 δῆθ' αὐθι] sic Ar., recte explicans ne diutius hic congregemur; Zen. δὴ ταῦτα λεγώμεθα. — μῆδ' ἔτι] μῆδέ τι A. — In fine versus δηρὸν pro δ' ἴθι. Fortasse *μῆδ' ἔτι Φέργον | δ' ἴθι ἀμβαλλώμεθα || 439 ἡμεῖς] ἡμεῖς || 442 -οῖσ' ἐκέλευσε] -οῖσι κέλευσε || 443 κομάοντας n° 191] -άοντας || 447 ἀγήραον n° 62] ἀγήρων Aristoph. Ar. || 448 ἠερέθονται] ἠερέθοντο Zen. || 451 ἴμεναι n° 125] ἴμεναι.

- II καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζόμεν' ἠδὲ μάχεσθαι. 452-454 = A 12
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων 'γένετ' ἢ ἐνέεσθαι 452 = Ξ 152^{899.}
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 455 ἦύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 οὔρεος ἐν κορυφῇ, Φέκαθεν δέ τε φαίνεται ἀυγῇ,
 ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἴγλη παμφανόουσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.
 τῶν δ', ὡς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν Φέθνεα πολλὰ,
 460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων, 460 = O 692
 Ἀσίῃ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἔνθα καὶ ἔνθα πέτονται ἀγαλλόμενα πετρύγεσσι,
 κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὡς τῶν Φέθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 464 = 91
 465 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον' αὐτὰρ ὑπὸ χθδὼν
 σμερδαλέον 'κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἴππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρτοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη. 468 cf. ι 51
 ἦύτε μυιάων ἀδινάων Φέθνεα πολλὰ,
 470 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσι
 ὄρη Φεαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, 471 = II 643
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖδα μεμαῶτες.
 τοὺς δ', ὡς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 475 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μίγχεσσι,
 ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἵμεναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν Φίκελος Διὶ τερπικεραυνῷ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρονον δὲ Ποσειδάωνι.

452 ἄλληκτον] ἄλληκτον CD. — πολεμιζόμεν Bekker] -ζειν || 456 κορυφῇ Vind.]
 -φῆς. Nauck κορυφῆσι, ἐκὰς || 458 παμφανόουσα n° 191] -νόουσα || 460 *δολιχο-
 δείρων n° 21] δολιχοδείρων || 461 Ἀσίῃ C, Strabo XIII 627] Verg. Georg. I 383 sq.
 Asia prata; Ἀσίῃ Ar. AD || 462 *πέτονται] ποτῶνται. Subiunctivus ut vs. 475;
 πέτονται Pseudoplut. vit. Hom. 45. Cf. vs. 89. — ἀγαλλόμενα Ar. A] -μεναι CD ||
 463 λειμῶν] l. a. γαῖα, quam Aristarchi esse lectionem recte negavit Lehrs; cf. Lud-
 wich Arist. I p. 219 || 468 γίγνεται n° 261] γίνεται. Spurious censet versum vHer-
 werden || 469—473] ad aliam redactionem pertinere atque 459—468 vere obser-
 vavit Bekker || 471 *Φεαρινῇ n° 21] εἰαρινῇ. — Post ὄρη Bentley delevit ἐν, coll.
 * 485 || 472 κομάοντες; n° 191] κομάοντες || 475 μίγχεσσι n° 122 || 477 ἵμεναι
 n° 125] ἵεναι || 479 ζώνην] φθγγήν Naber coll. 791. Atqui pingitur h. l. Aga-
 memnon

- II** ἤυτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
 481 ταῦρος, ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι,
 τοῖον ἄφ' Ἀτρεΐδην ἔθηκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσι.
- 481^b cf. 9 172
-
- ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 485 ὕμες γὰρ θεαὶ ἐστε πάρεστε τε φίστε τε πάντα,
 ἡμες δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι φίδμεν,
 οἳ τινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 πληθύν δ' οὐ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 490 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκειον δ' ἦτορ ἐνεῖη.
 [εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Φίλιον ἦλθον.]
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν Φερέτω νῆας τε προπάσας.
- 484 = A 218 E
508 II 112
- 486 = h. Merc. 277
487^b = 760^b
488^b = δ 240 λ
328, 517
- Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἴητος ἦρχον
 495 Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
 οἳ θ' Ἐπίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρῆεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύνκημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσοῦν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 500 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἠδ' Ἐπὶ Πην καὶ Πεπεῶνα,
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ' ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλλιαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 505 οἳ θ' Ἐποθήβας εἶχον, ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀγγηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδίον ἀγλαῶν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νῖσαν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἰσχατάουσαν
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες ἴλον, ἐν δὲ Φεκάστη

484 Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι] Ὀλυμπιάδες βαθύκολλοι Zen. || 485 ὕμες] ὑμεῖς. —
 πάρεστε] παρήστε quidam (Zen.?) || 488 ὁὐ κεν] οὐκ ἂν || 490 χάλκειον δ']
 χάλκειον δέ μοι, cf. n° 61 || 491 sq.] Heyne merito damnavit. Bekker 491—493
 eiecit, Raspe 488—493 || 494—877] om. D || 502 Θίσβην] Μίσσην Zen. ||
 507 Ἄρην] Ἀσκήν Zen. || 508 Νῖσαν] Strabo IX 405 alias scripturas comme-
 morat Ἴσον, Κρεῖσαν, Φηράς, Νῖσαν. — ἰσχατάουσαν n° 191] ὠσαν

- II κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ Φείκος ἔβαιον.
- 511 οὐ δ' Ἀσπληδόν' ἔναιον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἤρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἄρης, 512 cf. I 82
οὓς ἔτεκε Φαστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀξειδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
515 Ἄρηι κρατερῶ· ὃ δέ Φοι παρελέξατο λάθρη'
τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχάνοντο. 516 = 680, 733
αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
υἱέε Φιφίτῳ μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαυ
520 Κριῶν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ἰάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἳ τε Αἰλαιαν ἔχον πηγῆς' ἐπι Κηφισοῖο
τοῖς' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο. 524 = 747 cf. 534,
545 etc.
525 οἳ μὲν Φωκίων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ ἔθωρήσσαντο.
Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
[μείων, οὗ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
530 ἐγγεῖη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοῦς']
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀνγείας ἐρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα'
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο 534 = 545 etc.
cf. 524
535 Λοκρῶν, οἳ ναλοῦσι πέρην ἱερῆς Ἐυβολῆς.
οἳ δ' Ἐύβοιαν ἔχον μένεα πνέοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν δ' Ἰστιαίαν

528 Zen. — || 529 sq. Ar. —

510 *Φείκος ἔβαιον] εἴκοσι βᾶϊνον || 511 Ὀρχομενόν] Ἐρχομενός urbs Boeotice dicitur, idque scribendum censet vHerwerden; at Elei vernacule Φαίται audiunt et tamen Ἥλειοι vocantur apud Homerum, et Ἥλις eorum regio, neglecto $\mathcal{F}$ || 516 τῶν] τοῖς Ar., sed vide n° 60. — ἐστιχάνοντο n° 191] -όωντο || 517 Φωκίων] sic et Φωκίων Ar. || 518 *υἱέε Φιφίτῳ υἱέε Φιφίτου. De -οο (Ahrens) vid. n° 59 || 520 καὶ Πανοπῆα] καὶ Πανοπέτων metro invito Zen. || 524 τοῖο Vind.] τοῖς δ', cf. n° 60 || 525 sq.] tum sunt additi cum Iliadi inserta est haec navium copiarumque recensio, qua olim non acies Graecorum sed classis Aulide profectura depingebatur; cf. Bergk Gr. Lit. I 558 || 527 Ὀϊλῆος Ar.] ὁ Ὀϊλῆος Zen. Apud Hesiodum Ἰλῆος saepius legitur et cum Ἰλῆος componitur Hes. fr. 142 Rzach

- II Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὸ πτολίεθρον,
 οἷ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἷ Στύρα 'ναιετάεσκον,
 540 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅξος Ἄρηος,
 Χαλκικωντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων. 541 = 464
 τῷ δ' ἄμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομάοντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσει
 θώρηκας ἔξαι δηίων ἀμφὶ στήθεσσι
 545 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545 = 534
 οἷ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 ἄθρεψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνησ' εἶσεν, ἔφω ἐνὶ πλοῖνι νηῶ'
 550 ἔνθα δὲ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖσ' ἱλάονται
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐναιυτῶν
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευεν υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένει ἀνήρ
 κοσμησαὶ ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας
 555 Νέστωρ οἶος ἔριξεν ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
 τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας,

558—555 Zen. —

539 'ναιετάεσκον n° 191] -άεσκον || 542 κομάοντες n° 191] -όντες; || 544 *ἔξαι] ἔξαιεν codd., ἔξαιεν Strabo X 449. Verbo μέμονα, quod infinitivum praes. et aoristi passim adsciscit, nonnullis locis inf. futuri male adiungitur, quem errorem peperit cum sperandi verbis confusio. Redit vitium H 36 M 198 (?), 200, 218 Ξ 89 O 105 Φ 482 o 522 ω 395, item Φ 176 (μενεαίνα). Praeterea Hes. Scut. 114 (ἰλαίωμα) || 546 sqq.] de his versibus a Solone interpolatis obscurior legitur notitia apud Diogenem Laertium in vita Sol. 2 et 9. Diogenidas Megarensis, quem cap. 9 nominat, quid dixerit non pro certo apparet ex verbis eius corruptis; sed veri simile ducimus et a Diogenida et a Diogene versus 547—551, 553—555, 558 Soloni (non vero Pisistrato) tributos esse; hanc autem fabellam ex loco alicuius comici Atheniensis originem traxisse censemus; vid. ad 557. Versum 558 Soloni tribuunt praeterea Plut. Solon. 10, Porphyrius in schol. ad B 494 et 557; omittit codex A, obelo notavit Aristarchus, quia cum aliis locis Homericis (vid. Aristonic. ad Γ' 230) eum pugnare intelligebat; pro genuino habeat Aristoteles Rhet. I 15: Ἀθηναῖοι Ὀμήρω μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος. Additus autem est ab eo cui debentur vs. 525 sq., 577—580 etc. — De vs. 553—555, quos Zenodotus obelo notavit, admodum memorabile extat testimonium apud Herodotum VII 161, et in inscriptione Hermae quem Cimon erexit in memoriam victoriae ad Strymonem anno 470 reportatae; vid. Aeschin. III § 183—185, Plut. Cim. 7, Lehrs Aristarch. 2 p. 445, Ludwig Aristarch. II p. 390—404 || 550 ἱλάονται] suspectum pro ἱλάσκονται || 552 ἡγεμόνευεν Nauck] ἡγεμόνευ'. — Πετεῶο Cobet] Πετεῶο || 557 sq.] Megarenses „ἀντιπαρωδοῦντας” hos versus sic recitasse narrat Strabo IX 394: Αἴας δ' ἐκ

- II 'στῆσε δ' ἄγων, ἐν Ἀθηναίων ἴσαντο φάλαγγες.
 οἷ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 560 Ἐρμόνην Ἀσίην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίξῃν Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαιρον,
 οἷ τ' ἔχον Αἴγιαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγκλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἔμ' Εὐρύαλος τρίτατος ἦε, Φισόθεος φῶς,
 Μημιστῆος υἱὸς Ταλαίουδαο Γάνακτος. 566 = 4^ψ 678
 συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἔμ' οὐδῶκοινα μέλαινα νῆες ἔποντο. 568 = 652
 οἷ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐν κτίμενον πολλέεθρον,
 570 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐν κτιμένας τε Κλεωνάς,
 Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἑρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευε,
 οἷ θ' Ἐπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 575 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεΐαν,
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἔμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι 577^b = 817
 λαοὶ ἔποντ' ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νόροπα χαλκῶν 578^b = A 16
 κυδίων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἠρώεσσι,
 580 οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
 οἷ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα καιετᾶεσσαν 581 cf. δ 1

558 Ar. — || 579 sq. Zen. —

Σαλαμῖνος ἄγεν νέας ἕκ τε Πολίχνης | ἕκ τ' Αἰγιερούσης Νισαίης τε Τριπόδων τε: — recita-
 runt igitur in attica aliqua comoedia, quae Acharnensibus Aristophanis fortasse subsi-
 millis fuit, cum Atheniensibus de Charini bene noto psephismate disceptantes. Confi-
 citur res verbo quo utitur Strabo ἀντιπαρωδῆσαι || 559—568] in Certam. Hom. et
 Hes. 281 sqq. afferuntur; post 563 ibi additur Τυδείδης οὐ πατρός ἔχων μένος
 Οἰνείδαο, et post 568 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἰσχυρόντο | Ἀργίοιο λινοθώρηκες,
 κέντρα πολλέμοιο (ultimus versus = Oracul. Hendess 178, 6) || 562 οἷ τ' ἔχον]
 l. a. νῆσόν τ' apud Strabonem VIII 376 et in Certam. l. l. || 565 Εὐρύαλος]
 Εὐρύπυλος Certam. l. l. || 566 Μημιστῆος Bekker] -τίος vel -τίως || 567 συμπάν-
 των] ἐκ πάντων Certam. l. l. manifesto errore || 571 Ἀραιθυρέην] Παραθυρέην
 Zen. || 572 ἐμβασίλευε] recurrit verbum o 413 || 573 Γονόεσσαν] Λονόεσσαν
 olim („ante Pisistratum“) scriptum fuisse contendit Pausanias VII 26 § 13 ||
 577—580] additi sunt cum Iliadi insertus est catalogus; vide ad 525 || 578 ἐδύ-
 σετο Ar. A] -σατο C || 579 κυδίων n° 191] -όων. — πᾶσιν δὲ Zen. Ar. in altera
 ed.] ὅτι πᾶσι || 581 καιετᾶεσσαν Zen. hic et δ 1] κητᾶεσσαν. Vid. Strabo V 233 et
 VIII 367; Hesych. καιάτα ὀρύγματα ἢ τὰ ἐπὶ σεισμῶν καταρραγέιντα χωρία

- Π** Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μίεσσην,
 Βρυσείας τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀύγειας ἑρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύνκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πολίεθρον, 584^b = h. Ap. 410
 585 οἳ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οὔτυλον ἀμφενέμοντο,
 τῶν Φοι ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν ἀπάτερθε δὲ ἴθωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίε Φῆφι προθυμίηφι πεποιθῶς,
 ὄτρύνων πόλεμόνδε μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 590 τίσασθαι Ἑλένης ὀρημήματά τε στοναχάς τε. 590 cf. 356
 οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔγκυτον Αἰπύν,
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μοῦσαι
 595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήμα ἑαῦσαν αἰοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 ἴστυτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, αἶ κέ περ αὐταὶ
 μοῦσαι αἰεδοίεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἶ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν ἴθεσαν, αὐτὰρ αἰοιδῆν
 600 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κίθαριστύν.
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε γερῆμιος ἱππότητα Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἔστιχάοντο.
 οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύν,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
 605 οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαλοιο πάρις, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 ἐξήκοντα νεῶν πολέες δ' ἐν νηὶ Φεκάστη
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

612—614 Zen. —

582 Μίεσσην] 1. a. Θίαβην (ex 502 nata) || 588 (F)ῆφι προθυμίηφι Nauck
 ἦσι -ρηι || 597 *αἶ κέ περ] εἰ περ ἄν || 601 γερῆμιος] cf. vs. 336 || 602 ἔστιχάοντο
 n° 191] -όντο || 606 ἠνεμόεσσαν] cf. n° 21 || 609] ex schol. E 785 apparet
 fuisse qui hoc loco insererent versus aliquot, in quibus Stentoris fieret mentio ||
 612 ἔδωκε Bekker] δῶκε

- II νῆας ἑυσσέλμους περάειν ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια φέρῃ' ἐμεμήλει.
- 615 οἷ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔβαινον,
 ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἰσχατάουσα
 πέτρη τ' Ὀλενίη καὶ Ἀλεισιον ἐντὸς ἔφεργει, 617^a cf. A 757
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ φεκάστω
 νῆες ἔποντο θοαί, πολῆες δ' ἐνέβαινον Ἐπειοί.
- 620 τῶν μὲν ἄφ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην,
 υἱὲς δ' μὲν Κτεάτιο, ὃ δ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοφειδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένης Ἀνγηιάδαο Γάνακτος.
- 625 οἷ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
 νῆσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλειδῆς, ὃν ἔτικτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεὺς,
 ὅς ποτε Δουλιχμόνδ' ἀπενάσαστο πατρὶ χολωθείς· 629^b = o 254
- 630 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630 = 534
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἷ ἔ' Ἰθάκην ἔχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον, 632^b = i 22^a
 καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἷ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἷ Σάμον ἀμφενέμοντο,
- 635 οἷ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι ἐνέμοντο
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
 τῷ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλοπάροχοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
 οἷ Πλευρωῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἠδὲ Πυλῆρην
- 640 Χαλκίδα τ' ἀγγιῶλον Καλυδῶνά τε πετρῆσσαν
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,

631 Ar. — || 641 sq. Zen. —

613 περάειν n° 191] περάειν || 614 *φέρῃ' ἐμεμήλει] ἔργα μεμήλει || 616 Ὑρμίνη] Ὑρμίνη Zen. — ἰσχατάουσα n° 191] -όωσα || 619 *ἐνέβαινον] ἔμβαινον || 621 Κτεάτιο, ὃ δ' Nauck] Κτεάτου, ὃ δ' ἄφ' A, Κτεάτου, ὃ δ' C et schol. N 185. — Ἀκτορίωνε Ar. A] Ἀκτορίωνος C || 626 αἰ] οἰ Zen. || 628 ἔτικτε Bekker] τίκτε || 631] obelus in A est appictus, de quo tamen tacent scholia. Si deletur hic versus, in 632 scribendum erit οἷ δ' || 634 Σάμον] Σάμην Zen., metro ut dicit Aristonicus invito; Σάμην ἐνέμοντο eum legisse suspicatus est Lehrs. Duentzer ἠδ' ἄμφι Σάμην ἐνέμοντο. Cf. i 24 p 249 || 641 Οἰνῆος] sine J

- II οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, ἴθάνε δὲ ξανθὸς Μελιάρως,
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο Φανασσέμεν' Αἰτωλοῖσι.
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 644 = 534
- 645 Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε,
 οἷ Κνωσὸν ἴ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἄργινόνετα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥυτιόν τε, πόλις ἐν ναιεταούσας,
 ἄλλοι θ' οἷ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 650 τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε
 Μηριόνης ἴ' ἀτάλαντος Ἐνναλίφ ἀνδροφόντη·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 651 cf. H 166 Θ
 264 P 259
 652 = 568
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἦς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 655 οἷ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Αἰνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἄργινόνετα. Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε,
 ὃν ἔτεκε Φαστυόχεια βίη Ἡρακλεεΐη,
 τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοὶ ἄπο Σελλήεντος, 659^b = ο 531
 660 πέρσας Φάστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτω,
 αὐτίκα πατρὸς ἔφοιο φίλου μήτρωα κατέκτα,
 ἤδη γηράσκοντα Αἰκύμιον, ὄζον Ἄρηος.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείρας
 665 ἴβη φεύγων ἐπὶ πόντον ἀπειλήσαν γὰρ οἱ ἄλλοι
 υἱέες υἱανοὶ τε βίης Ἡρακλεεΐης·
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχα
 τριχθὰ δ' ἐφοίκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι Φανάσσει.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐφίσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε Φάνακτος,

669 Ar. —

648 ναιεταούσας n° 191] -ούσας || 651 *ἀνδροφόντη] ἀνδροφόντη A C D. De hoc vocabulo videatur n° 28. Ingeniosa sed veri dissimilis est Nauckii coniectura βροτοφόντη || 658 Ἡρακλεεΐη n° 73] -κλειήη || 659 τὴν ἄγετ'] τηλόθεν Strabo. — ποταμοὶ n° 59] ποταμοῦ || 661 τράφ' ἐνὶ A C] 1. a. τράφη ἐν. Cf. n° 252 || 665 γὰρ οἱ schol. ψ 184] γὰρ (ψ)οἶ || 666 -κλεεΐης n° 73] -κλειήης || 667 αὐτὰρ] αἶψα δ' Zen. || 668 *δ' ἐφοίκηθεν] δὲ ἔκηθεν || 672 Χαρόπου τε Bentley] Χαρόποιο τ'

- Π Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Φίλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Λαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα 674 = P280 l 470,
 675 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ Φοι εἶπετο λάος. 551 ω 18
 οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κρόν, Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὕω Ἡρακλεΐδαο Φάνακτος
 680 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἔστιχάντο. 680 = 516
 νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἷ τ' Ἄλον οἷ τ' Ἀλόπην οἷ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 οἷ τ' εἶχον Φθίην ἢ δ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 685 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' οἷ γ' οὐ πολέμου δυσφηχέος ἐμνάοντο,
 οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ σίχας ἠγήσατο
 'κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠνκόμοιο,
 690 τὴν ἐκ Λυρνησσοῖ' ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησσοὺν διαπορθήσας καὶ τεύχεα Θήβης,
 κὰδ δὲ Μῦνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμάρους,
 νιέας Εὐθηνοῖο Σεληπιάδαο Φάνακτος
 τῆς ὅ γ' ἔκειτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἐμελλε.
 695 οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
 Δῆμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλον τ' Ἀντροῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήιος ἠγεμόνευε
 ζῶδς ἑὼν τότε δ' ἦδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.

673 et 675 Zen. —, 674 om. || 686—694 Zen. —

673] ter repetitum Νιρεὺς molestum; recte igitur Zen. de hoc versu et seqq. iudicasse videtur || 677 Κρόν Nauck] Κῶν. Rzach Κῶων (ut ≍ 255 O 28), quam synizesin putat defendi posse versu Hes. Theog. 983 || 680 τῶν] τοῖς Ar., cf. vs. 516 || 681] Zen. οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον τὸ Πελασγικὸν οὐδαμ ἁρούρης || 682 Ἀλόπην] Ἀλιούνη alii apud Strab. IX 432. — Τρηχῖν' ἐνέμοντο] Τρηχίνα νέμοντο Ar. || 684 ἐκαλεῦντο] n° 191 || 685 ἦν] ἔεν LMeyer || 686—694] eodem consilio quo 525 sq. etc. sunt additi || 686 πολέμου δυσφηχέος; Bekker] πολέμοιο δυσηχέος. — ἐμνάοντο n° 190] ἐμνάοντο || 690 Λυρνησσοῖ' n° 59] -σοῦ. Zen. ἐν Λυρνησσοῦ || 694 ἀνστήσεσθαι] ἀστήσεσθαι Zen. || 697 ἀγχιάλον] ἀγχιάλην Zen. || 699—709] postea sunt additi; vide ad 525 sq. || 699 ἦδη] eadem versus sede corripitur © 286 (et in versus initio T 122 π 471)

- II** τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδροφῆς ἔλογος Φυλάκη ἐλέλειπτο
 701 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνήρ
 νηὸς ἀποθρόσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, 'πόθειόν γε μὲν ἀρχόν' 703 = 726
 ἀλλὰ σφας 'κόσμησε Ποδάρκης, ὄξος Ἄρης,
 705 *Ἐπιήκλοι* υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὀπλοτέρος γενεῆ· ὃ δ' ἄμα πρότερος καὶ ἀρείων. 707 = τ 184
 [ἤρωσ Πρωτεσίλαος Ἀρήιος· οὐδέ τε λαοὶ
 'δεύονθ' ἡγεμόνος, 'πόθειόν γε μὲν ἔσθλὸν ἔοντα.]
 710 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710 = 534
 οἷ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηίδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐν κτιμένην Ἰαωλκῶν,
 τῶν ἤρχ' Ἀδμήτωιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ 'τέκε διὰ γυναικῶν
 715 Ἄλκῆσις, Πελίαιο θυγατρῶν Φεΐδος ἀρίστη.
 οἷ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θανμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηγεΐαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἤρχεν, τόξων ἐν Φειδῶς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ Φεκάστη πεντήκοντα
 720 ἐμβέβασαν, τόξων ἐν Φειδότες ἴφι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ 'κεῖτο κρατέρ' ἄλγεια πάσχων, 721 cf. * 13
 Ἀήμῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν 'λίπον υἱες Ἀχαιῶν
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἔνθ' ὃ γ' ἔκειτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταιο Φάνακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, 'πόθειόν γε μὲν ἀρχόν' 726 = 703
 ἀλλὰ Μίδων 'κόσμησεν, Ὀλιῆος νόθος υἱός,

724 sq. Zen. —; etiam vs. 726 ab eo damnatum (aut ignoratum) esse probabiliter statuit Friedlaender

701 Δάρδανος ἀνήρ] φαίδιμος Ἐκτωρ Demetr. Scephsius, consentiens cum Cypris et cum Sophocle (fr. 443 Dind.) || 704 *σφας] σφας || 705 *Ἐπιήκλοι* n° 59] -κλου. Nauck Ἰπρίκλιο πάϊς || 707 ἄμα Ar.] ἄρα || 708 sq.] post 703 ferri non posse vidit Wolf || 711 παρὰ B. λίμνην] l. a. idē κρήνη Ἰπέρειαν (cf. 734). Vulgatam imitatur Eur. Alcest. 590 || 712 καὶ Γλαφύρας] τε γλαφυρὰν Steph. Byz. s. v. Βοίβη || 717 Μελίβοιαν] Πιτύειαν Steph. Byz. s. v. Ὀλιζῶν || 718] Zen. τῶν αὐ' (9') ἡγεμόνευε Φιλοκτῆτης ἀγὸς ἀνδρῶν || 719 δὲ Bekker] δ' ἐν. Nauck eleganter δὲ ἑκαστότε || 720 ἴφι] sine J; Nauck ἴδὲ, parum probabiliter || 721—728] postea sunt additi; vid. ad 525 sq. || 727 ἀλλὰ] τοὺς δὲ Zen.

- II τόν ρ' ἔτεκε Ῥήνη ὑπ' Ὀιλῆι πτολιπόρθω.
 οἷ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 730 οἷ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
 τῶν αὐθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιδό δύο παῖδε,
 ἰητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἔστιχάντο. 733 = 516
 οἷ δ' ἔχον Ὀρμένιον οἷ τε κρήνην Ἰπέρειαν,
 735 οἷ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιο τε λευκὰ κάρηνα,
 τῶν ἤρχ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 737 = 534
 οἷ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθὴν Ῥηλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκῆν,
 740 τῶν αὐθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπόλιτης,
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος ἔτεκε Ζεὺς·
 τόν ρ' ὑπὸ Πειριθόφ' ἔτεκε κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαγνήντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὄσε καὶ Αἰθίικεσσ' ἐπέλασσε·
 745 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄξος Ἄρης,
 υἱὸς ὑπερθύμιο Κορώνου Καινείδαο·
 τοῖσ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 747 = 524
 Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ Φείκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιήνες ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περαιβοί,
 750 οἷ περὶ Λαδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
 οἷ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ρ' ἐς Πηνεῖδὸν προῖτι καλλίροον ὕδαρ,
 οὐδ' ὅ γε Πηνεῖῳ συμμίσγεται ἀργυροδίνη,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ' ἔλαιον·
 755 ὄρκου γὰρ δ' Φεινοῦ Στυγὸς ὕδατος ἔστιν ἀπορροῶς. 755^b = x 514
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
 οἷ περὶ Πηνεῖδὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ἠαῖεσκον τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἠγεμόνευε,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 759 = 534

729 κλωμακόεσσαν O] κλωμακόεσσαν A, Pausan. IV 9 § 2, Etym. M. 470, 9 ||
 731 Ἀσκληπιδό n° 59] -πιδό || 733 τῶν] τοῖς Ar. — ἔστιχάντο n° 191] -όωντο ||
 741 ἀθάνατος] -τον Zen. || 742 ἔτεκετο] *ἔτεκε? || 743 Φῆρας] cf. A 268 || 744 *-μεσσ'
 ἐπέλασσε] -μισσι πέλασσε || 747 *τοῖσ' τοῖς δ', cf. vs. 524 || 749 Ἐνιήνες] ἄρ' Ἰωλο,
 Steph. Byz. s. v. Ἰωλο || 750 οἰκί'] neglecto F; δυσχείμερα Fοικί' Bentley, at vide
 versum sequentem || 751 ἔργ' ἐνέμοντο] ἔργα νέμοντο Ar. In ἔργα neglectum est F

- II** οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 760^b = 487
 761 τίς τ' ἄρ' τῶν ἄρ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, μοῦσα,
 αὐτῶν ἢ δ' ἔππων, οἳ ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 ἔπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Ἐύμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὡς,
 765 ὄτρυχας δ' Ἐφέτας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἔφισας·
 τὰς ἐν Πιερίῃ ἄρ' ἄριστος ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν ὃ γὰρ πολὺ φέριτατος ἦεν,
 770 ἔπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 'κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ λαοὶ δὲ παρὰ ζηγγῆνι θαλάσσης
 δίσκοισιν ἔτεροντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες 771 sq. = H 229
 sq.
 775 τόξοισίν θ' ἔπποι δὲ παρ' ἄρμασι Φοῖσι Φέκαστος
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
 ἔστασαν ἄρματα δ' εὖ πεπνυασμένα 'κεῖτο Φανάκτων
 ἐν κλισίῃσ'. οἳ δ' ἄρχον Ἄρηι φίλον ποθέοντες
 'φοίταον ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 οἳ δ' ἄρ' ἔσαν ὡς εἴτε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχισε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
 χρομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἱμάσθη
 ἐν Ἀρμιοῖσ', ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγ' ἔστεναχίζετο γαῖα
 785 ἐρχομένων μάλα δ' ὄκα διέπρησσαν πεδλοιο. 785 = Γ' 14 cf.
 Ψ 364

- Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Φίρις
 παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ
 οἳ δ' ἀγοράς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες. 789^a = H 415
 789^b = Γ' 36
 790 ἄγγι δὲ Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις, 790 = Γ' 129 A
 199 Ω 87

762 αὐτῶν] 1. α. ἀνδρῶν. — -δρῶν ἔποντο] *-δρῶ εἰποντο? || 765 δ' Ἐφέτας Bekker] = δ-Ἐφέτας i. e. ἰσῖτες. Codd. οἰέτας. De prima syllaba producta cf. n° 21 || 766 Πιερίῃ] Φηρηίη Valckenaer || 779 'φοίταον n° 191] φοίτων || 782 ἱμάσθη] cf. n° 122 || 783 *ἐν n° 315] εἰν. — Subiunxerunt nonnulli χάρω ἔνι δρυόνει, Ἰδῆς ἐν πτόνι δήμῳ (cf. Γ 385) teste Strabone XIII 626 || 784 *μέγ' ἔστεναχίζετο] μέγα στεναχίζετο || 790 *ἄγγι δὲ Ἰσ'] ἀγγοῦ δ', vid. n° 318

- Π 'Φείσατο δὲ φθογγὴν νῆι Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείηφι πεποιθὼς,
 τύμβῳ ἔπ' ἀκροτάτῳ Αἰσούηται γέροντος,
 δέγμενος εἴ ποτε ναῦφιν ἀφορηθηεῖεν Ἀχαιοί·
 795 τῷ μιν Φεισαμένη προσέφη πόδας ἄκεια Γίρις·
 „ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσι,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἄλλιστος ὄρωρε.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πάω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
 800 λίην γὰρ φύλλοισι ΦεΦοικότες ἢ ψαμάθοισι
 ἔρχονται πεδίλιο μαχεσόμενοι προτὶ Φάστῳ.
 "Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε δέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ Φάστῳ μέγα Πριάμοι' ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 805 τοῖσι Φέκαστος ἀνήρ σημαίνεται οἷσι περ ἄρχει,
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας."

- ὧς ἔφαθ', "Ἐκτορ δ' οὐ τι θεῶς Φέπος ἠγνοίησε,
 αἴψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο,
 πᾶσαι δ' ὠλγνυτο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 810 πεξοὶ θ' ἱππηῆς τε πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὄρωρε.

809 sq. = 558 sq.

810 = ω 70

- ἔστι δὲ τις πόλις προπάροιθ' αἰπεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦ τοι ἄνδρες Βαττεῖαν κληῖσκουσι,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρλίνης·
 815 ἔνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.

- Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κόρυθ' αἰόλος "Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺν πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἐθωρήσσοντο, μεμαότες ἐγγεῆσι.

817^b = 577

- Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγγλῖαι,
 820 Αἰνείας, τὸν ὄπ' Ἀγγλίσῃ 'τέκε δι' Ἀφροδίτην,
 "Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ ἐνήθηεῖσα,

791—795 Ar. —

792 ποδωκείηφι dubitanter Christ] -ησι. Cf. A 303 || 794 δέγμενος] l. a. δέγμενος. —
 εἴ ποτε Naber] ὁπότε. Cf. K 189 || 795 Φεισαμένη Bekker] λεισαμένη. — προσέφη]
 l. a. μετέφη || 798 ἦ μὲν δὴ] ἦδη μὲν Ar. || 801 μαχεσόμενοι Nauck] μαχησό-
 μενοι. — προσί Zen. Aristoph. Ar.] περι codd. || 802 γε Turnebus] δι, cf. μ 217 ||
 803 Πριάμοι' n° 59] Πριάμου || 811 πόλις προπάροιθ' Apoll. lex.] προπάροιθε
 πόλις || 818 *ἐθωρήσσοντο] θωρήσσοντο

- Π οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶμα Ἀντήνορος νῆε,
 Ἀρχελόχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν Φειδότε πάσης.
 οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεύατον Ἴδης,
 825 ἄφνειοι, πίνοντες ὕδαρ μέλαν Αἰσθήπιοι,
 Τρωῆες, τῶν αὐτ' ἤρχε Ἀνκάνος ἀγλαδὸς νῆος
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε.
 οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺν,
 830 τῶν ἤρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφιος λινοθώρηξ,
 νῆε δῶμα Μέροπος Περικωσίου, ὃς περὶ πάντων
 'Φεΐδεε μαντοσύνας, οὐδὲ Φοῦς παῖδας ἔασκε
 στειχέμεν' ἐς πόλεμον φθισήνορα. τῶ δέ Φοι οὐ τι
 'πειθέσθην κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιοι.
 835 οἱ δ' ἄρα Περικώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐθ' Ἰτρακίδης ἤρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἰσθμίου Ἰτρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν ἔφερον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοὶ ἄπο Σελλήεντος.
 840 Ἰππόθοος δ' ἔγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσιμῶρων,
 τῶν οἱ Ἀρίσαν ἐριβόλακα 'ναιετάεσκον'
 τῶν ἤρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄξος Ἀρης,
 νῆε δῶμα Λήθιοι Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 αὐτὰρ Θρήικας ἤγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρωας,
 845 ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔφερεν.
 Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 νῆος Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
 αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
 850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδαρ ἐπικίδναται αἶαν.
 Παφλαγόνων δ' ἠγείτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ἔα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο

822^b sq. = M 99 sq.

831-834 = A 329 sq.

837 cf. M 110

838 sq. = M 96 sq.

849^b = Π 288

829 Πιτύειαν ἔχον] Πιτύειαν εἶχον Strab. XIII 587 || 832 'Φεΐδεε] ἤδεε || 833 στει-
 χέμεν Nauck] στείχεν || 839 ποταμοὶ n° 59] ποταμοὶ || 841 'ναιετάεσκον n° 191]
 -άεσκον || 846 ἤγ' ἔεν LMeyer || 848 nonnulli addiderunt Πηλεγόνος θ' νῆος,
 περιόξιος Ἀσπεροπαῖος (schol. Φ 140, Eustath.) || 849 Ἀμυδῶνος] Ἀβυδῶνος Steph.
 Byz. s. v. || 852 Ἐνετῶν] Ἐνετῆς Zen.

- II ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 855 Κρωϊανὸν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυσθίνους.
 αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπιστροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἔστι γενέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
 860 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρωᾶς κεραίζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοφειδῆς
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήσοιςιν αὖ Μίσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,
 865 νῆε Ταλαιμένεος, τὸν Γυγαίη τέκε λίμνη,
 οἷ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωάω γεγαῶτας.
 Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἷ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε βοᾶς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 870 [τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην
 Νάστης Ἀμφίμαχος τε, Νομίλονος ἀγλαὰ τέκνα,]
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔεν ἤυτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί Φοι τό γ' ἐπήρηκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 874 = 860
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Ἀνκίαν καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 876 cf. Ξ 426
 τηλόθεν ἐκ Ἀνκίης, Ξάνθοι' ἄπο δινήεντος.
 877 cf. E 479

860 sq. Ar. — || 874 sq. Ar. —

854 δώματ' ἔναιον] ἔργ' ἐνέμοντο Strab. XIII 590 || 855 τ' Αἰγιαλόν] l. a. Κρωβί-
 λον apud Strab. XII 545, Κρωβίλιον schol. Apoll. Rhod. II 942. — Post hunc
 versum Callisthenes addebat Καύκωνας (δ') αὐτ' ἦγε Πολυκλῆος υἱὸς ἀμύμων (Ἀμειβος
 schol. Y 329), | οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον, cf. Strab. XII 542 ||
 856 Ἀλιζώνων] l. a. Μιαζώνων (cf. Herod. IV 17) et Ἀμαζώνων ap. Strab. XII
 550. Hoc legebat Ephorus, sequentem versum sic conformans: ἀλόνη' ἐξ Ἀλόπης,
 ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἔστι (Strab. l. l.) || 857 Ἀλύβης] l. a. Ἀλόπης, Ἀλόβης,
 Χαλύβης Strab. XII 549 sq., Ἀλύβων, Χαλύβων Eustath. || 859 ἐρύσατο] a ῥύσμαι
 verbo; (ῥ)ερύσατο AC || 864 Μίσθλης] l. a. Μίστρης Eustath. || 865 λίμνη
 Ar.] λίμνη Chaeris et Diodorus (Aristophanis discipulus), Γυγαίη τέκε λίμνη liber
 Massiliensis || 866] teste Eustathio in Euripidis libro addebatur Τρωάω ὑπο νηρόντι
 Ἰφῆς ἐν πλοῖν δῆμω (Y 385), cf. Strab. XIII 626 || 867 Νάστης] Μάσθλης Strab.
 XIV 661 || 870 sq.] merito damnavit LMueller; Ar. addubitate non videtur ||
 873 νήπιος; νηπίη Clem. Alex. Paed. 244 || 877 Ξάνθοι' no 59] Ξάνθου

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

Ὅρκια (vs. 1—120). — Τυχοσκοπία (vs. 121—244). — Ἀλεξάνδρου καὶ
Μενελάου μονομαχία (vs. 245 sqq.).

- III αὐτὰρ ἐπεὶ ἰόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσι Γέκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρουθες ὄς,
 ἤνυτε περ κλαγγῇ γεράων πέλει' οὐρανόθι πρό,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶν' ἔφυγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 5 κλαγγῇ τὰί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο βοάων
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι
 ἠέριαι δ' ἄρα τὰί γε κακὴν ἔριδα προφέρουσαι. 7 cf. A 529 ζ 92
 οἷ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν' ἀλλήλοισι.
 10 ὣς τ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπι λεύσει ὄσον τ' ἐπι λαῶν ἴησι 12^b cf. ν 114
 ὄς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄροντ' ἀφελῆς
 ἐρχομένων μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίλιο. 14 = B 785
- 15 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15 = E 14, 680
 Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς, eto.
 παρδαλέην ὄμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα.

3 *πέλει' n° 275] πέλει. — οὐρανόθι] l. a. οὐρανόθεν || 4 *χειμῶν' ἔφυγον] χειμῶνα φύγον || 10 ὣς τ' ὄρεος Vind.] εἴτ' ὄρεος ceteri Ar., ἤνυτε ὄρεος libri Chius et Massiliensis. Formam ὄρεος Ar. merito damnavit, cf. n° 71; sed nihilo melius est εἴτε pro ἤνυτε, vid. n° 324. Cf. T. 386 || 11 ἀμείνω codd.] l. a. ἀμείνων (sic Ar.?, cf. A 400). Vid. n° 85 || 13 κονίσσαλος] -λου Aristoph. — ἀφελῆς] *ἀφ-ολλῆς?

- III [καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δῶα κεκορυθμένα χαλκῷ 18 cf. A 43 χ 125
 πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντα ἀρίστους
 20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.) 20 = H 40, 51
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἄρηι φίλος Μενέλαος
 ἐρχόμενον προπάροισεν ὄμιλον, μακρὰ βιβάντα,
 ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
 εὐρών ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα 24^b = O 271
 25 πεινώων· μάλα γάρ Fe κατεσθίει, αἶ κέ περ αὐτὸν
 σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί
 ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοφειδέα
 ὀφθαλμοῖσι Φιδῶν, φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην. 28 cf. v 121
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε. 29 = E 49⁴ etc.
 30 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς 30 = A 581
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 ἄψ δ' ἐτάρων ἐς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεελνων. 32 = A 585 N
 ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα Φιδῶν παλιννορσος ἀπέστη 596 etc.
 οὔρεος ἐν βήσσησ', ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 35 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὄχρος τέ μιν εἶλε παρεΐας,
 ὡς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
 δ' Φείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς.
 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσε Φιδῶν αἰσχροῖσι Φέπεσαι 38 = Z 325
 „Δύσπαρι, Φεῖδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτὰ, 39 = N 769
 40 αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμμεναι ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καὶ κε τὸ βουλομένην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ ποθὶ καγχάλοισι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 45 Φεῖδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βλή φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή.

18—20 Zen. —, 19 et 20 Ar. —

18—20] recte damnavit Zen.; Aristarchus vero versum 18 servabat, delete articulo δ, quem etiam Aristoph. Callistr. Ixio omiserunt. Ferri nequit δ nisi versus 19 sq. serventur || 18 δοῦρε] *δοῦρα? cf. A 43 || 22 βιβάντα Bekker] βιβάντα. Vid. H 218 N 371 et ad M 277 || 23 σώματι] i. e. corpus animalis a venatoribus modo interfecisti, cf. A 480 Σ 161 || 25 *J-ε] τε. — *αἶ κέ περ] εἰ περ ἂν || 27 θεοφειδέα] cf. n° 73 || 28 ἀλείτην Ar. odd.] ἀλείτας Zen. || 32 εἰς] εἰς || 38 αἰσχροῖσι Φέπεσαι Bekker] αἰσχροῖς ἐπίεσαι. || 40] grammaticus quidam subiungebat versum I 455 sec. Eustath. || 42 ὑπόψιον] ἐπόψιον Aristoph. || 43 *ποθὶ n° 322] ποῦ. — καγχάλοισι, κομάοντες n° 191] -όωσι, -όοντες;

- III ἦ τοῖός περ ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
μιχθεῖς ἄλλοδαποῖσι γυναιῖν' ἐνφειδέ' ἀνήγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶων, 49 cf. A 270
- 50 πατρί τε σφ' μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δήμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῶ;
οὐ κέν δὴ μείνειας Ἄρηι φίλον Μενέλαον;
γνοίης γ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παρακόιτιν.
οὐ κέν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
55 ἦ τε κόμη τό τε Φεῖδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγῆης.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δεδφειμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα Φέφοργας."
τὸν δ' αὐτε προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής· 58 sq. = Z 332 sq.
„Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν"
- 60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νῆμον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὅς σοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
65 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστί θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.
[ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, Φεῶν δ' οὐ κέν τις ἔλοιτο.]
νῦν αὐτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς, 68 = H 49
αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ Ἄρηι φίλον Μενέλαον 69 sq. cf. 90 sq.
- 70 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναικῶν τε Φοῖκαδ' ἀγέσθω· 71 = 92 σ 46
οἱ δ' ἄλλοι φιλόνητα καὶ ὄρνια πιστὰ ταμῶντες 72 = 93
ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων 73 = 256 cf. 94
74 cf. 257

46 τοῖός περ Bentley] τοῖόσδε, vid. vs. 159 et n° 97. Heyne τοιοῦτος || 49 ἀπίης] vid. ad A 270 || 50 τε σφ' *τεφ? vid. ad A 185 || 51 κατηφείην] κατηφείη Zen., versum cum sequentibus coniungens || 52 et 54 *οὐ κεν] οὐκ ἔν || 54 κίθαρις Ar. codd.] corrigebant quidam κίθαρις (i. e. γίθισα, cf. Pollux VII 58) || 55 μιγῆης n° 122] μιγείης || 56 *δεδφειμονες n° 139] δευδήμονες. Zen. ληήμονες, Nauck coniecit γε μεθήμενες || 57 ἔσσο] neglecto φ || 64 χρυσέης] i. e. χρυσοῦσης, n° 18; χρυσῆς codd. || 66 *οὐ κεν] οὐκ ἔν. Sed spurius videtur versus, in quo δῶσι pro δῶσιν non est Homericum, cf. n° 122, neque aptum sensum praebet Φεῶν || 67 πολεμιζέμεν Bekker] -ίζειν || 71 νικήσῃ] n° 122. — κρείσσων] κρείσσω (sic) Zen., cf. A 80 || 74 ναίοιτε] ναίομεν Zen., quod ex ναίετε μὲν ortum censet Naber

- III "Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα." 75 = 258
- 76 ὣς ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέφερε φάλαγγας,
μέσσον δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρῦθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄνσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
„Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν"
στεῦται γάρ τι Φέπος φερέειν κόρυθ' αἰόλος "Ἐκτωρ."
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
- 85 ἔσσυμένως "Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔφειπε
„κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἄρηι φίλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀππότερος δὲ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἐλών ἐν πάντα γυναικῶν τε Φοῖκαδ' ἀγέσθω·
οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν."
95 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
„κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδροιο ἔνεκ' ἀρχῆς.
ἡμῶν δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθήτε τάχιστα.
οἴσσετε Φάρν', ἕτερον λευκὸν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῆ τε καὶ Ἥλιω' ἡμεῖς δὲ Δί' οἴσομεν ἄλλον.

78 ἰδρῦθησαν Vind.] ἰδρύνθησαν C D, omittit versum A. Cf. H 56 || 79 κομάοντες n° 191] -όωντες || 86 *μοι] μεν. Alii nūn vel δὴ coniecerunt. — Post hunc versum in C additur H 349 || 89 πολυβοτείρῃ D] πολυβοτείρη, cf. n° 21 || 92] cf. ad vs. 71 || 99 Ἀργείους καὶ Τρῶας] Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zen. — πέπασθε Ar., n° 160] πίπασθε || 100 Ἀλεξάνδροιο n° 59] -δρου. — ἀρχῆς] ἄτης Zen. contra usum Homericum, ἀτης enim dicendum erat. Redit vitium Z 356 || 101 *ἡμῶν] ἡμέων || 102 *διακρινθήτε schol. Vrat.] διακρινθεῖτε. Cf. ω 532 || 103 Φάρν' Heyne] δ' ἄρν' || 104 *ἡμεῖς δὲ Δί'] Δί δ' ἡμεῖς. Praeterea versus initio fortasse praestat *Γαίῃ τ' Ἥλιω 9'; sed vide T 259 et n° 58

- III ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
 106 αὐτὸς, ἐπεὶ Φοι παῖδες ὑπερφιάλοι καὶ ἄπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Λιδὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 αἰεὶ δ' ὄπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.”
 111 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε,
 Φειλόμενοι παύσεσθαι διζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρουξαν ἐπὶ στήχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 115 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
 “Ἐπιτορὸν δὲ προτὶ Φάστῳ δῦμα κήρυκας ἔπειπε
 καρπαλίμως Φάρονας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖτι κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυράς ἕμεναι, ἰδὲ Φάρον ἐκέλευε
 120 οἰσέμεναι ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίφῳ.

- ✕ Φίρις δ' αὐθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθε,
 Φειδομένη γαλόφῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Φελικῶων,
 Λαοδικῆν, Πριάμοιο θυγατρῶν Φεῖδος ἀρίστην. 124 cf. Z 252
 125 τὴν δ' ἠρῶ ἐν μεγάρῳ ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, IV 365 sq.
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 127 = 131, 251
 οὗς Φέθεν εἴνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶων. © 71
 ἄγχι δὲ Φ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις 129 = B 790
 130 „δεῦρ' ἴθι, νόμφα φίλη, ἵνα θεέσκελα Φέργα Φίδηαι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 131 = 127
 οἷ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισ' ἔφερον πολύδακρυν Ἄρηα

109 οἷς δ' ὁ γέρον μετήρην, ἕμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ἔχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται

108—110 Ar. —

107 δηλήσῃται] n° 122 || 109 οἷς pro οἷσι (δς δὲ Nauck, εἰ δὲ Christ) recentioris
 originis videtur esse indicium, nam merito Ar. hunc et sequentem versum pro-
 scripsit; versum 108 vero satis tuetur simillimus locus Z 352. — δ' δ] δὲ? ||
 112 παύσεσθαι Bekker] παύσασθαι pervulgato errore || 115 ἦν] ἐν LMeyer ||
 119 ἕμεναι n° 125] ἵνα. — ἰδὲ Bentley] ἦδ'. Sed καὶ fortasse praeferendum ||
 126 πορφυρέην Zen. Aristoph. Ar.] μαρμαρέην codd. || 129 *ἄγχι δὲ Φ' ἄγχοῦ δ',
 vid. n° 318 || 132 *-οισ' ἔφερον] -οισι φέρον

- III** ἐν πεδίῳ, ὄλοοιο λιλαιόμενοι πολέμοιο
 οἷ δὴ νῦν ἕεται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπνυται,
 135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπνυγε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἄρηι φίλος Μενέλαος
 μακρῆσ' ἔγχεῖσσι μαχέσσονται περὶ σείῳ,
 τῷ δέ γε νικήσαντι φίλη κεκλήσε' ἄκαιτις."
 ὧς Φειποῦσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβραλε θυμῷ
 140 ἀνδρὸς τε προτέρου καὶ Φάστεος ἠδὲ τοκήων.
 αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησι
 ὠρμάετ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο,
 143 = α 331 σ
 207 cf. ζ 84
 Ἀΐθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 οἷ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
 147 = ρ 238
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι,
 150 γῆραὶ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοὶ, τετλίγεσαι Φεφοϊκότες, οἷ τε καθ' ὕλην
 δένδρε' ἐφεζόμενοι Φόπα λειριόεσσαν εἶσι·
 ταῖσι ἄρα Τρώων ἠγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἷ δ' ὧς οὖν ἐΐδονθ' Ἐλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 155 Φῆκα πρὸς ἀλλήλους Φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
 „οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ' εἰς ὅσα Φέφοικε.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἰοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 μῆδ' ἦμιν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο."
 ὧς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ
 „δεῦρο πάροισ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἔξέ' ἐμεῖο,

144 Ar. —

137 μαχέσσονται Nauck] μαχίσσονται || 138 γε Vindob. (Nauck vHerwerden)]
 ne. — *κεκλήσε' n° 117] -ση || 140 προτέρου Eustath.] προτέρου || 142 ὠρμάετ' n° 191]
 ὠρμάετ' || 144 βοῶπις] nonnisi h. l. et H 10 de mortali muliere dici observavit
 Ar. || 149 ἦατο n° 220] εἶατο || 152 *δένδρε'] δένδρου Zen., δεινδρέφ Ar. codd.,
 cf. n° 83 || 153 ἦντ'] πρὸς ἦατο (ut vs. 149) vitiosum, cf. n° 119; versum spu-
 rium censet vHerwerden || 155 Φῆκα] ὄσα Zen. || 160 *ἦμιν] ἡμίν. — λίποιτο]
 passive accipiendum; Nauck γένοιτο || 162 *ἔξε' n° 117] ἔξευ

- III ὄφρα *Ψίδης* πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε.
 οὐ τί μοι αἰτία ἔσσι θεοί νύ μοι αἴτιοι εἶσι,
 165 οἷ μοι ἐφώρησαν πόλεμον πολύδακρον *Ἀχαιῶν*.
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὄδ' ἐστὶν *Ἀχαιῶς* ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε. 167^b = 226
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ *Ψίδον* ὀφθαλμοῖσι,
 170 οὐδ' οὕτω γεραρόν βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ *Ἐφέοικε*.
 τὸν δ' *Ἑλένη* μύθοισ' ἠμείβετο, δῖα γυναικῶν 171 cf. 228
 „αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε *Ἐκυρῆ*, δ*ῦ*φεινός τε
 ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὀππότε δεῦρο
 υἱέι σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν.
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτῃκα.
 τοῦτο δέ τοι *Ἐρέω*, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ· 177 = η 243 ο
 402 cf. τ 171
 οὗτός γ' *Ἀτρεΐδης*, εὐρὺ κρείων *Ἀγαμέμνων*,
 ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 180 δαῖρα αὐτ' ἐμὸς ἦσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.
 ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσασατο φωνήσεν τε
 „ὦ μάκαρ *Ἀτρεΐδη*, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ χά νύ τοι πολλοὶ δεδμηῆατο κοῦροι *Ἀχαιῶν*.
 ἦδη καὶ *Φρυγίην* εἰσήλυθον ἀμπελόεσσα,
 185 ἐνθ' *ἘΨίδον* πλείστους *Φρύγας* ἀνέρας αἰολοπόλους,
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ *Μυγδόνο*ς ἀντιθέοιο,
 οἷ ἔα τότ' ἐστρατόντο παρ' ὄχθας *Σαγγαρόιο*· 187^a = Δ 378
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην
 ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον *Ἀμαζόνες* ἀντιάνειρα·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἷ τόσοι ἦσαν ὅσοι *Ἐλίκωπες Ἀχαιοί*!”

163 Ἰδης Zen. C] Ἰδη Ar. A D (pro Ἰθαι), male || 171 *μύθοισ' ἠμείβετο] μύθοισιν ἀμείβετο || 172 φίλε *Ἐκυρῆ*] Naber φίλος (*Ἐκυρῆς*) || 173 μοι ἀδεῖν] verba vitiosa, nam verbo ἀδεῖν (vel potius *Ἐαδεῖν*) nullus hic est locus. Nauck με (*Ἐ*)λέειν, Naber με λαβεῖν. Etiam μ'(οι) ἐλθεῖν aut μ' ὄφελεν θάνατος χανέμεν (coll. Ψ 79) concicere possis, sed verum nondum repertum esse videtur || 174 υἱέι σῶ] *υἱέι τῶ? || 180 *ἦσκε] ἔσκε. — εἴ ποτ' ἔην γε] cf. Δ 762 Ω 426 ο 268 τ 315 ω 289 Meleagr. Epigr. 22. Curtius ἦ pro εἴ legendum censebat || 181 δ' ο] δὲ? || 183 δεδμηῆατο κοῦροι] -ται υἱες Barnes, probantibus Curtio Christio. Coniectura inutilis; nam post ἔα tempus praeteritum non habet quod offendat: *quantas copias igitur (vel nunc demum persentisco) habebas* || 185 *ἐνθ' *ἘΨίδον*] ἐνθα Ἰδον || 187 ἐστρατόντο Buttman] -όντο; item Δ 378 || 188 ἐλέγμην Strabo XII 552 XIV 681] ἐλέγθη

- III δευτερον αὐτ' Ὀδυσῆα Φιδῶν ἐρέειν' ὁ γεραῖος'
 „Φεῖπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὕδ' ἐστί'
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὠμοῖσιν ἰδὲ στέρνοισι Φιδέσθαι.
 195 τεύχεα μὲν Φοι κεῖται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὧς ἐπιπωλέεται στήλας ἀνδρῶν' 196^b cf. A 231
 ἀρνεῖθ' μιν ἐγὼ γε Φεΐσκω πηγεσιμᾶλλον,
 ὅς τ' οἶων μέγα πᾶν διέρχεται ἀργεννάων.”
 τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐγγελανταῖα
 200 „οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅς τ' ἔραφεν ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
 Φειδῶς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.”
 τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα'
 „ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο Φέπος νημερτὲς ἔΦειπες' 204 cf. π 69 ψ 183
 205 ἦδη γὰρ καὶ δευρὸ ποτ' ἤλυθε Διὸς Ὀδυσσεύς
 σεῖ' ἔνεκ' ἀγγελίην σὺν Ἄρῃ φίλῳ Μενελάῳ
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισ' ἐφίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φρὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμυθεν,
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρκεν εὐρέας ὄμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω γεραρῶτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθος καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἧ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
 215 οὐδ' ἀφαμαρτοΦεπής' ἧ καὶ γένε' ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 ὁ σάσκεν, ὑπαὶ δ' ἐΐδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκηπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγνὲς ἐνώμα,

191 ἐρέειν' ὁ] ἐρέεινε? || 193 κεφαλῇ] κεφαλῆν Ar. || 195 πολυβοτείρῃ D] πολ., cf. n° 21 || 196 κτίλος ὧς] contra morem Homericum non producitur -λος ante ὧς, cf. n° 101. — ἐπιπωλέεται n° 191] -λεῖται || 198 οἶων] οἶων Ar. || 201 τ' ἔραφεν Buttmann] τ' ἔραφῃ, cf. n° 252 || 206 *σεῖ'] σεῦ, Zen. σῆς. — ἀγγελίην Bentley] ἀγγελίης. De constructione ἀγγελίην ἵνα cf. A 140 N 252 O 640 Hes. Theog. 781 || 207 *-ροισ' ἐφίλησα] -ροισι φίλησα || 211 ἐξομένω] -ων Zen. D || 212 ὕφαινον] ἔφαινον corrigebat Casaubonus, idque probavit Bentley, receperunt Bekker et Nauck, cf. Σ 295 φ 499; at vide H 324 et saepius. — *πᾶσ' ὕφαινον? || 215 ἀφαμαρτοΦεπής] suspectum, Nauck ἄρ' ἀμαρτοΦεπής; cf. ad Θ 209 N 824 X 281. — ἧ Nicanor] ἧ A, ei C D. — *γένε' γένει, cf. n° 71. Notabile est γένει pro γενεῇ, γένε' ὕστερος παῖσι minor; cf. A 786 γενεῇ ὑπέρτερος; de stirpe nobilitate. Spurious versum indicat Nauck

- III ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρι φωνῇ ΦεΦοικῶς·
 220 φαῖης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Φόπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἴη
 καὶ Φέπεα νιφάδεσσι ΦεΦοικότα χριμερήσι,
 οὐ κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.”
- 225 τὸ τρίτον αὐτ' Αἶαντα Φιδῶν ἐρέειν' ὁ γεραῖός·
 „τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε, 226^b = 167
 ἕξοχος Ἀργείων κεφαλῆν ἠδ' εὐρέας ὤμους;”
 τὸν δ' Ἐλένη ταυπέπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν 228 cf. 171
 „οὗτος δ' Αἶας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν
 230 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλαὶ μιν ἔξείνισεν Ἄρηι φίλος Μενέλαος
 Φοῖκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρω Φελίκοπας Ἀχαιοὺς,
 235 οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τ' οὐνομα μυθησαίμην·
 δοῖά δ' οὐ δύναμαι Φιδέμεν κοσμῆτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱπποδάμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 237 = 2 300
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γέινατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἑρατεινῆς,
 240 ἢ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δεδφιότες καὶ ὄνειδεα, πῶλλ' ἂ μοι ἔστι.”
 ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίλοος Αἶα
 ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
- 245 κήρυκες δ' ἀνὰ Φάστῳ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ,
 Φάφνε δύω καὶ Φοῖνον ἑύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινόν

224 οὐ τότε γ' ὄδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες

219 ἀΐδρι n° 74] ἀίδρι, l. a. ἀίδρι || 220 κε ζάκοτον] κεν ἄκοτον ASpengel; coniectura ingeniosa sed non necessaria || 221 εἴη] ἔει C, quod recipi posset nisi obstat versus 216 || 224 damnaverunt Bentley et Heyne || 225 ἐρέειν' δ] ἐρέεινε? || 227 ἠδ'] τε καὶ Aristoph. Ar. (caesura vitiosa post quartum trochaeum) || 236 Φιδέμεν n° 126] ἰδέειν || 237 Πολυδεύκεα] n° 73; -κη C || 240 δεῦρο] δεύρω codd. Herodian. || 242] versus exitus durior; non post πῶλλ' sed post ὄνειδεα interpungendum esse intellexit Nicanor; *πολλά μ'(οι) ἰόντα? || 244 φίλῃ] ἔφ Zen.

- III κήρυξ Ἴδαϊος ἠδὲ χρύσεια κόπελλα
 ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος Γεπέεσσι
 250 „ὄρσειο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσί σ' ἄριστο
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 251 = 127
 ἐς πεδίον καταβήμεν', ἐν ὄρκια πιστὰ τάμητε
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἄρηι φίλος Μενέλαος 253 = 136
 μακροῖσ' ἐγκλήσει μαχέσσοντ' ἀμφὶ γυναικί, 254 sq. cf. 137 sq.
 255 τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο
 οἱ δ' ἄλλοι φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες 256 = 73
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται 257 cf. 74
 Ἄργος ἐς ἵπποβότον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.” 258 = 75
 ὧς ἔφατο, ὀρίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 260 ἵππους ζευγνύμεναι τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠγία τείνεν ὀπίσσω 261 cf. 311
 πὰρ δὲ Φοῖ Ἀντήνωρ περικαλλέα ἔβησσο δίφρον. 262 = 312
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονθ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 265 ἔξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάνοντο. 266 = 341
 ὠρνοντο δ' αὐτὶκ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγανοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητήρι δὲ Φοῖνον
 270 ἴμισον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
 Ἀτρεΐδης δὲ Γερυσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν, 271 sq. = Γ 252
 ἢ Φοῖ πὰρ ξίφρος μέγα κουλεὶν αἰὲν ἄορτο, sq.
 Φαρῶν ἐκ κεφαλῆς τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
 275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' ἠύχετο χεῖρας ἀνασχών· 275^b = Α 450

250 καλέουσι σ' Ameis-Hentze] καλέουσιν || 252 *καταβήμεν' n° 125] καταβήγα. — τάμητε] τάμηαι D. Medium ferri nequit, sed propter vs. 105 dubitari possit an praestet τάμησθα || 254 μαχέσσοντ' Nauck] μαχίσσοντ' || 259 δ' ὁ] δὲ? — ἑταίρους] -ροις Zen. Ar. meliores, vitiose tamen pro -οισι, cf. n° 60 || 262 ἔβησσο] βήσσο C, item Ar., qui magis tamen probabat βήσσο; de cuius „nimia” (ut Didymus ad I 222 dicit) in hac re „cautela” cf. Lehrs Ar.² p. 360 || 265 πολυβότειραν] πολυβότειραν; cf. vs. 89, 195 || 266 ἐστιχάνοντο n° 191] -ἄωντο || 270 ἔχευαν] ἔχευον Ar. || 272 ἄορτο D] ἄωρτο, cf. n° 256 || 273 Φαρῶν] ἄρῶων Zen., pro adiectivo habens (ut A 536 ἱππείων). Ex hoc errore vicinum κεφαλέων, pro quo *κεφαλῆς scripsimus (cf. n° 56), videtur originem traxisse || 274 ἀρίστοις] pro -τοιαι novicium. Varia tentari possunt, e. g. *νείμαν ἴπασσι, vel quod Nauck proposuit νείμαν ἰγοῖσι

- III „Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύνιστε μέγιστε, 276 = 320 H 202
 Ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις, Ω 308
 277 cf. λ 109 μ 323
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οὗ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθε, ὅ τις κ' ἐπίορκον ὁμόσση, 279 cf. Γ 260
 280 ὕμεις μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά.
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα πομποτόροισι
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρωῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοισ' ἀποτινέμεν' ἦν τε Φέβοικε, 286^b cf. 459
 ἢ τε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 287 = 460
 εἰ δέ κ' ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
 τινέμεν' οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 290 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα πονηῆς
 αὐτῆι μένων, ἧὸς κε τέλος πολέμοιο κιχῆω.”
 ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους Φαρῶν ἴταμε νηλεὲ χαλκῷ
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους, ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκῶς.
 295 Φοῖνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπέεσι
 ἔκχεον ἠδ' ἠΰχοντο θεοῖσ' αἰειγενέτησι.
 ὦδε δέ τις Φεῖπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρωῶν τε 297 = 319
 „Ζεῦ κύνιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
 300 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὡς ὕδε Φοῖνος,
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.”
 ὧς ἔφρα, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων. 302 cf. Β 419
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔφειπε”

279 τίνυσθε Nauck] τίνυσθον Zen. Ar. codd. Dualis vitiosus est, nam non solum Plutodem et Proserpinam, quod putabat Ar., alloquitur Agamemnon, sed inprimis Erinyas, cf. Γ 260, ita ut vel dubites an vs. 278 αἰ pro οἰ sit scribendum, cf. Γ 259. Dualem pro plurali dictum censebat Zen., noto errore. — ὁμόσση] n° 122 || 280 *ἡμεῖς] ὁμεις. — μάρτυροι Ar. codd.] μάρτυρες Zen: || 283 *ἡμεῖς] ἡμεις || 286 τε Bentley] τιν'. Sed propter relativum in versu sequenti iteratum fortasse praestat quod coniecit vHerwerden ὅσα Φέβοικε || 288 *δέ κ' δ' ἄν. Fortasse praestat δέ κέ μοι || 289 τινέμεν Nauck] τίνειν || 290 μαχέσσομαι Nauck] μαχήσομαι Ar. codd. || 291 ἦος n° 323]. εἴως. — κιχῆω n° 122] κικῆω || 292 ἀπὸ Ar. codd.] ἐπι nonnulli apud Didymum || 295 ἀφυσσόμενοι Ar. C] -σάμενοι || 301 δαμεῖεν A] μγιστεν C D et schol. B L ad E 486

- III „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί” 304 = 86
- 305 ἤ τοι ἐργὼν εἶμι προτὶ Φίλιον ἡνεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσ' ὀράεσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν Ἄρηι φίλῳ Μενελάῳ
 Ζεὺς μὲν που τό γε Φοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 308 = ξ 119
 ὀπποτέρῳ θανάτῳ τέλος πεπωμένον ἐστί.”
- 310 ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον Φάρνας ἔθετο Φισόθεος φῶς,
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία ἴτεινεν ὀπίσσω” 311 cf. 261
 πὰρ δέ Φοι Ἀντήνωρ περικαλλέα ἔβησθε δίφρον. 312 = 262
 τῷ μὲν ἄρ' ἄφοροισι προτὶ Φίλιον ἀπενέοντο” 313 cf. Ω 330
 Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
- 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ ἴπῳ ἐλόντες, 316 = ψ 861 cf.
 ὀπποτέρῳ δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος. x 206
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον” 318 sq. = H 177
 ὧδε δὲ τις Ἐπίπεσκεν Ἀγαμέμνονα τε Τρώων τε” 319 = 297^{sq.}
- 320 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνιστε μέγιστε,
 ὀπποτέρῳ τάδε Φέργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄφιδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότῃ καὶ ὕρκια πιστὰ γενέσθαι.” 320 = 276
 ὧς ἄρ' ἔφαν, ἴπῳ δὲ μέγας κόρονθ' ἀλόλος Ἔκτωρ
- 325 ἄψ ὀράων Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσε.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἴχοντο κατὰ στήλας, ἦχι Φεκάστῳ
 ἴπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο” 325^b = ψ 366
 αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσθεο τεύχεα καλὰ 329 = H 355 @ 82
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο.
- 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖσ' ἀράρνυας” 330-332 = A 17
 δευτέρου αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε sqq. II 131 sqq.
 Φοῖο κασιγνήτου Λυκάονος, ἤρμοσε δ' αὐτῷ. T 369 sqq.

304 *μοι] μεν || 305 ἡνεμόεσσαν] cf. n° 21 || 306 *-οῖσ' ὀράεσθαι] -οῖσιν ὀράεσθαι, cf. n° 191 || 313 *ἀπενέοντο] ἀπονέοντο || 318 θεοῖσι δὲ A D] θεοῖς, ἰδὲ Nicanor C; cf. H 177. Nicanorem secuti sunt Heyne Bekker Ameis-Hentze, coll. @ 347 (= O 369) T 254 v 355 v 97 || 322 δῦναι] cf. n° 125. || 323 *ἡμῖν] ἡμῖν || 325 ὀράων n° 191] ὀράων || 326 ἦχι Ar.] ἦχι. — Φεκάστῳ] ἐκάστου Ar. || 327 ἔκειτο] ἔκειτο C male; nam si plurali numero uti maluisset poeta, ἐκείτο ei dicendum erat, cf. n° 119 || 332 στήθεσιν] στήθεσφιν vera lectio videtur; cf. ad M 401

- III ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἔβαλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 334-337 = Π 135
 335 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε, 334 sq. = T 372 sq.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέην ἐτύκτον ἔθθηκε, 334 = B 45
 ἵππουριν δ' Φεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε. 336 sq. = O 480
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ Φοι παλάμηφιν ἀρήρει. 337 = A 42
 ὧς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήμιος ἔντε' ἔδυνε. 338 = ρ 4 cf. O 482^a Π 139
- 340 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν Γεκάτερθεν ὀμίλου ἔθωρήχθησαν, 340 = Ψ 813
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχάνοντο 341 sq. cf. Ψ 814
 δ' Φεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας 341 = 266
 Τρωᾶς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοῦς. 342^b sq. = A 79
 καὶ ῥ' ἐγγὺς ἑστήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ sq.
- 345 σείοντ' ἐγγεῖας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖε δολιχόσκιον ἔγχος, 347^b-350 = P 43
 καὶ ἔβαλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην, 347 cf. 356 P 517
 οὐδ' ἔρρηξεν χάλκον, ἀνεγνάμφθη δὲ Φοι αἰκμῇ 348 = H 259
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ, ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χάλκῳ Y 274
- 350 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ
 „Ζεῦ Φάνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κἀκ' ἔρρεξε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ' ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξενοδόκον κἀκὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλόττητα παρὰσχη.”
- 355 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖε δολιχόσκιον ἔγχος, 355 = E 280 H
 καὶ ἔβαλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην. 344 A 349 etc.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 356-360 = H 250
 καὶ διὰ θῶρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο· 356^b-358 = A 434
 ἄντικρυς δὲ παρὰ λαπαύρην διάμησε χιτῶνα sq.
 360 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 358 = A 136

334 sq. Zen. — || 352 Ar. —

338] alteram lectionem commemorat schol. ἀχαμίον ὄξει χάλκῳ, quam tamen errori debere suspicamus, veteres enim grammaticos non in alio libro ms. sed alio poetae loco (K 135 O 482) haec verba reperiri significasse. — Post vs. 338 addebat Zen. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἔβαλετ' ἀσπίδα *τερμύσσαν (cod. τερσανόσσαν, cf. Π 803; male Villoison Ἔ ν σ σανόσσαν, quod aegidis est epitheton) || 340 ὀμίλου] ὀμίλου? n° 59 || 341 ἐστιχάνοντο n° 191] -ῶντο || 342 ἔχεν] *εἶχ' ? — εἰσοράον- τας n° 191] -ῶντας || 348 χάλκον] Ar. χάλκος, i. e. hastae cuspis (cf. vs. 349); sed molius explicatur ne acream quidem scuti laminam perrupit. Vid. H 259 et 267 Hes. Scut. 415 || 349 ἀσπίδ' ἐνὶ deteriores] ἀσπίδι ἐν. Vid. H 272 || 351 ἔρρεξε Cobet] ἔρρηξε || 352 δάμασσον] δαμῆνα Ar. || 357 διὰ] cf. n° 22 || 359 ἄντικρυς Bentley] ἀντικρῶ

- III Ἀτρείδης δὲ Φερυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 361 = N 610
 'πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῆ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατροφὴν ἔκπεσε χειρός. 363^a = ι 71
 Ἀτρείδης δ' ὤμωξε Φιδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν 364^b = Φ 272
 365 „Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σείῃ θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. 365 = υ 201
 ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐΨάγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠέχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”
 ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος ἴλαβεν ἱπποδασείης,
 370 εἶλε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ἦγγε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 ὅς Φοι ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς ἴετατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κέ Ψ' ἐξεΨέρυσε καὶ ἄσπετον ἦρετο κῦδος, 373 cf. Σ 165
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, 374 = E 312
 375 ἦ Φοι ῥῆξεν ἱμάντα βόδς Φίφρι κταμένοιο 374^a = E 680 ⊕
 91 etc.
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χεῖρὶ παχείη.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρος μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥῆψ' ἐπιδινήσας, ἴκομισαν δ' ἐρήφες εταῖροι,
 αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίωνων 379^b = E 436 Γ
 442
 380 ἔγγει χαλκείῳ τὸν δ' ἐξήπαξ' Ἀφροδίτη
 ρεῖα μάλ' ὡς γε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ,
 καὶ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ ἐυώδει κηῶεντι. 381 = Γ 444 cf.
 Φ 597
 αὐτῆ δ' αὐθ' Ἑλένην καλέουσ' ἔε.

τὴν δ' ἐκίχανε

- πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ Φάλις ἦσαν.
 385 χεῖρὶ δὲ νεκταρέου Φεανού Ψ' ἐτίναξε λαβοῦσα,
 γρηὶ δέ μιν ΦεΦικυῖα παλαιγενεὶ προσέΦειπε
 εἰροκόμῳ, ἦ Φοι Λακεδαίμονι ναιεταούσῃ

362 αὐτῆ Ar.] αὐτῷ || 364 εὐρύν Ar. codd.] αἰπὺν Zen. || 366 τίσεσθαι Cobet] τίσεσθαι, cf. vs. 28 || 367 χεῖρεσσ' ἐΨάγη recent.] -σιν ἄγη || 368 οὐδ' ἔβαλόν μιν] οὐδ' ἐδάμασσα Ammonius, fortasse ex altera Aristarchi editione (Ludwich Ar. I 239) || 370 εἶλε Eustath.] ἔλακε || 371 *ἠγγχε] ἄγγχε || 373 *κὲ Ψ' ἐξεΨέρυσε] κεν εἰρυσσῖν τε Ar. codd., κεν ἐξεΨέρυσε Aristoph. — ἦρετο Cobet] ἦρατο || 375 Φοι ῥῆξεν] *Ψ' ἔρρηξεν? || 376 κεινὴ] cf. n° 38 || 379 ὃ ἄψ] hiatus h. l. et Φ 33 vix ferendus; fortasse cum Nauckio γ' inserendum est || 381 *γε] τε. — δ' ἄρ'] *δὲ Ψ' || 382 εἶσ'] non audiendus est Apollonius de Synt. p. 326 ἴσα pro εἶσα Homero tribuens; cf. n° 220 || 385 *Ψ' || 387 ναιεταούσῃ Athen. V 191^a, cf. n° 191] -αῶση, Ar. -οῶση

- III ἦσκειεν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν ᾿φιλέσκε·
 τῆ μιν Φεισαμένη προσεφώνεε δι᾿ Ἄφροδίτῃ
 390 „δεῦρ ᾿θ᾿· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ Φοῖκόνδε νέεσθαι·
 κείνος ὅ γ᾿ ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλει τε στίλβων καὶ Φείμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχессάμενον τόν γ᾿ ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ᾿ ἢ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.”
- 395 ὧς ᾿φάτο, τῆ δ᾿ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖνε. 395 cf. B 142
 καὶ ῥ᾿ ὧς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν 396 sq. cf. h. Ven.
 στήθεά θ᾿ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, 182 sq.
 ᾿θάμβησέν τ᾿ ἄρ᾿ ἔπειτα Φέπος τ᾿ ἔφατ᾿ ἔκ τ᾿ ὀνόμαζε·
 „δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιαί ἠπεροπεύειν;
- 400 ἦ πῆ με προτέρω πόλιων ἐν ναιομενάων
 ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὔνεκα δὴ νῦν διὸν Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερῆν ἐμὲ Φοῖκαδ᾿ ἄγεσθαι,
 405 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
 ἦσο παρ᾿ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ᾿ ἀπόφεικε κελεύθου,
 μηδ᾿ ἔτι σοῖσι πόδεσσι ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ᾿ αἰεὶ περὶ κείνον ὄλζυε καὶ Φε φύλασσε,
 εἰς ὅ κέ σ᾿ ἦ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην.”
- 410 κείσε δ᾿ ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη,
 κείνῳ πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ᾿ ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ᾿ ἄχῃ ἄκριτα θυμῶ.”

396—418 Ar. —

388 ἦσκειεν n° 191] ἦσκειεν Ar. (cf. Didym. ad ρ 359) codd. || 389 Φεισαμένη Bekker] Φεισαμένη || 391 κείνος ὅ γ᾿] κείμενος Nauck eleganter; vid. tamen T 344. Veritatur κείνος ἰλλίε || 392 Φείμασιν] Nauck ἀλείφασσι (vel ἀλείμμασιν), quae fortasse recipienda erat coniectura, cf. γ 408 ω 45, 73; κάλλει καὶ χάρισι στίλβων legitur ζ 237 || 393 μαχессάμενον] μαχησάμενον A. — ἐλθέμεν Bekker] ἐλθεῖν || 395 στήθεσσι δῖνε] *στήθεσσ᾿ ὦρνε? || 396—418] Ar. obelo notabat, et 395 θυμὸν δῖνε interpretabatur amoris stimulo incitabat (παρώρμησε). Versum 396 sq. (quos tamen legit poeta h. Ven. 182) cum 386 pugnare censebat || 402 καὶ κείθι Ar. A C] κείθι alii D, cf. n° 9 || 406 ἀπόφεικε κελεύθου Ar.] ἀπόφειπε κελεύθου codd., quae lectio unde tandem in textum irrepserit, cum neque apud Ar. neque in alia probatiore editione reperiat ulla, mirari se dicit Didymus || 409 δούλην] vocabulum noviciium (pro δμωήν) hic et δ 12, Aristarcho suspectum || 411 κείνῳ Grashof] κείνου; cf. γ 403. — πορσυνέουσα C] πορσανέουσα A D. Recurrit haec verbum γ 403 η 347; Ar. πορσανέουσαν videtur scripsisse

- III τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη
 „μή μ' ἔρεθε, σχετλή, μή χωσαμένη σε μεθήω,
 415 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα,
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.”
 ὧς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη Φεανῶ ἀργῆτι φαιινῶ,
 420 σιγῆ, πάσας δὲ Τρώας ἔλαθ'. ἦρχε δὲ δαίμων.
 αἰ δ' οὔτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ φέρον' ἐτράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον 'κλε δία γυναικῶν.
 τῆ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα καθίζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίκαπε μύθῳ·
 „ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι
 ἀνδρῶν δαμεις κρατερῶν, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.
 430 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' ἠϋχε' Ἄρηι φίλου Μενελάου
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρετος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσα Ἄρηι φίλον Μενέλαον
 ἐξᾠτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.”
 τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφειπε·
 „μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνειδεσι θυμὸν ἔνισσε.

424—426 Zen. om. || 432—436 Ar. —

414 μεθῶ no 122] μεθείω || 415 ἔκπαγλ' ἐφίλησα] ἔκπαγλα φίλησα Ar. || 416 μέσσω] vix sanum. Christ in MESSOI latere suspicatur μή σοι. Esquid *εἰ δέ σοι? Doederlein μέσσω servat sed 417 spurium censet. — ἔχθεα A] ἔχθεα CD, utrumque Ar. || 420 *ἔλαθ'] λάθεν || 422 *φέρον' ἐτράποντο] ἔργα τράποντο || 423] Zen. sic mutabat: ἀτῆ δ' ἀντίον ἴεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος, et tres sequentes omittebat, ne dea servilli ministerio fungeretur; cui assentitur grammaticus in Bekk. Anecd. 737; at anus lanificae eam induisse personam vere contra monuit Ar. || 430 πρὶν γ'] πρὶν CD. — ἠϋχε'] notatu digna est ultima syllaba in libris h. l. elisa; cf. no 117 || 434 παύεσθαι Ar. C] παύασθαι AD || 435 πολεμιζέμεν Bekker] -ζειν || 436 δαμήης Ar., no 122] δαμάσθης A, δαμειῆς CD || 438 *ἔνισσε no 243] ἔνισσε A C, μῦθον ἔνισσε D; cf. Ω 768 ω 161. Saepe in libris confunduntur ἔνισσειν increpare et ἔνισπαιν dicere

- III νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 440 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπήομεν εὐνηθέντε· 441 sq. cf. Ξ 314 sq.
 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδέ γ' ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψε,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 445 νήσῳ δ' ἐν Κρονάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ,
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ." 446 = Ξ 328
 ἧ ῥα, καὶ ἦρχε λέχουσε κίων ἅμα δ' εὔπετ' ἄκοιτις.
- τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατηύνασθεν λεγέεσσι,
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίταε θηρὶ ΦεΦοικῶς,
 450 εἰ' ποθ' ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοΦειδέα.
 ἀλλ' οὐ τις ἴδύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικουρῶν
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τὸτ' Ἄρηι φίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι Φέ κεν ἴκυσον, εἰ Φ' ἐΐδοντο·
 Φῖσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 455 τοῖσι δὲ καὶ μετέΦειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „κέκλυτέ μοι, Τρωῆες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπικουροί· 456 = H 348, 368
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἄρηι φίλου Μενελάου· 457 = H 350
 ὄμεις δ' Ἀργεῖην Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίνατε, ἦν τε ΦέΦοικε, 459^b cf. 286
 460 ἧ τε καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται." 460 = 287
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

440 *ἡμῖν] ἡμῖν || 441 τραπήομεν n° 122] τραπέομεν || 442 ἔρος Bentley] ἔρος. Eustath. ὦδε φρένας; ἔρος || 447 ἦρχε Barnes] ἄρχε || 449 ἐφοίταε n° 191] ἐφοίτα || 450 *ποθ' n° 322] ποθ. — θεοΦειδέα] cf. n° 73. — Verbum ἐσαθρήσειεν non nisi h. l. occurrit; *εἰ ποθ' Ἀλέξανδρον θεοΦειδέα ἀθρήσειεν? || 453 *Φέ κεν ἴκυσον, εἰ Φ' ἐΐδοντο] γ' ἐκεῖθ' ἴδοντο, in quibus inauditum est κενθάνειν et contra linguae leges formatum (κενθάνειν vere poscit Naber), suspectum est ἴδοντο pro Φῖδοιτο, et vitiosus est optativus, significat enim *quicumque eum videbat*, sed requiritur indicativus: *si quis vidisset*; nemo scilicet videbat. Praeterea male deest *κα* in priore sententiae parte, neque imperfectum sed aoristus ibi locum habet. Aoristus *ἐκεῖθ' ἴδοντο* extat γ 16; de optativo pro indicativo male invento vid. M 465. Heyne coniecerat *ἐκεῖθ' ἴδοντο*; ultima autem verba εἰ Φ' ἐΐδοντο emendavit vHerwerden || 456 *μοι] μευ || 458 *ὄμεις] ὄμεις || 459 ἀποτίνατε LaRoche] ἀποτίνατον Zen. noto errore; ἀποτινέμεν Ar. codd. — τε Bentley] τιν', cf. vs. 286

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

Ὀρκίων σύγχυσις (vs. 1—222). — *Μαγαμίμωνος* επιπέλωσις (vs. 223 sqq.).

- IV 1* = H 443
 [Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγοράοντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐΦουνοχόει τοὶ δὲ χρυσέοισι δέπασσι
 'δεδ'φέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσοράοντες.
- 5 8 = E 908
 ἀντίκ' ἐπειράετο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην
 κερτομίοισι Φέπεσσι, παραβλήθην ἀγορεύων
 „δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀργήγONES εἰσὶ θεάων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆσι Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσοράουσαι
- 10 14 = Ξ 61
 τέρπεσθον τῷ δ' αὐτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν Φ' ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν Ἄρηι φίλου Μενελάου
 ἦμες δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε Φέργα,
- 15 15 cf. 82
 ἦ ῥ' αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 ὄροσμεν, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέρωσι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ τῶς τότε πᾶσι φίλον καὶ Φηδὺ γένοιτο,

1 ἡγοράοντο n° 191] -ρόωντο || 3 ἐΦουνοχόει] ἐφουνοχόει; l. a. ἐφουνοχόει (Zen.?) ab Ar. reiecta. — χρυσέοισι δέπασσι Nauck] χρυσέοις δέπασσι; cf. n° 60 et 61 || 4 'δεδ'φέχατ' n° 139] διεδέχατ'. — εἰσοράοντες n° 191] -ρόωντες || 5 ἐπειράετο n° 191] -ράετο || 6 κερτομίοισι Φέπεσσι Nauck] -οις ἐπέεσσι, cf. n° 60 || 8 Ἀλαλκομενῆσι] cf. E 908. Cum ἀλαλκῆν cohaerere epitheton, bene perspexit Ar.; sed a poeta, cui hi loci debentur, pro nomine proprio habitum esse, e contextu patet || 9 εἰσοράουσαι n° 191] -ρόωσαι || 12 *Φ' || 14 *ἦμες] ἡμεῖς || 15 φύλοπιν] *φυλόπιον? cf. n° 66 || 17 *αὖ τῶς] αὖ πως Ar., αὐτως Aristoph. codd. — Pro γένοιτο Ar. πῶλοιο secundum V, quam notitiam ex errore natam esse recte statuit Ludwich Ar. I 243

- IV ἦ τοι μὲν Φοικέοιτο πόλις Πριάμοιο Φάναντος,
αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο."
- 20 ὣς ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
πλησθαί αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσ' ἐμεδέσθην.
ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι Ἔειπε,
σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει
"Ἥρη δ' οὐκ ἔχαθε στηθὸς χόλον, ἀλλὰ προσηύδα"
- 25 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες;
πῶς ἐθέλεις ἄλιον θέμεναι πόνου ἢδ' ἀτέλεστον,
Φιδρώα θ' ὄν Φιδρώσα μόγῳ, ἵκαμένην δὲ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειροῦση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισὶ.
Φέρθ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."
- 30 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
τόσσα κακὰ βέξουσιν, ὅ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Φιλίον ἐξαλαπάξαι ἐν κτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
- 35 ὦμόν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιο τε παῖδας
ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Φέρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρωμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δὲ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλευ σῆσι
- 40 ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάσι,
μὴ τι διατρέβειν τότ' ἐμόν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔασαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ ἔδωκα Φεκῶν ἀφέοντί γε θυμῷ.
αἰ γὰρ ὅπ' ἠέλιω τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
- 45 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρ' ἐτίεσκετο Φῆλιος ἰσῆ
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμελής Πριάμοιο.

18 μὲν] Vind. (rectius?) κεν. — Φοικέοιτο] n° 8. Passivo genere hoc verbum non-nisi h. l. et B 668 (ἐφοικηθεν) usurpatur; ibi de hominibus; *καίτοιτο? || 21 *Τρώεσσ' ἐμεδέσθην] Τρώεσσι μεδέσθην || 22 ἦν] LMeyer ξεν || 26 θέμεναι vHerwerden, cf. n° 125] θείναι || 27 Φιδρώα n° 77] ἰδρῶ. H. l. dedimus Φιδρώα propter verbum Φιδρώειν statim subiunctum, licet ἰδρῶς aliis locis bene multis digamma amiserit || 33 Φιλίου] Φίλιον Bekker propter B 133 || 35 βεβρώθοις] forma satis mirifica; cf. n° 307 || 42 *τότ' τὸν || 43 ἔδωκα Barnes] ὄδωκα || 46 *κῆρ' ἐτίεσκετο] κῆρι τίεσκετο || 47 *ἐνυμελής] ἐνυμελίω, cf. n° 55. Recurrit vitium locis parallelis

- IV οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐφίσης, 48 sq. = Ω 69 sq.
λοιβῆς τε κνίσης τε τὸ γὰρ ἴλασμεν γέρας ἡμῆς.”
- 50 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 50 = A 551
„ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταται εἰσι πόλῃες,
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη
τὰς διάπερθ' ὅτε κέν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι
τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
- 55 [εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἐάω διαπέρσαι, 55 sq. = Σ 365
οὐκ ἀνώω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.]
ἀλλὰ χρῆ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον
καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δὲ μοι ἔνθεν ὄθεν σοί,
καὶ με πρεσβυτάτην ἔτεκετο Κρόνος ἀγκυλόμητις.
- 60 [ἀμφοτέρον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60 sq. = Σ 365
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι Φανάσσεις.]
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποφείζομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
- 65 ἐλθέμεν' ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν, 66 sq. = 71 sq.
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 68 = Π 458
ἀντίκ' Ἀθηναίην ἔειπε πτερόεντα προσηύδα· 69 = E 713 Φ 419
70 „αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, cf. Θ 351 T 341
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς 71 sq. = 66 sq.
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”
ὣς Φειπὸν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην, 73 sq. = X 186 sq.
'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα. 73 = T 349
75 οἶον δ' ἀστέρ' ἔηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις, 74 = B 167
75-79 cf. h. Ap. 441 sqq.

55 sq. Ar. —

49 *ἡμῆς] ἡμεῖς || 53 *διάπερθ' ὅτε κεν] διαπέρσαι ὅτ' ἂν || 55 *ἐάω n° 191] εἰώ. Merito Ar. hunc versum et sequentem obelo notavit διὰ τὴν χάριν ἀναλόουσι || 59 πρεσβυτάτην] propter contextum significare debet omnium maxime honoratam; sed vide A 787. Cum autem Hesiodus Theog. 454 Iunonem ante Iovem Neptunumque natam narret (quem locum Ar. ex nostro versu male intellecto detortum esse parum probabiliter contendit), suspicamur hic quoque πρεσβυτάτην significare παῖα maximat, et spurio igitur esse 60 sq., ex libro Σ huc invecos. — ἔτεκετο] *ἔτεκε? — ἀγκυλόμητις Nauck] ἀγκυλόμητις || 65 ἐλθέμεν Nauck] ἐλθεῖν. — φύλοπιν] *φυλόπιδ' ? cf. n° 66 || 67 et 72 ἄρξωσι] n° 122 || 71 πειρᾶν] *πείρας? || 75 ἀστέρ' ἔηκε Barnes] ἀστέρα ἔηκε. — ἀγκυλόμητις Nauck] -τω, cf. n° 55

- IV ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐ στρατῶ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθηρες ἔενται·
τῷ Φεβικυῖ ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
κάδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας 79^b sq. = Γ 342
sq.
- 80 Τρωάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
ὦδε δέ τις 'Φείπεσκε Φιδῶν ἐς πλησίον ἄλλον 81 = Β 271
„ἦ ῥ' αὐτίς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ
ἔσσεται, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι 82 sq. cf. ω 475 sq.
82 cf. 15
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.” 84 = Τ 224
- 85 ὧς ἄρα τις 'Φείπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἦ δ' ἀνδρὶ Φικέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῶ αἰχμητῆ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένῃ, εἴ ποθ' ἐφεύροι. 88 cf. Ε 168
ἦρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 89 = Ε 169
89^b = Σ 55 Φ 546
90 ἔσταότ' ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στήχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ Φοι ἔποντο ἀπ' Αἰθήπιοιο ῥοάων. 90 sq. = 201 sq.
ἄγχι δέ Φ' ἴσταμένη Φέπεα περὶόντα προσηύδα· 92 = Ε 123 Σ 169
„ἦ ῥά κέ μοι τι πίδαοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰὸν,
95 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆι.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἳ κε Φίδῃ Μενέλαον ἀρήμιον Ἀτρεΐος υἱὸν
σφ' βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
- 100 ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλλίμοιο,
εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ 101^b-103 = 119
sq.
Φαρνῶν πρωτογόνου ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 102 = Ψ 864, 873
Φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς Φάστῳ Ζελείης.”
ὧς 'φάτ' Ἀθηναίῃ, τῷ δὲ φρένας ἄφρον' ἔπειθε.
- 105 ἀντίκ' ἐσύλαε τόξον εὐξοον ἰξέλου αἰγῶς
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας

89 Zen. om. —

79 ἔχεν] *εἰχ' ? — εἰσοράοντας n° 191] -όωντας || 88 εἴ ποθ' ἐφεύροι] εὐρε δὲ τόνδε Zen. — *ποθ' n° 322] που || 91 Φοι ἔποντο] *Φ' εἴποντο? || 92 *ἄγχι δέ Φ' n° 318] ἄγχοῦ δ' || 93 κέ] νύ. Natum est ῥά νύ μοι ex ῥ' ἄν μοι, quod pro ῥά κέ μοι irrepsit vitio pervulgato; item H 48 Σ 190 || 94 ἐπιπροέμεν] ἐπι προέμεν Ar. || 103 ἐς] εἰς || 104 *ἄφρον' ἔπειθε] ἄφρονι πεῖθε || 105 ἐσύλαε n° 191] ἐσύλα

- IV πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένοις ἐν προδοκῆσι,
 'βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῳ.
 τοῦ κέρα' ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρ' ἐπεφύκει'
 110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
 πᾶν δ' ἐν λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαῖαν
 κλίνας· πρόσθεν δὲ σάκ' ἔσχεθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν,
 115 πρὶν βλησθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρεὺς υἱόν.
 αὐτὰρ ὃ 'σύλαε πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὼν
 ἀβλήτα περὸντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,
 ἠύχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 120 Φαρῶν πρωτογόνων χέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 Φοίκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς Φάστν Ζελεῆς.
 εἶλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὸν καὶ νεῦρα βόεια·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 125 'λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὀιστὸς
 ὄξυβελῆς, καθ' ὄμιλον ἐπιπέσθαι μενεαίωνων.
 οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες 'λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίην,
 ἥ τοι πρόσθε σῆσσε βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνε.
 130 ἥ δὲ τόσον μὲν ἔφεργεν ἀπὸ χροῦς, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐφέργη μυῖαν, ὃ Φηδέϊ λέξεται ὕπνω'

119^b-121 = 101
sqq.

† 123 νευρὴν μὲν μαζῶν πέλασον, τόξω δὲ σίδηρον.

117 Ar. —

109 *·δωρ' ἐπεφύκει] ·δωρα πεφύκει Ar. codd. || 111 χρυσέην] n° 61 ||
 112 sq. *ποτὶ γαῖαν | κλίνας πρόσθεν δὲ σάκ' ἔσχεθον] ποτὶ γαίην | ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ
 σάκεια σχέθον. Vulgatam corruptam esse ostendit trisyllabum vocabulum σάκεια
 iambi loco numeratum; neque dicitur ἀγκλίνας sive κλίνας ποτὶ τινι, sed aut
 solus datus additur (e. g. φ 137) aut ποτὶ (πρός) cum accusativo; cf. σ 102 @ 435
 χ 120 ψ 171, 510 etc. Migraverant igitur versus 110 ultimae literae AN in sequen-
 tis initium. (Metro simillimum est e. g. vs. 129) || 116 'σύλαε n° 191] σύλα ||
 117 μελαινέων] forma recentior, cf. n° 56; praeterea ἔρμα est vocabulum obscurum
 et Aristarcho merito suspectum. Metro invito μελαινέων exhibent CD Apoll. lex.
 (cf. vs. 191) || 118 κατεκόσμεε] κατεκόσμη meliores; cf. n° 191 || 121 ἐς] εἰς ||
 122 *εἶλκε] ἔλακε || 123] post 124 scribebat Zen. Incertae sedis versusum merito
 damnarunt Naber Beloch Helbig; ferreis telis non utuntur heroes; vid. vs. 139 ||
 125 μέγ' ἴαχεν] vix sanum. Aut *νευρὴ μέγ' ἔφιφαχεν aut *δὲ μέγ' ἔφφιφαχ' scri-
 bendum videtur. Nauck δὲ ἴαχεν || 126 ἐπιπέσθαι] n° 216 || 129 τοι Ar. codd.]
 οἱ alii; vid. Ludwich Arist. I 244 || 131 ἐέργη A.] ἐέργει CD. — δ Bentley] 39'

- IV αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὄθι ζωστήρος ὀχῆς 132^b sq. = P 414
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλῶς ἦντετο θώρηξ. sq.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός'
- 135 διὰ μὲν ἄρ ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλείο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο 136 = Γ 358
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει φέρυμα χρῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἧ φοι πλεῖστον ἔρυντο· διὰ πρὸ δὲ φέισατο καὶ τῆς. 138 cf. E 538
 ἀκρότατον δ' ἄρα χαλκὸς ἐπέγραψε χρῶα φωτός'
- 140 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνη
 Μηονίς ἠὲ Κάειρα, παρήμιον ἔμμεναι ἵππων
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆς φορέειν βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατήρι τε κῆδος·
 τοιοῖ τοι, Μενέλα', ἐμίανθην αἵματι μηροῖ
 εὐφυνέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένεφθε.
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 148 = Δ 254
 ὡς ἔφιδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς'
- 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἄρηι φίλος Μενέλαος.
 ὡς δ' ἔφιδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
 ἄφορρόν φοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέροθη.
 τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἐλὼν Μενέλαον — ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι —
- 155 „φίλε κασίγνητος, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 ὄλον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι

140 Ar. — || 149 Ar. —

135 διὰ] cf. n° 22 || 137 ἔρρυμα Ar. codd.] αἷμα Zen. Aristoph. || 138 *φέισατο n° 201] εἴσατο. Metro invito εἴσατο Heyne, εἴσατο Wackernagel || 139 ἄρα χαλκός Zen.] ἄρ' οἰστός. Zenodoti lectionem mutatam esse post insertum versum 123, probabiliter statuit Naber || 140 ὠτειλῆς] non est mutandum in ὠτειλῆς, quod Nauck aliquando suspicatus est; cf. τ 456 et Ludwich Arist. II 248 || 141 μίηνη] n° 122 || 142 ἵππων] ἵππῳ Aristoph. Ar. in altera ed. || 146 ἐμίανθην] pro ἐμίανθεν forma apud Homerum inaudita, licet similibus formis διελέγην, ἐστειρανόθην, ἀπελύθην, quae in monumentis doricis repertae sunt, defendi possit (cf. Caer. Delect.² 123 124 128 164). In versus fine olim lectum fuisse ἐμίανθεν veri simile videtur, sic fere: *τοιοῖ τοι, Μενέλαε, βρότω μηροῖ τ' ἐμίανθεν etc.; conf. Ψ 600 || 148 δ' Ar.] l. a. τ' || 149 ὠτειλῆς] vid. ad vs. 140 || 152 -σαι ἀγέροθη] *-σά' ἠγέροθη? || 153 τοῖς] n° 60; *τοῖσιν δὲ σι.? — Ferri nequit deteriorum librorum lectio εὐν... πρὸ σ ἴρη, nisi 154 semoveatur || 154 ἐλὼν Nauck] ἔχων || 155 φίλε] cf. n° 22. — *κασίγνητος] κασίγνητε. Cf. B 8

- IV ὡς δ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πίστ' ἐπάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλεθ' ὄρκιον αἵμα τε Φαρῶν
 σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦσ' ἐπέπιθμεν. 159 = B 341
- 160 εἴ περ γὰρ τε καὶ αὐτὴν Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσε,
 ὀψὲ καὶ ἐκτελείει σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλήσιν γυναιξί τε καὶ τεκέσσι.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε Φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἦμαρ ἔσεσθ' ὅτε κέν ποτ' ὀλόγη Φίλιος ἱρή 163-165 = Z 447
 163 = ο 211^{sq.}
- 165 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελής Πριάμοιο,
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἔρεμνῃν αἰγίδα πᾶσι
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 170 αἶ κε θάνης καὶ πτόμσον ἀναπλήσης βίοτιο. μοῖραν
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίβιον Ἄργος ἰκοίμην
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,
 κὰδ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρῶσιν λίποιμεν 173 cf. B 160
 Ἀργεῖην Ἑλένην σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα
- 175 κειμένον ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ Φέργῳ.
 καὶ κέ τις ὡς Φείπῃ Τρῶων ὑπερηνοροέντων
 τύμβῳ ἐπιθροφῶσκων Μενελάου κυδαλίμοιο
 αἰθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιοῖν,
 180 καὶ δὴ ἔβη Φοῖκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 σὺν κενεῆσι νέεσσι, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον. —
 ὡς ποτὲ τις Φερέει τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν." 182^b = Θ 150
 τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

157 *πίστ' ἐπάτησαν] πιστὰ πάτησαν || 158 *πέλεθ' n° 275] πέλει || 161 *ὀψὲ καὶ ἐκτελείει] ἐκ τε καὶ ὀψὲ τελεί codd.; Zen. τελείσει. Duentzer ὀψὲ δὲ καὶ τελέσει, Nauck ὀψὲ καὶ ἐκτελείσει. Nos -είσι scripsimus, quam praesentis formam censemus, cf. P 177. — ἀπέτισαν] τίσουςι Zen. male; aoristi *gnomici* sunt ἐτέλεσε et ἀπέτισαν || 164 *ἦμαρ ἔσεσθ' ὅτε κεν] ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν, in quibus metrum claudicat neque Homericum est ὅτ' ἄν. Ingeniose Fick ἔσται μὲν ὅτε κεν, conferens Θ 373; sed μὲν illo quidem loco optime habet, hic vero aptum sensum non praebet || 165 *ἐνμμελής] -λίω. Cf. vs. 47 || 170 πτόμσον Ar.] μοῖραν. — ἀναπλήσης] n° 122 || 171 ἐλέγχιστος] ἐλέγχιστον Ar. in altera ed. || 176 *ὡς Φείπῃ] ὡδ' ἐρέει. Vitii indicia κε futuro additum et F neglectum. Quod lenissimum videbatur remedium adhibuimus, quamquam alia quoque possunt conici, e. g. καὶ ποτὲ τις Φείπῃ, cf. Z 459 H 87 || 181 κενεῆσι νέεσσι Nauck] κενῆσιν νηυσί, cf. n° 38

- IV „θάρσσε, μηδέ τί πω δεδΐσσο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθε
 ἐρρύατο ζωστήη τε παναίολος ἦδ' ὑπένερθε 186 sq. cf. 215 sq.
 ζωμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες 'κάμον ἄνδρες.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε
 190 ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἦδ' ἐπιθήσει
 φάρμαχ', εἰ κεν παύσῃ σε μελαινάων ὀδυνάων.”
 ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα
 „Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν, ἀμύμονος ἰητῆρος, 194^b = Δ 518
 195 ὄφρα Φίδη Μενέλαον ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195 cf. 205
 ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν Φειδῶς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἡμὶ δὲ πένθος.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα Φοι κήρυξ ἀπίθῃσεν ἀκούσας,
 198 = M 351
 'βῆ δ' ἕμεναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 200 παπταίνων ἦρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησε
 ἑσταότ'. ἀμφὶ δὲ μιν κρατερὰ στίχες ἀσπιστάων 201 sq.* = 90 sq.
 λαῶν, οἳ Φοι ἔποντο Τρώϊκῃς ἔξ ἵπποβότοιο.
 ἄγγι δὲ F' ἰσάμενος Fέπεια πτερόεντα προσηύδα
 „ὄφρ', Ἀσκληπιάδῃ, καλεῖ κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 ὄφρα Φίδης Μενέλαον ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205 cf. 195
 ὅν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν Φειδῶς,
 206 sq. = 196 sq.
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἡμὶ δὲ πένθος.”
 ὧς 'φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖνε
 208 cf. B 142
 'βᾶν δ' ἕμεναι καθ' ὕμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἕκνον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος

195—197 Ar. —

184 θάρσσε n° 191] θάρσει. — πω Ar. codd.] l. a. πω. — δεδΐσσο n° 139] δειδίσσο || 186 *ἔρρύατο] ἐρύασσο A C, ἐρύασσο D. Quam dedimus formam, ea est 3. plur. aoristi a verbo ῥύεσθαι, cuius 3. sing. ῥύοτο legitur vs. 138. Conf. n° 164, et de correpta syllaba -qu- n° 17. Vulgata *attractendi* potius habet significationem quam *arrendi* || 191 παύσῃ σε Vind.] παύσῃ. De παύσῃ cf. n° 122 || 195 ἀρχὸν Ἀχαιῶν C] Ἀτρείος υἱὸν. Quod dedimus in Agamemnonis ore aptius est; neque vs. 195 ab 205 differre debet || 197 *ἡμι] ἄμι || 199 ἕμεναι n° 125] ἔναι || 202 Φοι ἔποντο] *F' εἰποντο? || 203 *ἄγγι δὲ F' n° 318] ἀγγὸς δ' || 205 ἰδη; deter.] ἰδη Ar. codd. pro ἰδηαι, male, vid. n° 117. Cf. Δ 202. — ἀρχὸν Ἀχαιῶν A C] Ἀτρείος υἱὸν D; cf. vs. 195 || 207 *ἡμι] ἄμι || 208 στήθεσιν ὄρνε] *σθήθεσ' ὄρνε? || 209 ἕμεναι n° 125] ἔναι

- IV βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγγεράθ' ὅσοι ἄριστοι
 κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο Φισόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος εἶλκεν οἰστόν
 [τοῦ δ' ἐξελομένουο παλίν 'Φάγεν ὀξέες ὄγκοι.]
- 215 'λῦσε δέ Foi ζωστήρα παναλολον ἠδ' ὑπένερθε 215 sq. cf. 186 sq.
 ζωμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆς 'κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'Φίδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἰμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα Φειδῶς
 'πάσσε, τὰ Foi ποτε πατρὶ φίλα φρονέων 'πόρε Χείρων.
- 220 ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 221 = Δ 412
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων
 οἷ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, 'μνήσαντο δὲ χάριμης.

- ἐνθ' οὐ κε βρίζοντα Φίδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
- 225 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἔς κυδιάνειραν.
 ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιάοντας
 Εὐρυμέδων, νῖος Πτολεμαίου Πειραΐδαο
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρυσχέμεν', ὁππότε κέν μιν
- 230 γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα
 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν. 231^b = 250 Δ 264.
 καὶ ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων, 540 cf. Γ' 196
 τοὺς μάλ' ἐθαρσύνεσκε παριστάμενος Φεπέεσσι
 „ Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε Θούριδος ἀλκῆς. 234^b = M 409 N
 116
- 235 οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσει ἀρωγός,
 ἀλλ' οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια 'δηλήσαντο,
 τῶν ἧ τοὶ αὐτῶν τέρενα χροῖα γῦπες ἔδονται,

212 κυκλός] κύκλος Ar., item P 392 || 213 εἶλκεν] ἔλκεν Ar. || 214] uncinis
 inclusimus versum per se non vitiosum sed cum vs. 151 pugnantem || 219 Foi]
 Φῶ Nauck || 223 *οὐ κε] οὐκ ἂν || 227 φυσιάοντας n° 191] -όωντας || 229 παρ-
 υσχέμεν'] παρυσχέμεν CD || 231 ἐπεπωλέετο n° 191] -λείτο || 232 et 240 ἴδοι]
 sine F. Bentley ὄρα, Heyne ὄρη, Wakefield longe probabilius ὅν μὲν σπεύδοντα Φίδοι
 et ὅν τινα δ' αὐτὸ μεθίοντα Φίδοι, cf. M 268 N 229 || 233 *μάλ' ἐθαρσύνεσκε]
 μάλα θαρσύνεσκε || 235 ψεύδεσσι Hermappias] ψευδέσσι Ar. codd., quo adiectivo
 Homerus alibi non utitur; quamquam φιλοψευδῆς legitur M 164 et Ἀψευδῆς
 Σ 46

- IV ἤμερ δ' αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπεὶ πτολίεθρον ἔλωμεν."
- 240 οὓς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στρυγεροῦ πολέμοιο, 240 cf. Z 330
τοὺς μάλ' ἐνεικέεσκε χολωτοῖσιν *Ἐπέεσσιν*
„*Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλέγχεα, οὐ νυ σέβεσθε;*
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἤυτε νεβροί, 243^a cf. h. Ap. 456
αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίλιο θέουσαι, 243^b cf. Φ 29
- 245 ἐστᾶσ' οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλήη
ὥς ἤμερ ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
ἢ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν', ἐνθα τε νῆεσ
Ἐεφρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα Φίδητ' αἶ χ' ἔμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;"
- 250 ὥς ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλέετο στήλας ἀνδρῶν' 250^b = 231
ἤλθε δ' ἐπι Κρήτεσσι κίων ἀνὰ Φουλαμὸν ἀνδρῶν. 251 cf. 273
οὐ δ' ἀμφ' Ἴδομενῆα δαΐφρονα ἴθωρήσοντο
Ἴδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοισ', οὐ Φεῖκελος ἀλήην,
Μηριόνης δ' ἄρα Φοι πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
- 255 τοὺς δὲ Φιδῶν γῆθησε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255 = Θ 278
αὐτίκα δ' Ἴδομενῆα προσηύδα μελιχίοισι
„Ἴδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπάλων 257 cf. Θ 161
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἢδ' ἄλλοίω ἐπὶ Φέργῳ
ἢδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰθόπα Φοῖνον
- 260 Ἀργείων οὐ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται.
εἴ περ γὰρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστηχ', ὥς περ ἐμοί, πίεμεν ὅτε θυμὸς ἀνώγη.
ἀλλ' ὄρσο πτόλεμόνδε, οἶος πάρος εὐχέαι εἶναι."

238 *ἤμερ] ἡμεῖς. — Post ἡμεῖς (ἤμερ) Ar. non recte omittebat δ', quod necessarium est ad producendam pronominis syllabam posteriorem || 239 *ἐπεὶ] ἐπὶν. Exempla subiunctivi voculae ἐπεὶ iuncti habes II 453 μ 55 χ 440 etc. || 241 μάλ' ἐνεικέεσκε] μάλα νεκείεσκε || 242 ἐλέγχεα Ahrens] ἐλεγχέες. Cf. E 787 Ω 239 || 243 ἔστητε CD] ἔστητε. Item vs. 246 ἔστητε D. Aoristum, quamquam satis mire adhibitum, tuetur simillimus versus Y 179. Cf. n° 196 || 245 τίς Ar. codd.] l. a. τί || 246 *ἤμερ] ἡμεῖς || 248 *Ἐεφρύατ' n° 293] εἰρύατ' || 249 *χ' ἔμιν] χ' ἔμιν, χ' ἔμιν, χ' ἔμιν || 250 ἐπεπωλέετο n° 191] -λείετο || 253 -χοῖσ', οὐ Nauck, cf. n° 60] -χοῖς, σοὶ || 256 προσηύδα] -δαε? n° 191 || 260 κρητῆρι Ar.] κρητῆροι codd. || 261 κομάοντες n° 191] -όντες || 262 σὸν] Bentley σοὶ || 263 πίεμεν Ven. cf. n° 126] -είν. — ἀνώγη Bekker] ἀνώγει, l. a. ἀνώγει || 264 ὄρσο πτόλεμόνδε] ὄρσου πτόλεμόνδ'. Nauck correxit ὄρσο πτόλεμόνδ', cf. n° 117. Praeterea -μόνδε scripsimus, ut vocis οἶος prior syllaba corripiatur, cf. n° 17

- IV τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἠΰδα 265 = N 221, 259
 266 „ Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος etc.
 ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόοντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχόμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 270 Τρωᾶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσει, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια ἔδηλῆσαντο.”
 ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυννος κῆρ. 272 = 326
 ἦλθε δ' ἐπ' Ἀλάντεσσι κίων ἀνὰ Φουλαμὸν ἀνδρῶν 273 cf. 251
 τὼ δ' ἔκορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 275 ὡς δ' ὄτ' ἀπὸ σκοπιῆς ἔβιδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο Φιωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἰόντι μελάντερον ἤυτε πῖσσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ῥήγησεν δὲ Φιδῶν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα
 280 τοῖα ἅμ' Ἀλάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
 δῆμιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κύναιαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. 282^b = H 62
 καὶ τοὺς μὲν ῥήθησε Φιδῶν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφας φωνήσας Φέπεια πετροέοντα προσῆυδα 283 sq. cf. 311 sq.
 285 „ Ἄναντ', Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων, 285 = M 354
 σφῶι μὲν οὔτε Φέφοικ' ὄτρυνέμεν' οὔτε κελεύω,
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετε Φῖφι μάχεσθαι.
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων, 288 = B 371
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο'
 290 τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο Φάνακτος, 290 sq. = B 373
 χειρῶν ὑφ' ἡμετέρῃσι Φαλοῦσά τε περδομένη τε.” sq.
 ὡς Φειπὼν τοὺς μὲν ἔλεπεν αὐτόθι, βῆ δὲ μετ' ἄλλους· 292 = 364
 ἐνθ' ὅ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὴν Πυλίων ἀγορητῆν, 292^a = ρ 254 cf. Σ 468

268 κομόοντας; n° 191] -όοντας || 277 ἰόντι Ar. codd.] ἰόντι Zen. — ἠύδα] ἠέ τε Bekker propter comparativum praecedentem; qui tamen fortasse explicandus eadem ratione qua ἀγρότερος et similia, cf. n° 88 || 279 *ὄτ' τε || 282 κύναιαι] ἠρώων Zen. — πεφρικυῖαι] βεβριθυῖαι Ar. in altera ed.; cf. H 62 || 284 *σφας] σφας || 286 *οὔτε... οὔτε cf. vs. 359] οὐ γὰρ... οὐ τι Nauck οὐ τι... οὐδὲ. Vulgatam, in qua neglectum F vitii est indicium, peperit falsa opinio, σφῶι dativum esse et cum κελεύω igitur esse iungendum || 287 ἀνώγετε Bentley] ἀνώγετον || 289] du-
 riore metro compositum est versus initium; ἄσασιν Nauck || 292 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ

- IV Φοὺς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 295 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Αἰμονά τε κρείοντα Βιαντά τε, ποιμένα λαῶν.
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε ἵστησεν πολέας τε καὶ ἰσθλοὺς,
 ἕρκος ἕμην πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσε,
 300 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
 ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἄνωγε
 σφοδρὸς ἵππους ἐχέμεν, μὴ δὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ·
 „μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὸς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 305 μῆδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
 ὅς δέ κ' ἀνήρ ἀπὸ Φῶν ὀχέων ἔτερ' ἄρμαθ' ἔκηται,
 ἔγχε' ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρετερον οὕτως.
 ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἔπερθον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”
 310 ὧς ὁ γέρον ἄτρυνε πάλαι πολέμων ἐν Φειδῶς.
 καὶ τὸν μὲν γῆθησε Φειδῶν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ γέρον, εἴθ' ὧς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
 ὧς τοι γούναθ' ἔποιτο, βλή δέ τοι ἔμπεδος εἶη.
 315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὧς Ἔ' ὄφελέν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.”
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερόνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „Ἄτρεΐδη, μάλα κέν τοι ἐγὼν ἐθέλοισι καὶ αὐτὸς
 ὧς ἕμην ὧς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν·

311 sq. cf. 283 sq.

320 ἀλλ' οὐ πως ἕμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισι.

320 Ar. —

296^b] *Θωανά τε Δηίπυρόν τε* Apoll. lex., cf. IV 92 || 299 ἕμην] n° 126. —
 ἔλασσε Ar. codd.] l. a. *ἔργε* || 301 *ἄνωγε] ἀνώγει, cf. n° 225 || 302 ἐχέμεν]
 *σχίμεναι? Cf. E 510 H 74 I 219 etc. || 305 ἀναχωρεῖτω n° 191] -εἴτω || 306 ἔτερ'
 ἄρμαθ'] i. e. *currum hostilem*. Mire torsit hic versus veteres interpretes, vid.
 Eustath. et Plut. de aud. poet. 8. Scilicet apud Homerum de curru certare non
 solent heroes, sed desiliunt in terram antequam cum hoste congrediantur ||
 307 *ἔγχε' n° 71] ἔγχε. — οὕτως Wolf] οὕτω || 308 πόλιας] πόλιας Ar. A. —
 *ἔπερθον] ἐπόρθεον, ἐπόρθουν. Cf. n° 191 || 315 *Ἔ'] de Ἔ = αὐτό cf. A 487
 φ 41 etc. Sic etiam μιν = αὐτό extat A 143 Z 221 Y 287 etc. || 317 γερόνιος]
 vid. B 386 || 318 *κέν τοι] μὲν τοι, l. a. μὲν κεν, μὲν γε || 319 κατέκταν Ar.]
 l. a. κατέκτα, κατέκτον || 320 sq.] risum movent coniunctim lecti. Alteruter
 omnino est delendus; recte autem priorem Ar. in suspicionem vocasse videtur
 collato IV 729. Sed illo deleto in vs. 321 pro εἰ scribendum erat *ἦ

- IV ἦ τότε κοῦρος ἕα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἔστι γερόντων. 323^b = I 422
 αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσοσυι νεώτεροι, οἳ περ ἔμειο
 325 ὀπλότεροι γεγάσι πεποίθασίν τε βίηφι."
 ὧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ. 326 = 272
 ἠῶρ' υἷὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
 ἑσταότ', ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες ἀντῆς.
 ἀντὰρ ὃ πλησίον εἰστήκει πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 330 πᾶρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναί
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφ' ἠκούετο λαὸς ἀντῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθῶν
 335 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 τοὺς δὲ Φιδῶν νείκεσσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφας φωνήσας Φέπεια πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ υἱὸς Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένηε, κερδαλέοφρον,
 340 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
 σφῶν μὲν τε Φέφοικε μετὰ πρόωτοισιν ἕοντας
 ἑστάμεν' ἠδὲ μάχης καυστήρης ἀντιβολῆσαι.
 342 = M 316
 πρόωτῳ γὰρ καλέοντος ἀκουάζεσθον ἔμειο,
 ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 345 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
 Φοῖνου πινόμεναι μελιφθδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως ἧ' ὀράοιτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὕμειων προπάρουθε μαχοίατο νηλεὶ χαλκῷ."

321 ὀπάξει Ar.] ἰκάνει codd. Cf. Θ 103 || 327] verum videtur *ἠδὲ δ' υἷον, cf. n° 17. — Πετεῶο Cobet] Πετεῶο || 329 εἰστήκει CD] ἐστήκει Ar. A || 331 *σφ' ἠκούετο] σφιν ἀκούετο || 333 Τρώων Ar. D] Τρώων S' A C || 334 sq. πύργος Ἀχαιῶν... ἄρξειαν Ar. codd.] κέν τις ἐναντίον... ἄρξειαν liber „πολύστιχος". Suspectum Ἀχαιῶν iteratum || 337 *σφας] σφας || 338 ὦ] *ὦ μοι? cf. vs. 370. — υἱὸς Ahrens] υἱέ. — Πετεῶο Cobet] Πετεῶο || 339 κερδαλέοφρον] φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ Zen. || 341 τε Φέφοικε Hoffmann] ε' ἐπέοικε. Sed versus initium olim fuisse σφῶν μὲν et aliquid igitur corrigendum restare verisimile est || 343 καλέοντος Nauck] καὶ δαιτὸς libri; emendatio palmaria || 345 κρέα ἔδμεναι] hiatus vitiosus, cf. n° 72; *τε κρέα? vid. γ 83 et μ 396 || 345 sq.] grammatici quidam, non Ar., indignos censuerunt poeta || 347 φίλως] nonnisi h. l. legitur; *φίλον? — ὀράοιτε n° 191] ὀροῖτε

- IV τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 349 sq. = Ξ 82 sq.
- 350 „Ἄτρεϊδῃ, ποῖόν σε Φέπος ἄφύγεν ἔρκος ὀδόντων. 350^b = α 64 γ
 πῶς ἐμὲ φῆς πολέμοιο μεθιμένῃ; — ὀππότ' Ἀχαιοὶ 230 etc.
 Τρωσῖν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα, 352 = Γ 287
 ὄψεται, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμῆλη, 353 = Γ 359
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μινέτα
- 355 Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.”
 τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Χαμήμενων,
 ὡς ἄνω χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε ἄλζετο μῦθον·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικίω περιώσιον οὔτε κελεύω·
- 360 Φοῖδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 ἦπια δῆνεα Φοῖδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 ἴεφρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.”
 ὧς Φειπῶν τοὺς μὲν ἄλεπεν αὐτόθι, ἄβῃ δὲ μετ' ἄλλους. 364 = 292
- 365 ἦρε δὲ Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἔσταότ' ἔν θ' ἱπποῖσι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι· 365 cf. Ε 376
 366 = Δ 198
 πὰρ δὲ Φοι εἰστήκει Σθένελος, Καπανήγιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν ἄνικεσε Φιδῶν κρείων Χαμήμενων,
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 370 „ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
 τί πτώσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὄδε φίλον πτωσκαζόμεν' ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺν πρὸ φίλων ἐτάρων δηλοῖσι μάχεσθαι,
 ὡς ἄφασαν οἱ Φ' ἐφίδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
- 375 ἦντησ' οὐδ' ἐφίδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375 = δ 201
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμοι' εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξείνος ἅμ' ἀντιθέφ' Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἱ ἄρα τότ' ἐστρατόονθ' ἱερά πρὸς τέλεια Θῆβης· 378^a = Γ 187
 καὶ μάλα ἄλισσοντο δόμεναι κλειτοὺς ἐπικούρους.

351 *ἐμὲ] δῆ || 353 *αἶ κ' ἢ κ' Α, ἦν CD || 359 περιώσιον] περιούσιον
 vHerwerden || 363 ἴεφρηται n° 306] εἴρηται || 364 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ ||
 365 Διομήδεα] n° 73 || 367 εἰστήκει CD] ἐστήκει ΔΓ. Α || 373 δηλοῖσι] n° 17 ||
 374 Φ' ἐφίδοντο Bentley] μιν ἴδοντο. — πονεύμενον] n° 191. — Apertum est, ver-
 sus 374—400 postea fuisse insertos; fortasse igitur μιν ἴδοντο non erat sollicitan-
 dum || 376 πολέμοι' n° 59] πολέμου || 377 ξείνος] l. a. κείνος || 378 ἐστρα-
 τόονθ' Buttman] -όωνθ', cf. Γ 187. — Versum 378 ante 376 collocat Naber ||
 379 *καὶ μάλα ἄλισσοντο δόμεναι] καὶ ἄρα μάλα ἄλισσοντο δόμεν, cf. n° 126

- IV οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῆνεον ὡς ἐκέλευον
 381 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσιμα σήματα φαίνων.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ὄρχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῖ' ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδεΐ' τεῖλαν Ἀχαιοί.
 385 αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δ' ἐκινήσατο Καδμείωνας
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλεεΐης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβειε, μῦθος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμειοῖσι,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλλῆζετο, πάντα δ' ἐνικά 389 sq. cf. E 807
sq.
 390 φηιδίως· τοίη *Ϝ*' ἐπιτάρροθος ἦεν Ἀθήνη.
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντροες ἵππων,
 ἄψ *Φοι* ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγῆτορες ἦσαν,
 Μαιῶν Αἰμονίδης, ἐπιφείκελος ἀθανάτοισι,
 395 υἱὸς τ' Αὐτοφρόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀφεικέα πότμον ἐφῆκε 396^b = δ 339 ρ
130
 πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἔει *Φοῖκόνδε* νέεσθαι·
 Μαιὸν ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ *Ϝόν* υἷον
 400 γείνατο *Ϝεῖο* χέρηα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω."
 ὧς ᾠέετο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερός Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοῖοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 „Ἄτρειδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα *Ϝεῖπειν*·

382 ἰδί] ἠδὲ D. — ὁδοῖ' n° 59] ὁδοῦ || 384 Τυδεΐ τεῖλαν IMenrad, cf. E 320 A 840] Τυδῆ σταίλαν A C¹, Τυδεΐ σταίλαν C² D. Nauck ἀγγελίην Τυδῆ' ἔσταιλαν (cf. Γ 206), Christ ἐπὶ Τυδεΐα τεῖλαν (ut τεῖλαν scilicet sit verbi στείλλειν forma decurtata) || 386 Ἑτεοκλεεΐης n° 78] -ηίης || 388 τάρβει n° 191] τάρβει || 390 *Ϝ' ἐπιτάρροθος, cf. E 808] *Ϝοι* ἐπίρροθος. Veterum epicorum non est ἐπίρροθος quod h. l. et ψ 770 legitur, neque sensum praebet aptum, nam idem quod ἐπίψογος significat (Aesch. Sept. 368, Soph. Ant. 413, fragm. 517). — Vitium natum ex opinione Alexandrinorum grammaticorum, abundare syllabam ταρ (vid. schol. A 223 A 366 M 180 etc.); hinc fit ut apud posteros (Apoll. Rhodium, Q. Smyrnaeum etc.) passim legatur ἐπίρροθος = βοηθός || 392 ἄψ *Φοι* ἀνερχομένῳ Barnes] ἄψ ἀναερχομένῳ A, ἄψ ἀνερχομένῳ C D. Bentley ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ (cf. Z 187). An *ἄψ ἀνά *Ϝ'* ἐρχομένῳ? || 395 Πολυφόντης] l. a. Ανοφόντης || 396 καὶ] non sollicitandum; significat enim καίπερ τοσοῦτοις ὁδοῖν || 399 *Ϝόν* Brugmann] τὸν || 400 χέρηα C²] χέρηα Ar. A C¹ D. — ἀμείνω] n° 85. Ar. A ἀμείνω (sc. ἐστί); cf. Γ 11 || 404 ψεύδε'] forma notabilis propter elisionem in codd. non oblitteratam; cf. n° 117

- IV ἡμέες τοι πατέρων μέγ' ἀμείνουες εὐχόμεθ' εἶναι·
 406 ἡμεες καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρκειον,
 πευθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο. 409^b = α 7
 410 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κρατερός Διομήδης·
 „τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνωνι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 415 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔφεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δηρώσασιν ἔλωσί τε Φίλιον ἱρήν,
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."
 ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαμᾶζε·
 420 δ'Φεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι Φάνακτος
 ὀρνυμένοι· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δ'Φέος εἶλε.

418 = E 718
 418* = Ω 618
 419 = Π 426 cf.
 Γ 29

- ὡς δ' οὔτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυφηγίει κῦμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύροϊ ὕπο κινήσαντος·
 πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορυύσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 425 χέρσῳ φηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄρκας
 κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλδος ἄχνην·
 ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν ἴκνυντο φάλαγγες
 νωλεμέως πόλεμόνθ'. ἐκέλευε δὲ Φοῖσι Φέακτος
 ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκῆν Ἰσαν, οὐδέ κε φαίης
 430 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν,
 σιγῇ δεδ'φιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 τεύχεα ποιμίλ' ἔλαμπε, τὰ Φειμένοι ἐστιχάοντο.

407—409 Ar. —

405 sq. *ἡμεες] ἡμεῖς || 407] dualis hic non vitiose pro plurali est adhibitus, sed ad Diomedem et Sthenelum pertinet. Fortasse in versu sequenti praestat *πειθομένω || 409 -ῃσιν ὄλοντο] *-ῃσ' ὄλοντο? || 412 τέττα] τέττα (= τέττασι) Helladius ap. Photium Bibl.; cf. schol. — Vitiosus hiatus σιωπῇ ἦσο, cf. n° 17; Bentley τέττασι σιγῇ θ' ἦσο || 416 δηρώσασιν] -σουσιν D, cf. n° 122. Notetur forma coartata δηω- in hoc versu et sequenti pro δηῶ-; vid. n° 17 || 420 στήθεσσι] vid. ad M 401 || 421 ὀρνυμένοι n° 59] -νου || 423 Ζεφύροϊ n° 59] Ζεφύρου || 424 μὲν τε Δ] μὲν τὰ CD || 426 ἰὸν Ar.] ἰόν. — κορυφοῦται] *κορυφάετ' an potius κορυφάετ'? || 431 δεδ'φιότες] δεδιδότες || 432 ἐστιχάοντο n° 191] -ῶοντο

- IV Τρωῆς δ', ὡς τ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 435 ἀξηγῆς μεμαυῖται ἀκούουσαι Φόπα Φαρῶν,
 ὡς Τρωῶν ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὄμιος θρόος οὐδ' ἴα γῆρας,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὄρωσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 ΔΦεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαυῖα, 440^b cf. E 518
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίον ἔμβαλε μέσσω
 445 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 οὐ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, 446-451 = Θ 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔργεα καὶ μὲν ἄνδρῶν 89q.
 χαλκεοθωρήκων ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαί
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
 450 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλετ' ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα.
 ὡς δ' ὅτε χειμαρῶν ποταμῶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντε
 ἐς μισγάγγειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 455 τῶν δὲ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσίην ἔκλυε ποιμήν'
 ὡς τῶν μισγομένων ἴγένετο Γι.Φαχὴ τε πόνος τε.
 πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρωῶν ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν 457^b = Θ 256 II
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον 603
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης, 459-461 = Z 9
 460 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπηξ', ἐπέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 89q.
 αἰχμὴ χαλκείῃ τὸν δὲ σκότος ὄσ' ἐκάλυψε, 461 = 503
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμνῃ. 461^b = 526 N
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ 575 etc.
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων 464 = B 541

433 πολυπάμονος A] -πάμονος CD || 434 ἐστήκασιν] l. a. -κασιν, fortasse recte ||
 441] post κασιγνήτη excidisse videtur ϑ' || 450 *πέλετ' n° 275] πέλεν || 452 *χει-
 μαρῶν ποταμῶ... ῥέοντε] χειμαρροὶ ποταμοὶ... ῥέοντες, sed ῥέοντε C. De -ἄρῶν vid.
 n° 61. Dualem Christ quoque commendavit || 456 πόνος Ar.] φόβος || 457 ἔλετ'
 *ἔλετ' || 460 *ἔπηξ', ἐπέρησε] πήξε, πέρησε || 462 ὡς ὅτε] ἤτε Nauck

- IV εἶλε δ' ὑπ' ἐκ βελῶν, λελιγμένος ὄφρα τάχιστα
 466 τεύχεα συλήσειε μίνυνθα δέ Φοι 'γένεθ' ὄρη.
 νεκρὸν γὰρ Φερούοντα Φιδὸν μεγάθυμος Ἀγλήνωρ
 πλευρὰ, τὰ Φοι κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαένθη,
 οὔτασσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, 'λύσε δὲ γυῖα. 469 = Δ 260
- 470 ὧς τὸν μὲν 'λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὧς
 ἀλλήλοισ' ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἔδνοπάλιζε.
 ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοεῖσιον, ὃν ποτε μήτηρ
- 475 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
 'γείνατ', ἐπεὶ ἦα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα Φιδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν 'κάλεον Σιμοεῖσιον οὐδὲ τοκεῦσι 478 sq. = P 302
 θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ Φοι αἰὼν sq.
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
- 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντ' ἔβαλε στῆθος παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ 'πέσεν, αἴγειρος ὧς,
 ἣ ἦα τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκη
 λείη, ἀτάρ τέ Φοι ὄξοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
- 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρωφ
 ἐξέταμ', ὄφρα Φίτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρωφ
 ἣ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεῖσιον ἐξενάριξε
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθῶρηξ
- 490 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξεί δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 'βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρούοντα
 ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῶ, νεκρὸς δέ Φοι ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοι' ἐχολώθη,

465 εἶλε] ἔλεε || 467 γὰρ Φερούοντα] γὰρ ὃ ἐρούοντα A, γὰρ ἔλκοντα D || 468 ἐξεφαένθη n° 280] ἐξεφαένθη || 469 *οὔτασσε n° 150] οὔτησε || 470 ἔργον] neglecto F; *ὧς 'λίπε τὸν θυμὸς, αὐτῷ δ' ἔπι Φίργον ἐτύχθη? sed alia quoque possunt conici; vHerwerden ἔπειτα δὲ Φέργον ἐτύχθη || 473 υἱὸν] n° 17 || 478 θρέπτρα] θρεπτά Zen. || 480 *ἰόντ' ἔβαλε] ἰόντα βάλε || 481 ἀνικρὺς; Bentley] ἀνικρῶ || 483 πεφύκη Hermann] πεφύκει; cf. n° 122 || 486 κάμψῃ] n° 122 || 490 ὀξεί δουρί] l. a. δουρὶ φαινή, cf. vs. 496 || 492 ἐρούοντα] sine F; Heyne ἐτέρωσε νέκυν Φερούοντα || 494 *ἀποκταμένοι' ἐχολώθη] -νοιο χολώθη

- IV 'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῷ, 495 = E 562, 681
 496 'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ P 3 etc.
 ἀμφὶ Φὲ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες 'κεκάδοντο 496 = E 611 P 347
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκε, 496^b-498 = O 573
 ἀλλ' υἷον Πριάμοιο νόθον 'βάλε Δημοκώοντα, sqq.
- 500 ὅς Φοι Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' Ἴππων ὠκειάων.
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτέροιο χολωσάμενος 'βάλε δουρὶ
 κόρσην, ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοι' ἐπέρησε
 αἰχμὴ χαλκείῃ, τὸν δὲ σκότος ὅσσο' ἐκάλυψε 503 = 461
 'δοῦπήσεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 504 = E 42, 540
 etc.
- 505 'χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 505 sq. = P 316
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα Ἰφίταχον, 'Φερύσαντο δὲ νεκροῦς, 505 = II 588
 sq.
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. 'νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμοιο ἐκκατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ 'κέκλετ' αὔσας· 508^a = H 21
 „ὄρυσσθ', ἱπποδάμοι Τρῶες· μὴ Φείκετε χάρις
 510 Ἀργεῖοις', ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμείχροα βαλλομένοισι.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάις ἠνκόμοιο
 μάρονται, ἀλλ' ἐπὶ νησί χόλον θυμαλγέα πέσσει." 513^b = I 565
 ὡς 'φατ' ἀπὸ πτόλιος δ'Φεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
- 515 ὄρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515 cf. γ 378
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντα Φίδοιο.
 ἔνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε.
 χερμαδίῳ γὰρ 'βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρῖοντι
 κνήμην δεξιτερῆν' 'βάλε δὲ Θρηίκων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 520 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὅς ἄρ' Αἰνότην εἰληλούθει.
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῃς ἀπηλοίγησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι 522^b sq. = N 548
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις' ἐτάροισι πετάσσας, sq.
 θυμὸν ἀποπνεύων. ὃ δ' ἐπέδραμεν ὅς Φ' ἔβαλέν περ,
 525 Πείροος· οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν' ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525^b sq. = Φ 180
 sq.

502 *κροτάφοι' ἐπέρησε] -φοιο πέρησε || 506 μέγα A] μέγ CD; *μέγ Ἰφίταχον (ἀδιάχον) an *μέγ Ἰφίταχον, cf. vs. 125 || 508 ἐκκατιδῶν] Φ neglectum; *ἐκ τὰ Φιδῶν? at recurrit vitium H 21, ubi τὰ vix locum habet. Naber h. l. ἐκροφιδῶν, sed H 21 ἐκκατιῶν cum Nauckio || 509 μὴ Bekker] μὴδ' || 516 μεθιέντα Ven.] μεθιέντας || 517 μοῖρ' ἐπέδησε codd.] μοῖρα πέδησε Ar. || 519 Θρηίκων] vid. n° 17 || 520 et 525 Πείροος ut B 844] Πείρωσ codd. — εἰληλούθει] n° 160 || 524 *Φ'] ῥ'

- IV ᾠόντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε. 526^b = 461
 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον ᾠάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖ', ἐπάγη δ' ἐν πνεύμουι χαλκός. 528^b cf. γ 486
 ἀγγιμολον δὲ Φοι ἤλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 530 ἔσπασατο στέρνοϊ', ἐφέρυσσατο δὲ ξίφος δέξυ,
 τῷ ὅ γε γαστέρ' ἔτυψε μέσῃν, ἐκ δ' ἤνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε, περίστησαν γὰρ ἐταῖροι
 Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσίν ἔχοντες,
 οἳ φε μέγαν περ ἐόντα καὶ ἕρθιμον καὶ ἀγαυόν 534 sq. = E 625
 535 ὄσαν ἀπὸ σφείων ὃ δὲ χασσάμενος ᾠελεμύχθη.
 535 = N 148^{sq.}
 ὄς τῷ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισ' ἐτετάσθη,
 ἧ τοι ὃ μὲν Θρηῖκων, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἠγεμόνες πολλοὶ δὲ περὶ ᾠκτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 ἔνθα κεν οὐκέτι φέρων ἀνήρ ὀνόσαιτο μετελθῶν,
 540 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέι χαλκῷ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ φε Παλλὰς Ἀθήνη
 χεῖρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερῶκοι ἐρωήν
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κελίφ
 πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισ' ἐτέταντο.

527 ἀπεσσύμενον] sic et ἀπεσσύμενος Ar.; codd. meliores ἐπεσσύμενον (absurde) ||
 528 *μαζοῖ', ἐπάγη] μαζοῖο, πάγη || 530 *στέρνοϊ' ἐφέρυσσατο] στέρνοιο ἐφύσσατο ||
 531 *γαστέρ' ἔτυψε] γαστέρα τύψε. — *ἤνυτο] αἰνυτο || 532 οὐκ] *οὐ φ' ? ||
 536 ἀλλήλοισ' ἐτετάσθη] ἀλλήλοισι τετάσθη || 537 Θρηῖκων] vid. n° 17 || 542 ἐλοῦσα,
 ἀτὰρ] hiatus vix ferendus; neque ἐλοῦσ' ἀτὰρ cum CD scribere licet, quoniam
 ἀτὰρ - ἀτὰρ priorem syllabam in thesi nunquam habet productam, cf. n° 18 et
 ad K 99 || 544 *-οισ' ἐτέταντο] -οισι τέταντο

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

- V ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔδωκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσι
 Ἀργεῖοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἔσθλόν ἄροιτο.
 ἔδαιε δέ J' ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 5 ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλγκιον, ὅς τε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὀκeanοῖο
 τοῖόν Jοι πῦρ ἔδαιεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὕθι πλείστοι κλονέοντο. 8^b = II 285
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 10 ἱρεὺς Ἡφαίστιο· δῶα δέ Jοι νίεες ἦτην,
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν Φειδότε πάσης.
 τῷ Jοι ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὤρηθητήν
 τὼ μὲν ἀφ' ἵππου, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρυντο πεζός.
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 14 = Γ 15
 15 Φηγεὺς Jα πρότερος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.
 Τυδείδ᾽ ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκή 16-19 cf. II 478
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρυντο χαλκῶ 89q.
 Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,

4 *ἔδαιε δέ J'] δαιε δέ οἱ Ambr. Eust., δαιε οἱ A C D || 7 Jοι πῦρ ἔδαιεν] poterat poeta, aliquanto numerosius, πῦρ Jοι ἔδαιεν || 10 ἦτην D] ἦσῃν || 12 ὤρηθητήν C] ὄρηθητήν A D || 16 *Τυδείδ᾽] Τυδείδω δ', vid. n° 55 || 17 αὐτόν] pro μιν vel J_e recentioris est aetatis; Nauck ἔβαλέν μιν. Sed verum videtur *οὐδ' ἔβαλέν J'. ὃ δὲ δεύτερος. Conf. Γ 349 E 855 H 248, 268 II 467 etc. Nonnisi h. l. est in vs. parallelo II 479 ὕστερος; ita legitur adhibitum. Vid. etiam E 703

- V ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὅσπε δ' ἄφ' ἵππων.
 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὸν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβήμεν' ἀδελφεόο καταμένοιο
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφραιστος ἔρυτ', ἐσάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ Φοι μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἶη.
 25 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 ἔδωκεν ἑταίροισιν κατάγειν κόλλας ἐπὶ νῆας. 26 cf. Φ 32
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ Ἴφιδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
 πᾶσ' ὠρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 30 χειρὸς ἐλοῦσα φέπεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
 „Ἄρες Ἄρες βροτολογιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα, 31 = 455
 οὐ κεν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.”
 35 ὣς φειπούσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσ' ἐπὶ ποιήεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα φέκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρον·
 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ ἠΐξε 40^b sq. = Θ 258
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. sq. A 447 sq.
 ἔδούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 41 = 57
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱὸν 42 = A 504
 Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἱριβόλακος εἰληλούθει.
 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔγχεϊ μακροῦ
 ἠρύξ' ἵππων ἀποβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὄμων 46 sq. = Π 343 sq.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε. 47^b = N 672 Π
 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς ἐσύλευον θεράποντες. 607

21 περιβήμεν' n° 125] περιβῆναι. — ἀδελφεόο Ahrens] -φειοῦ, n° 59 || 23 *ἔρυτ', ἐσάωσε] ἔρυτο, σάωσε || 28 ἀλευάμενον] l. a. ἀλευόμενον (Δr.? cf. vs. 444) || 29 *πᾶσ' ὠρίνθη] πᾶσιν ὠρίνθη || 30 ἐλοῦσα φέπεσσι Vind.] ἐλοῦσ' ἐπέπεσσι. — προσηύδα] -δαε? n° 191 || 31 τειχεσιπλήτα] -βλήτα Zen. || 32 *οὐ κεν] οὐκ ἄν || 33 ὀρέξῃ] -ξει C, vid. n° 122 || 36 καθεῖσ' ἐπὶ ποιήεντι Naber] καθέτισεν ἐπ' ἡιόνεντι, vox obscura neque alibi obvia || 42] deest in A C || 44 εἰληλούθει] n° 160 || 46 ἀποβησόμενον Naber] ἐπιβησόμενον, cf. l. a. E 227 P 480. Vulgatam defendit vHerwerden, pro participio aoristi mixti accipiens, coll. O 382

- V υἷον δὲ Στροφιόιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
 50 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔρχει ὄξυόεντι,
 ἐσθλὸν θηρητῆρ' ἐδίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτῇ
 βαλλέμεν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ Φοι τότε γε ἄχαισ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 οὐδὲ Φεκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο
 55 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 πρόσθε Φέθεν φεύγοντα μετάφρενον οὕτασε δουρὶ. 56 = r 402
 ἦριπε δὲ πρηγῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ. 58 cf. 294
- Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἷον
 60 Ἀρμονίδα', ὅς χερός' ἠπίστατο δαίδαλα πάντα
 τευχέμεν'. ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη
 ὅς καὶ Ἀλεξάνδρω ἑκτέτηματο νῆας ἑλίσας
 ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσ' ἐγένοντο
 Φοί τ' αὐτῶ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατ' ἐφέιδει.
 65 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 ἄβελήκει γλουτὸν κάτω δεξιὸν ἢ δὲ διὰ πρὸ
 ἄντικρυς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή. 67 = N 652
 γυνῆ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμπεκάλυψε. 68 cf. r 417
- Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἷον,
 70 ὅς ἦα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ
 Φῖσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσῳ Φῶ.
 τὸν μὲν Φυλειδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἄβελήκει κεφαλῆς κατὰ Φινλον ὄξει δουρὶ
 ἄντικρυς δ' ἐν ὀδόντας ὑπὸ γλώσσαν ἔταμε χαλκός.
 75 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσι.
- Εὐρύπυλος δ' Ἐυαιμονίδης Ἐψηνορα δῖον,
 υἷον ὑπερφύμου Δολοπίονος, ὅς ἦα Σκαμάνδρου

57 ὤμων μεσηγυῖς, διὰ δὲ σήθησφιν ἔλασσε.

57 = 41

64 Ar. —

51 *θηρητῆρ' ἐδίδαξε] -τήρα διδάξε || 52 βαλλέμεν Nauck] βάλλειν || 53] ver-
 sus finem Zen. χραισμεν θανάτοιο πέλωρα, quae varietas ex vulgatae literis male
 lectis nata esse videtur; cf. ad A 299 || 57] deest in melioribus, ex vs. 41 ite-
 ratum || 59 Τέκτονος] pro appellativo quidam accipiebant sec. Eustath. (male) ||
 60 Ἀρμονίδα' n° 55] -δεω. — *χερός' ἠπίστατο] χερσὶν ἱπ. — πάντα] πολλὰ Ar. in al-
 tera ed. || 61 τευχέμεν Nauck] τεύχειν || 63 *Τρώεσσ' ἐγένοντο] -σαι γέγοντο ||
 64 *θέσφατ' ἐφέιδει] θέσφατα ἦδει C, ἦδη Ar. A D || 67 et 74 ἄντικρυς Bentley]
 ἄντικρὺ || 71 πόσῳ n° 74] πόσει || 75 κονίη C] κονίης A D, cf. n° 57

- V ἀρητήρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς ἴτετο δῆμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
80 πρόσθε Φέθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσσε τὸν δὲ κατ' ὕσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 83 = II 334 Y 477
- ὧς οἷ μὲν ἠονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕσμινην 84 = 627
- 85 Τυδεΐδην δ' οὐ κε γνολῆς ποτέρουσι μετείη.
[ἦε μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖο ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.]
'Θύνη γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῶ πληθοντι ΦεΦοικῶς
χειμαρόφῳ, ὅς τ' ὄκα ῥέων ἐπέασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὐτ' ἄρ' τι γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανάουσι,
90 οὐτ' ἄρα Φέρκεά Φ' ἴσχει ἀλφάων ἐριθηλέων,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διδὸς ὄμβρος· 91b = M 286
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ Φέργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
ὧς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν ἠέμονον πολέες περ ἕοντες.
- 95 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Ἀνκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ Φέθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαῖσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκος γύαλον διὰ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἰστός, 99 = N 587
- 100 ἀντικρὺς δὲ διέσχ', ἐπαλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔνυσε Ἀνκάονος ἀγλαὸς υἱὸς· 101 = 283
„ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ Φέ φημι
δΦήθ' ἀνσχῆσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
105 ὄρσε Φάναξ Διδὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Ἀνκίηθεν.” 101a = 160

85 *οὐ κε] οὐκ ἂν || 86] uncinis inclusimus, neque igitur sollicitandum censemus -οις (cf. n° 60), pro quo Nauck audacter ἢ Ἀναοῖσι || 88 *χειμαρόφῳ n° 61] χειμαρόφῳ. — ἐπέασσε Naber, item Nauck] ἐπέασσε. Elegantem emendationem tuentur ε 132 η 250; vertit Vergil. Aen. II 496 *aggeribus ruptis*; cf. etiam Lucret. I 285 sq. Recurrit vitium II 347 in deterioribus || 89 τι Et. Magn. 478, 42] το A D, om. C. — ἐερμέναι Ar.] ἐερμέναι. — ἰσχανάουσι n° 191] -όουσι || 90] initialis littera vocis Φέρος licet plerisque locis exciderit, hic tamen hiatus explet, cf. n° 41. — *Φ'. — ἐριθηλέων] synizesis necessaria; cf. n° 73 || 91 ἐπιβρίση] -οσι C D, cf. n° 122 || 99 ἔπιτατο] n° 216 || 100 ἀντικρὺς Bentley] ἀντικρὺ || 104 ἀνσχῆσεσθαι - βέλος Ar. codd.] alii fortasse δηθὰ σχῆσεσθαι et τίλος?

- V ὧς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσε,
 ἀλλ' ἀναωρήσας πρόσθ' ἔπαιον καὶ ὄχεσφι
 ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήιον υἱόν·
 „ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη, καταβήσεο δίφρου,
 110 ὄφρα μοι ἐξ ὠμοιο Φερύσσης πικρὸν οἰστόν.”
 ὧς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἔπαιον ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶρ δὲ στάς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐκφέρουσ' ὤμου·
 αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπειτ' ἤρατο βοήην ἀγαθὸς Διομήδης·
 115 „κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
 δηῖφ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
 δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα Φελεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἔλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησι
 120 δ' ἤρῳν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡέλιιο.”
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 121 sq. = Ψ 771
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε,
 121 = γ 385 ζ 328
 ἄγχι δέ σ' ἵσταμένη σέπτα πτερόεντα προσηύδα·
 122 = Ν 61
 „θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 123 = Δ 92
 125 ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακεσπάλος ἱππότης Τυδεύς·
 ἀγλὴν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ' ἐν γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἴκηται,
 130 μὴ τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' ἀντικρὺ μάχεσθαι
 130^b-132 = 819
 τοῖσ' ἄλλοισ'· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 sqq.
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν' ὀξεί χαλκῷ.”
 ἢ μὲν ἄρ' ὧς Φειπούσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 133 = α 319 ζ 41
 Τυδείδης δ' ἔξαυτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 134 cf. Ν 642 Ο
 135 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 457
 δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὧς τε λείοντα,

112 ἐκφέρουσ' | ἐξέρουσ' || 115 μοι | μεν deteriores || 118 δὸς δέ | l. a. τόνος (Rhiani? vid. Ludwich Arist. I 252). — Post ὄρμην vHerwerden σ' addit; sed potius in εἰσίν videtur vitium latere; Nauck δὸς δέ μοι ἀντιάσαι; *δὸς δέ τέ μ' (οι) ἄνδρ' ἀντάν (an δέ μοι)? || 123 *ἄγχι δέ σ' no 318] ἀγχοῦ δ' || 128 γιγνώσκῃς deter.] -οις. — ἠδὲ καὶ ἄνδρα] ἠδ' ἄνθρωπον Zen. || 132 τὴν γ' οὐτάμεν Ar. codd.] τὴν οὐτάσαι Zen. In altera ed. Aristarchus γ' omittebat

- V ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀργῶ ἐπ' εἰροπόκοισ' ὀίεσσι
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσῃ
 τοῦ μὲν τε σθένος ὄρσεν, ἔπειτα δέ F' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται.
 αἶ μὲν τ' ἀγγιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς
 ὧς μεμαῶς Τρώεσσ' ἐμίγη κρατερὸς Διομήδης.
 ἔνθ' ἔλε Φαστύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὄμον
 'πληξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὄμον ἐφέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νότου.
 τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' Ἄβαντα μετόχετο καὶ Πολύφιδον,
 νείας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 150 τοῖσ' οὐκ ἐρχομένοις' ὃ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφε κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
 'βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος νῆε,
 ἄμφω τηλυγέτω' ὃ δ' ἐτείχετο γῆραϊ λυγρῶ,
 νιδὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξήνυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γούον καὶ κήδεα λυγρὰ
 'λειπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
 'δέξατο' χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν 'δατέοντο.
 ἔνθ' νῆας Πριάμοιο δῶα λάβε Δαρδανίδαο
 160 ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἰόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὧς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ ἀνχένα Φάξῃ
 πόρτιος ἠὲ βοῦς, ξύλοχον κάτω βοσκομενάων,
 ὧς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 'βῆσε κακῶς ἀφέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα.
 165 ἵππους δ' οἷσ' ἐτάροισ' ἐδίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
 τὸν δ' ἔφιδ' Αἰνείας ἀλαπάξοντα στήλας ἀνδρῶν,

138 χραύσῃ, δαμάσῃ] -σει C, cf. n° 122 || 139 *F' τ' || 140 φοβεῖται] for-
 tasse *φέβονται fuit olim. Sed quid est τὰ? || 143 *Τρώεσσ' ἐμίγη] -σει μίγη ||
 144 Ὑπείρονα] vera nominis forma videtur Ὑπίνορα (sic Venet.) || 146 τὸν δ'
 ἕτερον] τοῦ δ' ἑτέρου Zen. || 150 ἐρχομένοις' ὃ] -νοισι? || 151 *σφε] σφείας ||
 155 *ἐξήνυτο] ἐξαινυτο || 156 ἀμφοτέρω] -ρων Zen. || 160 *ἐν n° 315] εἰν. —
 ἰόντας] ἰόντες? cf. A 103 || 161 Φάξῃ] ἄξει C, cf. n° 122 || 162 πόρτιος] βουκόλου
 Zen. || 165 δ' οἷσ' ἐτάροισ' pro Φοῖσ' vitiosum; Heyne αὐ, Nauck αἰθ'. — *ἐτάροισ'
 ἐδίδου] -ροισι δίδου || 166 #(F)id' Nauck] ἴδεν; cf. B 82

- V ἄβῃ δ' ἕμεν' ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγγεῖάων 167 = r 319
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ ποθ' ἐφεύροι. 168 cf. A 88
 ἦρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 169 = A 89
- 170 ἄστῃ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο Φέπος τέ μιν ἀντίον ἠΐδα
 „Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ περρόντες οἰστοὶ
 καὶ κλέος; ᾧ οὐ τις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται ἕμεν' ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῶδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 175 ὅς τις ὕδε κρατεῖ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ Φέφοργε 175 sq. = II 424
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε· 89.
 εἰ μὴ τις θεὸς ἔστι κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
 ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῖ' ἔπι μῆνις.”
 τὸν δ' αὐτε προσέφειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
- 180 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180 = P 485
 Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα Φεφίσκα,
 ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδι τε τρυφαλείῃ
 ἵππους τ' εἰσοράων· σάφα δ' οὐ Φοῖδ' εἰ θεὸς ἔστι.
 εἰ δ' ὅ γ' ἀνήρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 185 οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
 ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ Φεφλυμένος ὤμους,
 ὅς τούτου βέλος ὠκὸν κηχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ Φοι ἐφήκα βέλος, καὶ μιν ἄβαλον ὤμων
 δεξιὸν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλιοι·
- 190 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀφιδωνῆι προιάψειν,
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τις ἔστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαλῆν· 192 cf. Ξ 299
 ἀλλὰ ποθ' ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δέ σφι Φεκάστω δίζυγες ἵπποι. 195^b = K 473
 ἔστασι, κῆρ' λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας. 196^b = Θ 564
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων

183 Ar. — || 187 Zen. —

168 *ποθ' n° 322] που || 173 ἕμεν' n° 125] εἶναι || 178 θεοῖ' n° 59] θεοῦ. —
 ἔπι μῆνις] ἐπιμῆνις (uno vocabulo) Ar. C.D. Cf. K 19 || 181 μιν] sic et μὲν Ar. ||
 183 εἰσοράων n° 191] -ῶων || 186 Φεφλυμένος n° 265] εἰλυμένος || 188 Φοι ἐφήκα]
 *Φ' ἐφήκα? || 189 ἀντικρὺς Bentley] ἀντικρῦ || 193 *ποθ' n° 322] που ||
 194 πρωτοπαγεῖς] n° 73; cf. Ω 267. Zen. mutabat vulgatam, sed perit eius lectio

- V ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοισ' ἔνι ποιητοῖσιν
ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
- 200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ' πιθόμην, — ἧ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν, — 201 = X 103 ε
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
ἀνδρῶν Ἰελλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
ὣς ἄλπον, αὐτὰρ πεξὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα, 228
- 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα μέλλον ὀνήσειν.
ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφήκα,
Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
ἀτρεκέες αἰμ' ἔσσευα βαλῶν, ἤγριφα δὲ μᾶλλον.
τῷ ἄρα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγνύλα τόξα
- 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἰλίων εἰς ἐρατεινὴν
ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
πατρὶδ' ἐμὴν ἄλογόν τε καὶ ὑπερφῆξ μέγα δῶμα,
αὐτὶκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς, 214 = π 102
- 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαινωῶ ἐν πυρὶ θεῖῃν
χεροῖ διακλάσσας· ἀνεμώλια γὰρ μοι ὀπηδεῖ."
τὸν δ' αὐτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
„μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσειται ἄλλως,
πρὶν γ' ἐπὶ νῶϊ τῷ ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὕχεσφι
- 220 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα Ἰδῆται
οἶοι Τρώοιο ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν' ἠδὲ φέβεσθαι·
τῶ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, αἶ κέ περ αὐτὲ
- 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἦνία σιγαλόεντα 226 cf. P 479
226^b = ζ 81

200 ἀρχεύειν] de hoc verbo cf. B 345 || 201 *κεν] τ' ἄν || 203 Ἰελλομένων Cobet; cf. n° 265] εἰλομένων. — ἄδην Ar.] ἄδην. Prior syllaba vocis h. l. producitur, ceteris (N 315 T 423 s 290) corripitur || 204 Ἴλιον] neglecto J; ecquid *ἔλιπον, πεξὸς δ' ἐς Ἰλίων? — εἰλήλουθα] cf. n° 160 || 205 ἄρα μέλλον Bekker] ἄρ' ἔμελλεν A D, -λλον C || 206 -εσσιν ἐφήκα] *-εσσ' ἐφέηκα? || 211 Ἐκτορι δίῳ] l. a. ἱπποδάμοισι, ab Ar. reiecta || 212 ἐσόψομαι] subiunctivi forma esse videtur, cf. n° 152 || 219 *νῶϊ τῷ] νῶ τῷδ', cf. n° 92 || 224 *αἶ κέ περ] εἰ περ ἄν, sed εἴ κεν ἄν unus e deterioribus || 225 ὀρέξῃ] -ξε Ven., cf. n° 122

- V δέξει, ἐγὼ δ' ἔππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι
 ἤε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἔμοι ἔπποι.”
- τὸν δ' αὐτε προσέφειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
- 230 „Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠρία καὶ τεῶ ἔππω
 μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, αἶ κέ περ αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τὼ μὲν δφείσαντε ματήσεται οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
- 235 νῶι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἔππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἔππω,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξει δουρί.”
- ὧς ἄρα φωνήσαντε, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντε,
- 240 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἔππους.
 τοὺς δ' ἔφιδε Σθένελος, Καπανήμιος ἀγλαὸς υἱός,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
- „Τυδεΐδῃ Διομήδης, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 ἄνδρ' ὄραῶ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
- 245 Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων ἐν Φειδῶς,
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὔχεται ἐκεργάμεν, μήτηρ δέ Φοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἔππων, μηδὲ μοι οὕτως
- 250 θῦνε διὰ προμάχων, μὴ πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μή τι φόβονδ' ἀρόρευ', ἐπεὶ οὐ πείσεσθαι ὀίω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι

243 = 826 K 234

[sq.
247 sq. cf. F 208
247 cf. 468

249 sq. Zen. — ut videtur

227 ἀποβήσομαι Ar. A D] ἐπιβήσομαι Zen. C inepte, currum enim conscensusus est uterque (vid. vs. 239). Verte ego vero (cum Diomedem assecuti erimus) de curru desiliam ut eum aggrediar; quemadmodum ipse quoque Diomedes non de curru pugnat, cf. vs. 13, 107 sqq., 249. Propter verum tamen 294 dubitare licet an aliud verbum (negligendi sensu) lateat || 231 εἰωθότι] l. a. -θότι || 232 *αἶ κέ περ] εἶ περ ἄν || 234 ποθέοντε] -τε; D || 236 κτείνῃ, ἐλάσῃ] cf. n° 122 || 239 φωνήσαντε, βάντε] -τε; codd. meliores || 244 ὄραῶ n° 191] ὄροῶ || 245 ἔχοντε] -τα; meliores || 247 μεγαλήτορος D] μὲν ἀμύμονος; A C || 250 ὀλέσσης] n° 122 || 252 *οὐ πείσεσθαι ὀίω] οὐδέ σε πείσεσθαι ὀίω, in quibus vitiosum est ὀίω disyllabum, vid. n° 295. Dubitavimus autem an praestaret ἐπει οὐ πείσειν μέ σ' ὀίω, cf. I 315

- V οὐδὲ καταπτώσσειν ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστι 254^b = φ 426
- 255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν', ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
ἀντίον εἶμι' τρέειν μ' οὐκ εἶαε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦτ' οὐδ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀπολοῖσεται ὠκείας ἵππου
ἄμφω ἀφ' ἡμελίων, εἴ κ' οὖν ἕτερός γε φύγησι.
ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι' 259 = A 297
- 260 αἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τοῦσδε μὲν ὠκείας ἵππους
αὐτόθ' ἐρυνκαέμεν, ἐξ ἄντυγος ἦντα τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων, 263 cf. 323
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῖς. 264 cf. 324
- 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωί περ εὐρύτοπα Ζεὺς
'δῶχ' υἱὸς ποινήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὄσσοι ἕασιν ὑπ' ἠόα τ' ἠελίον τε
τῆς γενεῆς ἔκλεψε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγγλῆς,
λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους.
- 270 τῶν Φοι Φέξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη'
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτην,
τῶ δὲ δὴ' Αἰνεία' ὀδῶκεν, μῆστωρι φόβοιο.
εἰ τοῦτ' οὐ γὰρ λάβοιμεν, ἀροῖμεθά κε κλέος ἐσθλόν."
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
- 275 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
„καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
νῦν αὐτ' ἐγχεῖν πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.”
- 280 ἧ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖσι δολιχόσκιον ἔγχος, 280 = Γ 355

256] codd. ἀντίον εἶμι' αὐτῶν τρέειν μ' οὐκ εἶα, in quibus neque τρέειν ferri potest, neque monosyllabum εἶα pro anapaestico εἶαε. Emendandi viam indicat lectio εἶα A Herodian. Delendum esse αὐτῶν, non vero Παλλὰς cum Ahrensiō, bene perspexit IMenrad, qui tamen minus recte εἶα, formam nihili (cf. n° 191), scribere maluit quam εἶα vel εἶαε. Imperfectum recurrit e. g. vs. 819 || 258 κ' Nauck] γ' Ar. codd. || 260 ὀρέξῃ] cf. n° 122 || 261 κτεῖναι] κτάμεναι? (cf. vs. 301) || 262 αὐτόθ' n° 322] αὐτοῦ. — ἐρυνκαέμεν n° 126] -κίειν || 263 Αἰνείαο] Αἰνείω Zen., quam formam non a nominativo Αἰνείως deductam (ut putat Ariston.) sed eadem via qua φύως, ὀρώσασα et similia (n° 191) natam esse patet. Cf. vs. 323 || 267 ἠόα n° 77] ἦω || 270 Φέξ] cf. n° 44. — γενέθλη] l. a. γενέθλης, quod probat Wolf || 272 μῆστωρι Plat. Lach. 191 d] μῆστωρε Ar. codd. Redit varietas @ 108 || 273 γε IHVoss] κε || 279 τύχωμι A] τύχοιμι

- V καὶ βάλει Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα τῆς δὲ διὰ πρὸ
αἰχμῆ χαλκείῃ πταμένη θώρηκ' ἐπαλάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυσε Λυκάονος ἀγλαδὸς υἱός· 283 = 101
„βέβλησαι κενεῶνα διαμπερὲς, οὐδέ σ' οἶω
285 δ'Φηρὸν εἶτ' ἀνσχῆσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.”
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 286 = A 384 cf.
„ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω R 430
πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.” 289 = γ 78 X 267
- 290 ὣς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν προμυνήν' τάμε χαλκὸς ἀτειρῆς,
αἰχμῆ δ' ἐξῆλθεν παρὰ νεύατον ἀνθρεῶνα.
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ 294 = Θ 260 cf.
295 αἰόλα παμφανάοντα, παρἔτρεσσαν δὲ Φοι ἵπποι E 58
ἄκνυποδες· τοῦ δ' αὐθ' ἐλύθη ψυχὴ τε μένος τε. 296 = Θ 123, 315
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δ'Φείσας μὴ πῶς Φοι Φερυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ ἔβαινε λέων ὡς ἀλλὶ πεποισθὼς,
300 πρόσθε δὲ Φοι δόρου τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντος' ἐΐσην, 300 sq. = F 7 sq.
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα Φιτάγων. ὃ δὲ χειρμάδιον ἴλαβε χειρὶ 302 = Θ 321 γ
Τυδεΐδης, μέγα Φέγγον, ὃ γ' οὐ κε δὴ ἄνδρε φέρουεν, 303 cf. γ 286
οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα ἴπῳ πάλλει καὶ οἶος. 304 = M 449 γ
305 τῷ βάλειν Αἰνείαο κατ' ἰσχυλόν, ἔνθα τε μηρὸς 287
ἰσχυλὸν ἐνστρέφεται, κοτύλην δὲ τέ μιν καλέουσι
'θλάσσει δὲ Φοι κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσε δ' ἄπο ρινὸν τρηχῆς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρας

281 τῆς] ἢ similibus locis E 66 H 260 γ 276 legitur, et hic legendum censet LaRoche || 282 πταμένη] cf. n° 216. — *θώρηκ' ἐπαλάσθη] θώρηκι παλάσθη || 284 *βέβλησαι n° 117] βέβλησαι || 288 πρὶν Vind.] πρὶν γ'. — πρὶν γ' ἢ] πρὶν δὴ Nauck || 293 *ἐξῆλθεν] ἐξελύθη Ar. A, ἐξεύθη Zen. CD, qui aoristus apud Homerum alibi non occurrit et potius tragicis videtur esse relinquendus; Hes. Theog. 183 pro ἀπίσουσεν fortasse *ἀπεσούσθ' fuit olim. In deterioribus ἐξεχούθη, ἐξελάθη, ἐξίστου legitur. Ahrens et Christ ἐξέλουθεν, optime quod ad sensum, sed inaudita haec quoque est forma. Cf. vs. 658 || 295 παμφανάοντα n° 191] -όωντα || 296 *αἰθ' ἐλύθη] αἰθεῖ λύθη || 299 *ἔβαινε] βαῖνε || 303 δ' γ' οὐ κε δὴ] δ' οὐ δύο γ' A C, et sine γ' D. Naber restituit κε (οὐ δύο κ'), nos praeterea inseruimus γ' ad explendum hiatum. Nauck δ' κ' οὐ δύο, verbis minus feliciter ordinatis. Conf. M 447 || 305 βάλειν] *ββαλ'?

- ▼ ἔστη γυνὴ ἐριπῶν καὶ ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ 309 cf. A 355
 310 γαίης· ἀμφὶ δὲ F' ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310 = A 356
     καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Φάναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
     εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ' νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, 312 = Γ 374
     μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη ἔτεκε βουκολέοντι
     ἀμφὶ δὲ Fὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήγχεε λευκά,
 315 πρόσθε δὲ Fοι πέπλοιο φαινεοῦ πτύγμ' ἐκάλυψε,
     ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπόλων 316^b sq. = 345 sq.
     χαλκῶν ἐνὶ στῆθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο. 317 cf. υ 62
     ἣ μὲν ἐFὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο· 318 cf. 377
     οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 320 τάων ἄς F' ἐπέτειλε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
     ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἐFοὺς ἠρύκακε μάνυχας ἵππους
     νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τεύνας,
     Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους 323 sq. cf. 263 sq.
     ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 324 = N 401
 325 ἄωκε δὲ Δημιπύλῳ, ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
     ἔϊεν δημηλικῆς, ὅτι Fοι φρεσὶν ἄρτι' ἐφείδει, 326^b = ε 248
     νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν'. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
     Fῶν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
     αἴψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους
 330 ἐμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριον ἐπώχετο νηλεὶ χαλκῷ,
     γγινώσκων ὃ τ' ἀναλκίς ξην θεός, οὐδὲ θεάων
     τάων αἴ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσι,
     οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πολλίπορθος Ἐνωά.
     ἀλλ' ὅτε δῆ F' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάξων,
 335 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
     ἄκρην οὔτασε χεῖρ' ἐπιάλμενος ὀξεί δουρί

309 *ἰδράξατο] *ἰρείατο*, quod verbum genitivum non admittit. Genuinam lectionem novit Theocritus XXV 145; vulgata non defenditur versu Hes. Scut. 362. Conf. A 425 N 393 Π 486 || 310 δὲ F' vHerwerden] δὲ, Eust. δὲ οἱ || 311 ἀπόλοιο] optativus ut vs. 388 (P 70?) vix sanus; cf. Γ 453 M 465. Fortasse *ὄλετ' ἄρ' ἔνθα; vHerwerden ἔνθ' ἀπολώλε' (neglecto F vocis Φάναξ) || 316 ἔμεν] cf. n° 126 || 317 στῆθεσσι] -σφι? cf. ad M 401. — ἐπέτειλε Nauck] ἐπέτελλε || 323 Αἰνείαιο] -ω Zen., cf. vs. 263 || 326 ἄρτι' ἐφείδει] ἄρτια ἦδει C, ἦδη A D || 329] Zen. κρατερωνύχασ' (ἵπποις). Qua lectione (propter n° 60 et 64) relecta μέθεπε servari vix potest; Nauck -δη ἔπεχε || 330 Κύπριον] *Κύπριος? cf. n° 66 || 334 *F'] δ' || 336 *χεῖρ' ἐπιάλμενος] χεῖρα μετάλμενος

- V ἀβληχρῆν εἶδαρ δὲ δόρυ χροῖα ἀντετόρησε,
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες ἄκμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρας. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 340 ἔχωρ, οἶόν περ τε βέει μακάρεςσι θεοῖσι
 οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθροπα Φοῖνον,
 τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἦ δὲ μέγα Φιφάχουσα ἀπὸ Φέο κάββαλεν υἱόν.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χέρσ' ἐφερούσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 345 κυανῆ νεφέλῃ, μὴ τις Λαναῶν ταχυπόλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Φεῖκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δημοτῆτος'
 οὐ Φάλις ὅττι γυναικῆς ἀνάγκιδας ἤπεροπέυεις;
 350 οὐ σύ γ' ἔτ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι ἢ τέ σ' ὀίω
 φιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃται.”
 ᾧς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετε, ἔειρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν ἄρα Φίρις ἔλοῦσα ποδῆνεμος ἕξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνησ' ἐμελαινετο δὲ χροῖα καλόν.
 355 ἠῦρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
 ἤμενον ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
 ἦ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπνυκας ἤτεεν ἵππους·
 „φίλε κασιγνητος, κόμισαι τέ με δὸς τέ μοι ἵππους,

337 *χροῖα] χρῶς. Cf. K 267 et A 437. Vitium peperit hiatus et adiectivi ἀμβροσίου (quod cum πέπλου iungendum est) vicinia. Accusativum requiri etiam adiectivum πρυμνὸν vs. 339 ostendit; nam male iungi solet ὑπὲρ (τοῦ) πρυμνὸν (τοῦ) θέναρας. Quae si essent iungenda, omnino scribendum esset πρυμνοῦ, neque enim ὑπὲρ accusativum hoc loco adsciscere potest neque πρυμνὸν substantivi loco usurpari. At praestare videtur χροῖα πρυμνὸν ἀντετόρησε ὑπὲρ θέναρας || 338 οἱ] sine F, quae litera in hoc certe vocabulo omitti nequit; Heyne ὁ Φοι, Wiel ὅν αἱ, neuter probabiliter. Fortasse spurius est versus || 340 οἶον Nauck] οἶος || 344 *χέρσ' ἐφερούσατο] χερσὶν ἐρούσατο C, ἐρούσατο AD (male) || 346 στήθεσσι] -σφι? cf. ad M 401 || 349 οὐ Nauck] ἢ οὐχ, cf. n° 8 || 350 οὐ σύ γ' ἔτ' IHartman] εἰ δὲ σύ γ', l. a. εἰ δὲ καὶ || 353 ἄρα Thiersch] μὲν ἄρ' || 354 *ὀδύνησ' ἐμελαινετο] -νησι μελ. || 356 ἐκέλιτο] obscurum et subridiculum. Non fulciendo sed occullando apud Homerum ἀήρ inservit, κεκλισθαι autem latitandi sensu usurpari posse (= κεκαλύφθαι, κεκρύφθαι) parum probabiliter veteres grammatici et post eos Corsssen statuerunt; neque multo melius hodie explicatur „hasta erat applicata ad caliginem i. e. erat involuta caligine” (lex. Ebeling). Nimis audacter tamen Bentley ἠέρι δ' ἄρμ' ἐκαλύπτειτο, quamquam optime quod ad sensum; cf. Θ 50 || 358 πολλὰ] n° 26 || 359 φίλε] n° 22. — *κασίγνητος; n° 51] κασιγνητε C¹D, κασιγνητ' ἐκκόμισαι A C². — τέ μοι C] δέ μοι AD

- V** ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἴκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360 cf. Θ 456
361 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνήρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν καὶ κεν Διὶ πατρὶ μάχοιτο." 362 cf. 457
 ὃς ῥάτο, τῆ δ' ἄρ' Ἄρης ἔδωκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
365 πὰρ δέ τε Φίρις ἔβαινε καὶ ἠνία ἄλαξτο χερσὶ,
 ῥάστιξεν δ' ἐλάειν τὸ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθη. 366 = Θ 45 X 400
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον. γ 484, 494 ο 192
 367^b = 368 h. Ap. 109
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Φίρις
 λύσασ' ἐξ ὀγέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον ἔβαλεν εἶδαρ' 369 cf. N 35
370 ἦ δ' ἐν γούνασ' ἔπιπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτην,
 μητρὸς Ἐφῆς· ἦ δ' ἀγκὰς ἐλάξτε θυγατέρα Φῆν,
 χερσὶ τέ μιν κατέρεξε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαξε 372 = A 361
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραϊνῶνων 373 sq. = Φ 509
 μασιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέξουσιν ἐνωπῆ;” sq.
375 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 „οὐτά με Τυδεὸς υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης, 376 cf. A 365
 οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπέξεφερον πολέμοιο, 377 cf. 318
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστι.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
380 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.”
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεῶων
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ. 382 cf. A 586
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
385 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερὸς τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλωῆος, ἔδῃσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκίῳ ἐν κεράμῳ ἔδετο τρεῖς καὶ δέκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτατος πολέμοιο,

362 *καὶ κεν] γε καὶ ἄν || 364 ἀκηχεμένη] n° 240. Cum φίλον addi non solet in hac locutione, suspicari licet *ἔβαινε θεῶν ἀκαχημένη ἦτορ; extat ἀκαχημένη in Vind. || 365 τε vHerwerden] ol. Cobet F_s coll. γ 233 || 366 ἐλάειν n° 191] ἐλάειν || 370 *γούνασ' ἔπιπτε] γούνασι πίπτε || 374 ἐνωπῆ(?) l. a. ἐνωπῆ(?), ἐνωπῆ. Cf. κατ' ἐνώπα O 320 || 385 μιν] ante vocalem producitur etiam Z 176, 501 K 347 (?) A 376 || 387 *χαλκίῳ n° 61] χαλκίῳ δ'. — τρεῖς καὶ δέκα Bekker Nauck] τριακαίδεκα. — Mensis intercalaris hic primum commemoratur, nam annum integrum eumque praelongum significari apertum est; cf. AMommsen Chronol. p. 38 || 388 ἀπόλοιτο] optativus ut vs. 311, ubi vide. — ἄτατος LMeyer] ἄτος

- V εἰ μὴ μητρικὴ περικαλλῆς Ἑρτίβοια
 390 Ἑρμεία ἤγγειλεν ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δὲ Φε δεσμὸς ἐδάμνα.
 ἔτλη δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἰστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει τότε καὶ μιν ἀνήκεστον ἴλαβεν ἄλγος.
 395 ἔτλη δ' Ἀφίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκύν οἰστὸν,
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν Πύλω ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκε.
 αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένους αὐτὰρ οἰστὸς
 400 ὦμα ἐνι στιβαρῶ ἠλόηλατο, ἔκθη δὲ θυμόν.
 τῶ δ' ἐπὶ Παιῶν ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
 ἠμέσατ' οὐ μὲν γὰρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο. 401 cf. 900
 405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνήκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 νήπιος, οὐδὲ τὸ Φοῖβε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅτι μάλ' οὐ δῖφηναιὸς ὅς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
 410 τῶ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς ἔστι,
 φραζέσθω μὴ τίς Φοι ἀμείνων σεῖο μάχεται,
 μὴ δῖην Αἰγιάλεια, περιφρῶν Ἀδρηστίνη,
 415 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
 413 ἐξ ὕπνου γοάουσα φίλους Φοικῆας ἐγείρη,
 414 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν."
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἔχωρ χειρὸς δμῶργον

403 σκέτιος, ὀβριμοφεργός, ὅς οὐκ ὕπερ αἴσυλα ἔζων,
 ὅς τόξοισιν ἐκθε θεοῦς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.

390 *Ἑρμεία ἤγγειλεν] Ἑρμεία ἐξήγγειλεν A, Ἑρμεία ἐξήγγειλεν CD, quod verbum in Homericis nonnisi h. l. reperitur; cf. N 541 et n. 58 || 391 ἐδάμνα] ἐδάμνη poscunt Nauck Naber; at cf. n. 191 || 394 καὶ] sic et κίν Ar. || 395 ἐν τοῖσι] verba suspecta || 396 αὐτὸς n. 98] αὐτὸς codd. || 397 Πύλω] nomen proprium esse negabat Ar. (scilicet = πύλη) || 403 sq.] hoc loco stare nequeunt; Christ spurios censet sed ut ante vs. 398 collocarentur destinatos. — ὀβριμοφεργός] αἰσυλοεργός Ar. || 406 Τυδέος υἱός] καὶ κατὰ θυμόν Eust. || 408 τι] sic et τε Ar. — παππάζουσι] futurum requirit Naber; at praecedit alterum praesens δῖφηναιὸς (ἴστι) || 412 sqq.] ex his verbis male intellectis orta esse videtur narratiuncula de Diomedis uxore servis sui copiam faciente, quam Mimnermo adscribit Tzetz. ad Lycophr. 610 || 413 γοάουσα n. 191] -όωσα || 415] ante 413 collocavit Cobet || 416 ἔχωρ] ἔχω A Ambr., ἔχωρ CD. — χειρὸς Ar. codd.] χειρὸν Zen.

- V ἤλθετο χεῖρ, ὀδύνας δὲ κατηπιόντο βαρεῖαι.
 αἶ δ' αὐτ' εἰσοράουσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομοῖοισι Φέπεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ δά τί μοι κεχολώσεται, ὅτι κε Φεῖπω;
 ἧ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνειῖσα
 Τρωσὶν ἄμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
 τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων ἐνπέπλων
 425 πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύζατο χεῖρα Φαραίην.”
 ὣς φάτ', ἐμείδησεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 426 = O 47
 καὶ ἦα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην
 „οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆια Φέργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο Φέργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.”
- ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ Φοι αὐτὸς ὑπέριχε χεῖρας Ἀπόλλων
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἦξετο, Φέτο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίωνων, 436* = II 784 Y
 τρὶς δὲ Φοι ἐστυφέλιξε φραινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων. 436b = Γ 379
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φῖσος, [Y 447
 δΦεινά Φ' ὁμοκλήσας προσέφη ΦεκάΦεργος Ἀπόλλων 438 = II 705, 786
 440 „φράξω, Τυδεΐδη, καὶ χάξω, μηδὲ θεοῖσι 438b = 459, 884
 Φ 227
 Φῖσ' ἔθειλε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φύλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.”
 ὣς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, 443 cf. II 710
 μῆνιν ἀλευάμενος Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος. 444 = II 711

417 *ἤλθετο] ἄλθετο. — *κατηπιόντο n° 191] -όντο || 418 εἰσοράουσαι n° 191] -όουσαι || 419 κερτομοῖοισι Φέπεσσι Hoffmann] -οις ἐπέεσσι. — Δία Κρονίδην] Veneris potius nomen expectaveris || 422 ἀνειῖσα] ἐνειῖσα Ambr. || 423 ἄμ' ἐσπέσθαι A Ambr.] ἄμα σπέσθαι CD || 424 τῶν] n° 56. — ἐνπέπλων] βαθυκόπων Plut. Mor. 739 c || 425 χρυσῆν n° 61] χρυσῆ. — καταμύζατο Ar.] i. e. κατ-αμύζατο. Codd. κατμύζατο || 426 *φάτ', ἐμείδησεν] φάτο, μείδησεν || 427 χρυσῆν n° 61] χρυσῆν || 434 *ἦξετο] ἄξετο || 435 κτεῖναι] κτάμεναι?, vid. vs. 261 || 439 *Φ' δ' || 443 τυτθὸν Ar. codd.] l. a. πολλόν, ut II 710 || 444 ἀλευάμενος] ἀλευόμενος Ar. A; quae si recipienda videretur forma, non praesentis sed aoristi secundi esset dicenda

- V *Αἰνεῖαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου 'θῆκεν Ἀπόλλων*
 446 *Περγάμω ἐν ἱερῇ, ὅθι Φοι νηὸς γ' ἐτέτυκτο*
ἦ τοι τὸν Ἀητῶ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα 447 cf. h. Ap. 159
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκρόντο τε 'κύδαινον τε.
αὐτὰρ ὃ Φειδῶλον 'τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 450 *αὐτῷ τ' Αἰνεῖα Φίκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,*
ἀμφὶ δὲ Φειδῶλῳ Τρωῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
'δῆσον ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 452 sq. = M 425
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισιῆά τε περὸεντα. sq.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσήυδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 455 *„Ἄρες Ἄρες βροτολογεῖ, μαιφόνε, τευχισπλήτη,* 455 = 31
οὔ κεν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης Φερούσαιο μετελθὼν,
Τυδεΐδην, ὅς νῦν καὶ κεν Διὶ πατρὶ μάχοιτο; 457 cf. 362
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ, 458 sq. = 883 sq.
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσοντο δαίμου Φῖσον.” 458^b = P 601
 460 *ὧς Φειπὼν αὐτὸς μὲν ἐφῆξετο Περγάμω ἄκρη,*
Τρώων δὲ στήλας οὖλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθὼν,
Φειδόμενος Ἀνάμαντι θοῶ ἠγήτορι Θρηκῶν,
νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσ' ἐκέλευε
„ὦ νῆες Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος, 464 cf. A 338
 465 *ἔς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν ἀγανόν;*
εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πόλινσ' ἐν ποιητῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ ὃν Φῖσον ἐτίομεν Ἐκτορι δῖω,

446 ἐν CD, cf. n° 315] εἰν || 448 'κύδαινον] vocem Nauckio aliisque suspectam, quod κῦδος, κυδαίνειν non de corporis praestantia sed de dignitate, honore soleat dici (κῆδονον vel κῆδαινον vHerwerden), satis videtur tueri A 405 etc.; cf. § 438 π 212 || 451 δὲ Bentley] δ' ἄρ'. Ex hoc versu videtur fluxisse Stesichori (an Hesiodi?, schol. Lycophr. 822) inventum, non ipsam Helenam sed eius imaginem a Paride Troiam esse abductam (Plat. Phaedr. 243 a), quam fabulam sequitur Euripides in Helena || 452 δῆσον Nauck] δῆσον. Notetur δη- pro δη-, cf. A 416 sq. — στήθεσσι] στήθεσσι D, cf. ad M 401 || 454 προσήυδα] προσήυδαε? n° 191 || 456 *οὔ κεν] οὔ κεν || 457 *καὶ κεν] γε καὶ ἂν || 458 πρῶτον] πρῶτα meliores, sed cf. vs. 883 || 461 Τρώων A rec.] Τρωῶς: habebant libri Sinop. Cyprius Antimachi, formam parum Homericam; cf. A 129 || 462 Θρηκῶν] pro Θρηκῶν vix Homericum || 463 *-εσσ' ἐκέλευε] -εσσι κέλευε (κέλευσε C) || 464 νῆες Nauck] νηῆς, cf. n° 78 || 465 *ἀγανόν] Ἀχαιοῖς, l. a. Ἀχαιῶν. Vitiosum est -οις pro -οισι (cf. n° 60): sensum non praebet Ἀχαιῶν, nam sic κτείνεσθαι pro κτείνειν esset accipiendum. Correctionem nostram tuentur H 386 K 563 II 103 etc. — Nauck μ αἰνεῖσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιῶν, cf. vs. 717 || 466 *εἰς; n° 8] ἦεις. Nauck ἦ εἰς δ' x'. — ποιητῆσι Zen. codd.] -οῖσι Ar. Femininum certum est II 636, sed εὐποιήτων πυργάγην traditum est γ 434 || 467 ὃν Φῖσον Bentley] ὃν τ' ἴσον, Eustath. ὃν ἴσον

- V *Αἰνείας*, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγγέλσαιο. 468 cf. 247
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἑσθλὸν ἑταῖρον."
- 470 ὧς Φειπῶν ἄτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου. 470 = 792 Z 72
 ἔνθ' αὖ Σαρπηθῶν μάλ' ἐνεΐκεσεν Ἔκτορα δῖον etc.
 „Ἔκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεςκες;
 'φῆς ποθ' ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν' ἠδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
- 475 τῶν νῦν οὐ τίς ἐγὼ Φιδέμεν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
 ἀλλὰ καταπτώσσοις, κύνες ὧς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπικούροι ἔνιμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μάλα τηλόθεν ἴκω
 τηλόθι γὰρ Ἀνκίη Ξάνθῳ ἐπι δινῆεντι 479 cf. B 877
- 480 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἷον,
 καδ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰ Φέλδεται ὅς τ' ἐπιδευῆς.
 ἀλλὰ καὶ ὧς Ἀνκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 οἶόν κ' ἦε φέροισεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοισεν
- 485 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοιοι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὀάρεσσι.
 μὴ πως, ὧς ἀψῖσι λίνου πανάγροιο Φαλόντες,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι Φέλωρ καὶ κύρμα γένησθε,
 οἷ δὲ τάχ' ἐκπέρωσσω' ἐν ναιομένην πόλιν ὄμην.
- 490 σοὶ δὲ χρῆ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 ἀρχοῦς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν."
 ὧς ᾠάτο Σαρπηθῶν, ὀάκα δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος. [sqq.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε, 494-497 = Z 103
 494 = Γ 29
 494^b-497 = A 211
 sqq.
- 495 πάλλων δ' ὄξεε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,

470 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν || 471 *μάλ' ἐνεΐκεσεν] μάλα νεΐκεσεν ||
 478 φῆς Ar. CD] φῆς. — *ποθ' n° 322] ποῦ || 475 Φιδέμεν n° 126] ἰδίῳ ||
 477 *ἡμεῖς] ἡμεῖς. — ἐνιμεν] sic Ar.; cf. ad B 181 Φ 586 || 478 ἴκω Bekker]
 ἦκω || 479 τηλόθι n° 322] τηλοῦ || 481 τὰ Bekker] τὰ τ'. — ὅς τ' C] ὅς κ' ||
 486 μενέμεν] n° 126. — ὀάρεσσι Nauock, cf. I 327] ὄρεσσι || 487 πανάγροιο Φαλόντες
 Bentley] ἀλόγτε πανάγρου. In lectione vulgata contra constantem usum poetarum
 producitur α in ἀλόγτε, praeterea dualis pro plurali Alexandrinorum est, non epi-
 corum; cf. n° 52 || 489 ἐκπέρωσσω' C, cf. n° 122] -σουσ' || 492 ἐχέμεν] *σχέ-
 μεναι; cf. A 302. — κρατερὴν CD] χαλεπὴν deter. — ἀποθέσθαι] ἐπιθέσθαι Naber,
 coll. M 409—414 || 495 *ὄξεε δοῦρε] ὄξεα δοῦρα. Bekker, recte praefers dualem
 (vid. Z 104 A 212), coniecit ὄξεα δοῦρε, sed hoc soloeum videtur; cf. Γ 18 A
 43 Π 139 μ 228 sq. χ 125

- V ὄτρυνων μαχέσασθ', ἤγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἷ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν 497 = P 348
 Ἀργείοι δ' ὑπέμειναν ἀΦολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν. 498 cf. O 312
 ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἄλφας
 500 ἀνδρῶν λιμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἷ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὧς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθ' ἐγένοντο κουνισάλω, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
 505 ἄψ ἐπιμισγομένων, — ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες, —
 οἷ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς 'φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θυοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιοῦμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσάορος, ὅς μιν ἄνωγε
 510 Τρῶσιν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ 'Φίδε Παλλὰδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἢ γὰρ ῥ' ἔπελεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος 'βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τολ δ' ἐχάρησαν, 514^b sq. = H 307
 515 ὧς ῥ' ἔφιδον ζφόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντ'· ἐμετάλλησάν γε μὲν οὐ τι,
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὅν ἀργυρότοξος ἔγειρε
 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανυῖα. 518^b cf. A 440
 τοὺς δ' Αἶαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 520 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἷ δὲ καὶ αὐτοὶ
 οὔτε βίαις Τρώων ὑπεδέδφισαν οὔτε Φιωκῆς,
 ἀλλ' ἔμμενον νεφέλῃσι Φεφουκότες, ἕς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδῆσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 525 ζαχραῖων ἀνέμων, οἷ τε νέφεα σκιδόντα

496 *μαχέσασθ', ἤγειρε] -σθαι, ἔγειρε. — φύλοπιν] *φυλόπιδ' ? cf. n° 66 || 497 (ἐ)φελίχθησαν Cobet] ἐφελίχθησαν || 499 φορέει] φορέη videtur praestare || 500 ὅτε τε] εἰδ' ἄν Ptolem. Fortasse ὅτε κα fuit olim || 501 κρίνη A rec.] κρίνει CD; subiunctivus praefereendus videtur || 509 χρυσάορος; Naber] χρυσάορου; cf. O 256 h. Ap. 123. — *ἄνωγε n° 225] ἀνώγει || 511 *ῥ' ἔπελεν] ῥα πῆλεν. Sed vix sanum est activum, cf. n° 275; *ἢ γὰρ 'πέλετ' Ἀργείοισιν? — ἀρηγῶν Ar.] ἀρηγός CD || 515 *ῥ' || 516 *ἔχοντ'· ἐμετάλλησαν] ἔχοντα μετάλλησαν. — οὐ τι] οὐδὲν D || 521 ὑπεδέδφισαν] ὑπεδείδισαν || 525 ζαχραῖων Christ] ζαχραιῶν. Cum χραῖαι cohaeret vox, quae M 347, 360 N 684 recurrit. Nauck ἀκραῶν (melius ἀκραίων), cf. β 421

- V πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδναῖσιν ἀέντες
 ὧς Δαναοὶ Τρωῶς ἄμενον ἔμπεδον οὐδ' ἐφῆβοντο. 527 = O 622
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίταε πολλὰ κελεύων
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλασθε, 529^a = O 561
 530 ἀλλήλους τ' αἰδέσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 530-532 = O 562
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ ἐπέφανται,
 φεργόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”
 ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνεΐα ἔταρον μεγαθύμου, Δηικόωντα
 535 Περγασίδην, ὃν Τρωῆς ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 ἴτιον, ἐπεὶ θοὸς ἦσκε μετὰ πρότοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δούρῳ ἔβαλε κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ἴσαστο χαλκός, 538 sq. = P 518
 νειαιῶν δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε 538 = ω 524 cf.
 540 ἴδούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540 = A 504
 ἔνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλέος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐν κτιμένην ἐνὶ Φηρῆ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῖ', ὅς τ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης
 ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσι Φάνακτα
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλέα μεγαθύμον,
 ἐκ δὲ Διοκλέος διδυμάονε παῖδ' ἐγενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐν Φειδότε πάσης.
 550 τῶ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἐλλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργεῖοισιν ἐπέσθην
 τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 ἀρνημένω τὸ δ' αὐθι τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε. 553^b = II 502
 οἷω τῷ γε λένοντε δῶα ὄρεος κορυφῆσι

528 ἐφοίταε n° 191] ἐφοίτα || 530 *αἰδέσθε] αἰδέσθε. Correctionem suadet vs. sequens || 531 αἰδομένων Ar., item O 563] αἰδομένων δ'. Naber διεμένων, quod tamen participium apud Hom. non extat (legitur apud Aesch. Suppl. 819 Eum. 357, 385). — σάοι n° 62] σάοι || 534 Αἰνεΐα n° 55] Αἰνεΐω || 536 *ἦσκε] ἔσκε || 537 *δούρῳ ἔβαλε] δουρὶ βάλε || 538 *ἴσαστο n° 201] ἴσαστο. Cf. A 138. — χαλκός; A rec.] καὶ τῆς; CD || 541 ἔλεν] *εἰλ' ? || 542 Διοκλέος n° 73] -κλῆος. — Ὀρσίλοχον] l. a. Ὀρσίλοχον, sic etiam 546 sqq., alibi || 544 ἦν] ἔεν LMeyer || 545 Ἀλφειοῖ' n° 59] -οῦ || 547 sq. -κλέε- n° 73] -κλῆ- || 551 -οισιν ἐπέσθην] *-οισ' ἐπέσθην? || 553 τῷ] *τότε? — *θανάτοιο ἐκάλυψε] -τοιο κάλυψε || 554 οἷω τῷ γε] verba mire collocata; τῷ οἷω τε Foerstemann, alii aliter

- V ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 556 τὸ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ Φίφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὄξει χαλκῷ·
 τοῖω τὸ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείω δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἐλάτῃσι ΦεΦοικότε ὑψηλῆσι."
 τὸ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἄρηι φίλος Μενέλαος,
 'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ, 562 = A 495
 σεῖων ἐγγεῖην τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείω δαμείη.
 565 τὸν δ' ἔφιδ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565^b = N 400 W
 'βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ ὄφρα ποιμένι λαῶν, 541 cf. P 653
 μῆ τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
 τὸ μὲν δὴ χεῖρας τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστῆς, 571^b = O 585
 ὡς ἔφιδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔφρουσαν μετὰ λαῶν Ἀχαιῶν,
 τὸ μὲν ἄρα δ'Φειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 575 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισ' ἐμαχέσθην.
 ἔνθα Πυλαιμένεα Ἰφελῆτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἔγχε' ἔνυξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδων' ἔβαλ', ἠνίοχον θεράποντα,
 ἔσθλὸν Ἀτμυνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία λευκὸν ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κούρησι.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρησιν·
 585 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐυφεργέος ἔκπεσε δίφρου 585 = N 399
 κύμβαχος ἐν κούρησιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμουσ'. 585 sq. cf. II 742 sq.

560 *λοικότε* Ar.] -τες || 565 *ἔφιδ'* Nauck] *ἴδεν*. Heyne δὲ *φιδ'* || 567 *πάθοι* deter.] *πάθη* O D. — *σφας* deter.] *σφρας* C D. Unice verum est *σφᾶς*, cf. n° 92 || 575 **πρώτοισ' ἐμαχέσθην*] *πρώτοισι μαχέσθην* || 578 *κλειτὸς*] *κλυτὸς* codd. contra metrum || 579 **ἔγχε' ἔνυξε*] *ἔγχε νύξε*, cf. n° 71 || 580 **Μύδων' ἔβαλ'*] *Μύδωνα βάλ'* || 584 **ξίφει* n° 71] *ξίφει* || 586 *κύμβαχος*] hic et O 536, sed ibi alio sensu; cf. etiam II 379

- V δΦηθὰ μάλ' εἰσθήκει, ἴτυχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,
 ὄφρ' ἔκπα πλῆξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι.
 τοὺς ἴμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἦλασ' Ἀχαιῶν.
- 590 τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήλας, ὄρωτο δ' ἐπ' αὐτοῦς 590^b sq. = A 343
 κεκληγῶς· ἔμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες sq.
 καρτεραὶ ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνωῶ,
 ἧ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃφι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
- 595 ἴφοιται δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἔκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθε.
 τὸν δὲ Φιδῶν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης. 596 = A 345
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίλιο,
 στήῃ ἐπ' ὠκυρόφω ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῶ μορμύροντα Φιδῶν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὄπισσω,
- 600 ὧς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, ἴφειτέ τε λαφ'·
 „ὦ φίλοι, οἷον δὴ θανμάζομεν Ἔκτορα δῖον
 αἰχμητῆν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστῆν. 602 = II 493 X
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἶς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει 603 cf. r 98
 καὶ νῦν Φοι πάρα κείνος Ἄρης, βροτῶ ἀνδρὶ ΦεΦοικῶς.
- 605 ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὄπισσω
 Φεῖκετε, μηδὲ θεῶν μενεαίνετε Φίφι μάχεσθαι.”
 ὧς ἄρ' ἔφη, Τρώες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε Φειδοῖτε χάριμης,
 ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντε, Μενεσθέα Ἀγγιλαδὸν τε.
- 610 τῶ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ἴστη δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, 611 = A 496
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάγοι υἱὸν, ὅς ῥ' ἐν Ἀπαισῶ

587 εἰσθήκει] εἰσθήκει Ar. — ψαμάθοιο D²] ῥ' ἀμάθοιο, et sine ῥ' (vitio igitur metrico) Apoll. lex. — Apparet de nihilo fictum esse discrimen, quod statuerunt grammatici, inter ψάματος arena in maris fluviove litore et ἄματος pulvis h. l. et h. Ar. 439 || 591 κεκληγῶς] *γγῶς? || 594 παλάμῃφι] -μησι codd. Pluralis h. l. sensum non praebebat; -μηφι extat Γ 388, 368 II 189 q 4. Redit vitium @ 111 II 74, vid. etiam A 238; dubitari potest O 677 e 234 || 595 φοίται n° 191] φοίτα || 597 ἀπάλαμνος] vox in Homericis alibi non obvia || 603 πάρα εἶς] hiatus vix ferendus; *πάρα τις? Ναυκ παρ' ἕεις, sed ἕεις ex errore potius nata videtur forma. Recurrit vitium Γ 98 || 605 πρὸς] hoc certe versu (ut fortasse multis aliis) in ποσι (vel ποτι) esse mutandum, metrum videtur indicare || 606 θεφ Ναυκ] θεοῖς. — μενεαίνετε Heyne] μενεαίνεμεν || 609 *ἐν n° 315] εἰν. — *Μενεσθία] Μενέσθην, Ar. Μενεσθῆν. Christ Μενεσθῆ; cf. n° 76 || 612 Σελάγοι n° 59] Σελάγου. — υἱὸν n° 17. Ceterum durissimus est versus; *καὶ βάλ' υἱὸν Σελάγοι Ἀμφίονα? cf. λ 262, 283; Ἀμφιος tamen etiam B 830 occurrit. — ἐν Ἀπαισῶ dubitanter Heyne coll. B 828] ἐνὶ Παισῶ, quam lectionem agnoscit Steph. Byz. s. v. Ἀπαισῶ;

- V 'ναῖε πολυκνήμων πολυλήμιος· ἀλλὰ Fe μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἷας.
 615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρ' ἔβαλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 νεαίρω δ' ἐν γάστρ' ἐπάγη δολιχόσκιον ἔγχυς,
 'δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαιδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχρυναν
 ὄξια παμφανόοντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 620 αὐτὰρ ὃ λάξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχυς
 ἐσπᾶσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλ' ἐδυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοισιν· ὧ ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 'δφεῖσε δ' ὅ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχ' ἔχοντες,
 625 οἷ Fe μέγαυ περ ἕοντα καὶ ἕρθιμον καὶ ἀγαυὸν
 ὄσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος 'πελεμῆχθη.
 ὧς οἱ μὲν 'πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεῖδην, ἦν τε μέγαν τε,
 ὤρσεν ἐπ' ἀντιθέω Σαρπηθόνι μοῖρα κραταιή.
 630 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 υἱὸς θ' υἰωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „Σαρπηθόν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτωσσέμεν' ἐνθάδ' ἕοντι, μάχης ἀδαήμονι φαί;
 635 ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 ἔμμεν', ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεδέυαι ἀνδρῶν,
 οἷ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἄλλοῖόν τινά φασι βίην Ἡρακλεεῖην
 ἔμμεν', ἔμδον πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·
 640 ὧς ποτε δεῦρ' ἔλθῶν ἔνεχ' ἵππων Λαιομέδοντος
 ἕξ οἴης· σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισι

621 sq. = N 510
sq.625 sq. = A 534
sq.

627 = 84

628 cf. B 653

630 = Γ 15

632 cf. N 306 π
460 ρ 74639^b = λ 267

615 *ζωστήρ' ἔβαλεν] ζωστήρα βάλεν || 616 *γάστρ' ἐπάγη] γαστρὶ πάγη ||
 619 παμφανόοντα n° 191] -νόοντα || 621 *ἄλλ' ἐδυνήσατο] ἄλλα δυν. || 622 *F¹]
 et sententia et metrum pronomem flagitant. — ἀφελέσθαι· ἐπείγετο] *-σθ'· ἦπ. ? ||
 623 κρατερὴν] -ρῶν Apoll. lex. i. γ. ἀμφίβασις || 630 ἰόντες] sic et ἰόντε Ar. ||
 634 πτωσσέμεν Nauck] -ειν || 636 et 639 ἔμμεν' n° 125] εἶναι || 638 ἄλλοῖον
 Tyrannio, ut π 181] ἄλλ' οἶον Aristoph. Ar. et codd. — Ἡρακλεεῖην n° 73] -κλειεῖην,
 Zen. Ἡρακλειῖην (? -κλειῖην Lehrs) metro invito || 640 ὧς] ὧς Ambr. || 641 οἴης]
 οἴησιν νηυσὶ D. Neque praepositio commode omitti potest, neque ferri -ης pro -ησι,
 cf. n° 57. Ecquid *οἴος, sime auxiliis? an *ἕξ οἴησ' ἐν νηυσὶ σὺν ἀνδράσι π.?

- V *Ἐλλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, ἠγήρωσε δ' ἀγυιάς·
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀλομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι*
645 *ἔλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἔσσι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἄφιδας περήσειν."*
τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὼς, ἀντίον ἤϋδα
„Τληπόλεμ', ἧ τοι κείνος ἀπώλεσε Ἐλλιον ἱρήν
ἀνέρος ἀφραδίηφιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
650 ὅς ῥά μιν εὖ φέρεα κεν ἠνίκαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἴνεκα τηλόθεν ἦλθε.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημί φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἕξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὗχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄφιδι κλυτοπόλῳ."
655 ὥς ᾠέτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μελινον ἔγχος
Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ὀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἤμξαν ὃ μὲν ἔβαλεν ἀνύχνα μέσσον
Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγυινή·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῷ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
659 = N 580 cf. X 466
660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρόν ἀριστερόν ἔγχρ' ἐμακρῷ
ἔβηλέκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμάουσα,
ὄστ' ἐγχευομένη, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνε.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδὼνα δίοι ἐταῖροι
ἔξέφερον πολέμοι· ἐβάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρόν
665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐκνημίμides Ἀχαιοὶ
ἔξέφερον πολέμοι· ἐνόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
670 τλήμονα θυμὸν ἔχων, ἠμαίμησε δὲ Φοῖ φίλον ἦτορ·
ἠμερήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἧ προτέρω Διὸς νιδὸν ἐριγδούποιο διώκοι,

666 μῆροσ' ἐκφερῶσαι δόρυ μελινον, ὄφρ' ἐπιβαιή.

649 ἀφραδίηφιν] -όηφιν codd. || 650 ὅς ῥά μιν εὖ] *ὅς μιν εὖ? || 656 ὀμαρτῆ D] ἄμ. Ar. ceteri || 657 ἤμξαν Ar. A CD] ἤμξαν Ambr. || 659 *ὀφθαλμῷ] -μῶν. Vitium aut peperit hiatus aut subsimilis locutio κατ' ὀφθαλμῶν ἠέχοντ' ἀχλὺς (vs. 696 alibi). Cf. Ξ 438 Π 325 || 661 μαιμάουσα n° 191] -ώουσα || 664 *πολέμοι· ἐβάρυνε] -μοιο· βάρυνε || 665 μιν] l. a. (F)oi || 666 μῆροσ' n° 59] μῆροσ. — Damnabit versum vHerwerden, coll. 9 94, 533 || 669 *πολέμοι· ἐνόησε] πολέμοιο νόησε

- V ἦ ὃ γ' ἔτι πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 673 cf. K 506
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεῖ μεγαλήτορι μύρσιμον ἦεν
- 675 Ἰφθίμου Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν' ὄξει χαλκῶ·
 τῷ ἕα κατὰ πληθὺν Λυκίων ἄραπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 ἄλκανδρόν θ' ἄλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων ἔκτανε διὸς Ὀδυσσεύς,
- 680 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν' ἠόσηε μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ· 680^a = Γ 374
 ἄβῃ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῶ, 681 = Δ 495
 δ' ἄρα φέρων Δαναοῖσ'. ἐχάρη δ' ἄρα Φοῖ προσιόντι
 Σαρπηθῶν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφρυδόνν' ἔφειπε· 683^b = Ψ 102 τ
 „Πριαμίδα, μὴ δὴ με Φέλωρ Δαναοῖσιν ἔασης 362
- 685 κείσθαι, ἀτὰρ μ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἶδον
 ἐν πόλιν ὑμετέρη, ἐπεὶ οὐκ ἄρα ἔμελλον ἐγὼ γε
 νοστήσας Φοῖκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.”
- 690 ὄς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ, 689 = Z 342
 ἀλλὰ παρήξεν, ληλημέτος ὄφρα τάχιστα
 ὄσσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηθῶνα δίοι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέι φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα Φοῖ μηροῦ δόρυ μελίον ὄσε θύραζε
- 695 Ἰφθίμος Πελάγων, ὅς Φοῖ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν ἔκηντ' ἀχλὺς· 696^b = Π 344 cf.
 αὐτίς δ' ἀμπνύθη, περὶ δὲ πνοιῆ Βορέαο F 421^a χ 88^b
 ἔζώργε ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφηότα θυμῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ

700 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινώων ἐπὶ νηῶν

673 γ' ἔτι Nauck] γε τῶν, vid. ad K 506 || 678] cf. Verg. Aen. IX 767, Ov. Met. XIII 258 || 682 *Δαναοῖσ'. ἐχάρη] -οισι. χάρη. — Φοῖ προσιόντι] Naber *μὴν προσιόντα*, coll. Θ 378; item Ξ 504 Ω 705 β 249 τ 463 || 683 ἔπος; pro *ἔπειος*. Bentley ingeniose (quamquam parum probabilitate) *χάρη δ' ἄρα Φοῖ Διὸς υἱὸς*; | Σαρπηθῶν προσιόντι, *ἔπος*; etc. || 684 ἔασης] cf. n° 122 || 685 *ἀτὰρ μ'(οι)] ἀλλ', vitio metrico, nam *κείσθαι* non spondeum sed trochaeum efficit, vid. n° 17 et cf. vs. 848 Θ 126 Δ 836 Ο 118, 473 Ρ 300 Τ 9 || 686 *πόλιν n° 74] πόλει || 695 Πελάγων] Σαλάγων grammaticus quidam || 697 ἀμπνύθη A¹, cf. n° 186] ἀμπνύθη CD, ἀμπνύθη schol. Aristarchum praetulisse ἔμ. Didymus ad X 475 docet; sed non liquet utrum ἔμ. an ἔμ. dederit. Cf. Ξ 436 || 698 ἔζώργε n° 191] ζώργει || 700 προτρέποντο Ar. codd.] l. a. -τρέποντο. — ἐπὶ Ar. codd.] ἀπὸ error ab Ar. correctus

- V οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
 'χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
 ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δεύτατον ἐξενάριζαν
 "Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
 705 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
 Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτωλὸν Φοινόμεον τε,
 Φοινοπίδην θ' Ἐλεον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομύτρην,
 ὅς ῥ' ἐν Ἰλῆι ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλῶς,
 λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ Φοι ἄλλοι
 710 'ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πλοῦνα δῆμον ἔχοντες.
- τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργεῖτους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
 αὐτὴν Ἀθηναίην φέπεια περφόεοντα προσήδα·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτῶν,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἰλιον ἐπέρσαντ' ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαινέσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δῆ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”
 ὅς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 720 ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἦντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα, ὀκτώκνημα, σιδηρέω ἄξιοι ἀμφί.
 τῶν ἦ τοι χρυσέη Φίτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα Φιδέσθαι·
 πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθε.
 δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσι
 ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσι.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος θυμὸς πέλει· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω

[692

708 cf. A 299 Π

703* = Θ 273

[H 17

711 = Φ 418 cf.

712 = H 18

[sq.

713 sq. = Φ 419

718 = A 69

714 = B 157

716 = B 113

718 = A 418

719 = B 166

720 sq. = Θ 382

sq.

721 cf. Ξ 194

703 δεύτατον. Naber] δ' ὕστατον. Cf. vs. 17. — ἐξενάριζαν Ar. A C] -ξεν D || 706 Αἰτωλὸν Bentley] Αἰτώλιον || 708 Ἰλῆ] Ἰδῆ Zen. || 716 ἐντειχέα Nauck] -χεον || 720 *ἦντυεν] ἔντυεν || 722 ὀχέεσσι C] ὀχέεσσι A D vitiose, nam ὀχεσφι dicendum erat || 723 χάλκεα] χάλκει Bentley Bekker. — ὀκτώκνημα Cobet] ὀκτάκνημα. — *ἀμφί] ἀμφίς, cf. n° 316 || 724 χρυσέη] n° 61 || 727 χρυσέοισι] n° 61 || 729 *πέλει] πέλεν. Praesens cum intelligeret requiri, utpote „ἐπ' ἀθανάτων”, Bentley πέλει scribebat; sed simul pro activi forma restituenda erat medialis, qua una veteres epici usi sunt, cf. n° 275

- V ἄδῃσε χρούσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
 731 κάλ' ἔβαλε χρούσει· ὑπὸ δὲ ζυγόν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ ἀντῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, 733-737 = Θ 384
 πέπλον μὲν κατέχευε Φεανὸν πατρός ἐπ' οὐδῶφ, sqq.
- 735 ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ ἄκαμπε χερσὶ
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον ἄθωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν ἄβαλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 δΦεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντη φόβος ἔσσεφάνωται,
 740 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλλή, ἐν δὲ κρούεσσα Φιωκῆ,
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δΦεινοῖο πελώρου,
 δΦεινή τε σμερδνῆ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ἄτετο τετραφάλῃρον 743 = A 41
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων προλέεσσ' ἀραρυῖαν.
- 745 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα πῶς ἔβησσετο, ἄλαξετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν, τῷ δάμνησι σίγῃς ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη. 745-752 = Θ 389
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους· 746 sq. = α 100
 αὐτόμαται δὲ πύλαι ἄμνον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀδραι, 746* = Π 141, 802
 750 τῆσ' ἐπιτετράφαται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε sq.
 ἡμὲν ἀνακλίνει πικινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι. 750^b cf. A 497
 τῆ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνέκας ἔχον ἵππους. 751 cf. λ 525
 ἠῶρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων 753^b sq. = A 498
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι. sq.
- 755 ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρτετο καὶ προσέφειπε
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξετ' Ἄρη τάδε καρτερὰ Φέργα, 757 cf. 872
 δσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

734—736 Zen. —

734 *οὐδῶφ] οὐδαι. Item confusa sunt οὐδας et οὐδός Θ 385 Ω 527 || 736 ἦ δα] 1. a. ἦ δα ab Ar. reiecta || 738 θυσανόεσσαν A] θυσανόεσσαν C D minus recte, cf. n° 21 || 739 ἑσσεφάνωται A] -το C D, vid. ad vs. 729 || 744 πολίων A] -των C D || 745 *πῶς ἔβησσετο] ποσὶ βήσσετο || 746 δάμνησι] Aristarcho δάμνησι in schol. tribuitur per errorem || 748 θοῶς] θοῆ P 430 || 750 ἐπιτετράφαται Matro ap. Athen. 134f] -τραπται codd. || 756 ἐξήρτετο C] ἐξείρτετο || 757 Ζεῦ] ὦ Apoll. lex. i. v. ἀίδηλον. — *νεμεσίξετ' n° 117] -ζη. — Ἄρη A D] Ἄρει C; utrumque vitiosum, cf. n° 73; verum videtur ὄρων Apoll. lex. — καρτερὰ ἔργα Ar. codd.] ἔργ' ἀίδηλα Apoll. lex. Cf. vs. 872 || 758 δσσάτιον] vox aliunde ignota

- V μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος; οἷ δὲ Φέηγλοι 759* = B 214
- 760 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔ τινα Φοῖδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἧ δά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἕξ ἀποδῶμαι;''
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς'
- 765 „ἄργειε μάν Φοι ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖνην,
ἧ Φε μάλιστ' εἴωθε κακῆσ' ὀδύνησι πελάξειν.''
ὄς ἔφατ', οὐδ' ἀπλήθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 767 = Θ 381 Ξ
'μάσιξεν δ' ἵππους· τῶ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην 277 O 78
768 cf. Θ 45
μεσσηγῆς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. 769 = Θ 46
- 770 ὕσων δ' ἠεροΦειδῆς ἀνῆρ ἔΦιδ' ὀφθαλμοῖσι
ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λύσσων ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον,
τόσσον ἐπι θρόσκουσι θεῶν ὑψαύχενες ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῶ τε ρέοντε,
ἦχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
- 775 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πολλὸν ἔχευε' 776 cf. Θ 50
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
τῶ δ' ἐβάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι, 778 cf. h. Ap. 114
ἀνδράσιν Ἀργεῖοσιν ἀλεξέμεναι μεμανῦαι.
- 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἔκανον ὄθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδους ἱπποδάμοιο
Φελλόμενοι, λίεσσι ΦεΦοικότες ὠμοφάγοισι [sq.
782^b sq. = H 256
782^b = O 592
783^b = σ 373
ἧ συσι κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδῶν,
ἔνθα σταῶσ' ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
- 785 Στέντορι Φεισαμένη μεγαλήτορι χαλκιοφῶνφ,

763 ἀποδῶμαι] n° 21 || 764] l. a. τὴν δ' αὐτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε || 765 ἄργειε n° 191] ἄργει. — μάν Φοι] νῦν μοι Apoll. lex. i. v. ἄργει || 768 ἀέκοντ'] ἀκοντε meliores || 770 ἠεροΦειδῆς] ἠεροιδέ'(i) vHerwerden, coll. μ 233; qui tamen locus nostri dissimilis est, neque verborum ordo eius suspicioni favet. — *ἔΦιδ'] ἴδεν || 772 ὑψαύχενες; vHerwerden] ὄμηχες. Redit vocabulum Ψ 27, in quo ὑψ- vix potest explicari, nam alia est ratio compositorum ὑψαύχης et ὑψιβρεμέτης; praeterea male neglectum est Φ vocis Φηχῆ. Vera lectio extat apud Longinum, et in schol. B ὑψαύχενες· εἰς ὕψος ἀειρόμενοι; l. a. ὑψαυχές Vind. — Conf. ἰριαύχενες; K 305 alibi et Z 509 ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει || 774 ἦχι (Ar.) CD] ἦχι A, vid. ad A 607 || 776 *πολλὸν n° 83] πολὺν A C, πολὺν D || 778 τῶ schol. Soph. El. 977, OC. 1676, Eur. Alc. 902] αἶ codd. || 782 Φελλόμενοι Cobet] εἰλόμενοι. — λίεσσι Nauck] λείουσι, cf. n° 74

- V ὅς τὸσον ἠυδῆσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κἀκ' ἐλέγχεα, Φεῖδος ἀγητοί. 787 = Θ 228
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον ἔπωλέσκειτο διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Λαρδανιάων
 790 ὄχνησκον κείνου γὰρ ἐδέδφισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ Φεκάς πόλιος κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.” 791 = Ν 107
 ὧς Φειποῦσ' ὠτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου. 792 = 470
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦδρε δὲ τὸν γε Φάνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τὸ μιν ἔβλε Πάνδαρος ἰδῷ.
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου τῷ ἐτείρετο, ἄκμυε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἰμ' ἀπομόργγυ.
 ἱππεῖου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἦπατο ἠφώνησέν τε·
 800 „ἦ ὄλιγον σοὶ παῖδα ΦεΦοικότα γείνατο Τυδεύς.
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς,
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν' οὐκ εἴασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμεῖωνα·
 805 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι Φέηλον,
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων Φὸν καρτερὸν, ὡς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμεῖων προκαλίξετο, πάντα δ' ἐνίκα. 807 sq. cf Α 389
 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω, sq.
 810 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι·
 ἀλλὰ σέ ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδουκε
 ἦ νῦ σέ που δΦέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαίφρονος Οἰνεῖδαο.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

808 ῥηιδίως, τοίη σοι ἐγὼν ἐπιτάροθος ἦα.

808 cf. 828

808 Ar. om.

786] a quibusdam aberat (schol.). — *ἠυδῆσασχ' ἀυδῆσασχ' || 787 κἀκ' ἐλέγχεα] κακελεγχείς Ar., cf. Α 242. — ἀγητοί] sic et ἄριστοι Ar. || 790 ὄχνησκον Cant.] οἴχνησκον. — ἐδέδφισαν] ἰδειδίσαν || 791 διὸς ἐκάς Zen. Aristoph. codd.] δ' ἐκαθεν Ar.; cf. Ν 107 || 792 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν || 794 γε Φάνακτα] γ' ἀπένευσθε Naber || 797 *ἐτείρετο] τείρετο Ar. Α', τρίβετο CD || 801 μικρὸς] vix Homericum; τυτρός Nauck probabiliter || 802 πολεμιζέμεν Vind.] -ζειν. — εἴασκον] n° 142 || 808] ap. Zen. legebatur, cf. Α 390; propter vs. 805 melius abest || 811 *σε] σευ. — δέδουκε] λίλυκε Vind. || 812 σέ που] *ποθι? || 813 Οἰν.] neglecto F; Bentley ἱπποδάμοιο coll. Α 370 || 814] l. a. τὴν δ' αὐτε προσέειπε (βοῆν ἄγαθός;) Διομήδης

- V „γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο
 816 τῷ τοι προφρονέως φερέω φέπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δ' Φέως ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος, 817 cf. N 224
 ἀλλ' ἔτι σὴν μέμνημαι ἐφετμὴν, ἣν ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖσ' ἀντικρὺ μάχεσθαι 819^b-821 = 130
 820 τοῖσ' ἄλλοισ'. ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 89q.
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
 τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα φαλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.”
 825 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „Τυδεΐδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ, 826 = 243
 μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δέδ' ἴθι μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων τοίῃ τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους, 828 cf. 808
 830 τύπον δὲ σχεδίην μῆδ' ἄξο θοῦρον Ἄρηα
 τοῦτον μαινόμενον, στυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρόην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ 'στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχέσσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.”
 835 ὣς φαιμένη Σθένελον μὲν ἀπ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 χειρὶ πάλιν φερούσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βροθοσύνη· δ' Φεινήν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 840 ἴλαξετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη
 αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους. 841^b = 829
 ἦ τοι ὃ μὲν Περίφρατα πελώριον ἐξενάριξε,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱὸν
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριξε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

838 sq. Ar. —

818 *σὴν... ἐφετμὴν, ἣν] σὴν... ἐφετμῶν, ἣς codd., σίων Ar.; cf. n° 56. Vera lectio tantum non integra (σὴν ... ἐφετμὴν ἔς) superest in schol. Z 129. Conf. A 495. Accusativum verbo μέμνημαι iunctum habes e. g. Z 222 I 527 || 819 εἶας] an *εἶας? de imperfecto cf. vs. 256 || 827 δέδ' ἴθι] δεῖδιθι || 831 στυκτὸν vHerwerden, cf. * 113 λ 502] τυκτὸν, quod quid sit docent M 105 δ 627 ρ 169, 206 || 833 μαχέσσεσθαι Nauck] -ήσεσθαι, -ήσασθαι, -έσασθαι || 839 τ'] δ' Ar. || 842 et 844 -ενάριξε Ar.] l. a. -ε

- V 'δὺν Ἄφιδος κυνέην, μή μιν Φίδοι ὄβριμος Ἄρης.
 846 ὡς δ' ἔφιδε βροτολογὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦ τοι ὃ μὲν Περὶφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 κείσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξήνυτο θυμὸν,
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 850 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἔπαυον
 ἔγχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὤσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτάσιον ἀχθῆναι.
 855 δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔγχει χαλκείῳ ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείαιτον ἐς κενεῶνα, ὅθ' ἐζωννύσκετο μίτρον
 τῇ ῥά μιν οὐτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψε,
 858^b cf. Φ 398
 ἐκ δὲ δόρου ἴσπασεν αὐτίς. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 860 ὄσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐλίφαχον ἢ δεκάχιλοι
 860 sq. = Ξ 148^{sq.}
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ξριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Χαιούς τε Τρωάς τε
 δφείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄατος πολέμοιο.
 οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 865 καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσσαέος ὀρνυμένιοι,
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδῃ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλλίμως δ' ἦκανε θεῶν ἔδος, αἰτὴν Ὀλυμπον,
 868^b = 367
 πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχέων,
 869^a = 906
 870 δειξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 καὶ Φ' ὀλοφνυρόμενος Φέπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεισίξ' ὄρων τάδε καρτερὰ Φέργα;
 872 cf. 757
 αἰεὶ τοι θύμισα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρῶσσι φέροντες.

846] in AC post 841 legitur || 848 *ἐξήνυτο] ἐξάνυτο || 852 ἐλέσθαι Ambr. A] ὀλίσσαι CD || 857 *ῥσ' ἐζωννύσκετο] ὅθι ζωνν. — μίτρον] μίτρον Ar., cf. K 77 Ξ 181 Ψ 190; in nonnullis commentariis στελλέσκετο μίτρον legebatur sec. Didymum, quod sphalma fuisse videtur discipulorum ex Aristarchi ore describentium || 860 τ' Ar. codd.] δ' Aristoph.; item Ξ 148. — ἐλίφαχον Bentley] ἐπίαχον || 863 ἄατος; Nauck] ἄτος || 870 ὠτειλῆς] cf. ad A 140 || 871 *Φ'] ρ' || 872 *νεμεισίξ' n° 117] -ζη. — καρτερὰ Φέργα] ἔργ' αἰδηλα deter.; cf. vs. 757 || 874 δ' Ar. A CD] quidam omittebant, cf. n° 19

- V σοὶ πάντες μαχόμεσθα σὺ γὰρ ἔτεκες ἄφρονα κούρην,
 876 ὀλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα Φέργα μέμηλε.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπεύονται καὶ δεδημίμεσθα Φέκαστος·
 τὴν δ' οὐτ' ἄρ' ἔπειε προτιβύλλαι οὔτε τι Φέργῳ, 879 cf. h. Cer. 199
- 880 ἄλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀδελγόν·
 ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφιάλον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 883 sq. = 458 sq.
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμωνι Φίσος· 884^b = 438
- 885 ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τε κέ δηρὸν
 αὐτόθι πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνήσιν νεκάδεσσι,
 ἣ ζῳός κ' ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεξόμενος μινύριζε.
- 890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι 890 cf. A 176
 αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. 891 = A 177
 μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀνάνσχετον, οὐκ ἐπιφεικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι Φέπεσσι.
 τῷ σ' ὀίω κείνης τάδε πασχέμεν' ἐνεσίησι.
- 895 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγ' ἔχοντα
 ἣ γὰρ ἐμὸν γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γέινατο μήτηρ.

876 ὀλομένην n° 21] ὀλομένην. — ἀήσυλα] vocabulum obscurum nec nisi h. l. obvium; alibi αἰσυλα (E 403 etc). Excidisse particulam (*ἄρ' αἰσυλα?) veri videtur similis quam ἀφίσυλα cum Christo esse scribendum. Nauck ἀτάσθαλα coniecit || 879 *τὴν δ' οὐτ' ἄρ] ταύτην δ' οὐτ'. Conf. A 115. Male Hoffmann οὔτε Φέπει, nam monstri simile est Φέπει contractum et tamen prisicum Φ retinens. Melius Christ ταύτην δ' οὐτ' ἄρ, sed οὐ . . . οὔτε vix usquam ferendum (vid. X 265 i 147 λ 483 h. Vener. 150) nec certe pluribus locis invehendum || 881 ὑπερφιάλον Ar. A D] ὑπέρθυμον C. — Διομήδεα] n° 73; ecquid *ἣ καὶ ὑπερφιάλον Διομήδεα Τυδέος υἱόν? eadem ratione A 365 sanari potest || 885 δηρὸν? || 886 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ. Ecquid *κεν αὐθι | δΦηρὸν? sed cf. vs. 895 || 887 *ζῳός κ' κεν ζῳός vel ζῳός. Nihili sunt formae ζῳός et ζῳόν (II 445); quas non tuetur Phrynichus in Bekk. Anecd. p. 22, neque iure invexerunt editores X 332 (Nauck), Aristoph. Av. 1078 (Dindorf), bene refutatus ab HWeil Rév. de Philologie 1882 p. 181), Thes-morph. 77 (Dindorf Meineke). Neque ex ζῳ-ιός poterat nasci ζῳός, neque alia ratione oriri || 892 ἀνάνσχετον vHerwerden] ἀάσχετον. Vocabulum significat οὐκ ἀνεκτόν (A 573 etc.) sive οὐκ ἀνοσχετόν (β 63). Recurrit vitium Ω 708 || 893 δάμνημι Φέπεσσι Heyne] δάμνημ' ἐπέπεσσι || 894 πασχέμεν Bekker] πάσχειν. — *ἐνεσίησι n° 21] ἐνεσίησι; prima syllaba metri causa producit || 895 δηρὸν] pro δΦηρὸν; *δΦηρὸν α' ἔτ'? an σε δΦηρὸν? || 896 *ἣ γὰρ ἐμὸν] ἐκ γὰρ ἐμεῦ. Vitiosum est ἐμεῦ pro ἐμεῖο vel ἐμείο, cf. n° 92; correctionem tuentur Z 180 I 538 etc., quamquam poeta poterat etiam scribere ἐξ ἐμείθεν γένος

- V εἰ δέ τε' ἐξ ἄλλου γε θεῶν 'γένε' ᾧδ' ἀλθλος,
 καί κεν δὴ πάλοι ἦσθα ἐνέτερος Οὐρανιῶνων."
- ᾧς 'φάτο, καὶ Παιήον' ἄνωγέν F' ἰήσασθαι.
- 900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφρατα φάρμακ' ἔπασσε. 900 cf. 401
 ᾧς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξε
 ὕγρον ἔον, μάλα δ' ᾧκα περιτρέφεται κυκάνοντι,
 ᾧς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
- 905 τὸν δ' Ἥβη' λοῦσεν, χαρίεντα δὲ Φείματ' ἔφασσε
 πᾶρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳν. 906 cf. A 405
 αἰ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοι' ἐνέοντο, 906^a = 869
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενης Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολογιὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιῶων. 908 = A 8

901 ἠέσαστ' οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.

901 = 402

906 Ar. —

897 *τέ' τευ. — *γένε' n° 117] γένει || 898 ἐνέτερος Ar. codd.] -τατος Zen. —
 Οὐρανιῶνων] Titanes, Urani filii, in Tartarum detrusi (Hes. Theog. 720 sqq.) signi-
 ficari videntur, neque igitur οὐρανιῶνων scribendum, quasi de omnibus coelitibus,
 ut ceteris locis homericis, sit dictum. Cf. praeterea Θ 14 sqq. et 479 sqq. ||
 899 *ἄνωγέν F'] ἀνώγειν, cf. n° 225 || 900 φάρμακ' ἔπασσε] -κα πάσσε Ar. me-
 liores || 901] deest in CD, neque ferri potest nisi πάσσε cum deterioribus
 codd. in πάσσων mutes, Aristarcho invito, quem ignorasse igitur versum aut dam-
 nasse patet || 903 περιτρέφεται Herodian. Apoll. lex.] περιστρέφεται codd. — κυκάνοντι
 n° 191] κυκάνοντι || 905 'λοῦσεν] vHerwerden λόεσεν, cf. n° 295. — Φείματ' ἔφασσε
 Bekker] εἴματα ἔσσε || 907 *μεγάλοι' ἐνέοντο] μεγάλιο τέοντο || 908 Ἀλαλκομε-
 νης] cf. ad A 8 || 909 Ἄρη'] Ἄρην meliores

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία. — Γλαύκου καὶ Διομήδους συμβολή
(vs. 119—236).

- VI** Τρώων δ' ᾠόθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἔθυσσε μάχη πεδλοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήφρα δοῦρα
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο βροάων.
- 5 Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥήξε φάλαγγα, φάος δ' ἐτάροισιν ἔθηκε,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρηϊκίῃσ' ἐτέτυκτο,
νῖδ' Ἐυσσώρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
τόν δ' ἔβαλε πρῶτος κάρυθος φάλον ἐπποδασείης,
- 10 ἐν δὲ μετώπῳ ἔπηξ', ἐπέρησε δ' ἄρ' ὄστειον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείῃ τὸν δὲ σκότος ὄσ' ἐκάλυψε.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐν κτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι
- 15 πάντα γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἐπι Φοικία ναίων.

9-11 = A 459 sqq.

1 *ᾠόθη] ὀλώθη || 4] sic codd. et Aristarchus, certe in editione posteriore. Vulgata ante eum lectio, quam etiam in Commentariis suis fuerat secutus, erat μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνθρου καὶ στομαλίμνης. Quod nunc legitur ubi invenerit nescimus, sed de coniectura ab eo inventum esse non est credibile; magis autem ab eo probabatur utpote τοῖς τοῦ ναυστάθμου τόποις melius accommodatum. Chaeris μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνθρου καὶ Σιμόεντος, quae coniectura esse videtur, excogitata ad conciliandam alteram lectionem cum Aristarchi opinione || 6 φάος n° 71] φάως || 7 *Θρηϊκίῃσ' ἐτέτυκτο] Θρηϊκίῃσι τέτυκτο. De Θρηϊκίῃσ' cf. n° 17 || 10 *ἔπηξ', ἐπέρησε] πῆξε, πέρησε || 14 ἦν] ἔεν LMeyer

- VI ἀλλὰ Φοι οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπέφρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τότε ἔπαιον
 ἤσκειν ὑφηνίλοχος· τὸ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
- 20 Ἀρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε·
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νῆς Ἀβαρβαρήη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίανι.
 Βουκολίαν δ' ἦν υἱὸς ἀγανοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δὲ Φε γείνατο μήτηρ.
 25 ποιμαίνων Ἐπ' ὅεσσ' ἐμίγη φιλότῃτι καὶ εὐνήῃ,
 ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παιδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαιδίμα γυῖα
 Μημιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Φαστύφαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυπόιτης·
- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξε
 ἔγχεϊ χαλκίῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, ἔλατον δὲ Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατυνιόεντος ἐυρρεῖται παρ' ὄχθας
- 35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Ἀήτιος ἦρας
 φεύγοντί· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξε.
 Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἔλ' ἔπρω γάρ Φοι ἀτυζόμενω πεδίλιον
 ὄζω ἐν βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
- 40 Φάξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ, αὐτὸ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι ἴφοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκκλισθῆ
 πρηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. παρ δὲ Φοι ἔσθη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
- 45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβῶν ἐλλίσσετο γούνων·
 „ζῶγρεε, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξε' ἄποινα.“
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,

41 cf. Φ 4

42 = Ψ 394

46 = Α 131

47 cf. Α 132

17 ἀπέφρα n° 150] ἀπηύρα || 19 ἤσκειν] ἔσκειν || 21 Πήδασον] l. a. Πήραρον, Τήραρον || 23 ἦν] ἔεν L Meyer || 25 *F'(αι)] δ'. — *δεσσ' ἐμίγη] ἔεσαι μίγη. De ὅεσαι cf. n° 74 || 34 ναῖε δὲ] δε ναῖε Zen., item N 172; quod κακόφωνον esse Ariston. minus recte contendit, cf. n° 17 || 35 Φύλακον] Σχέδιον Herodian. || 41 περ οἱ] *τέ περ? || 46 ζῶγρεε n° 17 et 191] ζῶγρεε; an *ζῶγρεε μ' — *δέξε'(αι)] δέξαι. Cf. K 378

- VI χαλκός τε χρυσός τε πολύκητός τε σίδηρος· 48 = K 379 A 133
 τῶν κεν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἔποινα, φ 10 cf. § 324
 49 = A 184 cf. K
- 50 εἴ περ ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν." 380
 ὧς ᾿φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε 50 = K 381 cf. A
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 135
 δάσειν Φῶ θεράποντι καταξέμεν', ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ἁμοκλήσας Φέπος ἠΐδα 51 cf. B 142
- 55 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ Φοῖον
 πρὸς Τρώων τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον 57^b = μ 287 cf. ι
 χειρᾶς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ 286
 κοῦρον ἔοντα φέρει, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
- 60 Φίλιου ἑξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι." —
 ὧς Φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἦρωσ, 61 = H 120 N 788
 αἴσιμα παρΦειπῶν, ὃ δ' ἀπὸ Φέθεν ὄσατο χειρὶ
 ἦρώ Ἄδρηστον τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὕτα κατὰ λαπάρην, ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ 64^a = Ξ 447, 517
- 65 λάξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, 67 = B 110
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 μιμνέτω, ὧς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 70 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ Φέηλοι
 νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.”
- ὧς Φειπὼν ᾠτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου. 72 = E 470
 ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες Ἄρηι φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Φίλιον εἰσανέβησαν ἀνακλήφει δαμέντες,
 75 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι ᾿Φεῖπε παραστάς
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος· 76^b = A 69
 „Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνοσ ὅμι μάλιστα

50 *περ] κεν, quod h. l. et K 381 male abundat, neque legitur loco parallelo A 135; cf. I 445 || 51 ἐπειθε] A D, ὄριγε C || 54 ἀντίος Ar.] ἀντίον Zen. Cf. A 94, 129, 553 O 694 || 59 φέροι Ven.] φέροι || 61 παρέπεισεν A] ἔτραψεν C D; Naber ἔστραψεν, coll. O 203 Y 248. — ἀδελφεόο Ahrens] ἀδελφιοῦ, cf. n° 59 || 71] sic Ar. codd.; Zen. Τρώων ἅμ πεδίον συλήσομεν ἔντα νεκρούς. — τεθνηῶτας Ar.] -ειῶτας || 72 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν || 74 ἀνακλήφει Nauck] -κλήφει A, -κλήφει C D || 76] sic Ar. codd.; etiam μάντις τ' οἰωνοπόλος τε ut Aristarcheam lectionem proferebat Ammonius || 77 *ὅμι] ὅμιμι A, ὅμιμι C D

- VI Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 80 στήτ' αὖθι, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
 πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν γ' αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέμεν, δηλοῖσι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχεσόμεθ' αὖθι μένοντες,
 85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ, — ἀναγκαίη γὰρ ἐπέλγει —
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, Φειπὲ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἣ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλι' ἄκρη,
 [οἴξασα κληῖδι θυράς ἱεροῦ δόμοιο,]
 90 πέπλον, ὃ Φοι δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔμμεν' ἐνὶ μεγάρῳ καὶ Φοι πολὺ φίλιτος αὐτῆ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο, 90-92 cf. 271 sqq.
 καὶ Φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῷ 92 cf. 303
 ἠνιδας ἠέστας ἱερουσέμεν', αἶ κ' ἐλεήσῃ 93-97 = 274 sqq.
 93^b = 308
 94 cf. 309
 95 φάστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα· 95 = 310
 ὣς κεν Τυδέος υἶὸν ἀπόσχη Φιλίου ἰρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάριστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὄδῃ γ' ἐδέδ'φιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἕξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 μάλινται· οὐ τίς Φοι δύναιται μένος ἰσοφαρίζειν."

80 *αὖθι n° 322] αὐτοῦ || 81 πρὶν γ' Nauck] πρὶν, quae particula in thesi corripitur; cf. n° 18. Redit vitium I 403 N 172 II 322, 840 X 156 δ 668 || 82 πεσέμεν n° 126] πεσείην. — δηλοῖσι] n° 17 || 84 *ἡμεῖς] ἡμεῖς. — μαχεσόμεθ' Nauck] μαχησόμεθ' || 88 *πόλι' n° 74] πόλιε || 89] vere observant scholia BLV abundare versum (et praecedentem); commodius aberit, talia enim apte *describuntur*, non *mandantur*; nec infra 270 redit. Ex vs. 298 fluxisse videtur. — οἴξασα] de forma contracta cf. n° 241 || 90 ὃ Bentley] ὅς || 91 ἔμμεν' n° 125] εἶναι || 92 θεῖναι] n° 125. — ἐπὶ] *sedentem* igitur fingi deam non recte negabat Aristarchus, ἐπὶ pro παρά dictum esse (ut ζ 52 η 153) contendens. Cf. Strab. XIII 601. Deorum signa in homericeis non nisi hoc loco commemorantur || 94 ἠνιδας Sitzler] ἠνις. Adiectivum non nisi h. l. (= vs. 275, 309) et K 292 (= γ 383) occurrit; necessariam esse correctionem ex ultimis binis locis apparet. — ἐλεήσῃ] n° 122 || 96 ὡς Ar.] αἶ || 99 ἐδέδ'φιμεν] ἐδειδόμεν || 101 οὐ Bentley] οὐδέ. — ἰσοφαρίζειν] recurrit hoc verbum I 390 Φ 194, 411; admittit J, non poscit, I 390, respuit ceteris locis. Idem significat ἀνιφορίζειν Φ 357, 488 et l. a. Φ 411, quod tamen sine causa idonea pro ἰσοφαρίζειν substituerunt Bentley (Heyne) Bekker Nauck Christ

- VI ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτω ἀπίθησε,
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε, 103-106 = E 494
 πάλλων δ' ὀξέε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη, sqq.
- 105 ὄτρύνων μαχέσασθ', ἤγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἷ δ' ἐφέλιχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, ἠῆξαν δὲ φόνιοι,
 ὅταν δὲ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν' ὧς ἐφέλιχθεν. [346
- 110 Ἐκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας 110 = Θ 172 O
 „Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι, 111 = Γ 233 cf. A
 564
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 112 = Θ 174 A
 287 O 487 etc.
 ὄφρα κ' ἐγὼ βῆω προτὶ Ἔλλιον ἠδὲ γέρουσι
 Φείπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέροισ' ἀλόχοισι
- 115 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.”
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κόρυθ' αἰόλος Ἐκτωρ 116 = 369 P 188
 ἀμφὶ δὲ μιν σφύρ' ἔτυπτε καὶ ἀνχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξ ἠ' πυμάτη ἴθεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

- Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάις, καὶ Τυδέος υἱὸς 119^a = H 13
- 120 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120 = γ 159 cf.
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 121 = Γ 15
 τὸν πρότερος προσέφειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 „τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων; 123^a = O 247
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχη ἐνὶ κυδιανέῳ
- 125 τὸ πρὶν ἅτάρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 σφ' θράσει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

104 *ὀξέε δοῦρε] ὀξία δοῦρα, Bekker ὀξία δοῦρε, cf. E 495 || 105 *μαχέσασθ', ἤγειρε] -σθαι, ἔγειρε. — φύλοπιν] *φυλόπιδ' ? cf. n° 66 || 106 ἐφέλιχθησαν Cobet] ἐλελιχθησαν || 109 ἐφέλιχθεν Cobet] ἐλελιχθεν || 112] sic Ar. codd.; Zen. ἀνέρες ἔστε θοοὶ καὶ ἀμύνετον ἄσπεϊ λώβην. Quae lectio, si restituatur pluralis ἀμύνετε pro absurdo duali (vid. n° 52), et corrigatur φίλοι pro θοοί, quod ex literarum Φ et Θ confusione natum est (cf. ad A 299), videtur esse probanda: *ἀνέρες ἔστε, φίλοι, καὶ ἀμύνετε Φάσπεϊ λώβην || 113 ὄφρα κ'] ὄφρ' ἄν, Ar. utrumque. — βῆω n° 122] βείω || 117 *σφύρ' ἔτυπτε] σφυρὰ τύπτε || 118 ἴθεν] *ἴθ' ? || 119] nonnulli grammatici (qui?) alium locum (quem?) assignabant colloquio quod sequitur, ut dicit Aristonicus. Aperte cum E 827 sq. pugnant vs. 129 sqq. || 120 ἀμφοτέρων] -ρω A, fortasse recte; cf. Ψ 814 || 121 ἰόντες] ἰόντε Zen. Aristoph. Ar. (?) || 123 σὺ ἔσσι] hiatus vix ferendus, cf. n° 15; Bentley σὺ γ', cf. A 787 O 247 || 124] σε, quo aegre caremus, post μάχη inserebat vHerwerden, loco tamen minus commo-
 modo || 126 θράσει [Menrad] θάρασει, cf. n° 71. HRoehl θάρασει σφ' (ut H 153)

- VI δυστήνων δέ τε παῖδες ἔμῳ μὲν᾽ ἀντιάουσι. 127 = Φ 151
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐ κεν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανόισι μαχοίμην.
- 130 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόφοργος,
 δῖήν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόισιν ἔριξε
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 'σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσηῖον' αἰ δ' ἄμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνου Λυκοφόργου
- 135 θεινόμεναι βουπλήνῃ· Διώνυσος δὲ φοβηθεῖς
 'δύσεθ' ἄλδος κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δεδφίῳτα' κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δῖήν
- 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι.
 οὐδέ κ' ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖσ' ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
 ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι." 143 = γ 429
 τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηῦδα φαιδῖμος υἱός·
- 145 „Τυδείδῃ μεγάλθυμε, τίη γενεήν μ' ἐρεῖνεῖς;
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
 τηλεθάουσα φύει, Φέαρὸς δ' ἐπιγίγνεται ὥρη
 ὡς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύεθ', ἢ δ' ἀπολήγει.
- 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν Φείδῃς, — 150 sq. = γ 213
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μνηῶ Ἄργεος Ἴπποβότοιο 150 cf. Φ 487

151 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν

127 *μὲν᾽ no 71] μὲναι. — ἀντιάουσι no 191] -όουσι || 128 οὐρανοῦ] -νόν Ar. — εἰλήλουθας] cf. no 160 || 129 *οὐ κεν] οὐκ ἂν || 130 υἱός] no 17. — Λυκόφοργος] Λυκόφοργος Bentley Bekker; item vs. 134 H 142, 144, 148 || 131 ἦν] ἔην LMeyer (at cf. vs. 140). — ἐπουρανόισιν ἔριξε] *νίσις? ἤριξε? || 134 ἀνδροφόνου Λυκούργου Nauck] -νοιο Λυκούργου. Cf. vs. 130; contracta forma nonnisi h. l. occurrit || 135 φοβηθεῖς] χολωθεῖς Zen. || 137 δεδφίῳτα] δειδίῳτα || 141 *οὐδέ κ' οὐδ' ἂν || 143 πείραθ'] cf. H 402 M 79 γ 429 χ 33, 41. Ex s 289 fortasse liquet πείραθ sex his locis legendum esse, ut Zen. et Aristoph. revera legebant M 79 || 144 προσηῦδα] -δασ? cf. no 191 || 145 *γενεήν μ'] γενεήν. Cf. α 220 || 148 τηλεθάουσα no 191] -όουσα. Aristoph. τηλεθάωντα (non recte). — ὥρη] ὥρη Aristoph. A (male) || 149 *φύεθ'] φύει || 150 Φείδῃς; no 122] εἰδῆς || 151] damnavit Bentley propter obiectum post ὄφρ' ἐν Φείδῃς additum contra poetae morem, et digamma in Φίσασι neglectum. Si genuinus esset, conicere posses δ' ἄνδρες Φίσασι; Heyne δὲ Φίσασι μιν ἄνδρες, metro invito

- VI ἔνθα δὲ Σίσυφος ἤσκειν, ὃ κέρδιστος ἔγενετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον ἔτεκεθ' υἷον,
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
 ὄπασαν. αὐτὰρ Φοῖ Προῖτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὅς F' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργεῖων Ζεὺς γὰρ Φοῖ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 165 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ. —
 ὣς ἔφατο, τὸν δὲ Φάνακτα χόλος ἴλαβεν, οἷον ἄκουσε.
 κτεῖναι μὲν F' ἀλείν', ἐσεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Ἀνκίηνδ', ἔπορεν δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 170 δεῖξαι δ' ἠνώγειν Fῶ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὃ βῆ Ἀνκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Ἀνκίην ἴξε Ξάνθον τε ζέοντα,
 προφρονέως μιν ἔτιε Φάναξ Ἀνκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ἔξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσε.
 175 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη βοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἤγρε σῆμα Φιδέσθαι,
 ὅτι βὰ Φοῖ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν βὰ Χίμαιραν ἀμμαιμακῆτην F' ἐκέλευσε
 180 πεφνέμεν'. ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,

153 *ἤσκειν] ἔσκειν || 155 ἔτικτεν libri] τίκτεν Ar. — Βελλεροφόντην] Ἐλλεροφόντην Zen. si fides habenda est Eustathio dubitanter asseveranti ad B 569. De Bellerophonte, qui apud Homerum non nisi h. l. commemoratur, ad eundem est Pindar. Ol. 13, 90-131 || 157 κακὰ μῆσατο Ar.] κακ' ἐμῆσατο || 158 *F'] ἔ' || 159 Φοῖ] μιν A || 164 Προῖτ'] Προΐτος verum esse nomen et hunc igitur versum corruptum esse statuit Nauck; quod si certum esset, τεθναίης Προΐτος posset corrigi; Nauck admodum dure τεθναίης Προῖτ' ἢ κακάντανε. — κάκτανε] n° 10 || 167 *F'] ἔ' || 170 ἠνώγειν n° 225] ἠνώγειν Ar. A, -γει C D || 173 ἔτιε Bekker] τίεν || 174 ἔξείνισσε] ξείνιζε Ar. in altera ed. || 176 μιν] vide ad E 385 || 179 *F'] ἐκέλευσε] Fε κέλευσεν Bekker, ἐκέλευσε codd.

- VI πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δφεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 δεύτερον αὖ Σολύμοισ' ἐμαχέσσατο κυδαλίμοισι
 185 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην ᾿φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανειρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε
 κρήνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν φοϊκόνδ' ἐνόηον·
 190 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ᾿γίνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἰόντα,
 αὐτόθι μιν κατέρυκ', ἐδίδου δ' ὃ γε θυγατέρα Φῆν,
 ᾿δῶκε δὲ Φοι τιμῆς βασιληίδος ἤμισυ πάσης·
 καὶ μὲν Φοι Λύκιοι τέμενος ᾿τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντη,
 Φίσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεὺς,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἀντιθεὸν Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν·
 203 Φίσανδρον δὲ Φοι υἱὸν Ἄρης ἄατος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 206 Ἴππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 ᾿πέμπε δὲ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλ' ἀπόλλ' ἐπέτελλε
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν', οὐ μὲγ' ἄριστοι
 210 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι." 211 = r 241

200 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι,
 ἦ τοι ὃ κἀπ' πεδίον τὸ Μῆλιον οἶος ἄλατο
 Φόν θυμὸν κατίδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλείων,
 205 τὴν δὲ χλωσαμένη χρυσήϊος Ἄρτεμις ἔκτα.

181] miras de Chimaera nugas refert Plutarch. Moral. 148 || 184 *Σολύμοισ' ἐμαχέσσατο] -μοισι μαχέσσατο || 187 ἀνερχομένῳ Ar. codd.] i. a. ἀπερχομένῳ. Cf. A 392. — δόλον] λόχον A || 192 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ. — κατέρυκ', ἐδίδου δ'] *κατέρυκε διδοῦς? || 195 πυροφόροιο A] ὕφρα νέμοιο CD, cf. r 185 || 200-202 et 205] Koechly et Christ merito secluserunt. — Vs. 200] Aristoteles affert Problem. 30, 1 (qui αὐτὰρ ἐπεὶ scribit) || 201 τὸ Μῆλιον] hiatus non ferendus nisi Γαλήιον fuit; sed ipse articulus melius abesset, et Μῆλιον nomen aliunde non est cognitum. Vid. tamen Herod. VI 95 || 203 Φίσανδρον] Πίσανδρον Strab. XII 573, XIII 631. — ἄατος Nauck] ἄτος; ||

- VI ὄς 'φάτ', ἐγήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὃ μειλιχλοῖσι προσηύδα ποιμένα λαῶν
 215 „ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός,
 Φοινεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 'ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέϊκοσιν ἡματ' ἐρούξας.
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισ' ἔπορον ξεινήια καλά·
 Φοινεὺς μὲν ζωστήῃρ' ἐδίδου φοίνικι φαινόν, 219^b = H 305
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἑμοῖσι.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 225 εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι 227^b = Σ 229
 κτεινέμεν', ὅν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κηχῶ,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν', ὅν κε δύνηαι.
 230 τεύχεα δ' ἀλλήλοισ' ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε
 γνώσῃ δ' ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.”
 ὄς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
 χειρᾶς τ' ἀλλήλων ἑλαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἔνθ' αὐτὲ Γλαύκῃ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 235 ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε
 χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

- Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιᾶς τε πόλας καὶ πόργον ἵκανε, 237 cf. I 354 A
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι ἄθρον ἠδὲ θύγατραι 170
 εἰρόμεναι παιδάς τε κασιγνήτους τε Γέτας τε
 240 καὶ πόσιας· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖσ' εὐχέσθαι ἄνωγε

222 Τυδεία δ' οὐ μὲνημαι, ἐπεὶ μ' ἔειπεν τὸν δὸν ἰόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπέλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

212 *'φάτ', ἐγήθησεν] φάτο, γήθ. || 213 ἐνὶ Bekke:] ἐπὶ. — πολυβοτείρῃ D] πολυβοτείρη; cf. n° 21 || 214 προσηύδα] -δαε? n° 191 || 217 ξεῖνισ' ἐνὶ CD] ξεῖνισον ἐν A || 218 *ἀλλήλοισ' ἔπορον] ἀλλήλοισι πόρον || 219 *ζωστήῃρ' ἐδίδου] ζωστήρα διδου || 220 χρύσειον] cf. n° 61 || 222 sq.] in schol. merito vocantur ἄστοποι. Videntur nati esse ex errore interpolatoris, μιν non ad δέπας referentis sed ad Φοινεὺς || 226 ἔγχεα δ' ἀλλήλων Ar. A] ἔγχεαι D, (ἔγχεαι δ') ἀλλήλους Zen. || 228 κτεινέμεν Nauck] κτεινεῖν. — κηχῶ n° 122] κηχίω || 229 κε δύνηαι Ar. codd.] *κεν ἴκηαι? || 231 *γνώσῃ δ' γνώσιν βετι, cf. n° 122 || 237 πόργον A] φηγόν CD || 240 *ἄνωγε n° 225] ἄνωγει

- VI πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδὲ ἐφῆπτο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 ξεστῆσ' αἰθούρῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήμοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 245 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆσ' ἀλόχοισι.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δῶδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
 250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίησ' ἀλόχοισι.
 ἔνθα Φοι ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν Φεῖδος ἀρίστην
 ἔν τ' ἄρα Φοι ὄφ' χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔν τ' ὀνόμαζε
 255 „τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσάνυμοι νῆες Ἀχαιῶν
 μαρναμένοι περὶ Φάστῳ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνήκε
 ἔλθόντ' ἐξ ἄρκης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα κέ τοι μελιγῆδέα Φοῖνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισ' ὀθανάτοισι
 260 πρῶτον, ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσει, αἶ' κε πῆρσθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκημῶτι μένος μέγα Φοῖνος ἀέξει,
 ὡς τύνη κέκημηκας ἀμύων σοῖσι Φέτησι.”
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ
 265 „μή μοι Φοῖνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογυιώσης, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι
 χερσὶ δ' ἀνίπτουσιν Διὶ λειβέμεν αἰθόπα Φοῖνον
 ἄξομαι· οὐδὲ πῃ ἔστι κελαινεφέι Κρονίωνι

252 cf. Γ' 124

253 = 406 Ξ 232
Γ 7 etc.

263 = 359

265^b cf. X 282

241 πάσας Ar. codd.] l. a. πᾶσι μάλ' || 244 ἔνεσαν Ar. AD] ἴσαν C || 246 παρὰ μνηστῆσ'] l. a. παρ' αἰδοίησ' || 250 παρ' αἰδοίησ' Ar. codd.] l. a. παρὰ μνηστῆσ'. Bis idem legendum esse probabile videtur; sed utrum praestet adiectivum quis dicat, neque constat quid Ar. de vs. 246 censuerit || 252 ἐσάγουσα] absurdum est quod contendunt schol. et Hesych. i. v. ἀγυιά, hoc significare εἰσοῦσα εἰς τὴν τῆς Λαοδίκης. Si sanum est verbum, sensus est *intrare iubens suas aedes*; sed foras potius progredi videtur Hecuba e sua domo, itaque vitium inesse veri simile est; *ἄμ' ἄγουσα? || 254 εἰλήλουθας] cf. n° 160 || 256 μαρναμένοι] -νους ἢ Herwerden || 259 σπείσης] cf. n° 122 || 260 κ' αὐτὸς Ptolem. Ascal. et C] κατὸς AD, καὶ αὐτὸς Athen. II 35 c. — *ὀνήσει] ὀνήσεια. Cf. n° 122 || 265 ἀπογυιώσης] cf. n° 122. — δ'] in bonis libris deest, nec legisse videtur Plato (vid. Cratyl. p. 415 a). Non tamen omittendum esse ex X 282 apparere monuit Cobet || 266 ἀνίπτουσιν Ar. codd.] -εργον Zen. — λειβέμεν Bekker] λείβειν

- VI αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάεσθαι. 268^a = χ 402 ν
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελίης 48
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀΦολλίσσασα γεραΐας 269 = 279
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἢ δὲ μέγιστος 271-273 cf. 90 sqq.
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
 τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνυκόμοιο,
 καὶ Φοι ὑποσχέσθαι δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῷ 274-278 = 93 sqq.
 275 ἦνιδας ἠμέστας ἱερευσέμεν', αἶ κ' ἐλεήσῃ
 Γάστῃ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 ὣς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Φιλίου ἱρής,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστῳρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελίης 279 = 269
 280 ἔρχε' ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω,
 αἶ κ' ἐθέλῃ Φειπόντος ἀκουέμεν'. ὥς δὲ Φοι αὐθι
 γαῖα χάνοι μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιοῦ τε παισὶ.
 εἰ κεινὸν γε Φίδοιμι κατελθόντ' Ἄφιδος εἴσω,
 285 φαίην κεν φίλον ἦτορ ὀξύς ἐκλελαθέσθαι."
 ὡς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ται δ' ἄρ' ἀΦόλλισσαν κατὰ Γάστῃ γεραΐας.
 αὐτῇ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶεντα, 288 cf. Ω 191 ο
 ἐνθα Γ' ἔσαν πέπλοι, παμποικίλια Φέρρα γυναικῶν 289 cf. ο 105 99
 290 Σιδουίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοΦειδῆς
 ἦγαγε Σιδονήθεν, ἐπιπλοὺς εὐρέα πόντον
 τὴν δόδν ἦν Ἐλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰριραμένη Φεκάβῃ φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 293 cf. ο 106
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἢ δὲ μέγιστος, 294 sq. = ο 107 sq.
 295 ἀστήρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν ἔκειτο δὲ νελατος ἄλλων.
 βῆ δ' ἵμεναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραΐαι.

268 εὐχετάεσθαι n° 191] -άσθαι || 275 ἦνιδας Sitzler] ἦνις; cf. vs. 94. —
 ἐλεήσῃ] -σαι deter., cf. n° 122 || 277 *ἔς;] αἶ, sed vid. vs. 96 || 280 *ἔρχε' n° 117]
 ἔρχεο A C, ἔρχεο D || 281 ἐθέλῃ Heyne] ἐθέλῃσ'. — δὲ Bekker] κε || 285 φίλον
 ἦτορ Zen.] φρέν' ἄτερ που Ar. A, quod sensum vix praebet; ἀτέρπου (male pro
 ἀτερπέος) C D; Nauck ἄφαρ που. Aut Zenodotea lectio genuina est, aut gravius
 vitium latet || 288] ἣ δ' εἰς οἶκον ἰούσα παρίστατο φορημοῖσι Ambr., l. a. ab
 Aristarcho commemorata (= ο 104^b) || 289 ἐνθα Γ' ἔσαν vGehdt] ἐνθ' ἔσαν ol
 Ar. codd. Cf. ο 105 et 556. — παμποικίλια Ven.] παμποικίλοι; cf. I 128 || 290 τὰς;
 ἄ; Ambr. Strab. I 41. Welcker τὸς; || 291 ἐπιπλοὺς vHerwerden] -πλὼς. Cf. schol.
 I' 47 et n° 185 || 296 ἵμεναι n° 125] ἵεναί

- VI αἰ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης ἐν πόλῃ ἄκρη,
 τῆσι θύρας ὤϊξε Θεανὸ καλλιπάρῃος,
 Κισσηίης, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
 300 τὴν γὰρ Τρωῆς ἔθικαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
 αἰ δ' ὅλολυνγὴ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον.
 ἢ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὸ καλλιπάρῃος
 ἔθικεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο, 303 cf. 92
 εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κούρη μέγалоιο·
 305 „πότνι Ἀθηναίη, θυσιπτολι, δια θεάων,
 Ἔαξον δὴ ἔγχος Διομήδεος ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέμεν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δύο καὶ δέκα βοῦς ἐνὶ νηῷ 308^b = 93
 ἠμιδας ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης 309 cf. 94
 310 Ἔαστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.” 310 = 95
 ὧς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

- ὧς αἰ μὲν ῥ' ἠύχοντο Διὸς κούρη μέγалоιο,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροι ἐβεβήκει
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες,
 οἳ Φοι ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτωρος ἐν πόλῃ ἄκρη.
 ἔνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χεῖρὶ 318^b-320 = 493
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν πάροιθε δὲ ἴλαμπετο δουρὸς 899.
 320 αἰγμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος ὅτε πόρκης.
 τὸν δ' ἠῶρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφάοντα
 Ἀργεῖη δ' Ἐλένη μετ' ἄρα δμοφῆσι γυναιξὶ
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ Ἔργ' ἐκέλευε.

311 Ar. —

297 *πόλι n° 74] πόλι || 305 θυσιπτολι schol.] θρυσίπτολι || 307 πεσέμεν n° 126] πασίην || 309 ἠμιδας Sitzler] ἠμις; cf. vs. 94. — ἐλεήσης] n° 122 || 313 *-δρῶι ἐβεβήκει] -δρῶιο βεβήκει || 317 *πόλι n° 74] πόλι || 319 ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] l. a. ἔχεν δεκάπηχυν, quae lectio propter O 678 non est probanda || 320 χρύσεος] n° 61 || 321 ἔποντα] simplex nonnisi h. l. (et μ 209?) legitur; Bekker eleganter περὶ κάλλιμα τεύχε' ἔποντα, coll. O 555; vHerwerden περὶ κάλι' ἐκ μανυλτ, monens κάλλιμος in Piade non legi || 322 ἀφάοντα n° 191] ἀφάοντα || 324 ἔργ' ἐκέλευε deter.] ἔργα κέλευε A C D

- VI τὸν δ' Ἔκτωρ ἑνείκεσσε Φιδῶν αἰσχροῖσι Φέπεσσι 325 = Γ 38
- 326 „δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀντή τε πτόλεμός τε
Φάστῃ τόδ' ἀμφιδέδωκε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
- 330 ἔν τινά που μεθιέντα Φίδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330 cf. A 240
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα Φάστῃ πυρὸς δηλοῖο θέρηται.” 331^b cf. A 667
τὸν δ' αὐτε προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής· 332 sq. = Γ 58 sq.
„Ἔκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
τοῦνεκά τοι Φερέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μὲ ἄκουσον” 334 = σ 129 cf. A
335 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω οὐδὲ νεμέσει 76 o 318 π 259
ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι. ω 265
νῦν δέ με παρφειποῦσ' ἄλογος μαλακοῖσι Φέπεσσι
ῶρημσ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
λῶιον ἔσσεσθαι νίκη δ' ἐπαμβέβηται ἀνδρας.
- 340 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήμια τεύχεα δύω·
ἦ ἦθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι κηχέσσεσθαι δέ σ' ὀίω.”
ὧς ἔφατο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ. 342 = E 689
τὸν δ' Ἐλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι
„δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου κρυοέσεως,
- 345 ὧς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον ἴκε μήτηρ,
οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἔνθα με κῦμ' ἀπέφερσε, πάρος τάδε Φέργα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
350 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφειλον ἀμείνωνος ἔμμεν' ἄκοιτις,
ὅς Φεῖδει νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὐτ' ἄρα νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
ἔσσονται τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.

325 αἰσχροῖσι Φέπεσσι Bekker] -οῖς ἐπέεσσι || 329 σὺ δ' ἂν] corruptum est ἂν pro
κεν; *ἦ κεν μαχέσαιο? sed alia quoque possunt tentari || 330 ἐν Ar.] εἰ libri ||
331 δηλοῖο] cf. n° 17 || 334 *μὲ] μεν || 335 νεμέσει A] -σει C D. Cf. n° 74 ||
337 μαλακοῖσι Φέπεσσι Bekker] -κοῖς ἐπέεσσι || 343 προσηύδα] -δαι? cf. n° 191. —
μελιχίοισι] l. a. δια γυναικῶν || 344 κακομηχάνου κρυοέσεως Payne-Knight] κακο-
μηχάνου κρυοέσεως. Nihil est κρυοέσεως; cf. I 64 || 347 ἐς Cram. Epim. 172]
εἰς codd. || 348 *ἀπέφερσε] ἀπέφερε || 349 κακὰ τεκμήραντο] διετεκμήραντο D ||
350 ὄφειλον Vind.] ὄφελον. — ἔμμεν' n° 125] εἶναι || 351 Φεῖδει] ἦδη || 352 ἄρα
Christ] ἄρ || 353 τῷ τοῦ vHerwerden, coll. O 16; vid. etiam A 410 N 738

- VI ἄλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξοο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε
 εἴνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς, 356 cf. Γ 100
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς ἔθηκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰόλιμοι ἔσσομένοισι."
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ 359 = 263
 360 „μή με κάθις", Ἑλένη, φιλέουσά περ' οὐδέ με πείσεις.
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἷ μὲγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσι.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
 ὥς κεν ἐμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 365 καὶ γὰρ ἐγὼ Φοῖκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα Φίδωμαι
 Φοικῆας ἄλογόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γὰρ Φοῖδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς
 ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμάουσιν Ἀχαιῶν."
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ. 369 = 116
 370 ἄλλα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐν καιεταόντας,
 οὐδ' ἠῶρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισι,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλω
 πύργῳ ἐφειστήκει γοάουσά τε μυρομένη τε. 373^b = Ψ 106
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα ἔτεμεν ἄκοιτιν,
 375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔφειπε
 „εἴ ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἠέ πῃ ἐς γαλῶν ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων 378 sq. cf. 383 sq.
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ' ἄλλαι 378^b = Ω 769
 380 Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δ' Φεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;"
 τὸν δ' αὐτ' ὄτρυσσεν ταμίη πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „Ἔκτωρ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πῃ ἐς γαλῶν οὔτ' εἰνατέρων ἐυπέπλων 383 sq. cf. 378 sq.
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ' ἄλλαι
 385 Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δ' Φεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385 = 380

354 νῦν] sic Ar.; alii igitur δῆ vel νῦν? || 356 Ἀλεξάνδροι' n° 59] -δρου. — ἀρχῆς Apoll. de synt. 133] ἀρχῆς. Cf. Γ 100 || 364 καταμάρψῃ] n° 122 || 365 -δε ἐλεύσομαι] -δ' ἐσελεύσομαι meliores || 367 Φοῖδ' Bekker] τ' οἷδ' || 368 δαμάουσιν n° 191] -όωσιν || 373 ἐφειστήκει A C D] ἐφειστήκει Ar. — γοάουσα n° 191] γοώουσα || 376 εἴ] εἰ δ'; vid. ad A 302

- VI ἄλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρωῶας, μέγα δὲ κράτος ἔμμεν' Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη Φεβικυῖα φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη."
 390 ἢ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐν κτιμένης κατ' ἀγυίας.
 εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα Φάστν
 Σκαιᾶς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε,
 ἐνθ' ἄλοχος πολυδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα
 395 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὀληέσση,
 Θήβῃ Ἐποπλακίη, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσι Φανάσων
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ.
 ἢ Φοι ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 400 παιδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλγικιον ἀστέρι καλῶ,
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέσκει Σκαμάνθριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 ΦαστυΦάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Φίλιον Ἐκτῶρ.
 ἢ τοι ὃ μὲν μείδησε Φιδῶν ἐς παῖδα σιωπῆ'
 405 Ἀνδρομάχη δὲ Φοι ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
 ἐν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 „δαιμόνιε, φθίσει σε τεὸν μένος, οὐδ' ἔλεαιρείς
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῖ' ἔσομαι τάχα γὰρ σε κατακτενέουσιν Ἀχαιοὶ
 410 πάντες ἐφορηθέντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἶη
 σεῖ' ἀφαμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρῆ, εἴ κεν σύ γε πότμον ἐπίσπης.
 [ἀλλ' ἄγε· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.]
 ἢ τοι γὰρ πατέρ' ἤμῶν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 415 ἐκ δὲ πόλιν ἔπερσεν Κιλίκων ἐν ναιετάουσιν,
 Θήβην ὑψίπυλον κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίονα,

386 Ἰλίου] neglecto F. Naber ἐπὶ τεῖχος ἔβη μέγα Φίλιον (ut 388) coll. M 333. Nos suspicamur in μέγαν Ἰλίου latere *μέγα νηπιή, cf. II 46: 44 || 387 ἔμμεν' n° 125] εἶναι || 393 πεδίονδε] πεδίοιο D || 401 ἀλγικιον] alibi (praeter 9 174) constanter ἐναλγικιος || 407 τεὸν Nauck] τὸ σὸν. Vid. ad A 185 || 409 *σεῖ'] σεῦ. — κατακτενέουσιν Cobet] -κτανέουσιν. Redit vitium 5 481 (O 702) 5 309 (X 13) || 411 *σεῖ'] σεῦ || 412 *εἰ κεν] ἐπεὶ ἂν || 413] melius abesset; fortasse ex 429 fluxit || 414 γὰρ] μὲν Strab. XIII 619. — *ἡμῶν] ἁμῶν, ἁμῶν || 415 ναιετάουσιν n° 191] -ώσαν Ar., -άσαν codd.

- VI οὐδέ μιν ἐξενάριξ', ἐσεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκρη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 420 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἷ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισι,
 οἷ μὲν πάντες ἰῶ' κλον ἤματι Ἄφιδος εἶσω
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννήσ' ὀίεσσι.
 425 μητέρα δ', ἣ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσι,
 ἄψ' ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισ' ἔβαλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 430 ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτόθι μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήγης χήρην τε γυναικῆ·
 [λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 435 τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἷ ἄριστοι
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 ἦδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱὸν
 ἦ ποθὶ τίς σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων ἐν Φειδῶς,
 ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.]"
 440 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ·
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
 442 = X 105
 αἷ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 445 αἰεὶ καὶ πρότωισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,

433—439 Ar. —

428 *μεγάροισ' ἔβαλ' -σι βάλ' || 431 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ || 432 θήγης Ar. A D Ambr.] θείης; C || 434 ἀμβατός; Ar. codd.] ἀμβατή Callistratus || 437 Ἀτρεΐδας] Ἀτρεΐδα Ixio || 438 *ποθὶ n° 322] που. — θεοπροπίων A] θεοπροπέων D, θεοπροπίας; C. Suspecta est vox θεοπροπίων h. l. et A 85, ubi vide; sed -ίων (Nauck) pro -ίων vix praestat, cf. n° 56. Aut -ίων cum D videtur legendum (cf. A 109 B 322 β 184), aut quo C ducit θεοπροπίης || 439 αὐτῶν] l. a. αὐτοῦς. — ἐποτρύνει] ἐπώτρυνεν Duentzer; quae si recipienda videretur coniectura, simul ἄνωγε esset scribendum || 444 ἄνωγεν] imperfecti forma, cf. n° 225

- VI ἀρνούμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὔ γάρ ἐγὼ τόδε φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 447-449 = A 163
 ἤμαρ ἔσεσθ' ὅτε κέν ποτ' ὀλόγη Φίλιος ἰρή 89q.
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμελής Πριάμοιο.
- 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 οὐτ' αὐτῆς Γεκάβης οὐτε Πριάμοιο Γάνακτος
 οὐτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἔσθλιοι
 ἐν κοινήσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσι,
 ὅσσοι σεί', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
- 455 δακρυόεσσαν ἄγεται, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀποφράς.
 καὶ κεν ἐν Ἄργε' εὐῖσα πρὸς ἄλλης Ἰστών ὑφαίνης,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέης Μεσσηίδος ἢ Ἵπερείης
 πόλλ' ἀΦεκαζομένη, κρατερῇ δ' ἐπικίσειτ' ἀνάγκη.
 καὶ ποτέ τις Φείτησι Φιδῶν κατὰ δάκρυ χέουσαν
- 460 Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Φίλιον ἀμφεμάχοντο. —
 ὥς ποτέ τις Φερέει σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦθ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἤμαρ.
 ἀλλά με τεθνηῶτα χυτῆ κατὰ γαῖα καλύπτει, 464^b cf. Ξ 114
- 465 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθίσθαι."
 ὥς Φειπῶν Φοῦ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐυζῶνοιο τιθήνης
 ἐκλήθη ΦιΦάχων, πατρός φίλου ὄψιν ἀτυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκῶν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
- 470 δΦεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατῆρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ, 472^b = 494
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανάουσαν
 αὐτὰρ ὁ Φὸν φίλον υἱὸν ἐπεὶ ἄνυσε ἄπῆλτέ τε χερσὶ,
- 475 Φεῖπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν

447 γάρ] μὲν C || 448 *ἤμαρ ἔσεσθ' ὅτε κεν] ἔσσεται ἤμαρ ὅτ' ἂν. Cf. A 164 ||
 449 *ἐνυμελής] ἐνυμελίω (-ου C). Cf. A 47 et 165 || 454 σεί'] notetur forma
 genuina in codd. servata; cf. n° 92 || 455 ἀποφράς n° 150] ἀπούρας || 456 *Ἄργε'
 n° 71] Ἄργει. — ὑφαίνης deter.] -νεις D, -νοῖς A C || 457 φορέης deter.] φορέεις
 A, -οῖς CD || 463 δούλιον] vocabulum novicium, cf. ad Γ' 409; versus postea
 additus videtur. Recurrit δούλιον ἤμαρ § 340 q 323 || 464 τεθνηῶτα (Ar.)] τεθνεῶτα ||
 465 γέ τι A D] γ' ἔει C; grammatici ambigebant; neutrum verum videtur, sed
 *γε τῆς, cf. ad A 185 || 467 δ' δ] δὲ? || 473 παμφανάουσαν n° 191] -όουσαν ||
 474 δ Bentley] ὅ γ' || 475 εἶπεν] εἶπε δ' Ar.

- VI „Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἔμδν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσι,
 ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ φίλον Ἴφι Φανάσσειν
 καὶ ποτέ τις Φέλοι „πατρός γ' ὕδε πολλὸν ἀμείνων”
 480 ἐκ πολέμοι' ἀνιόντα, φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα
 κτείνας δῆμον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.”
 ὧς Φειπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
 παῖδ' Ἐφόν' ἢ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ ἄεξαστο κόλπῳ 483^b cf. h. Cer.
 231
 δακρυόεν γελάσασα πόσις δ' ἔλεψε νοήσας,
 485 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε Φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 485 = A 361
 „δαίμονή, μὴ μοί τι λίην ἀκαχίξο θυμῷ,
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄφιδι προιάψει
 μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπεὶ κε πρῶτα γένηται. 489 cf. § 553
 490 ἀλλ' ἐς Φοῖον ἰούσα τέ' αὐτῆς Φέργα κόμιζε, 490 sq. = α 356
 sq. φ 350 sq.
 ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Φέργον ἐπολιχέσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἔμοι, τοὶ Φίλιψ ἐγγεγάσι.”
 ὧς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 495 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη Φοῖκόνδ' ἰβεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἔκανε δόμους ἐν ναιετάοντας 497 = 370
 Ἔκτορος ἀνδροφόνου', ἐκίχαστο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσῃσιν ἐνώρσε.
 500 αἶ μὲν ἔτι ζῶν ἄγον Ἔκτορα Φῶ ἐνὶ Φοίῳ·

478 ἴφι] sine *F*. Bentley parum probabiliter λαοῦ *F*ίφι || 479 εἴποι Nicanor h. l. et ad N 352] εἴποι codd., sed εἴποι in A supra scr. Erroris, quem pepererunt loci subsimiles (459 H 87 ζ 275), indicium est prior syllaba vocis πατρός correpta, cum alibi sine ulla exceptione producat. Optativum in precibus flagitat grammatica: *utinam dicat aliquis*; illis vero tribus versibus suus est locus subiunctivo, qui a futuro indicativi prope distat: *dixerit aliquis*, non de optabili re sed de verisimili. Ludwich Aristarch. II 351, Cobeto aliisque oblocutus, defendere -γρα frustra est conatus. — γ' ὕδε Ar.] δ' ὕδε || 480 πολέμοι' n° 59] -μον || 484 ἔλεψε] ἐλάειρε D || 489 *ἐπεὶ κε] ἐπὶν τὰ. — πρῶτα] πρῶτῃ quidam teste Herodiano (= τὰ πεπραγμένα) || 490 ἐς] εἰς. — τέ' αὐτῆς Nauck] τὰ αὐτῆς A C, τὰ σ' αὐτῆς D. Cf. ad A 185 || 493 πᾶσι, μάλιστα δ' ἔμοι Hoffmann] πᾶσιν, ἔμοι δὲ μάλιστα. Verus verborum ordo servatus est versibus parallelis, qui ex hoc loco omnes deducti sunt, α 359 λ 353 φ 353; vide etiam ψ 61 || 498 *ἀνδροφόνου', ἐκίχαστο] -φόνου, κίχαστο || 500 ἄγον] forma notabilis. Nauck στένον. Veri videtur similis, substantivum esse γόνον ut in vs. 499, et aliam igitur huic versui olim formam fuisse

VI οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἕξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

- οὐδὲ Πάρις ἴδηθ' ἔννευ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισι,
ἀλλ' ὁ γ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῶ,
505 'σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ Φάστν ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθῶς.
ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, 506-511 = O 263
δεσμὸν ἀπορρήξας θελῆ πεδίλοιο κροαίνων, sqq.
εἰωθῶς λούεσθαι ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
κνυδιάων ὑψὺ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται 509^b sq. cf. h. Cer.
510 ὦμοισ' ἀλίσσονται ὃ δ' ἀγλαῖηφι πεποιθῶς, 177
ῥίμφα Fe γοῦνα φέρει μετὰ Φήθεα καὶ νομὸν ἵππων
ὧς νίδος Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
τεύχεσι παμφαλῶν ὧς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει 513^a = T 398
καρχαλάων, ταχέες δὲ πόδες ἔφρον. αἴψα δ' ἔπειτα
515 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμιλλε
στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι Φῆ δάριξε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέφειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής·
„ἦθει", ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερούκω
δηθύνων οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες;"
520 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ
„δαμόνι, οὐ κέν τις τοι ἀνήρ, ὅς ἐναίσιμος εἴη,
φέρων ἀτιμάσσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι
ἀλλὰ Φεκῶν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄγνυται ἐν θυμῶ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρессόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖσ' αἰειγενέτησι
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐν κνήμιδας Ἀχαιοῦς."

501 μιν] vid. ad E 385; non opus igitur videtur correctione ἔτι μιν || 507 θεῖη] -ει C || 508 ἑυρρεῖος n° 73] -ρεῖος || 509 κνυδιάων n° 191] -ών || 510 πεποιθῶς] γεγηθῶς Naber || 511 ῥίμφα Fe] ῥίμφ' ἐκ Zen. — μετὰ Heyne] μετὰ τ' || 514 καρχαλάων n° 191] -ών || 521 *οὐ κεν] οὐκ ἔν || 522 ἀτιμάσσειε Nauck] ἀτιμήσει

ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία (vs. 1—312). — Νεκρῶν ἀναίρεσις (vs. 313 sqq.).

VII ὧς Φειπῶν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κ' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ὧς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐφελδομένοισιν ἔδωκε
 5 οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐν ξεστῆσ' ἐλάτησι
 πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
 ὧς ἄρα τῶ Τρώεσσιν ἐφελδομένοισ' ἐφανήτην.

    ἔνθ' ἐλέτην ὃ μὲν νῖδον Ἀρηιθόοιο Φάνακτος,
 Ἄρηη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορνήτην
 10 γείνατ' Ἀρηιθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
 Ἔκτωρ δ' Ἴχιονῆ' ἔβαλ' ἔργεϊ ὀξυόεντι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης ἐυχάλκου, ἴλυσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Ἀνκίαν ἀγὸς ἀνδρῶν,   13 = P 140
 Φιφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην   14 cf. P 15
 15 Δεξιιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
 ὦμον ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, ἴλυντο δὲ γυῖα.   16^b = O 495

1 πυλέων] cf. n° 56 || 3 πολεμιζέμεν Vind.] -ζειν || 5 ἐπεὶ κε Ar. A C] ἐπὶν κε κάμωσιν alii, ἐπὶν κεκάμωσιν D || 6 ἐλαύνοντες] l. a. ἐρέσσοντες in Ar. Commentariis commemorabatur || 7 τῷ Ar. codd.] τοὶ Aristarcho tribuit Ammonius. — *ἐφελδομένοισ' ἐφανήτην] -σι φανήτην || 9 Ἄρηη] Ar. adnotavit Zenodotum hic intactum reliquisset nomen *Arnee*, sed B 507 correxisse || 11 *Ἴχιονῆ' ἔβαλ'] Ἴχιονῆα βάλ' || 12 ἐυχάλκου] ἐυκύκλου D; -oo? cf. n° 59. — ἴλυσε] ἴλυντο Ar. (? — ad vs. 16 pertinere hanc adnotationem censet vHerwerden) || 15 Δεξιιάδην] pro adverbio *a dextra* quidam habebant; cf. Epigr. Kaibel 573, 4 (?)

- VII τὸς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη 17 cf. E 711
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ, 18 = E 712
 ἄβη ἴα κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀίξασα 19 cf. B 167
- 20 Φίλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων 21^a = A 508
 Περγάμου ἔκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην. 21^b = II 121
 ἀλλήλοισι δὲ τῶ γε συνηγνέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέφειπε Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανία, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμπιοι, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκε; 25^b = Φ 395
 ἦ ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἔτεραλκεία νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρωῶας ἀπολλυμένους ἔλαιαρις.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα 28 = υ 381
- 30 σήμερον ὕστερον αὐτε μαχέσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30 sq. cf. I 48 sq.
 Φίλου εὐρωσιν, ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῶ 30 cf. 291
 ὄμιν γ' ἀθανάτησι, διαπραθέμεν τόδε Φάστῳ.”
 τὸν δ' αὐτε προσέφειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 „ὧς ἔστω, Φεκάφεργε τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτῇ
- 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμπιοι μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοῦς. 37 = γ 103
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανέμεν' ἀνδρῶν;”
 τὴν δ' αὐτε προσέφειπε Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „Ἔκτορος ὕρσωμεν κρατερὸν μένος Ἰπποδάμιοι,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἶος
- 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι, 40 = Γ 20
 οἷ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν' Ἔκτορι δίῳ.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη. 43 = B 166
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῶ
- 45 βουλήν, ἣ ἴα θεοῖσιν ἔφάνδανε μητιάουσι·

21 ἔκκατιδῶν] Nauck ἔκκατιῶν, cf. ad A 508 || 22 *συνηγνέσθην] συναγνέσθην || 27 δῶς] pro δῶς novicium, cf. n° 122; *δῶς; cō γὰρ (vel οὐ τι) Τρωῶας? || 30 μαχέσονται Nauck] μαχέσονται || 32 *ὄμιν γ' ὄμιν. An *ὕμιν? — ἀθανάτησι A C] -τοισι Zen. D, ἀμφοτέρησι Aristoph. — διαπραθέμεν n° 126] -θίειν || 33 τὸν δ' αὐτε προσέφειπε] l. a. τὸν δ' ἡμῖβετε ἔπειτα || 34 *ὧς] ὧδ' || 36 *καταπανέμεν' καταπανέμεν', cf. ad B 544 || 39 ἦν] pro αἶ κε novicium; correctio incerta: *καί? — οἰόθεν οἶος] notabilis figura, nec nisi vicinis locis 97 et 226 recurrens || 41 ἀγασσάμενοι] -ασσάμενοι Ar. dedisse, ut in scholio interlineari dicitur, non est veri simile || 42 πολεμιζέμεν Bekker] -ζειν || 45 ἔφάνδανε Bentley] ἐφάνδανε. — μητιάουσι n° 191] -ώουσι

- VII ὅστις δὲ παρ' Ἐκτορῶ ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε 46 cf. Θ 280
 „Ἐκτορ, νῆ Πηριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 47 = Α 200
 ἧ ῥά κέ μοι τι πτόιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς, 49 = Γ 68
 50 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι 51 = Γ 20
 οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὧς γὰρ ἐγὼ Φόπ' ἄκουσα θεῶν αἰγιονοτάων.”
 ὧς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' αὐτὴν ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, 54-56 = Γ 76 sqq.
 55 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέφερε γάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλών οἳ δ' ἰδρῦθησαν ἅπαντες.
 κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐκνήμιδας Ἀχαιούς.
 κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρουσι Φεφοϊκότες αἰγυπιοῖσι,
 60 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀνδράσι τερόμενοι. τῶν δὲ στίχες ἦατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορυθήσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι. 62^b = Α 282
 οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρεῖς
 ὀρνημένοιο νέον, πόντος δὲ μελαίνεθ' ὑπ' αὐτῆς, *μὲν ἰδρῦθησαν*
 65 τοῖαι ἄρα στίχες ἦατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 ἐν πεδίῳ. Ἐκτορ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔφειπε 66^b sq. = Γ 85 sq.
 „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 68 = 349, 369
 ὄρουμα μὲν Κρονίδης ὑψίλυγος οὐκ ἐτέλεσσε, Θ 6 etc.
 70 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισι,
 εἰς ὃ κεν ἦ ὅμες Τροίην ἐύπυργον ἔλητε
 ἧ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισι.
 ὄμιν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν

58 Ar. —

47 νῆ] n° 17 || 48 κέ] νύ; cf. Α 93 || 56 ἰδρῦθησαν Vind.] ἰδρῦθησαν A C D.
 Vid. Γ 78 || 61 ἦατο n° 220] εἶατο || 62 πεφρικυῖαι] l. a. βεβρικυῖαι, parum
 probabilis, ab Ar. tamen loco parallelo Α 282 in alteram ed. recepta || 64 *πόν-
 τος δὲ μελαίνεθ' ὑπ' αὐτῆς] μελάνει δέ τε πόντον ὑπ' αὐτῆ Ar. (?), πόντος ὑπ' αὐτῆς
 codd., πόντος ὑπ' αὐτοῦ Aristot. probl. 23, 23. Nihil est μελάνω (aut μελανῶ);
 antiquum esse errorem ex Apoll. Rhod. IV 1574 apparet, errorem tamen esse
 ostendunt E 354 Σ 548. De genitivo αὐτῆς cf. μ 406 || 65 ἦατ' n° 220] εἶατ' ||
 67 *μοι] μεν || 68 ἔσπω n° 246] εἴπω. Non est veri similis Heynii aliorumque
 correctio ὡς Φείπω || 70 κακὰ] τὰ Φά vHerwerden, coll. Θ 430, ubi vid. ||
 71 *ὄμεις] ὄμεις || 72 δαμήετε n° 122] δαμῖετε || 73 *ὄμιν] ὄμιν. — δ' ἐν Ar.] μὲν

- VII τῶν νῦν ὄν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγη,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἔκτορι δίῳ.
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἤμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ Φοῖκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με 79 sq. = X 342
 80 Τρωῆες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχουσι θανάοντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων, 81 cf. II 725 φ
 τεύχεα συλήσας οἶσω προτὶ Φίλιον ἱρήν 338
 καὶ κρημάω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος Φεκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐνστέλλουσιν ἀποδώσω,
 85 ὄφρα Φε ταρχύσωσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 σῆμά τέ Φοι χεύουσιν ἐπὶ πλατῆ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις Φείπησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων
 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ Φοίνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὴν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 ὄν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδιμος Ἔκτωρ. —
 ὦς ποτέ τις Φερέει τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται." —
 ὦς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· 92 = Γ 95
 ἥδεσθεν μὲν ἀνήρασθαι, δ' ἔφεισαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὄψῃ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέφειπε
 95 νεῖκε' ὀνειδίξων, μέγα δ' ἐστεναχίζετο θυμῷ·
 „ὦ μοι ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοὶ
 ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσειται αἰνόθεν αἰνώως,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἶσι.
 ἀλλ' ὄμεις μὲν πάντες ὕδαρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἦμενοι αὐθι Φέκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς·
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι αὐτὰρ ὕπερθε

74 νῦν ὄν] l. a. εἰ καὶ. — ἀνώγη LaRoche] ἀνώγει. Cf. o 395 || 76 *ἤμ'(ι)] ἤμ', l. a. ἤμ' schol. Γ 280 || 77 κεν] sola vi arsis h. l. et Y 243 productum suspicionem movet; corrigi posset κεν κείνος με, nisi ἐμὲ aliquanto aptius esset sententiae || 81 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν] αἰ κέν πῶς μιν Apoll. lex. || 83 κρημάω n° 191] -ώω || 85 ταρχύσωσιν] n° 122. — κομάοντες n° 191] -ώντες || 86 χεύουσιν] n° 122. — *πλατῆ' n° 71] πλατῆ || 89 μὴν Bekker, cf. n° 18] μὲν. — κατατεθνηῶτος Ar.] -ειῶτος || 91 ἐμὸν] ἔδν Doederlein; coniectura inutilis et improbanda, cf. n° 95. — ὀλεῖται] n° 147. Cf. B 325 || 93 *ἥδεσθεν] ἀδασθεν || 95 νεῖκε' n° 71] νεῖκει. In quibusdam Commentariorum Aristarcheorum exemplis νεῖκε' fuisse refert Didymus. — δ' ἐστεναχίζετο] δὲ στοναχίζετο C || 97 αἰνόθεν αἰνώως] cf. ad vs. 39 || 99 *ὄμεις] ὄμεις

VII νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι."

ὧς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.

ἔνθα κέ τοι, Μενέλα', ἐφάνη βίβιοιο τελευτή

104^b = II 787

105 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολλὸν φέρτερος ἦεν,

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν

αὐτός τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,

δεξιτερῆν ἔλε χεῖρα Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε

„ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφεῖς, οὐδέ τί σε χρῆ

110 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σῆο, κηδόμενός περ,

μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σέ' ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

115 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζε' ἰὼν μετὰ Φέθνος ἑταίρων,

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μύθου ἔστ' ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν', αἶ' κε φύγησι

δηλοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος."

119 = 174

120 ὧς Φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόο φρένας ἦρωος,

120 = Z 61

αἰσίμα παρΦειπῶν ὃ δ' ἐπέιθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα

γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Νέστωρ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνίστατο καὶ μετέΦειπε

„ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.

124 = A 254

125 ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,

ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,

ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε Φῶ ἐνὶ Φοίῳ,

πάντων Ἀργεῖων ἐρέων γενεῆν τε τόκον τε

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὄφ' Ἔκτορι πάντας ἀκούσαι,

103 κατεδύσετο] -σατο A C D; vHerwerden ἐνεδύσετο, at vid. A 222 Z 504 μ 228 || 104 βίβιοιο] l. a. θανάτιο || 108 δεξιτερῆν... χεῖρα Bentley] δεξιτερῆς... χειρός. Correctioni fidem faciunt Ξ 187 Ω 671 α 121 σ 258 || 110 δὲ σῆο Ar. A D] δ' ἴσχο C || 111 *σέ'] σευ || 113 τούτῳ Ar. codd.] l. a. τούτον || 114 ἀντιβολῆσαι] l. a. ἀντιμολῆσαι (absurde). — ἀμείνων] -νω Zen.; cf. A 80 || 115 *ἴζε' n° 117] ἴξεν || 117 ἀδειῆς] vix sana forma pro ἀδΦειῆς. Ahrens εἴ πέρ τ' ἀδΦειῆς καὶ ἀει μ. ε. ἄ. Sed iure miretur quis poetam maluisse sic loqui quam εἴ περ ἀταρβῆς etc., ut N 299 || 118 καμψέμεν' Bekker] -ψειν || 120 ἀδελφεόο n° 59] -φειοσ || 127 μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε] Zen. μειρόμενος μέγα δ' ἔστειεν (μεγάλ' Spitzner). Putabat scilicet μειρόμενος = στερόμενος esse, ab Ar. refutatus coll. I 616 || 128 ἐρέων] ἀρχῶν coniecit vHerwerden

- VII πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεταί,
 131 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄφιδος εἶσω.
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, 132 = B 371
 ἡβῶμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφω Κελάδοντ' ἐμάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιό τε καὶ Ἀρκάδες ἐγγεσίμωροι,
 135 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλλῶν πρόμος ἴστατο, Φισόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο Φάνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες ἐκίκλησκον καλλίζωνό τε γυναικες,
 140 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισ' ἐμαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρείη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Ἀνκόφοργος ἔπεφνε δόλω, οὐ τι κράτει γε,
 στενωπῷ ἐν ὀδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη Φοι ὄλεθρον
 ἠχραῖσμε σιδηρείη πρὶν γὰρ Ἀνκόφοργος ὑποφθάς
 145 δουρὶ μέσον ἑπερόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδέ' ἐρείσθη 145^a = N 397
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ Φοι ἴπορε χάλκεος Ἄρης. 145^b = A 144 cf.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρης. M 192
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ἀνκόφοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, 147^b = II 245
 ἴδωκεν Ἐρευθαλλῶνι, φίλῳ θεράποντι, φορητῶν
 150 τοῖ' ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οὐδὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδέδφισαν, οὐδέ τις ἔτλη. 151 cf. h. Ap. 47
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει Φῶν γενεῇ δὲ νεώτατος ἦσκον ἀπάντων
 καὶ μαχόμεν Φοι ἐγὼ, ἴδωκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 τὸν δὴ μῆμιστον καὶ κάρτιστον ἴκτανον ἄνδρα
 πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.

130 φίλας ἀνὰ] βαρεια; Ar. (?) || 131 δῦναι] n° 125 || 133 ἡβῶμ'] pro ἡβῶοιμ' suspectum, cf. vs. 157; fortasse ex duobus hexametris contractus est versus: οὕτως ἡβῶοιμ' ... | ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφω (ποταμῷ) K. ἔμ. — Κελάδοντ'] κελάδοντι Ar. — *Κελάδοντ' ἐμάχοντο] Κελάδοντι μάχοντο || 135 Φειᾶς] sic Ar.; cf. n° 5. Fuisse qui pro Κελάδοντι poscerent Ζειδοντι, et Χείας pro Φειᾶς, refert Strabo VIII 348. Commemoratur Phea urbs etiam o 297. De Φήρης Didymi coniectura cf. Lehrs Ar.² p. 242 || 139 ἐκίκλησκον] κίκλησκον || 140 *τόξοισ' ἐμαχ.] τόξοισι μαχ. || 142 Ἀνκόφοργος] -φοργος Bentley Bekker, item vs. 144, 148; cf. ad Z 130 || 144 ὑποφθάς Ar. codd.] l. a. ἀναστάς ab Ar. commemorata || 145 *οὐδέ' n° 71] οὐδαί || 146 δ' Ar. A] ? CD || 147 ἔπειτ' ἐφόρει Vind.] ἔπειτα φόρει || 149 ἴδωκεν D] ἴδωκε δ' Ar. A C || 150 τοῖ' n° 59] τοῦ || 151 ἐδέδφισαν] ἰδέιδισαν. — In deter. subiungitur ἀντίβιον μαχίσασθαι ἐν αἰνῇ δημοσῆι (= 40, 51 Γ 20) || 153 θάρσει Φῶ] θάρσει ἐμφ Zen. — *ἦσκον] ἴσκον || 155 ἴκτανον] ἴδον Nauck praeter necessitatem

- VII εἴθ' ὡς ἠβίοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ.
 ὕμων δ' οἷ περ ἕασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 160 οὐδ' οἷ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἔλθεῖν."
 ὡς ἠνείκεσ' ὁ γέρον, οἷ δ' ἔννεα πάντες ἀνέστησαν.
 ὄρωτο πολὺ πρῶτιστα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὄρωτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπιφειμένοι ἀλκῆν,
 165 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδροφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἄν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ διὸς Ὀδυσσεύς
 πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἔκτορι δίω.
 170 τοῖσ' αὖτις μετέφειπε γερῆμιος ἱππότα Νέστωρ
 „κλήρω νῦν πεπαλέσθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσι
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 καὶ δ' αὐτὸς Φῶν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγησι
 δηλοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.”
 175 ὡς ἔφαθ', οἷ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο Φέκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἰφιδάοιο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον
 ὣδε δὲ τις ἔφειπεσε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
 „Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν
 180 ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.”
 ὡς ἄρ' ἔφραν, ἠάλλεν δὲ γερῆμιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὅν ἄρ' ἠθέλον αὐτοῖ,
 Αἴαντος κήρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 ἔδειξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 185 οἷ δ' οὐ γιννώσκοντες ἀπηνήναντο Φέκαστος.

157 = A 670 Ψ
629 ξ 468161^b = ϑ 258

162 cf. Ψ 288

163 = Ψ 290

164-167 = [sqq.
⊙ 262164^b = Σ 157165^b sq. = P 258

sq.

166 = ⊙ 264 P

259 cf. B 651

167^b = B 736

174 = 119

177 sq.^a = Γ 318

178 = 201

157 ἠβίοιμι n° 191] ἠβίοιμι || 159 *ὕμων] ὕμιων || 161 ἠνείκεσ' δ] ἠνείκεσσε? ||
 162 πρῶτιστα Bentley] πρῶτος μὲν, item Ψ 288. Cf. A 105 etc. || 166 *ἀνδρο-
 φόντῃ] ἀνδροφόντῃ A C, ἀνδροφόντῃ D; cf. B 651 || 169 πολεμιζέμεν Bekker] -ζειν ||
 170 *τοῖσ' n° 60] τοῖς δ' A, τοῖσι δ' C D. Christ τοῖσιν δ' αὐδ, cf. K 241 ||
 170 γερῆμιος] vid. B 336 || 171 πεπαλέσθε Doederlein] πεπάλασθε Ar. A, πεπά-
 λαχθε C D. Sensus non praebet πεπάλαχθε, polluere enim significat: nihili forma
 est πεπάλασθε, nam παλάζειν verbum non extat; πάλλειν vero in sortiēdo verbum
 est sollemne, cf. Γ 316, 324 Ψ 353 O 191 Ω 400 etc. Redit vitium i 331. — ζς
 Ar. codd.] l. a. ὡς || 177 θεοῖσι δὲ C D] θεοῖς, ἰδὲ A; certabant grammatici.
 Cf. Γ 318 || 181 γερῆμιος] vid. B 336

- VII ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρον ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη' βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἧ̄ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγγι παραστάς,
 ῥῶν δὲ κλήρου σῆμα Φιδῶν, ῥήθησε δὲ θυμῷ.
- 190 τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἔφον χαμάδις βάλε, φώνησέν τε
 „ὦ φίλοι, ἧ̄ τοι κληρὸς ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν" Ἐκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρα κ' ἐγὼ πολεμῆμα τεύχεα δύο,
 τόφρ' ὅμεις εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ Φάνακτι
- 195 σιγῇ ἐφ' ὕμειων, ἵνα μὴ Τρωῆς γε πύθωνται
 ἧ̄ καὶ ἀμφοδίνην, ἐπεὶ οὐ̄ τινα δέδφιμεν ἔμπης· 196^b = β 199
 οὐ γάρ τις με βίη γε φεκὼν ἀφέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι Φιδριῆ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήφιδά γ' οὕτως
 φέλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε."
- 200 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἠῤυχοντο Διὶ Κρονίῳ Φάνακτι
 ὧδε δὲ τις φέλιπεσκε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 201 = 178
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 202 = Γ 276
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι
 εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 φίσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον."
 ὣς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δ' ἐκορύσσετο νόροπι χαλκῷ. 206 cf. II 130
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ τεύχε' ἔφεστο,
 ῥεῦατ' ἐπειδ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίῳ
 210 θυμοβόροί ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιάων βλοσυροῖσι προσώπασσι· νέρθε δὲ ποσσὶ

195—199 Zen. Aristoph. Ar. —

186 τὸν ἴκανε CD] ἔ' ἴκανε^a A, utrumque Ar. (cod. ἔ' ἴκο ν τ ο, corr. Lehrs Spitzner) || 187 ἐπιγράψας] non de *lileris* poetam loqui sed de aliis signis, quae is tantum qui insculpserat posset agnoscere, vere monuit Ar. || 193 *ὄφρα κ'] ὄφρ' ἄν. — δύο A CD] δύνω Ar. || 194 *ὕμεις] ὕμεις || 195—199] ab Aiacis persona alienos sine iusta causa censuerunt veteres critici || 196 δέδφιμεν] δείδιμεν || 197 φεκὼν] ἐλὼν Ar. || 198 *τι Φιδριῆ] τι ἰδριῆ Ar., μὲν ἰδριῆ Aristoph., τ' ἰδριῆ A CD (sensu π ο λ υ πειριῆ). — οὕτως] αὐτως Vind., fortasse recte || 207 *τεύχε' ἔφεστο] ἔπασσο τεύχη. Correctionem, quam forma parum homerica τεύχη (l. a. τεύχεα) necessariam esse ostendit (cf. n° 71), tuentur M 464 ὤ 67 ρ 203 etc. Transposuerunt verba qui τεύχη ἔστο vitiosum censebant versus exitum || 210 θυμοβόροι n° 59] -ρου || 212 μειδιάων n° 191] -δων

- VII ἦε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγγήθεον εἰσοράοντες,
- 215 Τρῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα Φέκαστον, 215 = r 44
Ἔκτορι τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι' ἐπάτασσε
ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
ἄν λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἤντε πύργον,
- 220 χάλκεον ἐπταβόειον, ὃ Φοῖ Τυχίος 'κάμε τεύχων, 219 = A 485 P
συντοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ἔλῃ ἐνὶ Φοικίᾳ ναίων 128
ὅς Φοῖ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπταβόειον,
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἶας
- 225 'στήθεα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
„Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα φείσειαι οἴῳθεν οἴος,
οἴοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα θεξήνορα θυμολέοντα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
- 230 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν. 229 sq. = B 771
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν, sq.
καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”
- τὸν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ·
„Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
- 235 μὴ τί μὲ ἤντε παιδὸς ἀφανροῦ πειρητήεζε 233 = 287 cf. Z
ἡδὲ γυναικὸς, ἢ οὐ Φοῖδεν πολεμήμια φέρογα. 234 = I 644 A
αὐτὰρ ἐγὼν ἐν Φοῖδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε 465
Φοῖδ' ἐπὶ δεξιᾷ, Φοῖδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νωμῆσαι βοῦν, 237^b cf. Ω 548

213] βιβὰς] sic Ar.; cf. N 371 O 307 et ad M 277 || 214 μὲν Ar.] μέγ' A C D. —
εἰσοράοντες n° 191] -όντες || 215 ἔκαστον A C] ἐκάστου D || 216 *στήθεσσι'
ἐπάτασσε] στήθεσσι πάτ. || 217 ἔτι εἶχεν] hiatus vix ferendus; *ἀλλ' οὐ πως γὰρ
ἔτ' εἶχεν? cf. vs. 242 || 221 Ἔλῃ] Ἔδῃ l. a. ap. Strabon. IX 408 XIII 626 ||
226 οἴῳθεν οἴος] cf. vs. 39 || 230 ἀπομηνίσας] l. a. ἐπιμηνίσας ab Ar. commemo-
rata || 231 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν] Homericum non est οἳ
ἂν pro οἳ κεν, et mire displicet τοῖοι οἳ. Praeterea 3^a potius quam 1^a persona requiri
videtur propter καὶ πολέες. Suspiciamus igitur εἰμὲν ex ἡ μὲν esse corruptum, et
legendum esse *ἡ μὲν ἐτι τοῖοι, οἳ κεν σέθεν ἀντιάσαιμεν || 235 *μέ] μεν. — ἀφανροῦ]
ροῦ? n° 59 || 238 βοῦν Aristoph.] βῶν Ar. A C D, βῶ (pro βῶα) Rhianus. Non
aeolica est forma βῶν, sed ex βοῦν contracta esse credebatur. Optime vero βοῦς
pro *scuti corio* dicitur, cf. M 137 II 636; quemadmodum *elephas* pro *ebore* A 141
σ 196. Subsimili usu dicitur σάκος ταύρων E 222 sq., ἱμάς βοῦς I 375, ἄσκολοι καμήλων
Herodot. III 9. Eodem errore εὔρων pro εὔβουον legitur h. Ap. 54

- VII** *Φοῖδα δ' ἐπαῖξαι μῶθον ἵππων ὠκείων,*
 241 *Φοῖδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρηι.*
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέμεν τοιοῦτον ἔοντα
λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφιδόν, αἶ κε τύχωμι.”
ἧ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 244 = Γ 355
 245 *καὶ ἔβαλεν Αἴαντος δ' Φεινὸν σάκος ἑπταβόειον* 245 cf. 266
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
ἔξ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρῆς,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῶ ἴσχετο. δεύτερος αὐτε
Αἴας διογενῆς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 *καὶ ἔβαλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' ἐΨίσην.* 250-254 = Γ 356
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, sq.
καὶ διὰ θῶρηκος πολυδαυδάλου ἠρῆρειστο
ἄντικρος δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλήθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 255 *τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχος χερσὶν ἕμ' ἄμφω*
σύν ῥ' ἔπεσον, λίσσι ΦεΨοικότες ὠμοφάγοισι 256^b sq. = E 782
ἧ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδόν. sq.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δὲ Φοι αἰχμῇ. 259 = Γ 348
 260 *Αἴας δ' ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος· ἧ δὲ διὰ πρὸ* 260 cf. M 404
ἦλυθεν ἐγγεῖη, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα, 261 = M 405
τιμήδην δ' ἀνυέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆμιεν αἶμα.
ἀλλ' οὐδ' ὄς ἀπέληγε μάχης κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ 264 cf. Φ 403
 265 *κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε* 265 = Φ 404
τῷ ἔβαλεν Αἴαντος δ' Φεινὸν σάκος ἑπταβόειον 266 cf. 245
μέσσον ἐπομφάλιον περιΨήγησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν αἰείρας 268^b sq. = ι 537
 sq.

239 ἀκαλίην, τό μοι ἴσσι ταλαύρινον πολεμίζειν

255—257 (256 sq. Lehrs) Zen. om.

239 ταλαύρινον] *bellatoris* esse epitheton, fere = φέρασις (vid. E 289 Y 78 X 267) docet etymologia; conf. ταλαΨεργός et ταλαπενθής. Ex perverso igitur adiectivi usu spurium esse hunc versum apparet, quo deleto apte continuatur Φοῖδα trium versuum initio || 241 δηῖω] n° 17. Ar. δηῖον || 242 βαλέμεν n° 126] -ειν || 243 τύχωμι A] -οιμι CD || 251 διὰ] cf. n° 22 || 253 ἄντικρος Bentley] ἀντικρὺ || 256 λίσσι Nauck] λίσουσιν, cf. n° 74 || 259 χαλκόν] -κός Ar.; cf. Γ 348 || 260 *ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος] ἀσπίδα νύξεν ἐπιάλμενος

- VII ἦλ' ἐπιδινύσας, ἐπέρρισε δὲ Φῖν' ἀπέλεθρον,
 270 εἶσω δ' ἄσπιδ' ἔφαξε βαλὼν μυλοφειδέϊ πέτρῳ,
 ἔβλαψε δὲ Φοι φίλα γούναθ'. ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἄσπιδ' ἐνιχρῖμφθεις· τὸν δ' αἰψ' ὄρωσεν Απόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφείεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο, 273^a = P 530
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, 274^b = A 334
 275 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρ' ἔσχον, Ἐφείπε τε μῦθον
 κήρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα Φειδῶς·
 „μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετον ἠδὲ μάχεσθον
 280 σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλέει νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280 = K 552
 ἄμφω δ' αἰχμητὰ τό γε δὴ καὶ Φίδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἦδη τελέθει ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.” 282 = 293
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „Ἰδαί', Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι,
 285 αὐτὸς γὰρ χάριμ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἣ κέ περ οὔτος.”
 τὸν δ' αὐτε προσέφειπε μέγας κόρυθ' αἰόλος Ἐκτωρ· 287 = 283
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι ἔδωκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχε' Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 290 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοιότητος
 σήμερον· ὕστερον αὐτε μαχεσόμεσθ', εἰς ὃ κε δαίμων 291^b sq. = 377 sq.
 ἦμε διακρίνη, δάη δ' ἔτεροισί γε νίκην. 291 cf. 30
 [νῦξ δ' ἦδη τελέθει ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·] 293 = 282
 ὡς σύ τ' ἐυφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 295 [σοὺς τε μάλιστα Φέτας καὶ ἑταίρους οἳ τοι ἔασι,]
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ Φάστν μέγα Πριάμοιο Φάνακτος
 Τρώας ἐυφρανέω καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους,

293 Ar. — || 295 Ar. —

272 ἄσπιδ' ἐνιχρῖμφθεις Ar.] ἄσπιδι ἐνιχρῖμφθεις A CD. — αἰψ' sic Ar., reiecta l. a. ἄψ || 277 *σκῆπτρ' ἔσχον] σκῆπτρα σχέθον. Bentley σκῆπτρα (debebat σκῆπτρον) σχέθε; sed otiosum adstittisse Talthybiūm quis credat! || 279 *πολεμίζετον ἠδὲ] πολεμίζετε μηδὲ; vid. ad O 511 || 280 *σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλέει] ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ, item K 552; cf. n° 191. An *ἄμφω γὰρ σφῶι φιλέει? || 286 *κέ περ] περ ἂν || 288 ἔδωκε Nauck] ὄσκει || 289 *ἔγχε' n° 71] ἔγχε || 290] l. a. παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοιότητα (= vs. 29), male || 291 μαχεσόμεσθ' Nauck] μαχησόμεσθ'. Versus 291—293 spurios consent vHerwerden Naber || 292 *ἦμε] ἄμμε. — διακρίνη] n° 122 || 294 ἐυφρήνης] n° 122

- VII αἶ τε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα. 298 cf. Σ 376
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 300 ὄφρα τις ὡς Φείπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε
 ἡμὲν ἔμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἦδ' αὐτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε."'
 ὡς ἄρα φωνήσας ἔδωκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐν τμητῷ τελαμῶνι 304 = Ψ 825
 305 Αἴας δε ζωστήῃ' ἐδίδου φολίνκι φαιινόν. 305^b = Z 219
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦν, ὃ δ' ἐς Τρῶων ὕμαδον ἴκε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 307^b sq. = E 514
 ὡς F' ἔφιδον ζῶον τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 310 καὶ F' ἦγον προτὶ Φάστῳ, ἀφελπτεύοντες σάον εἶνα.
 Αἴαντ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

- οὐ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδ᾽ ἐγένοντο, 313 = I 669
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρησε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 314 sq. cf. B 402
 315 ἄρσενα πεντεφέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωι. sq.
 τὸν ἄερον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἔπαντα, 316-318^a = τ 421
 ἴμισυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειρᾶν τ' ὀβελίοισι, sq.
 317 sq. = Ω 623
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, Ἐφρῦσαντό τε πάντα. sq.
 317 cf. A 465
 318-320 = A 466
 320 ἄνταρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου ἑτύνοντό τε δαῖτα, sq.
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσ' ἐγέραιρε 321 cf. ξ 437
 ἦρος Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων. 322 = A 102
 323-326 = I 92
 323 = A 469 [sq.]

298 δύσονται] l. a. θύονται; neutrum potest intellegi. Cf. Σ 376 || 300 ὡς Bentley] ὡς' || 304 ἐν τμητῷ] ἐκνήμῳ Ar. || 305 ζωστήῃ' ἐδίδου] -ρα δίδου meliores || 308 *F' ἔφιδον] εἶδον. Cf. E 515. Versum h. l. insititium censet Naber || 310 *F'] δ' (δὴ Eustath.). — ἀφελπτεύοντες] verbum aliunde ignotum. Mire sic dicitur pro ἐξ ἀέπτου αὐτὸν σῶν ὄρωντες; potius clamandi aliquod verbum expectaveris, e. g. ἀντίοντες. De -εσ- cf. n° 8 et 191. — σάον n° 62] σάον || 313 *Ἀτρεΐδ᾽ ἐγένοντο] -δαο γίνοντο || 315 πεντεφέτηρον] πενταίτηρον || 321 *διηνεκέεσσ' ἐγέραιρε] -εσαι γέραιρε. Locum male interpretatus est Verg. Aen. VIII 182 sq. *vescitur ... perpetui tergo bovis*. Integrum tergum neque veru assabant ('μισυλλόν τᾶλλα) neque cuiquam apponi poterat aut ab eo devorari; sed διηνεκέα νῶτα sunt *prosa* („haas"), ut vere explicavit Zucker || 323 *εἶντο] ἐντο

- VII τοῖσ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν' ἤρχετο μῆτιν,
 325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή 325 sq. = ω 52 sq.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „Ἄτρεῖδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστήες Παναχαιῶν, 327 = 385 ὤ 236
 πολλοὶ γὰρ τεθνῶσι κάρη κομάοντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐύρορον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 330 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Ἄφιδόσδε κατῆλθον
 τῷ σε χρῆ πόλεμον μὲν ἔμ' ἦοι παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσι καὶ ἡμιόνοισιν ἀτὰρ κατακόμεν αὐτούς.
 336 τύμβον δ' ἀμφὶ πυρῆν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες 336-341 cf. 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δαίμομεν ὄκα 899.
 πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 340 ὄφρα δι' αὐτῶν ἐππηλασίῃ ὁδοὺς εἶη
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἣ γ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυνάκῃ ἀμφὶς εὐῦσα,
 μή ποτ' ἐπιβροσῆ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.”
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες. 344 = I 710
- 345 Τρώων αὐτ' ἀγορῆ γένετ' Ἴλιον ἐν πόλει ἄκρη
 δφεινῆ τετραηγία, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν

334 τυθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὡς κ' ὁστία παισὶ Φίκαστος
 Φοῖκαδ' ἄγῃ, ὅτε κ' αὐτε νεώμεθα πατριδα γαῖαν.

334 sq. Ar. —

324 τοῖσ' ὁ] τοῖσι? — ὑφαινέμεν Bekker] -νειν || 327 Ἄτρεῖδῃ] -δαι A² C ||
 328 κομάοντες n° 191] -ώντες || 331 ἦοι n° 77] ἦοι || 333 κατακόμεν n° 177]
 -κίομεν. — αὐτούς] misere languet; IMHoogvliet αὐτε, sed sic ἀτὰρ commode expli-
 cari nequit. Omnino mire abundat pronomem αὐτός versibus 332—340 || 334 sq.]
 merito damnavit Ar.; nam ex singulari πυρῆ vs. 336, adiectivo ἀκριτος vs. 337 et
 436, inprimis vero ex verbo ἐνθεον vs. 431 claro apparet, de *secernendis* mor-
 tuorum corporibus non cogitasse poetam. Praeterea non concinunt cum locis qua-
 les sunt A 174 Σ 332. Novisse tamen videtur Aeschylus, vid. Agam. 436—445 ||
 335 *ὅτε κ'] ὅτ' ἄν || 336 δ'] τ' Ar. || 337 ἐκ πεδίου] ἐν πεδίῳ Aristoph. —
 αὐτόν] suspectum || 339 εὖ] l. a. ἔπε' (insulse) || 340 εἶη GHermann] εἶη ||
 342 ἵππους Eustath.] ἵππον. — *ἐρυνάκῃ] -χοι. — εὐῦσα] l. a. ἔχουσα (male) ||
 343 ἐπιβροσῆ] n° 122 || 344 ἐπήνεσαν n° 295] -νησαν A C, -νεσαν D || 345 αὐτ'
 δ' αὐτ' D. — Ἴλιου] sine F. Fortasse aberat olim nomen proprium (cf. Σ 246);
 si genuinum est, *πλέτο Φιλίου videtur corrigendum esse. — *πόλι' n° 74] πόλι ||
 347 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ηῦδα A

- VII „κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι, 348 sq. = 368 sq.
 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 348 = Γ' 456
 349 = 68
- 350 δευτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350^b = Γ' 458
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ 351^a cf. X 117
 ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῶ οὐ νύ τι κέρδιον ἦμιν.”
 ἦ τοι ὃ γ' ὡς Φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο τοῖσι δ' ἀνέστη 354 = Α' 68
- 355 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο, 355 = Γ' 329
 ὅς μιν ἀμειβόμενος Φέπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἔμοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· [sq.
 Φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι. 357^b-360 = M 231
 357^b = Σ 285
- 360 εἰ δ' ἔτεόν δῆ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις, 361^b = Θ 525
 ἐξ ἄρα δῆ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μέθ' ἱπποδάμοιο ἀγορεύσω.
 ἄντικρυς δ' ἀπόφημι, γυναιῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κήματα δ', ὅσσ' ἀγόμεν ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ Φοίκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.” 364 = 391
- 365 ἦ τοι ὃ γ' ὡς Φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο τοῖσι δ' ἀνέστη 365 = Α' 68
 Δαρδανίδης Πηλεΐδης, θεόφιν μῆστορ ἀτάλαντος,
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέΦειπε
 „[κέκλυτέ μοι, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι, 368 sq. = 348 sq.
 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
- 370 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάρος περ, 370^a = Σ 298
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε Φέκαστος· 371 = Σ 299
 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας 372 cf. 381
 Φειπέμεν Ἀτρεΐδῃσ' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε· 374 = Γ' 87
- 375 καὶ δὲ τὸ Φειπέμεναι πυκινὸν Φέπος, αἶ κ' ἐθέλωσι 375 cf. 394

353 Φίλομαι ἐπιλέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὡδε.

353 Ar. —

348 *μοι] μευ || 349 ἔσπω n° 246] εἶπω. Cf. vs. 68 || 352 *ἦμιν] ἡμῖν ||
 353 ἵνα] ἵν' ἂν Ar.; quod si vere traditur, in versu spurio absurdam lectionem
 non corrigendam censuit || 359 εἰ δ' Ar. codd.] l. a. εἰ || 362 ἄντικρυς Bentley]
 ἀντικρῶ || 364 καὶ Heyne] καὶ ἔε'. Omittit ἔε' Eustath. 1335, 50, ubi narrat ob-
 servatum esse a doctis scilicet viris, litera sigma hunc versum carere || 368 sq.]
 om. A || 368 *μοι] μευ || 369 ἔσπω n° 246] εἶπω. Cf. vs. 68 || 370 πτόλιν]
 l. a. στρατόν, male, ut ostendunt verba ὡς τὸ πάρος περ. Sed cf. vs. 380 || 371 ἐργή-
 γορθε] non sollicitanda est litera θ, quae ex τ post syncopen est nata more satis
 vulgato, cf. κέκραχθε, πρόχην, φρηκα et similia || 375 τὸ Heyne] τόδε. Nauck
 καὶ τόδε

- VII** παύσασθαι πολέμου δυσφηγέος, εἰς ὃ κε νεκρούς 376-378 = 395
 κήομεν ὕστερον αὐτε μαχεσόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων 377^bsq. = 291^{sq.}
 ἡμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην."
 ὡς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο. 379 = 179 ± 133 [etc.]
 381 ἠῶσθεν δ' Ἰδαίος ἔβη κόιλας ἐπὶ νῆας. 381 cf. 372
 τοὺς δ' ἠῶρ' ἐν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος,
 νηὶ πάρα προμνη Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσι
 στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ·
 385 „ Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν, 385 = 327
 ἦνωγε Πηλεΐδης τε καὶ ἄλλοι Τρωῆς ἀγανοὶ
 Φειπέμεν', αἶ κέ περ ὅμι φίλον καὶ Φηδὺ γένηται,
 μῦθον Ἀλέξανδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρε. 388 = Γ 87
 κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶ 389 sq.* cf. X 115
 390 ἠγάγετο Τροίηνδ' — ὡς πρὶν ὄφειλ' ἀπολέσθαι — 390 sq.
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ Φοῖκοσθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἔλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δῶσειν ἢ μὴν Τρωῆς γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἦνωγον Φειπεῖν Φέπος, αἶ κ' ἐθέλητε 394 cf. 375
 395 παύσασθαι πολέμου δυσφηγέος, εἰς ὃ κε νεκρούς 395-397 = 376
 κήομεν ὕστερον αὐτε μαχεσόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων 397^bsq.
 ἡμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην."
 ὡς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ὄψ' δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 400 „ μῆτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλέξανδροιο δεχέσθω
 μῆθ' Ἑλένην γνωτὸν δὲ, καὶ ὅς μάλα νηπίός ἐστι,
 ὡς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται."
 ὡς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἔβλεφαρον υἷες Ἀχαιῶν, 403 sq. = Γ 50 sq.

380 δόρπον ἔπειθ' ἔλλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι. 380 cf. A 730 Σ 298, 314

376 πολέμου Bekker] -οιο || 377 κήομεν n° 177] κείομεν. — μαχεσόμεθ' Nauck]
 μαχησόμεθ' || 378 *ἦμι] ἄμμε. — διακρίνη] n° 122 || 380] om. A D. Si servare-
 tur, pro στρατὸν legendum esset πόλιν; cf. vs. 370 || 382 ἐν D, cf. n° 315] εἰν ||
 385 ἀριστῆες Παναχαϊῶν] ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ D || 386 *ἦνωγε] ἠνώγει, cf. n° 225 ||
 387 εἰπέμεν C] εἰπεῖν A D. — *ὅμι] ὅμιμι A D, ὅμιμι C. — γένηται Naber] γένοιτο.
 Cf. vs. 394 || 390 ὄφειλ' Nauck] ὄφειλλ' || 391 καὶ Heyne] καὶ ἔτι. Cf. vs. 364 ||
 393 μὴν Ar. A C] μιν D || 394 ἦνωγον Bentley, n° 225] ἠνώγειον. Etiam singularis
 ἦνωγεν (ἠνώγει Spitzner minus recte) ferri posset; cf. vs. 386 || 395 πολέμου Bek-
 ker] -οιο || 396 κήομεν n° 177] κείομεν. — μαχεσόμεθ' Nauck] -ησόμεθ' ||
 397 ἦμι] ἄμμε. — διακρίνη] n° 122 || 402 πείρατ' cf. ad Z 143 || 403 βλε-
 φαρον Bentley] ἐπίλαρον

- VII μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 404 = I 711
- 405 καὶ τότε ἄρ' Ἴδαϊον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „Ἴδαϊ, ἧ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὧς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιφανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν — κατακαίμεν' οὐ τι μεγάριω'
 οὐ γάρ τις φριδῶ νεκύων κατατεθνηῶτων
- 410 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν' ὄκα.
 ὕρκια δὲ Ζεὺς Φίστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”
 ὧς Φειπῶν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσι,
 ἄψορρον δ' Ἴδαῖος ἔβη προτὶ Φίλιον ἱρήν.
 οἷ δ' ἔατ' ἐν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
- 415 πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππὸτ' ἄρ' ἔλθοι
 Ἴδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέφειπε
 στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὀπλήζοντο μάλ' ὄκα,
 ἀμφοτέρον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐυσσέλωμων ἀπὸ νηῶν
- 420 ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
- ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας 421 sq. = τ 433
 ἐξ ἀκαλαρρεῖταιο βαθυρροῦ Ὠκεανοῖο sq.
 οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἷ δ' ἦντεον ἀλλήλοισι.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα Φέκαστον
- 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἷ δὲ σιωπῆ
 νεκροῦς πυρκαϊῆς ἐπ' ἐνήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Φίλιον ἱρήν.
- 430 ὧς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκροῦς πυρκαϊῆς ἐπ' ἐνήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κόϊλας ἐπὶ νῆας.

409 -θρηῶτων Ar.] -θρηῶτων || 412 τὸ] male abundat. Varia tentari possunt; Fδν parum placet || 414 ἐν n° 315] εἰν || 420] spurium censent vHerwerden et Nauck. — ὠτρύνοντο] ὠτρύνοντο Ar., ὠτρυνον (ὠτρυνον D) νέκυας codd. || 424 διαγνῶναι] n° 125. — χαλεπῶς] χαλεπὸν C. — ἦν] ἐν LMeyer. — Pristina versus forma videtur fuisse *ἐνθ' ἄρ' ἦν χαλεπὸν διαγνῶμεναι ἄνδρα Φέκαστον || 427 εἶα] *εἶα? — αὶ δὲ] l. a. ἀλλὰ || 428 πυρκαϊῆς Ar. codd.] πυρκαϊῆ Zen. — *ἐπ' ἐνήεον] ἐπενήεον Bekker, ἐπενήεον codd. absurde, l. a. ἐπινήεον || 431] vid. ad vs. 428

- VII ἦμος δ' οὐτ' ἄρα πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλόκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρευτο λαὸς Ἀχαιῶν,
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἐν' ἐποίεον ἐξαγαγόντες 435-440 cf. 336
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν 436
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη
 440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρουξαν, 441 cf. I 350
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
 ὧς οἱ μὲν ἔπονέοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ 443* = A 1
 ἴθηνοντο μέγα φέρον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 „Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίσπη;
 οὐχ ὀραεῖς, ὅτι δ' αὐτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 449^b sq. = M 5
 450 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσ' ἔδσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἥ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἔπι κίδναται ἠώς
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται τό τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρωι Λαομέδοντ' ἐπολίσσαμεν ἀθλήσαντε.”
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 454 cf. A 517
 455 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρουσθενὲς, οἷον ἔφειπες. 455 = v 140
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δ'φείσειε νόημα, 455* = @ 201

443—464 Zen. Aristoph. Ar. —

433 ἦμος] supple ἔστι: illo noctis tempore quo iam paululum allucescit (ἀμφιλόκη †), diluculi tempore igitur. — ἄρα Nauck] ἄρ || 434 ἤγρευτο Duentzer Cobet LaRoche] ἔγρευτο codd. Errorum, quos peperit vetusta literatura, insignius non extat exemplum || 435 *ἐν' ἐποίεον] ἐνα ποίεον || 436 ἐκ πεδίου, ποτὶ] ἐν πεδίω, περὶ Aristoph., contra mentem poetae || 442 κομάοντες n° 191] -όντες || 444 ἴθηνοντο n° 7 et 191 || 447 *ἐνίσπη n° 246] ἐνίσπει. Vulgata significat *vituperabit*, sed Alexandrinis videbatur significare posse *narrabit* || 448 ὀραεῖς... κομάοντες n° 191] -αῖς... -όντες || 450 *θεοῖσ' ἔδσαν] θεοῖσι δόσαν || 451 et 458 ὅσον Zen. CD] ὅσην Ar. Ambr. A. Cf. I 12 O 358 etc. || 452 τό τ'] Ambr. A, τό Ar., ὅτ' CD || 453 ἦρακ n° 17] Ar. ἦρα disyllabum h. l. et § 483; rectius diduxit Nauck; vid. § 303. Non necessaria est correctio Λαομέδονθ' ἦρωι(ι), quamquam fieri potest ut olim sic fuerit in libris. — *Λαομέδοντ' ἐπολ.] -δοντι πολ. — ἀθλήσαντε] pro ἀεθλ. forma novicia. Cf. I 124, 266 A 699 O 30 § 160, 164 || 455 εὐρουσθενὲς] -γαιε ἔρουσθενὲς Nauck, cui coniecturae egregie favet Hes. Oper. 416 Ζητὸς ἔρουσθενός. At tamen adiectivum, quod @ 201 v 140 reedit, satis defendi videtur compositis similibus εὐρούφρα, εὐρουφής (Ἐδρουσθεύς?) etc.

- VII ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρούτερος χειρᾶς τε μένος τε
 σὸν δ' ἢ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπι κίδναται ἡώς. 458 cf. 451
 ἄγρει μὰν, ὅτε κ' αὐτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 460 = O 499
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχευᾶι,
 αὐτὶς δ' ἠμόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι, 462 = M 31
 ὣς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."
 ὡς οὐ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 465 'δύσετο δ' ἠέλιος, 'τετέλεστο δὲ Φέγγρον Ἀχαιῶν,
 'βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνιοι παρέστησαν Φοῖνον ἄρουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Ἐύνηος,
 τὸν δ' ἔτεχ' Ὀψιπύλη ὑπ' Ἰήσони, ποιμένι λαῶν.
 470 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδῃσ' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω
 'δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθ' ἄρ' ἐΦοινίζοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰῶθαι σιδήρω,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖσ', ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσι,
 475 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοισ'. ἐτίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 'δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι
 παννύχιος δὲ σφιν κακ' ἐμήδετο μητιέτα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων' τοὺς δὲ χλωρὸν δ'Φέος ἦρει 479^b = μ 243
 480 Φοῖνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις 'χέον, οὐδέ τις ἔτλη
 πινέμεναι, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.
 'κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο. 482 cf. I 713 π
 481 τ 427

475 Zen. Aristoph. Ar. — || 482 Zen. om. (item Θ 1)

459 ἄγρει n° 191] ἄγρει. — *ὅτε κ' ὅτ' ἄν. — κομάοντες n° 191] -όωντες ||
 465 δ'] ε' meliores || 467 παρέστησαν Vind. Bentley] παρέστασαν || 472 ἔνθ' D]
 ἔνθεν A C. — *ἐΦοινίζοντο] οἰνίζοντο. — κομάοντες n° 191] -όωντες || 475 *ἀνδρα-
 πόδοισ' ἐτίθεντο] -οισι' τίθ. Ar., -δεσαι' τίθ. codd. Novicium vocabulum ἀνδραπόδων
 nonnisi h. l. legitur. Cf. I' 409 || 476 κομάοντες n° 191] -όωντες; || 478 *κακ'
 ἐμήδετο] κακὰ 'μήδετο || 481 πινέμεναι Ar. (πίεμεναι cod., correxit Cobet)] πρὶν
 πίνειν

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

Κόλος μάχη.

VIII	Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν,	1 = Ω 695
	Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσατο τερπικέρανους	
	ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.	3 = Α 499
	αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἄκουον·	
5	„κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιαι·	5 sq. = T 101 sq.
	μήτε τις οὔν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην	5 = h. Ap. 311
	πειραέτω διακέρσαι ἐμὸν Φέπος, ἀλλ' ἅμα πάντες	
	αἰνέειτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε Φέργα.	
10	ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω	10 cf. Α 549
	ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Λαυαοῖσι,	11 cf. N 9
	πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε·	12 sq. cf. h. Merc. 255 sqq.
	ἢ μιν ἐλὼν ὀίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,	
	τῆλε μάλ', ἦμι βᾶθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,	
15	ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς,	15 cf. Hes. Theog. 732 sq.
	τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδα ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·	16 cf. Hes. Theog. 720 sq.
	γνώσειτ' ἐπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.	
	εἴ' ἄγε πειρησάσθε, θεοὶ, ἵνα Φεῖδετε πάντες·	

6 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

6 = H 68

1 Zen. om. (item H 482)

1] post 52 collocavit Zen. || 4 ἐπὶ vHerwerden] ὑπὸ, l. a. ἅμα || 5 *μοι] μιν || 6] omittunt A D. — ἔσπω n° 246] εἴπω. Cf. H 68 || 7 θείας] l. a. θεῶν, ab Ar. probata vel certe commemorata || 8 πειραέτω n° 191] πειράτω || 9 αἰνέειτ' n° 191] αἰνέειτ' || 10 *δέ κ'] δ' ἄν. — ἀπάνευθε] μετόπισθε Zen., ἀπάτερθε Aristoph. || 16 Ἀΐδα n° 55] Αἶδεω || 18 εἴ'] εἰ δ'. Cf. A 302

VIII σειρήν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες

- 20 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πάσαι τε θείαιαι·
 ἀλλ' οὐ κεν Φερύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν' ὕπατον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι Φερύσαιαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ Φερύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
- 25 [σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ὄλον Οὐλύμποιο
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήροα πάντα γένοιτο.]
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων."
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
- 30 ὅψε δὲ δὴ μετέφερε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείονταν,
 εὖ νυ καὶ ἤμεις Φίδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιφεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
- 35 ἀλλ' ἣ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις·
 βουλήν δ' Ἀργεῖοισ' ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεῖο."
 τὴν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „θάρασε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
- 40 πρόφρονι μυθήομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι."
 ὡς Φεῖπων ὅπ' ὄχεσφι 'τιτύσκειο χαλκόποδ' ἔπαιω,
 ἄκνυπέτα, χρυσέῃσι Φεθίρῃσιν κομάοντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, 'γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσείην ἐύτυκτον, ἔφοῦ δ' ἐπεβήσετε δίφρου.
- 45 'μάστιξεν δ' ἐλάειν τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην
 μεσσηγνὸς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 "Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θεῶν,
- 28 = Γ 95
 28 sq. = Γ 693 sq.
 28-30 cf. Γ 430 sqq.
 30 sq. = α 44 sq.
 80 sq.
 31 = ω 473
 32 cf. 463
 33 sq. = 464 sq.
 34 = 354
 35 cf. 466
 36 sq. = 467 sq.
 38b-40 = X 182
 sqq.
 40b = h. Merc.
 466
 41b-44 = N 23
 sqq.
 45 = E 366 cf. E
 768
 46 = E 769
 47 = h. Ven. 68
 cf. E 283 O 151

25 sq. Zen. — || 28—40 Ar. — || 37 Zen. om.

20 τ' C] δ' AD || 21 *οὐ κεν] οὐκ ἂν || 22 μῆστωρ'] πάντων Aristot. de an. mot. 4. — κάμοιτε] l. a. πάθειτε || 23 πρόφρων] πρόσσω grammaticus quidam. — δὴ... ἐθέλοιμι] κεν Aristid. II 506, Pseudoplut. vit. Hom. 94; ἐθέλωμι Ar. Aut neutrum aut utrumque est recipiendum || 29 ἀγασσάμενοι] l. a. φρασσάμενοι || 32 *ἤμεις] ἡμεῖς. — ἐπιφεικτόν] ἀλαπαδόν Bekker; cf. vs. 463 || 35 ὡς Ar. A] εἰ D, ἣ C || 37 τεῖο Heyne] τεῖο; cf. n° 93 || 39 θάρασε n° 191] θάρασαι || 42 χρυσέῃσι] n° 61. — κομάοντε n° 191] -δωντε || 45 ἐλάειν n° 191] -άαν. — ἀφέκοντ'] ἄκοντε

- VIII Γάργαρον, ἔνθα τέ Φοι τέμενος βωμός τε θυήεις. 48^b = 9 363
 ἔνθ' ἵππους ἔστρεσε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
- 50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πολλὸν ἔχευε. 50 cf. E 776
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίων,
 εἰσοράων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν. 51^b sq. = A 81 sq.
- οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 δίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ ἄωρήσσοντο.
- 55 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πόλιν ὠπλίζοντο,
 παυρότεροι ἑμέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χροῖό' ἀναγκαίη, πρό τε παιδῶν καὶ πρό γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠγύνντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεξοὶ θ' ἱππῆές τε πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει. 58 sq. = B 809 sq.
 59^b = 63
- 60 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν δ' ἔβαλον φινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μὲν ἀνδρῶν
 χαλκιοθωρήκων ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντι ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει. 60-65 = A 446
 sq.
 63^b = 59
- ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολή' πέλει ἀνδρῶν
 65 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφεβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίτανε τάλαντα,
 70 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 εἴλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν. 66 sq. = A 84 sq.
 66 = ε 56
 67 = O 319
 68 cf. II 777 δ 400
 69 sq. = X 209
 sq.
 71 = Γ 127

73 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν ἐδρὸν ἱερῶθεν.

73 sq. Ar. —

48 ἔνθα τέ C] ἔνθα δέ; cf. N 21 h. Vener. 59 || 50 κατὰ περι D, ut legitur loco parallelo E 776. — *πολλὸν n° 83] πολὺν A, πολλὸν D, πολλὴν C || 52 εἰσοράων n° 191] -όων. — Inter vs. 52 et 53 Zen. inserebat versum 1 || 53 κομάοντες n° 191] -όωντες || 54 αὐτοῦ] l. a. τοῖ δ' αὐτόθι, fortasse praeferenda || 55 ὠπλίζοντο] ὄπλ- Ar. || 57 χροῖό' n° 77 et 190] χροῖότ || 60 ἵκοντο] l. a. ἵκανον || 61 σὺν δ'] σὺν δ' D || 64 *πέλει' n° 275] πέλεν || 66 ἦν καὶ ἀέξετο] LMeyer ἦεν ἀέξάτο θ' || 68 *ἀμφεβεβήκει] ἀμφιβ. || 69 καὶ τότε δὴ] αὐτὸς δὲ Clem. Alex. Strom. V 727 || 72 *εἴλκε] ἔλκε || 73 sq.] spurios esse cum ostendit dualis ἐξέσθην pro plurali (nam nihil est l. a. ἔξεσθεν), tum vero κῆρες, cum de una tantummodo sorte sermo esse possit. Nati sunt versiculi ex errore illorum qui κῆρας audiebant τὰς ψυχὰς, in quorum numero Aeschylum fuisse apparet ex eius tragodia quae Ψυχαστασία vocabatur || 73 πολυβοτείρῃ D, cf. n° 21] πολ.

- VIII αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
 76 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ Γιδόντες
 'θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δ'Φέος εἶλε. 77b = x 42
 ἔνθ' οὐτ' Ἴδομενεὺς 'τλῆ μιμνήμεν' οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 οὐτ' Αἴαντε δῶα 'μενέτην, θεράποντες Ἄρηος'
 80 Νέστωρ οἶος ἔμιμνε γερῆνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 οὔτι Φεκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν 'βάλεν ἰφ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠνκάμοιο, 82 = Γ 329
 ἄκρην κὰκ κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τριχες ἵππων
 κρῆνίω ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καιρίον ἔστι. 84b = 326
 85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δ'ῶ,
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ ἀίσσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκείες ἵπποιο
 ἤλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 90 Ἐκτορα. καὶ νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης'
 91a = Γ 374
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὧς ἐν ὀμίλῳ;
 95 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ.
 95 cf. X 283
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγχιον ἄνδρα.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἑὼν προμάχοισιν ἐμύχθη,
 100 'στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔειπε πειρόντα προσηύδα'
 „ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάζει,

77 εἶλε] l. a. ἦρει, ut legitur H 479 || 78 μιμνήμεν Bekker] μιμνεῖν || 79 οὐτ' Αἴαντε δῶα C] οὐτε δῶ' Αἴαντες A, οὐδὲ δῶ' Αἴαντες D || 80 γερῆνιος] cf. B 336 || 81 ἐτείρετο] l. a. ἐδάμαντο in Ar. Commentariis || 83 39:] ἴνα Aristot. de anim. gen. V 5 || 85 ἀνέπαλτο] cf. Y 424 Ψ 692, 694 T 351. Ab ἀνα-πάλλομαι multi deducunt cum Eur. Orest. 322; cf. O 645. Alii ἀνεπαῖλοτο scribunt, ab ἀνεπ-ἀλλομαι derivantes, coll. Φ 140; quae potior videtur ratio, nisi quod *ἀναῖλοτο praeferimus, quo ducit ἐπι-ἀλλομενος participium H 15 alibi. Cf. A 94 || 87 ὄφρ' δ] ὄφρα? || 90 ἐνθ' δ] ἐνθα? || 94 κακὸς ὧς] de syllaba -ὄς; ante ὧς non producta cf. n° 101 || 95 πῆξῃ] n° 122 || 103 ὀπάζει Ar. codd.] l. a. ἐπέγει, ἰκάνει. Cf. A 321

- VIII ἤπεδανός δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 105 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὄφρα Φίδηαι 105-107 = E 221
 οἶοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο sqq.
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἥδ' ἐφέβῃσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνεῖαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.
 τοῦτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 110 Τρωσῖν ἐφ' ἵπποδάμοισ' ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 Φείσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃφι." 112 = A 516
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε γεγῆνιος ἵπποτα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντ' ἐκομείτην,
 ἴφθιμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 115 τῶ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματ' ἐβήτην
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσ' ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 'μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχ' ἐγένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
 120 υἶδν ὑπερθύμου Θηβαῖοί' Ἥνιοπῆα,
 ἵππων ἠνί' ἔχοντ' ἔβαλε στήθος παρὰ μαζόν. 121^b-125 = 313 [sqq.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ Φοι ἵπποι 122 = O 452
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθ' ἐλύθη ψυχὴ τε μένος τε. 123 = E 296
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος 'πύκασε φρένας ἠνιόχοιο. 124 = P 83
 125 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δ'Εῖην
 ἵππω ἐδευέσθην σημάντορος, αἴψα γὰρ ἤρε
 Φιριτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὅν δα τόθ' ἵππων
 ὠκύποδων ἐπέβησ', ἐδίδου δέ Φοι ἠνία χερσί.
 130 ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα Φέργ' ἐγένοντο, 130 = A 310
 καὶ νύ κ' ἐσήμασθεν κατὰ Εἴλιον ἤυτε Φάρνες,

108 Ar. —

108 μῆστωρα Plat. Lach. 191 δ, Eust.] μῆστωρα Ar. codd. Vid. E 272 || 109 κο-
 μείτων Ar. A] κομείτην Zen. C D. Vid. n° 116 || 111 εἰ] l. a. ἦ, cf. n° 327. —
 παλάμῃφι] -μῃσι, cf. ad E 594 || 112 γεγῆνιος] cf. B 336 || 114 ἴφθιμος A D]
 -οι C. Vid. Ψ 511 || 115 ἄρματ' ἐβήτην Bekker] ἄρματα βήτην || 116 *-εσσ'
 ἔλαβ' -εσσι λάβ'. — σιγαλόεντα CD] φοινικόεντα A || 117 Ἔκτορος] *Ἔκτορι? —
 *ἄγχ' ἐγένοντο] ἄγχι γέγοντο || 120 Θηβαῖοι n° 59] -ου || 121 *ἔχοντ' ἔβαλε]
 ἔχοντα βάλε || 123 *αὖθ' ἐλύθη n° 322] αὖθι λύθη || 127 *ἐδευέσθην] δευέσθην ||
 128 Ἀρχεπτόλεμον] Ἐρασιπτόλεμον Zen. h. l.; sed in vs. 312 vulgatam sequebatur ||
 130 *Φέργ' ἐγένοντο] ἔργα γέγοντο || 131] a quibusdam addebantur ieiuni versiculi
 duo: Τρῶες ὅπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἔκτορα δῖον | χαλκῶ δηρόεντα (δηρωθέντα
 LaRoche), δάμασσε δέ μιν Διομήδης. Eidem fonti ipse vs. 131 deberi videtur

- VIII** εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 132* = Γ 374
 βροντήσας δ' ἄρ' δφεινὸν ἀφῆκ' ἀργήτα κεραυνῶν,
 κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμαῖζε·
- 135 δφεινή δὲ φλόξ ὄρωτο θεείλου καιομένοιο,
 τῷ δ' ἵππω δφείσαντε κατεπτήτην ὑπ' ὄχεσφι.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν ὄφυγον ἠλία σιγαλόεντα· 137^b = Α 128
 ὄφεισε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέφειπε·
 „Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 140 ἦ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπειτ' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάξει,
 σήμερον ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἶ κ' ἐθέλῃσι,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἵφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.”
- 145 τὸν δ' ἡμῖβετ' ἔπειτα βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες· 146 = Α 286
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει 147 = Ο 208 Π
 52 σ 274
 Ἔκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας. —
- 150 ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.” 150^b = Α 182
 τὸν δ' ἡμῖβετ' ἔπειτα γερῆμιος ἱππότητα Νέστωρ·
 „ὦ μοι Τυδεός υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔφειπες.
 εἴ περ γάρ σ' Ἔκτωρ γε καινὸν καὶ ἀνάλκιδα φῆσι,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
- 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τάων ἐν κοινήσ' ἔβαλες θαλεροῦς παρακοίτας.”
 ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους 157 cf. 482
 αὐτῆς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρωῆς τε καὶ Ἔκτωρ 158^b sq. = Ο 589
 89.
 Φηχῆ θεσπεσίη βέλεα στυόνεντ' ἐχέοντο.
- 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυσε μέγας κόρουθ' αἰόλος Ἔκτωρ· 160* = Ε 101
 „Τυδεΐδη, περὶ μὲν σ' ἔτιον Δαναοὶ ταχύπωλοι 161 cf. Α 257
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσι· 162 = Μ 311

133 *ἄρ] ἄρα || 136 *κατεπτήτην] καταπτήτην || 137 φύγον Ar. Α¹ C] φύγεν D. — σιγαλόεντα] l. a. φοινικόντα, cf. vs. 116 || 139 δ' αὐτε] νῦν Zen., quod pro dativo habebat; cf. n° 52 || 140 ὅ τοι] ὅτι CD || 142 *ἡμῖν] ἡμῖν, cf. n° 93 || 149 φοβεύμενος] n° 7 et 191 || 151 γερῆμιος] cf. B 336 || 152 ἔφειπες] εἶπας C, cf. n° 153 || 153 φῆσι Cobet] φήσει. Cf. α 168 || 156 *κοινήσ' ἔβαλες] κονήσαι βάλες || 157 φύγαδ' ἔτραπε] φύγαδε τράπε Ar. || 159 *στυόνεντ' ἐχέοντο] -ντα χέοντο || 162 πλείοισι δέπασσι Nauck] -οις δέπασσι

- VIII νῦν δέ σ' ἀτιμάσσουσι γυναικὸς ἄρ' ἀντ' ἐτέτυξο.
Φέρορε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐ Φελέξαντος ἐμεῖο
- 165 *πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται οὐδὲ γυναικας
 ἄξιεις ἐν νήεσσι πάρος τοι πότμον ἐφήσω.'*
- ὣς ᾿φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα ᾿μερηγήριξε,* 167^b = A 189
*ἴππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρις μὲν ἐμερηγήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,* 169 cf. E 671
- 170 *τρις δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ᾿κτύπε μητιέτα Ζεὺς
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἔτεραλκεία νίκην.*
- Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλετο μακρὸν ἀύσας* 172 = Z 110
„Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 172^b-174 = P 183
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς 173 = A 286 N
 sqq.
 150 etc.
- 175 *γγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσι γε πῆμα
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα ᾿μηχανάοντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα τὰ δ' οὐ μένος ἡμὸν ἐρύξει,
 ἴπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρμηκῆν.*
- 180 *ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηλοῖο γενέσθω,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.'* 182 cf. E 47
- ὣς Φειπὼν ἴπποισιν ἐκέλετο ᾿φώνησέν τε* 184 = Ψ 442
- 186 *„νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνεται, ἦν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὄμιν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκε* 187 = Z 395

183 Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.

185 Ἔάνθε τε καὶ οὐ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπε τε δία,

164—166 Aristoph. Ar. — || 185 Ar. —

163 ἀτιμάσσουσι Nauck] ἀτιμήσουσι. — ἀντ' ἐτέτυξο A] ἀντι τέτυξο Ar. D, ἀντετέ-
 τυξο C || 166 πότμον ἐφήσω Zen., cf. A 396] δαίμονα δόσω. Vulgatam Ar. for-
 tasse utpote in spurio versiculo ferendam censuit, cf. H 353; certe sensu caret.
 Naber λαιμὸν ἀμῆσω (cf. E 34), Zenodoteam tamen lectionem praeferens ||
 168 στρέψαι] τρέψαι D. — Subiungebant olim nonnulli ἢ μήτε στρέψαι μήτ' ἀντίβιον
 μαχέσασθαι. Vel talia igitur aliquando pro Homericis habita sunt! || 169 *ἐμερ-
 μηγήριξε] μερηγήριξε || 170 ἀπ'] l. a. ἐπ' || 177 οἱ Ar. codd.] οἱ? grammaticus
 quidam. — ᾿μηχανάοντο n° 191] -όωντο || 178 *ῥιμὸν] ἄμὸν, ἄμὸν || 181 δηλοῖο]
 n° 17 || 182 κτείνω] *κτενέω? || 183] deest in melioribus. — ὑπὸ καπνοῦ] l. a.
 περι καπνῶ; cf. I 243 || 185] sero natum esse hunc versum apparet ex duali
 numero in sequentibus adhibito; quadrigis non utitur Hector, neque ceteri
 heroes || 188 *ὄμιν] ὄμιν

- VIII [Φοῖνόν τ' ἐγκεράσασα πειῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]
 190 ἢ ἐμοί, ὅς πέρ Φοι θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 ἀλλ' ἐφομαρτέετον καὶ σπεύδεται, ὄφρα λάβωμεν 191* = Ψ 414
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτῆν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος ἄκαμπε τεύχων.
 εἰ τοῦτω γε λάβοιμεν, ἔΦελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων."
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, ἠνεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 ἴσεισάτο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἠελέμιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 200 καὶ ἔα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἠΐδα
 „ὦ πόποι, ἔννοσιγαί' εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοὶ περ 201* = H 455
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμὸς;
 οἷ δέ τοι ἐς Φελίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσι
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισὶ βούλεο νίκην.
 205 εἴ περ γάρ τ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
 Τρωᾶς ἀπάσασθαι καὶ ἐρυκέμεν' εὐρύφοπα Ζῆν,
 αὐτόθι κ' ἐνθ' ἀνάχοιτο καθήμενος οἷος ἐν Ἴδη."
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 „Ἥρη ἀπτοφέπης, ποῖον τὸν μῦθον ἔΦειπες;
 210 οὐ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι
 ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐστι."
 ὧς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον

189 Aristoph. Ar. —

189] verba absurda; quis enim cratera apponat equorum praesepibus! Non tamen spurium esse hunc versum, sed alieno loco insertum, cum de ipso Hectore olim diceretur, et totum igitur locum graviter esse corruptum, vere statuisse videntur Friedlaender Nauck || 191 ἐφομαρτέετον n° 191] -τέετον. — ὄφρα Ar. codd.] l. a. αἶ κε || 193] Nauck immerito damnasse videtur; vid. Helbig Hom. Epos p. 225 et 230 || 196 γε Thiersch] κε || 197 αὐτονυχὶ A] -χελ C D || 199 εἰνὶ] forma suspecta, quippe quam nulla protulerit metri necessitas; *ἐν θρόνῳ? Cf. 439 β 14 ε 3. Redit locutio O 150; praeterea εἰνὶ θρόνῳ legitur ε 417 κ 310 μ 256. — *ἠελέμιξε] ἐλέμιξε; cf. vs. 443. Vid. n° 41 || 201 εὐρυσθενὲς] vid. H 455 || 203 ἐς] εἰς || 205 *ζ] ζ', cf. B 123 || 206 Ζῆν Hermann] Ζῆ | ν' Ar. codd., fortasse rectius, cf. n° 80 || 207 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ. An *αὐτικά? — ἐνθ' ἀνάχοιτο καθήμενος] ἐνθα κάθουτ' ἀναχήμενος Zen.; cf. ad A 299 || 209 ἀπτοφέπης; Ar. codd.] l. a. ἀπτοφέπης. Vocabulum obscurum, quod aut corruptum est aut praefixum habuit F, teste syllaba praecedenti. Wackernagel ἀπτοσεπὶς „non dicenda dicens", sed adiectivum ἐπὶός quis vidit unquam? Nauck ἀμετροσεπὶς; *ἀναρτοφέπης? cf. Γ 215 N 324 X 281 || 210 *οὐ κεν] οὐκ ἂν || 211 *ἡμᾶς] ἡμᾶς. — φέρτερος] -τατος D

- VIII τῶν δ', ὅσων ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔφερε,
 'πλήθειεν ὁμῶς ἔππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 215 Φελλομένων' Ἰέλλεν δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 "Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε Φοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας ἔφισας,
 εἰ μὴ ἐνὶ φρέσ' ἔθηκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.
 220 Ἰβῆ δ' ἔμεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220 = IV 167, 208
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 'στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεί νηὶ μελαίνῃ, 222-226 = A 5
 ἥ ῥ' ἐν μεσσήατῳ ἦσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσθε, sqq.
 227 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς' 227 = A 275, 586
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, Φεῖδος ἀγητοί 228 = E 787
 πῆ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ ῥάμεν ἔμμεν' ἄριστοι,
 230 ὡς τότε ἐνὶ Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράεσθε,
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκαυραίων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφείας Φοῖνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε Φέκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιόι εἰμεν.
 236 Ζεῦ πάτερ, ἧ δά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἀάτη ἄσασας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπέφρας;

224 ἡμῖν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδα
 ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔφισας
 εἴρυσαν, ἠγορή πῖσανοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν

235 Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέω.

231 Ar. — || 235 Aristoph. Ar. —

218 ἀπὸ Ar. codd.] καὶ Zen. — πύργου τάφρος] l. a. τάφρου πύργος. — ἔφερε] ἔρκε Ar. in altera ed. || 215 Φελλομένων Ἰέλλεν Cobet] εἰλομένων εἶλε || 217 κ' ἐνέπρησεν C] κεν ἐπρησεν A D. Compositum commendant vs. 182, 235 etc.; simplex nonnisi B 415 occurrit. — κηλέω] n° 8 || 218 ἐνὶ] ἐπὶ codd.; vid. A 55. — *φρέσ' ἔθηκ'] φρεσὶ θῆκ' || 220 ἔμεναι n° 125] εἶναι || 223 *ἦσκε] ἔσκε || 224—226] addit Eustath., ex A desumptos || 227 γεγωνῶς] n° 260 || 229 ῥάμεν] δὴ ἔραμεν per crasin (synzisesin) pronunciari posse dicit Herodianus. Cf. n° 130. — ἔμμεν' n° 125] εἶναι || 230 *τότ' ἐνὶ cf. I 19, 131 (273)] ὀπότε ἐν. Bentley ἄσσα ποτ' ἐν. — ἠγοράεσθε n° 191] ἠγοράασθε, l. a. εὐχετάασθε || 231] ex verbis Aristonici ad hunc locum et Y 84, Athenaei p. 39d, Eustathii ad Y 84 apparet, satis levi de causa Aristarchum in suspicionem vocasse hunc versum, nempe quod non inter edendum sed inter potandum fieri soleant promissa inania et gloriosa || 233 ἄντ'] i. e. ἄντα, Demetrius Herodianus; cf. P 29, 167. Ar. ἄντ'(ι) minus recte || 234 δ'] om. A || 235 κηλέω] n° 8. — Futuri praesicium male fingi Agamemnonem monuit Ar., addens poetam sine offensione e. g. scribere potuisse φ δὴ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάξει || 236 ἦδη] cf. B 699 || 237 ἀάτη Nauok] ἄτη. — ἄσασας CD²] ἄσας. — ἀπέφρας n° 150] ἀπηφρας

- VIII** οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τὸν περικαλλέα βωμὸν
 νηὶ πολυκλήιδι παρελθόμεν' ἐνθάδε Φέρον'
 240 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρῷ ἔκηα,
 Γιέμενος Τροίην ἐντειχέα ἐξαλαπάξει. 241^b = A 129
 ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνον ἐφέλωρ'
 αὐτοῦς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέμεν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσι ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς." 244 = O 376
 245 ὧς φάτο, τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
 ἄνευθε δέ Φοι λαὸν σάον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι. 245 = P 648
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχεύς·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κίββαλε νεβρὸν,
 250 ἔνθα πανομφαλῷ Ζήν' ἐρρέξεσκον Ἀχαιοί.
 οἷ δ' ὡς οὖν ἐφίδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσ' ἔθορον, ἠμύσαντο δὲ χάρμης. 252 = Ξ 441
 ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 ἠΐξαστο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν' ὠκέας ἵππους
 255 τάφρον τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξε
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. 258 sq. = A 447
 260 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 258^b sq. = E 40 sq.
 τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θεοῦριν ἐπιφειμένοι ἀλκήν· 260 = E 294
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίφ ἀνδροφόντη· 262-265 = H 164 sq.
 265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 ἄστῃ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.

240 ἔκηα] ἔκαιον Ambr. || 241 ἐντειχέα Nauck] -χεον || 243 ὑπεκφυγέμεν
 n° 126] -γέειν || 244] om. Ambr. || 245 ὀλοφύρατο] -ροστο A¹ C || 246 σάον
 n° 62] σάον. — ἀπολέσθαι] ἀπολείσθαι Ar., non recte; nam si praeferas futu-
 rum, ἀλέσθαι erit scribendum; sed aoristus optime habet h. l. Cf. I 230 ||
 249 κίββαλε] l. a. θήκατο || 250 *Ζήν' ἐρρέξεσκον] Ζηνὶ ῥέξεσκον || 252 *Τρώεσσ'
 ἔθορον] -σι θόρον || 256 ἔλεν] *εἶλ' ? || 257 ἔτραπεν] ἔτραπεν A² || 260 ἀράβησε δὲ
 τεύχε' ἐπ' αὐτῷ] l. a. ὑπεράβησαν δὲ οἱ ἵπποι (ut vs. 314) || 264 *ἀνδροφόντη] ἀνδρῶφόντη
 D; ἀνδρῶφόντη A C. Cf. B 651 || 267 δ' ἄρ' ὑπ' δὲ παρ' A (non recte)

VIII ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· ἀντάρ ὃ γ' ἦρωσ
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' οἰστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 270 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
 ἀντάρ ὃ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρῳ, ἔδυσκε
 εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκε' ἐκρύψασκε φαεινῶ.

ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὅρσιλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἦδ' Ὀφελέστην
 275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
 καὶ Πολυκαίμωνίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελέαντιπον.

τὸν δὲ Φιδὼν ἠγάθησε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·

280 ἴσθη δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·

„Τεῦκρε, φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σφ' Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἕοντα,
 καὶ σε νόθον περ ἕοντ' ἐκομίσσατο Φῶ ἐνὶ Φοίκῳ·
 285 τὸν καὶ τηλόθ' ἕοντα ἐνυκλείης ἐπίβησον.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐκφέρεω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κεν ἐμοὶ δῶη Ζεὺς τ' αἰγίλοχος καὶ Ἀθήνη
 Φίλιου ἐξαλαπάξαι ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χειρὶ θήσω,
 290 ἢ τριπόδ' ἢ δὺ ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφι
 ἢ ἐ γυναιῶν, ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 „Ἄτρεῖδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεσσι,

273^a = E 708

278 cf. A 255

279^b = T 152

280 cf. H 46

282^b = A 797 cf.
II 39

288 = A 33

277 πάντας ἐπασσύτερους ἴλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.

277 = M 194 Π 418

284 Zen. om., Aristoph. Ar. —

270 βεβλήκοι Ar. C] βεβλήκει A D; cf. n° 159 || 271 δ αὖτις] de hiatu cf. n° 15 et ad Γ 379 Z 123; excidisse videtur γ', item A 333 B 105 E 142. — πάϊς ὡς] de syllaba -ας ante ὡς non producta cf. n° 101. — *μητέρῳ ἔδυσκε] μητέρα δύσκε || 272 *σάκε' ἐκρύψασκε] σάκεϊ κρύπτασκε. De -πασκε pro -πτασκε cf. n° 146, aoristum requirit ex ἔδυσκε vs. 271 apparet || 276 Ἀμοπάονα] l. a. ἄμ' ἀπάονα || 277] om. meliores. — πολυβοτείρῃ n° 21] πουλυβ. || 282 φάος n° 71] φῶος || 283 ὃ σ' A C] ὃ; D || 284] Ar. monebat Teucri genus neque tempesive neque urbane hic commemorari, et ex M 371 O 439 apparere eum non νόθον esse. Rationes parum validae; νοθείας nullum apud poetam est opprobrium. — *ἕοντ' ἐκομ.] ἕοντα κομ. || 287 ἐμοὶ Nauck] μοι || 288 Φίλιου] Φίλιον Bekker, cf. vs. parall. || 289 θήσω] θείω D || 290 ἵππους] ἵππω Zen. Aristoph.

- VIII παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἔλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
 296 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὴ προέηκα ταυνηγλώχιναις ὀιστοῦς,
 πάντες δ' ἐν χρό' ἐπηχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν 298 cf. O 315
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέμεν κύνα λυσσητήρα." 300
 ἧ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρηφιν ἴαλλε 300^bsq. = 309sq.
 "Ἐκτορος ἄντικρος, βαλέμεν δέ Fe 'Ἔλετο θυμὸς.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἱὸν ἐν Πριάμοιο, κατὰ στήθος 'βάλεν ἰφ'
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη 'τέκε μήτηρ,
 305 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας FeΦικυῖα θεῆσι.
 μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη 'βάλεν, ἧ τ' ἐνὶ κήπῳ,
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε Feαρινῆσι
 ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρηφιν ἴαλλε 309^bsq. = 300sq.
 310 "Ἐκτορος ἄντικρος, βαλέμεν δέ Fe 'Ἔλετο θυμὸς.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 Γιέμενον πόλεμόνδ' ἔβαλε στήθος παρὰ μαζόν 313^b-317 = 121
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ Φοι ἴπποι sqq.
 315 ὀκνύοδες τοῦ δ' αὐθ' ἐλύθη ψυχῆ τε μένος τε.
 "Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος 'πύκασε φρένας ἠνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀγνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
 ἴππων ἠν' ἐλεῖν ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπλήθησεν ἀκούσας.
 320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ 'θόρε παμφανάντος 320 = Ψ 509
 σμερδαλέα FeΓάχων' ὃ δὲ χερμάδιον 'λάβε χειρὶ, 321 = E 302
 'βῆ δ' ἰθὺς Τεῦκρο, βαλέμεν δέ Fe θυμὸς ἄνωγε.

295 παύομαι] l. a. -σομαι. — αὐτούς] pronominis usus novicius. Ingeniose IMHoogvliet ὠσάμεθ' ἄνδρας, | ... αἰὲν ἐναίρω, quod recipiendum esset nisi tota haec pars Iliadis male consutus cento videretur potius quam carmen magno poeta dignum || 298 *χρό' ἐπηχθεν] χρόι πῆχθεν. Notetur aor. ἐπήχθην hoc uno loco obvius || 299 βαλέμεν n° 126] βαλέειν. — λυσσητήρα] l. a. λωσσητήρα || 301 ἄντικρος Bentley] ἀντικρῶ. — βαλέμεν n° 126] βαλέειν || 304 Αἰσύμηθεν codd.] Αἰσύμηθεν Zen. Aristoph. Ar. || 305] corruptus exhibetur apud Athen. p. 632f Κασσιόπεια θεοῖς δέμας δοικυῖα || 307 *Feαρινῆσι n° 21] εἰαρινῆσι || 310 ἄντικρος Bentley] ἀντικρῶ. — βαλέμεν n° 126] βαλέειν || 311 καὶ τόθ'] τοῦ μὲν Ar. in altera ed. || 313 Γιέμενον] νισσόμενον D (male) || 315 *αὐθ' ἐλύθη n° 322] αὐθι λύθη || 320 παμφανάντος n° 191] -ώντος || 322 βαλέμεν n° 126] βαλέειν. An Τεῦκροιο (sic D), βαλέειν? Sed obstant vss. 301, 310. — ἄνωγε(v) Eust.] ἀνώγειν D, ἀνώγει A C; cf. n° 225

- VIII ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἕξ εἴλετο πικρὸν ὀιστὸν,
 ᾿θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆι τὸν δ' αὖ κόρυθ' ἀλόλος Ἔκτωρ
 325 ἀΨφερύοντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποΨέργει
 ἀνχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καιριὸν ἔστι, 326^b = 84
 τῆ δ' ἐπὶ Φοί μεμαῶτ' ἔβαλεν λίθῳ ὀκριόνει,
 ᾿ρηξε δὲ Φοί νευρήν' ᾿νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ.
 ᾿στῆ δὲ γνῦξ ἐριπῶν, τόξον δὲ Φοί ἔκπεσε χειρός. 329^a = A 355
- 330 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος,
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ Φοί σάκος ἀμφεκάλυψε. 331-334 = N 420
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δ'ὠα ἐρήρες ἐταῖροι,
 Μημιστεὺς Ἐχλοῖο πάϊς καὶ διὸς Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ᾿φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 335 ἄψ δ' αὐτίς Τρώεσσι ᾿Ολύμπιος ἐν μένος ὄρσε'
 οἷ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὣσαν Ἀχαιοῦς
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοις ἔκπε σθένει βλεμεαίνων. 337^b cf. I 237
 ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγροῦ ἠὲ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 340 ἰσχία τε γλουτοὺς τε, Φελισσόμενόν τε δοκεύη,
 ὧς Ἔκτωρ ὄπαζε κάρη κομάοντας Ἀχαιοῦς,
 αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστανον οἷ δ' ἐφέβοντο. 342 = A 178
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δ' ἔδαμιν Τρώων ὑπὸ χερσὶ, 343 = O 1
 345 οἷ μὲν δὴ παρὰ νηῦς ᾿ήρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' ἠύχετάοντο Φέκαστος
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρόφαεν καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργόος ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος. [431
 350 τοὺς δὲ Φιδουῖσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350^a cf. O 12 II
 αἶψα δ' Ἀθηναίην Φέπεα πτερόεντα προσηύδα' 351 = T 341 cf.
 A 69

325 ἀΨφερύοντα] ἀδερύοντα A, αὖ ἐρύοντα CD, cf. n° 40 || 327 *μεμαῶτ' ἔβαλεν] ὠτα βάλεν || 328 χεῖρ] l. a. χεῖρ' || 337 δ' ἐν] δὲ Ar. — *πρώτοις ἔκπε] -σι κίε || 339 διώκων] πεποιθὸς CD || 340 ἐλισσόμενον Ar. codd.] l. a. -νος. — δοκεύη Nauck] -ει || 341 κομάοντας n° 191] -ώντας || 345 *νηῦς ᾿ήρητύοντο] νηυσὶν ἔρητ. || 347 μεγάλ' μέγα δ' Nicanor maluit; vulgata in scholiis defenditur coll. Γ 80. — ἠύχετάοντο n° 191] εὐχετάοντο || 348 -στροφάεν Nauck] -στροφάρα, cf. n° 191 || 349 Γοργόος n° 77] Γοργούς Ar. codd., Γοργόνος Zen. — ὄμματ' Zen. codd.] οἷματ' Ar. Optime habere lectionem Zenodoti (cf. H 211 sq. O 607 sq.), οἷμα autem vel οἷματα non nisi de animalibus rapacibus dici (cf. Φ 252), monuit vHerwerden. — ἠὲ Zen.] ἠδὲ meliores

- VIII „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 355 ἀνδρὸς ἐνὸς ἤπι· ὃ δὲ μαινεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 Ἔκτωρ Πριάμῃδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ Φέφοργε.”
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „καὶ λίην οὕτως γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ
 360 ἀλλὰ πατὴρ ἡμὸς φρεσὶ μαινεται οὐκ ἀγαθῆσι,
 σκέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ Φοι μάλα πολλὰκις υἱὸν
 τειρόμενον ἑσάεσκον ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων.
 ἦ τοι ὃ μὲν ἑκλάσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλε.
 εἰ γὰρ ἐγὼ τὰδ' ἐφείδ' ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησι,
 εὐτέ μιν εἰς Ἀΐδῃα πνυάρατο προέπεμψε
 ἄξοντ' ἐξ ἐρέβεσφι κύνα στυγεροῖ' Ἀΐδῃα,
 οὐ κεν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς,
 ἦ Φοι γούνατ' ἔκνυσε καὶ ἔλλαβε χεῖρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μὰν ὅτε μ' αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα Φείπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 ὄφρα κ' ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα Φίδωμαι
 ἦ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ,

371 sq. Zen. om., Ar. —

353 Δαναῶν] l. a. Ἀργείων (? — Bekker Ἀργείων Δαναῶν a quibusdam lectum fuisse suspicatur, coll. § 578). — κεκαδησόμεθ'] forma notabilis, cf. n° 213 || 360 *ἡμὸς] οὐμὸς, cf. n° 9. — μαινεται] Naber μάραται (coll. A 257) et infra vs. 413 δαίεται || 363 σάεσκον Nauck] σάεσκον || 366 *τάδ' ἐφείδ'] τάδε ἦδ' || 367 προέπεμψε Nauck] προέπεμψε || 368 *ἄξοντ' ἐξ ἐρέβεσφι] ἐξ ἐρέβεσφι ἄξοντα. Praeierat IMenrad ἐξἄξοντ' ἐρέβεσφι corrigendo. Emendationem necessariam (cf. n° 71) commendat I 572; etiam in h. Cer. 350 ἐρέβεσφιν Franke in -εσφιν mutavit, et Hes. Theog. 669 inter ἐρέβεσφιν et -βεσφιν variant mss. — στυγεροῖ' n° 59] -ροῦ || 369 *οὐ κεν] οὐκ ἄν. — αἰπὰ] αἰνά Nauck, item Φ 9 || 373 *ὅτε μ'] ὅταν. Fortasse ὅτε κ' praestat; nam ne quis offendatur pronomine omisso, conferantur loci quales sunt Soph. Ai. 726 sq., Eur. Hipp. 587 sqq., Arist. Thesmoph. 392, Herodot. V 70 etc. || 376 Φίδωμαι] l. a. -μεν || 377 νῶϊ] νῶϊν Zen. D, pervulgato errore

- VIII γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πολέμοιο γαφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς [241
379 cf. N 831 P
- 380 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 380 = N 832
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἦντυεν ἵππους 381 = E 767
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, 382 sq. = E 720
sq.
- 385 πέπλον μὲν κατέχευε Γεανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδῶ,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσὶ,
 ἢ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον ἑθωρήσατο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄρεα φλόγεα πῶς ἐβήσατο, λάζετο δ' ἔγχος 389-396 = E 745
sqq.
- 390 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στήχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι ἴμυκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠρεαι,
 τῆσ' ἐπιτετράφαται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 394^b cf. A 497
- 395 ἤμὲν ἀνακλῖναι πικνὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
 τῆ ῥα δι' αὐτῶν κεντροηκεῖας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ Ἔλδε, ἠώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἔριον δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν 398 = A 185
- 400 „βράσ' ἴθι, Ἔρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 401 = A 212
 γυιώσω μὲν σφωιν ὄφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους, 402 sq. cf. 416 sq.
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα Φάξω.
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτου περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς 404 sq. = 418 sq.

385—387 Zen. om., Aristoph. Ar. — || 390 sq. Ar. —

378 προφανέντε Ar. A] προφανείσας (vitiō metrico) CD², l. a. προφανείσα, προφανείσας ἰδῶν ἐς δοῦπον ἀκόντων Zen. — Verum igitur videtur προφανέντε Φιδῶν ἐς δοῦπον ἀκόντων (cf. A 364 = Y 451 et II 361), nam γηθῆναι τινα προφανέντα non est formula loquendi homerica; subsimile est tantummodo τίς ἂν τὰδε γηθῆσαι I 77, ubi vide; cf. etiam ad E 682 || 382 *ἦντυεν] ἔντυεν || 383] om. D || 385 *οὐδῶ] οὐδε; cf. E 734 || 389 *πῶς ἐβήσατο] ποσὶ βήσατο. — λάζετο] λάζετο grammaticus quidam, ut h. Merc. 316 et apud Euripidē legitur || 390 δάμνησι] δάμνησι A D, de qua lectione cf. E 746 || 394 ἐπιτετράφαται Athen. 134 f] -πται codd. || 399 ἔα n° 191] ἔα || 401 τὸ δὲ] ὧ; A || 404] κεν male abundat, δεκάτου; autem pro δέκα nihil est. Spurios vs. 404 sq. et 417 sq. iudicavit vHerwerden; at talia ne interpolatori quidem tute imputes. Suspiciamur οὐ δεκάκις δεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ vel simile quid fuisse olim (vid. Kaibel Epigr. 324, 7)

- VIII ἔλκε' ἀπαλθήσοντ', αἶ κεν μάπτῃσι κεραυνός·
 406 ὄφρα Φίδη γλαυκῶπις, ὅτε Φῶ πατρὶ μάχῃται. 406-408 cf. 420 sqq.
 "Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι
 αἰεὶ γάρ μ' εἴωθεν ἐνισσέμεν', ὅττι κε Φεῖπω."
 ὧς ἔφατ', ὄφρο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα, 409 = Ω 77, 159
 410 'βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410 = ο 79
 πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολύπτυχος Οὐλύμποιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·
 „πῆ μέματον; τί σφῶν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἔάει Κρονίδης ἐπαμυνέμεν' Ἀργεῖοισι.
 415 ὧδε γὰρ ἠπέλλησε Κρόνου πάις, ἥ τέλει περ,
 γυιώσειν μὲν σφῶν ὕφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους, 416 sq. cf. 402 sq.
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα Φάξιεν.
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαντοὺς 418 sq. = 404 sq.
 ἔλκε' ἀπαλθήσοντ', αἶ κεν μάπτῃσι κεραυνός."
 425 ἦ μὲν ἄρ' ὧς Φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Φίρις, 425 = Α 210 Σ
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔΦειπε·
 „ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε 426 sq. cf. Β 156 sq.
 νῶ' ἔάω Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,

420 ὄφρα Φίδης, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σφ' πατρὶ μάχῃται.
 "Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται
 αἰεὶ γάρ Φ' εἴωθεν ἐνισσέμεν', ὅττι κε Φεῖπη.
 ἀλλὰ σύ γ', αἰνοτάτη, κῆρον ἀδΦεῖς, εἰ ἔσθον γε
 τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖται.

420-422 cf. 406 sqq.

420—424 Ar. —

405 *ἀπαλθήσοντ', αἶ κεν] codd. ἀπαλθήσοσθον, ἃ κεν, Ar. in altera ed. ἀπαλθήσονται. Vulgata debetur Zenodoti aliorumque noto errori (cf. n° 52); nam *subiectum* est ἔλκεα; cf. E 417. Praeterea nihil est ἔλκεα μάπτῃσι. Vertatur: *non facile sanabuntur earum vulnera, si fulmine percussae fuerint* || 406 ὄφρα Φίδῃ] ὄφρ' εἰδῆ codd. Correctionem, a Bentleio alisque commendatam, tuetur Trypho in Rhet. Gr. VIII 757 (III 204 Spengel). — *ὅτε] ὅτ' ἂν || 408 *μ' εἴωθεν] μοι ἔωθεν. — ἐνισσέμεν Nauck] ἐνικλῶν, quod ἀντιλέγειν significare contendebat Aristophanes, ἰμποδίζεω alii. Si servaretur hoc verbum, *infringere* potius videretur vertendum et vulgata igitur ὅττι νοήσω esset recipienda. — κε Φεῖπω] κεν εἶπω Ar., νοήσω codd. || 410 δ' ἐξ Ar.] δὲ κατ'. Aristarchi lectio servata est apud Aristicum ad A 196 et in deterioribus aliquot || 411 πολύπτυχος Naber] πολυπτύχου. Item r 5 Φ 449 X 171 || 413 μαίνεται vid. ad vs. 360 || 414 ἔάει n° 191] ἔάει || 415 ἦ Ar.] εἰ codd. Ex vetusta literatura natus error satis notabilis || 418—422] vid. ad vs. 404—408 || 422 *Φ' εἴωθεν] Φοι ἔωθεν || 423 σύ γ'] l. a. σοι (sine sensu) || 428 *νῶ' ἔάω] νῶ' ἔω D, νῶι ἔω Ar. A, νῶιν ἔω C, quam Zenodoti quoque fuisse lectionem ex similibus locis, e. g. vs. 377, apparet

- VIII ὅς κε τύχη' κείνος δὲ ἔφα' φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 431 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιφεικίης."
 ὅς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἔραπε μώνυχας ἵππους. 432 cf. 157
 τῆσιν δ' Ὁραὶ μὲν ἄλυσαν καλλιτριχας ἵππους·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάρησι, 434 cf. δ 40
 435 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόοντα·
 αὐταὶ δὲ χρυσεύουσιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον 435 = δ 42
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημένα ἦτορ. 435^b = N 261 X
 121
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλύμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θάουκος.
 440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν ἄλυσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσ' ἐτίθει κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύφοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζει' Ὀλυμπος.
 αἶ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο. 445^b sq. = A 332
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε
 „τίφθ' οὕτω τετήσθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θῆν' καμέτην γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλύσαι Τρώας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
 οὐ κεν ἐμὲ τρέφειαν ὕσοι θεοὶ εἰς' ἐν' Ὀλύμπῳ.
 σφῶν δὲ πρὶν περὶ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυνῆα,
 πρὶν πόλεμόν τε Φιδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα Φέργα.
 ὦδε γὰρ ἐκφέρεω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν' 454 cf. A 212
 455 οὐ κεν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,

430 ἐὰ Nauck] τὰ ἄ. Cf. ad A 185 || 432 τράπε C] τρέπε AD || 433 τῆσιν δ'] metri gratia Christ τῆσι δέ θ' || 435 ἔκλιναν] ἐγκλιναν Trypho Rhet. VIII 755 (III 203 Spengel). Cf. ad A 112. — παμφανόοντα n° 191] -όοντα || 436 χρυσεύουσιν] n° 61 || 441 ἄμ βωμοῖσι Ar.] ἀμβροσίησι Chrysippus codd., ἀμβρόνεσι Diogenes, quod pro ἀναβαθμοῖσι accipiebant. Pro βασι βωμός etiam η 100 usurpatur || 448 θῆν] τον Eustath. h. l. et ad μ 362, Cram. Anecd. Paris. III 42; particula scilicet enclitica pro τοι, „Argivae et Creticae dialectorum propria”. Quae observatio ridiculo errori debetur, non enim de μὲν θῆν vel μὲν τον sed de (κάμ)ετον sive (καμέ)την olim actum fuerat. — καμέτην Zen.] κάμετον Ar. codd. Cf. n° 115 || 449 τοῖσιν] τοῖον Ar. || 450 sq.] post 453 collocat Naber || 451 *οὐ κεν] οὐκ ἄν. — ἐμὲ Nauck] με. — τρέφειαν] στρέφειαν Naber || 452 σφῶν] accusativum potius requiri et metrum ingratum esse monet vHerwerden || 453 τε ἰδέιν Eust.] τ' ἰδέειν || 454 τὸ δὲ κεν... ἦεν A] τὸ δὲ καὶ... ἴσται CD, l. a. καὶ κεν... ἔπλεν (male, cf. n° 275) || 455 *οὐ κεν] οὐκ ἄν

- VIII ἄν ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθε, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.' 456 cf. E 360
 ὧς ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη 457-462 = A 20
 πλησῖται αἰ γ' ἤσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσ' ἐμεδέσθην. 89q.
 ἧ τοι Ἀθηναίη ἀέων ἦν οὐδέ τι ἔειπε,
 460 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσήυδα
 „αἰνότητε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες.
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς Φίδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδύνω' 463 cf. 32
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν, 464 sq. = 33 sq.
 465 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται."
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 470 „ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ὄψαι, αἰ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πολλὸν στρατὸν αἰχμητῶν
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα 474^b = II 281
 475 ἤματι τῷ ὅτε χ' οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,
 στείνε' ἔν αινοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 ὧς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωρομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεῖατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 480 ἤμενοι οὔτ' ἀύγησ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο
 τέροντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφί.
 οὐδ' εἴ κ' ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σέ' ἐγὼ γε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο."
 ὧς ἔφατο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.

466 ἀλλ' ἧ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις
 βουλὴν δ' Ἀργείοισ' ὑποδησόμεθ', ἢ τις ὄνησαι,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσασμένιο τέσσο.

466 cf. 35
 467 sq. = 36 sq.

475 sq. Ar. —

456 ἵκεσθε Cant.] ἵκεσθον. Elmsley (ad Ar. Ach. 733) ἵκησθον, sed subiunctivo non est locus. Cf. n° 115 || 458] om. C. — *Τρώεσσ' ἐμεδέσθην] -εσαι μεθ. || 459 ἦν] ἔεν LMeyer || 463 *ἡμεῖς] ἡμεῖς. — ἀλαπαδύνω A] ἐπιεικτόν CD, cf. vs. 32 || 466—468] omittunt meliores || 468 τεῖσο] cf. vs. 37 || 470 ἦοῦς] ἄας (sic) Zen., quod Boeoticum esse pro ἐ; ἀύριον dicit Hesych. Redit ἦοῦς vs. 525, sed suspitionem movet genitivi et usus insolitus et forma, cf. n° 77. Hic *ἦωθεν (καὶ) potest legi, sed vs. 525 fieri id nequit || 471 αἰ κ'] l. a. ἦν || 472 *πολλὸν n° 83] πολὺν (πολὸν C) || 474 ὄρθαι] ὄρθαι CD (male) || 475 *ὅτε κ'] ὅτε ἂν || 476 *στείνε' n° 71] στείνει. — θανόντος; A D] πεσόντος C || 481 βαθὺς] πολὺς C. — *ἀμφί] ἀμφίς, cf. n° 316 || 482 *εἴ κ'] ἦν. — *αἰ'] σεί

- VIII ἐν δ' ἔπεισ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠέλλιο,
 486 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀφέκουσιν ἔδω φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ἀσπασίη τρολλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή. 488^b = I 474
- Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἴκτωρ,
 490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκυῶν διεφαίνετο χῶρος. 491 = K 199
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἴκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 493^b-495 = Z 318
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιδε δὲ 'λάμπετο δουρὸς
 sqq.
- 495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος ἴθιε πόρκης,
 τῷ δ' ἄρ' ἐρεϊσάμενος Ἰέπεα Τρώεσσι μετηύδα· 496 cf. B 109
 „κέκλυτέ μοι, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 497 = Γ' 456
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν· 499 = M 115
- 500 ἀλλὰ πρὶν νέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγγῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 502 = I 65 μ 291
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 503^a = I 66 cf. μ
 λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἔδωδην· 292
- 505 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ Φίρια μῆλα
 καρπαλίμως, Φοῖνον δὲ μελίφρονα Φοινίξεσθε,
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὣς κεν παννύχοι μέσφ' ἠῶος ἠριγενείης
 κείωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκη,
 510 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 510^a = K 101
 φεγγέμεν' ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

493—496 Zen. —

487 *Ἀχαιοὺς] -οῖς, forma novicia, n° 60. Accusativum habes δ 793 x 31 v 282 (μιν vel ἐμὲ... ἐπήλυθεν ἕπνος). Dissimiles sunt versus I 474 h. Cerer. 51 || 489] post Τρώων meliores addunt δ' || 494 ἔχ' ἐνδεκάπηχυν] cf. Z 319 || 495 χρύσεος] n° 61 || 496] Ἰέπεα πετρώοντ' ἀγόρευε D || 497 *μοι] μευ || 499 ἠνεμόεσσαν] cf. n° 21 || 500 πρὶν] *πάρος? || 501 ἐπὶ ῥηγγῖνι θαλάσσης] ἐπεὶ Διὸς ἐγράπετο φρήν Zen. || 503 ἐφοπλισόμεσθα] -ξεσθον Zen., noto errore || 505 ἄξεσθε schol.] ἄξεσθε codd. || 507 τ' δ' D || 508 μέσφ'] vocabulum notabile, n° 318. — ἠῶος n° 77] ἠῶος || 510 κομάοντες n° 191] -όωντες || 511 φεγγέμεν Nanck] -αιν. — ὀρμήσονται] n° 122

- VIII μὴ μὲν ἀσπουδεὶ γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι, 512^a = O 476
 ἀλλ' ὡς τις τούτων γε βέλος καὶ Φοῖβοι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγγει ὀξυόεντι
- 515 νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυνγέσῃ καὶ ἄλλος
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολυδάκρυον Ἄρηα. 516 = T 318
 κήρυκες δ' ἀνὰ Φάστῳ Διὶ φίλοι ἀγγελλότων
 παῖδας πρωθήβας πολιορκοτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ Φάστῳ θεομητῶν ἐπὶ πύργων
- 520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι Φεκάστη
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὅς μὲν νῦν ὕγις, ΦεΦρημένος ἔστω
- 526 Φέλλομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι
 ἐξελάειν ἐνθὲνδε κύνας κήρῃσι φορητοῦς.
 ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοῦς,
- 530 προῶι δ' ὑπηῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες [sq.
 530 sq. = Σ 303
 530 = Σ 277
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα·
 Φείσομαι ἢ κέ με Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ θρώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι
- 538 ἡέλοιο' ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὧς

525 τὸν δ' ἡοῦς Τρῶεσσι μέθ' ἵπποδάμοισ' ἀγορεύσω.

525^b = H 361

528 οὗς κήρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.

535 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαφέρεται, εἰ κ' ἐμὸν ἔγγος

μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, δῖω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι.

524 sq. Ar. — || 528 Zen. om., Ar. — || 535—537 Zen. om., Ar. —

512 ἀσπουδεὶ Ambr. CD] -δί Α. — ἔκηλοι] sine *F.* Bentley *ἐπιβῶσι*, ex Scylla in Charybdi incidens, -βήωσι enim dicendum erat, neque subiunctivo suus esset locus || 513 τούτων] κείνων Ar. (?). — πέσση] πέσσοι Ar. || 515 ἐπιθρόσκων] l. a. ἀποθρ. || 519 περὶ] προτὶ Α (non recte) || 524 ΦεΦρημένος n° 306] εἰρημίνος || 525 ἡοῦς] cf. vs. 470 || 526 ἄλλομαι εὐχόμενος Zen.] εὐχομαι ἐλλόμενος Ar. meliores || 527 ἐξελάειν n° 191] -άειν || 529 νυκτὶ] l. a. νύκτα || 532 ἢ Bekker] εἰ, l. a. αἰ. — με Vind.] μ' δ' || 534 θρώσας] notetur forma contracta. — φέρωμαι] l. a. φερομένη || 535 sqq.] acute observavit Ar. aut vs. 535—537 delendos esse aut 538, 539, 541; duplicis scilicet redactionis insigne hoc est exemplum. Versum autem 540, qui ab Ar. non commemoratur et ex N 827 male repetitus est, in Aristarchi editionibus ne lectum quidem fuisse statuit Pluygers || 535 ἦν] neglecto *F.* — εἰ] αἰ D || 536 μείνῃ] n° 122. — ἐπερχόμενον] -μίνου Nauck || 537 οὐτηθεῖς] n° 150 || 538 ἡέλοιο' n° 59] ἡέλου. — εἰ Ar. A] αἰ CD

VIII	εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,	539	cf. ε 136
541	ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι."	541	= N 828
	ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες 'κελάδησαν.	542	= Σ 810
	οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρῶντας,	543	= δ 39
	'δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι Φοῖσι Φέκαστος		
545	ἐκ πόλιος δ' ἤξοντο βόας καὶ Φίλια μῆλα	545-547	cf. 505 sqq.
	καρπαλλίμως, Φοῖνον δὲ μελιφρονα Φοινίζοντο		
	σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πόλλ' ἐλέγοντο,		
	[Φέρδον δ' ἀθανάτοισι τελεήσασας ἑκατόμβας.	548	cf. A 315
	κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἶσω		
550	Φηδεῖαν τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,	551 ^b	sq.* = Ω 27
	οὐδ' ἔθελον μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Φίλιος ἰρή		sq.
	καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμμελής Πριάμοιο.]	552	= A 47
	οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας		
	ἦατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.		
555	ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην		
	φαίνειτ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,		
	πάντα δὲ Φεῖδεται ἄστρα, γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμήν'		
560	τόσσα μεσηγνὴ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων		
	Τρώων καιόντων πύρ' ἐφαίνετο Φιλιόδι πρό.		
	χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πύρ' ἐκαίετο, πὰρ δὲ Φεκάστω		

540 τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπάλλον,

540 = N 827

557 ἐκ τ' ἔφρανον πῦσαι σκοπιαὶ καὶ πρόφρονες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,

557 sq. = II 299 sq.
557 cf. h. Ap. 22

557 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —

539 ἀγήραος C D] ἀγήραος Ar. A, cf. n° 62. Vera lectio -αος superest etiam Hes. Theog. 305, 955 et Epigr. Kaibel 320, 7 || 540] cf. ad vs. 535 sqq. || 543 ἔλυσαν Bekker] λύσαι Ar. (Didym. ad δ 39) codd. — ἰδρῶντας] sine F || 545 *ἤξοντο] ἄξοντο schol., ἄξαντο meliores || 547 *πόλλ' ἐλέγοντο] πολλὰ λέγοντο || 548 et 550—552] desunt in codd., leguntur apud Plat. Alcib. II 149 d; neque sine illis vs. 549 apte servari potest, κνίση enim non de quovis nidore dicitur sed tantummodo in sacris ferendis commemoratur (cf. tamen Φ 363). Sed potius 548—552 semovendi videntur, quod fecit Bekker || 552 *ἐνυμμελής] -λίω; vid. A 47 || 553 ἀνὰ schol. I 88] ἐπι. Cf. vs. 378. — γεφύρας] -ρη C || 554 ἦατο n° 220] εἶατο || 555 φαεινὴν] absurdam lectionem apud Apionem et Herodorum inventam φάει νῆν (= νῆην! luce novam) commemorant schol. et Eust. || 557 sq.] ex II 299 sq. male repetitos esse apparet ex vocabulo αἰθήρ bis deinceps posito; praeterea ὑπερράγη in hoc contextu sensu caret || 559 δὲ Ar.] δέ τ' meliores || 560 τόσσα Ar. codd.] l. a. ὡς τὰ et τοῖα || 561 *πύρ' ἐφαίνετο] πυρὰ φαίνετο || 562 *πύρ' ἐκαίετο] πυρὰ καίετο || 562 χίλι' μύρι' Zen. — πὰρ] l. a. ἐν (male)

VIII ἦατο πεντήκοντα πυρὸς σέλα' αἰδομένοιο.

Ἴπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ δλύρας

564^b = E 196

565 ἐσταότες παρ' ὄχεσφιν εὐθρονον 'Hό' ἔμιμνον.

563 ἦατο n° 220] αἶατο. — πυρὸς σέλα' Roehl] σείλαι πυρὸς, cf. n° 71. Possis etiam tentare πενήκονθ' ἦατο σείλαι, nisi πεντήκοντα constanter fere (unus versus suspectus § 15 discrepat) ante caesuram collocatam inveniretur: B 509, 556, 685 υ 49 ω 342 || 565 *'Hό' ἔμιμνον] 'Hῶ μίμνον; de 'Hῶ cf. n° 2 et 77

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

Πρῶσιβια.

- IX ὧς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόνεντος ἑταίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο πέντες ἄριστοι.
 ὧς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 5 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρηίκηθεν ἄητον,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαιῶν
 κορθύεται, πολλὸν δὲ παρ' ἐξ ἄλλα φῦκος ἔχευε
 ὧς ἑδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 8 = ο 629
 Ἀτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 10 φοίταε κηρούεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10 cf. B 50
 κλήδην εἰς ἀγορῆν κικλησκέμεν' ἄνδρα ἑκάστον
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρότοισ' ἐπονεῖτο.
 Ἴζον δ' ἐν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὧς τε κρήνη μελάνυδρος, 14^b sq. = Π 3 sq.
 15 ἦ τε κατ' ἀγλίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·

15 sq. Zen. om.

3 βεβολήατο Ar. codd.] βεβλήατο Zen. Hanc formam, quae nonnisi h. l. et vs. 9 legitur, de animi affectibus adhiberi observavit Ar. || 4 ἄνεμοι] ἀνέμων Aristoph. || 5 Βορέης] corruptum, cf. n° 22 et 58. Parum prodest Βορρῆς substituisse. Redit vitium Ψ 195. — Θρηίκηθεν] cf. n° 17 || 6 ἄμυδις Ar. codd.] ἄμυδις grammatici nonnulli praeferebant || 7 κορθύεται] a substantivo κόρθυς acervus Theocrit. X 46. Apud Hesiod. Theog. 853 κορθύνειν legitur. — ἔχευεν Ambr. A] ἔχευαν CD, utramque lectionem videtur novisse Ar.; ἔχευαν legit Theocritus VII 58 || 9 βεβολημένος] vid. ad vs. 3 || 10 φοίταε n° 191] φοίτα || 11 κικλησκέμεν Bekker] -καιν || 12 *πρότοισ' ἰπονείτο] -τοισι πονεῖτο || 13 *ἐν n° 315] εἰν || 14 ὧς τε κρήνη μελάνυδρος] μετ' Ἀργείοισιν ἔειπε Zen. (? — Heyne μετὰ δ', sic vel δὲ μετ' LaRoche)

- IX** ὡς ὁ βαρὺ στενάχων *Ἔπε'* Ἀργεῖοισι μετηύδα
 „ὦ φίλοι, Ἀργεῖων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἀάτη ἐνέδησε βαρεῖη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
 20 *Ἔλιον ἐκπέρσαν'* ἐντειχέα ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην ἔβουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέε' Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 26 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ *Ἔλπω*, πειδθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.”
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 29 = Γ 95
 30 δ' *Ἐὴν* δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν
 ὄψε δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς *Διομήδης*·
 „Ἄτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ἐστὶ, *Γάναξ*, ἀγορῆ· σὺ δὲ μὴ τι χόλωσαι.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 35 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάκλιδα ταῦτα δὲ πάντα
*Ἔισα*σ' Ἀργεῖων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 36 cf. 258
 36^b = B 789
 σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις·
 σκήπτρω μὲν τοι ἔδωκε τετιμηῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι ἔδωκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 39^b = N 484
 40 δαιμόνι, οὕτω που μάλα *Ἔλπεα* νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάκλιδας, ὡς ἀγορευεῖς;

23 οὕτω που *Ἄει* μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,

ὃς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα

ἠδ' ἔτι καὶ λύσει τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

23—25 Zen. om., Aristoph. Ar. — || 26—29 Zen. om.

16 ὁ βαρὺ στενάχων] l. a. ὁ γε δάκρυ χέων || 18 μέγα meliores] μέγας Ar. teste Didymo; cf. B 111. — ἀάτη Nauck] ἄτη || 19 πρὶν meliores] τότε Ar.; cf. ad © 230 || 20 ἐντειχέα Nauck] -χεον || 22 δυσκλέε' vHerwerden] δυσκλέα || 26 *ὡς κεν] ὡς ἄν || 30 sq.] pro his versibus Zen., apud quem 23—29 omittebantur, haec habebat: ἦτοι ὃ γ' ὡς εἶπὼν κατ' ἄρ' ἔπει (ἐκαθίστητο? cf. A 68), θυμὸν ἀχέων, | τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετῆρη κρατερὸς Διομήδης. Praecedentes versus ex B 139 sqq. male repetitos censebat Zen. (teste Aristonico in scholio quod ad vs. 23 legitur sed *ad vs. 26—29 pertinet) || 32 μαχέσσομαι] μαχέσομαι Ar. meliores || 33 *χόλωσαι] χολώσῃς, forma novicia pro -σῆς, cf. n° 122. Legitur μὴ cum 2^a pers. imperativi aoristi A 410 ω 248; vid. praeterea π 301 || 36 ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες Ar. codd.] Zen. ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, quae lectionis varietas ex vetustis litterarum figuris nata est; cf. A 299 || 37 διάνδιχ' ἔδωκε D] διάνδιχα δῶκε. — ἀγκυλόμητις Nauck] -τεω || 39 sq. ἔδωκε(v) Nauck] δῶκε(v)

- IX εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ἀπονέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰ.
- 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομῶντες Ἀχαιοί,
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δέ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 47 cf. B 140
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχεσσόμεθ', εἰς ὃ κε τέκνωρ 48 sq. cf. H 30 sq.
 Φιλίου εὔρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ εἰλήλυθμεν."
- 50 ὣς ἔφαθ', οὐ δ' ἄρα πάντες ἐΐφιλαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50 sq. = H 403 sq.
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμιοι.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότηα Νέστωρ·
 „Τυδεΐδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ κατὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλε ἄριστος·
- 55 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
 οὐδὲ πάλιν Φερέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μῦθων.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάς εἴης
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις.
- 60 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχόμαι εἶναι,
 ἐκφέλω καὶ πάντα διέξομαι· οὐδὲ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμάσῃ, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
- 65 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαινῇ 65 sq.* = Θ 502
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ Φέκαστοι 8q.
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεύχεος ἐκτός. 67b = γ 49

59 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔφαιπας.

63 ἀφρητῶρ ἀθέμιτος ἀνέσιος ἔστιν ἐκεῖνος
 ὃς πολέμοι ἔραται ἐπιδημίου κρυόνετος.

44 Ar. —

42 ἀπονέεσθαι Lehrs] ὡς τε νέεσθαι. Particulae ὥστε non iungitur infinitivus finalis apud Homerum. Redit vitium ρ 21, quem versum Lehrs (Aristarch.² 158) spurium censet, et praeterea h. Ap. 530 || 43 ἄγχι θαλάσσης] l. a. ἀμφιέδισσαι || 44 τοι ἔποντο] *9' εἶποντο? cf. A 91 || 45 κομῶντες n° 191] -ῶντες || 48 μαχεσσόμεθ' Nauck] -ησόμεθ' || 49 εἰλήλυθμεν Naber] -λουθμεν, cf. n° 160 || 50 ἐΐφιλαχον Bentley] ἐπίαχον || 54 κατὰ Nauck] μετὰ. — *ἔπλε n° 117] ἐπλεu || 57 μὲν Ar.] μὴν; cf. n° 18 || 58 ὀπλότατος A] -τερος CD || 59] sensu vacat; notavit Heyne || 62 ἀτιμάσῃ] ἀτιμήσει. Nauck -άσσει; de -ῃ cf. n° 122, Bentley ἀτιμήσει, sed praestat subiunctivus || 63 ἀνέσιος] ἀνήμερος; Philodem. de ira 144 (male; ex vetusta literatura natum videtur vitium). — ἐκεῖνος pro κείνος (cf. n°. 97) recentis originis indicium; nam gnomicus hic versus et sequens postea inserti sunt; cf. Friedlaender Anal. Hom. p. 16. Citantur ab Aristoph. Pac. 1097 sq. || 64 πολέμοι] -μον. — ἐπιδημίου κρυόνετος Payne-Knight] ἐπιδημίου ὀκρυόνετος. Cf. Z 344 || 66 φυλακτῆρες] -ρας Ar., male, cf. n° 232; quem in errorem duxisse videtur Θ 519

- IX** κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι αὐτὰρ ἔπειτα, 68^a = 9 40
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
- 70 δαίνυ δαῖτα γέρονσι· Φέφοικέ τοι, οὐ τοι ἄφεικός.
 πλεῖαί τοι Φοίνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν 71^a cf. B 226
 ἡμάτια Ἐορῆθηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέσιν δὲ Φανάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσειαι, ὅς κεν ἀρίστην
- 75 βουλὴν βουλεύσῃ μάλα δὲ χρεῶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήμιε ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραΐσει στρατὸν ἠὲ σάώσει." 79 = H 379
 ὡς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
- 80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Ἐορῆθηδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρηος, 82 cf. B 512
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
 ἦδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Ἀνκομήδεα δῖον.
- 85 ἔπι ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ Φεκάστω
 κοῦροι ἅμ' ἔστειχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντ', ἐτίθεντο δὲ δόρπα Φεκάστοι.
 Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀΦολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
- 90 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφ' ἐτίθει μενοΦεικέα δαῖτα. 91 sq. = 221 sq.
 οἷ δ' ἐπ' ὀνειδάθ' ἑτοῖμα προκειμένα χεῖρας Ἰαλλον. Ω 627 sq. etc.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 92-95 = H 328
 τοῖσ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὄφαινέμεν' ἤρχετο μῆτιν, sqq.

70 δαίνυ] δαίνυθι vHerwerden || 72 Ἐορῆθηθεν] n° 17 || 73 πολέσιν δὲ Heyne] πολέσιν γὰρ Ar., πολέσειαι δ' codd. || 75 βουλεύσῃ] n° 122. — χρεῶ] n° 8. Ecquid *χρηθὲ Παναχαιούς? cf. vs. 301 || 76 ὅτι Ar. codd.] l. a. ὅτε || 77 ἂν] pro nev novicium, emendatio incerta; cf. ad 378 || 84 υἱόν] n° 17 || 86 ἅμ' ἔστειχον A [ἔστειχον CD] ἅμα στείχον Ar. || 88 *κήαντ', ἐτίθεντο] -ντο, τίθ. — κήαντ' (ο) n° 177] κείαντο. — δόρπα Ar.] δόρπον meliores. — ἑκάστοι Lehrs] ἑκάστος. Pluralis requiritur propter δόρπα quod praecedat; neque vero δόρπον scribendum esse apparet ex litera F in vulgata lectione neglecta. Nihil autem est δόρπα (F) ἑκάστος, neque credibile videtur sic scripsisse Aristarchum; cf. vs. 66. — Zen. τίθεντο δὲ δαῖτα Φαλαίαν, de moestis anxiiisque minus apte || 89 ἀΦολλέας] ἀριστίας; aut ἀριστίας Ar.(?); illud vitium foret contra linguam (cf. n° 76), hoc contra metrum. Scribi vero poterat sic fere: *ἀριστίας Παναχαιῶν | ἐς κλισίην ἄγε, πᾶρ δ' ἐτίθει μ. δ.; cf. B 404 || 90 *σφ' ἐτίθει] σφι τίθει || 92 *εἶντο] ἔντο || 93 τοῖσ' ὁ] τοῖσι? — ὄφαινέμεν Bekker] -νεν

- IX** *Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή*
 95 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „Ἄτρεϊδῆ κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἔσσι Φάναξ, καὶ τοὶ Ζεὺς ἠγγυάλιξε
 σκηπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθαι.
 99 cf. B 206
- 100 τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι Φέπος ἦδ' ἐπακουῖσαι,
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω ὃ κέν τινα θυμὸς ἀνώγη
 φειπέμεν' εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅτι κεν ἄρρη.
 αὐτὰρ ἐγὼ φερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα,
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
 103 = 314 N 735
 cf. M 215 v 154
 ψ 130
- 105 οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλοι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν,
 ἐξ ἔτι τοῖ' ὅτε, διογενῆς, Βρισηίδα κούρην
 χωομένοι Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθιν ἀποφράς
 οὗ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
- 110 Φείξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν,
 ἠτίμασσας· ἔλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 111 cf. A 356
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσι Φέπεσσι τε μελιχλοῖσι.”
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
- 115 „ὦ γέρον, οὗ τι ψεύδος ἐμὰς ἀάτας κατέλεξας.
 ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντὶ νῦ πολλῶν
 λαῶν ἔστιν ἀνήρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ
 ὥς νῦν τοῦτου ἔτισ', ἐδάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 119* = T 137

98 *ἠγγυάλιξε] ἄγγ. || 100 ἐπακουῖσαι] sensu caret; vHerwerden ἐπανύσσαι, coll. s. 243 π 373 Hes. Scut. 311; Christ ἠδὲ νοῆσαι, coll. Hes. Oper. 293. Vulgatam non defendit versus ρ 584 || 101 *δ κεν] δ' ε' ἄν codd., id est δ ε' ἄν, non enim cum sed quidquid requiritur || 102 εἰπέμεν Nauck] εἰπείν || 103 ἔμμεν' n° 125] εἶναι. Sed suspectum est δοκεῖ pro δοκέει, cf. n° 191; potius *ὥς περ δοκέει μοι ἄριστα vel simile quid poeta videtur dedisse; [Menrad ὥς καὶ δοκέει μοι ἄριστον || 104 ἄλλος] ἄλλον C || 106 τοῖ' n° 59] τοῖ. — διογενῆς C] διογενεὺς A D schol. Eust. Cf. n° 73 || 107 χωομένοι' n° 59] -νου. — ἀποφράς n° 150] ἀπουράς || 109 ἀπεμυθεόμην Ar. codd.] l. a. ἐπεμ. Neque hoc neque illud alibi in homericis legitur || 111 ἠτίμασσας Nauck] -μησας || 112 πεπίθωμεν Ar. D] πεπίθομεν A C || 115 ἀάτας Nauck] ἄτας. Cf. vs. sequens || 117 φιλήσῃ]-σει C, cf. n° 122 || 118 ἔτισ', ἐδάμασσε] ἔτισαν, ἄλσσα A || 119] subiungebat Dioscurides quidam Isocratis discipulus ἢ οἶφω μεθύων ἢ μ' ἔβλαπαν θεοὶ αὐτοὶ (quae ex A 225 fluxerunt), teste Athen. I 11 a

- IX** ἄψ ἐθέλω *F'* ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερσεῖσι ἄποινα. 120 = T 138
- [121] ὄμι δέ κ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω
 ἔπι ἀπύρους τριποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, [sqq.
 122-126 = 264
 122^b = δ 129
 123 = T 244
- 125 οὐ κεν ἀλῆσιος εἴη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο
 ὄσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι. 127-132 cf. 269
 δώσω δ' ἑπτὰ γυναικῶν ἀμύμονα *F*έργα *F*ιδυίας,
 Λεσβιδας, ὅς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένην ἔλεν αὐτὸς, 128^b = T 245 ω
 278 cf. ψ 263
- 130 ἐξελόμην, αἰ κάλλε' ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν *F*οι δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπέφραν,
 κούρη Βρισηῶς· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι 133 = 275 T 176
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 134 cf. 276 T 177
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλετ', ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
- 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὐτε
*F*άστῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα *F*άλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω 137 cf. 279
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοὶ,
 Τρωιάδας δὲ γυναικῶν ἐφέικουσιν αὐτὸς ἐλέσθω, 138 = 280
 139 cf. 281
- 140 αἶ κε μετ' Ἀργεῖῃν Ἑλένην κάλλισται ἔωσι. 140 sq. = 282 sq.
 εἰ δὲ κεν Ἄργος ἰκώμεθ' Ἀχαικῶν, οὐθαρ ἀρούρης,

124 πηγὸς ἀθλοφόρους, αἰ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

126 οὐδέ κεν ἀπτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο.

120] **F'* || 121] *ὄμι δέ κ' || ὄμιν δ'. Cf. vs. 262 || 124 ἀθλοφόρους] vid. ad H 453. Sero insertus videtur versus; sine dubio autem spurius est vs. 126, quo correlativa τόσσα - ὄσσα male divelluntur. — ποσσὶν ἄροντο] *πόσσ' ἤροντο? || 128 ἀμύμονα] ἀμύμονας Ar. secundum Didymum h. l. et ad vs. 270; Aristonichos vero dicit, Aristarcheam esse lectionem ἀμύμονα; item in schol. V Aristarcho tribuitur -να, Zenodoto autem -νας. Pro Aristarchi igitur nomine apud Didymum ter legendum esse *Aristophanem*, statuit Cobet; errasse Aristonicum (ut B 111) putant Lehrs Friedlaender Ludwich. Mala est lectio ἀμύμονας, cuiuscunque fuit, nam et metro repugnat et sententiae; nihil enim est ἔργα ἰδυίας nisi adiectivum addatur: id quod Aristarchum latuisse minus videtur credible quam ter in scholia eius nomen irrepsisse scribarum culpa. Cf. Z 289. — *F*έργα *F*ιδυίας] ἔργ' ἰδυίας || 130 ἐξελόμην Ar. codd.] ἐξ ἐλόμην Zen., septimam esse Briseidem ratus. Cf. T 245. Similis discrepantia est K 561. — *κάλλε' n° 71] κάλλει. — φύλα γυναικῶν] πᾶσαν ἐπ' αἴαν D || 131 ἀπέφραν n° 150] ἀπηύρων || 132 κούρη Ar. C] κούρην AD; versu vero parallelo 274 -η A, -ην C. — ἐπὶ δὲ Ar.] καὶ ἐπὶ codd. — ὁμοῦμαι] n° 147 || 133 τῆς] *F*ῆς vHerwerden, item T 176 β 206; at vid. n° 95. Probabiliter vero eadem ratione restituit A 763 || 134 *πέλετ' πέλει, cf. n° 275 || 137 χαλκοῦ] χαλκόο? cf. n° 59 || 140 ieiunus olim a quibusdam subiungebatur versiculus τῆν γὰρ ἀπ' ἀδτις ἐγὼ δώσω ξανθῶ Μενελάω || 141 ἰκώμεθ' Naber] ἰκοίμεθ'

- IX** γαμβρός κέν μοι ἔη τίσω δέ Fe Fίσον Ὀρέστη, 142-144 cf. 284
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλλῆ ἐνι πολλῆ. ^{sqq.}
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐνι πηκῶ,
- 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Φιριφάνασσα 145 = 287
 τῶων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνέφεδνον ἀγέσθω 146 sq. cf. 288
 πρὸς Φοῖκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐφῆ ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἔπτα δέ Φοι δώσω ἐν ναιόμενα πολλέθρα, 148 = 290
 149 cf. 291
- 150 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν 150-154 = 292
 Φηράς τε ζαθέας ἦδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον ^{sqq.}
 καλήν τ' Ἄπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελέεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος 153^b cf. A 712
 ἐν δ' ἄνδρες ναίονσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 155 οἳ κέ Fe δωτίνῃσι θεὸν ὡς τιμήσωσι ^{sqq.}
 καὶ Φοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέσωσι θέμιστας. 155-157 cf. 297
 ταῦτά κέ Φοι τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο. 155 cf. s 36
 δμηθήτω — Ἀφίδης τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —
- 160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι
 ἦδ' ὅσσον γενεῆ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι."
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότη Νέστωρ 162 sq. = K 102
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, ^{sq.}
 163 = B 433
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστά διδοῖς Ἀχιλῆϊ Φάνακτι
 165 ἄλλ' ἄγετε κλητοὺς ὄτρύνομεν, οἳ κέ τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδα Ἀχιλῆος.
 εἴ' ἄγε, τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.

142 ἢ Eustath.] βοι. — Fe Fίσον Heyne] μιν ἴσον. Commendat emendationem versus 155, certam reddit 284 || 146 ἀνέφεδνον Bentley] ἀνάεδνον libri vitio manifesto, quasi prior nominis pars esset praepositio ἀνά. Certa emendatio immerito a nonnullis adhuc spernitur || 147 ἐπὶ μείλια Alexio Apollodorus] ἐπιμείλια, uno vocabulo, Ar. codd. minus recte || 153 νέαται] l. a. νέαται, νέεται. Vulgatam Ar. tuebatur, sed pro verbo (= ναίονται!) perperam habebat. Cf. A 712 || 155 τιμήσωσι n° 122] τιμήσουσι codd., τιμήσονται Ar. || 156 *τελέσωσι] τελέουσι codd. Vix apte subiungitur futurum coniunctivo cum κε. De -σωσι cf. n° 122 || 158 δμηθήτω] καμψθήτω Zen. Aristoph. || 159] nonnulli olim addebant versiculum οὐνεκ' ἐπεὶ κε λάβῃσι πέλωρ (?— λάβῃσιν ἔλωρ Nauck) ἔχει οὐδ' ἀνίσχιν, merito spreto ab Ar. || 162 γερήνιος] cf. B 336 || 164 διδοῖς] sic Ar. || 166 Πηληιάδα n° 55] -δεω || 167 εἴ' εἴ' δ'. Cf. A 302. — *μὲν] κε. Vulgatam defendit vHerwerden, monens -όψομαι pro forma subiunctivi aoristi mixti accipi posse, cf. n° 152

- IX Φοίνιξ μὲν πρότιστα Διὶ φίλος ἤγησάσθω,**
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς'
 170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἔμ' ἐπέσθων.
 φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ ἐυφημησάι τε κέλευσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶψ' ἔλεήσῃ."
 ὣς ᾠέετο, τοῖσι δὲ πᾶσι Φεφάδοτα μῦθον ἔφειπε. 173 = σ 422
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν, 174^b-176 = γ 338
 175 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175 cf. A 470
 ἠνώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι. 176 = A 471 cf.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴσπευδάν τ' ἐπιόνθ' ὄσον ἤθελε θυμὸς, 177 = γ 342, 395
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο. η 183
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ, η 184, 228 σ 427
 180 δενδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆι δὲ μάλιστα,
 πειραῖν, ὡς πεπλήθειεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
- τὸ δ' ἐβάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 182 cf. A 34
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ζηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
- 185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185 = A 328
 τὸν δ' ἠῦρον φρένα τερόμενον φόρμιγγι λιγέη,
 καλῆ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν 187 cf. Σ 390, 612
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἥετλωνος ὀλέσσας
 τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέε' ἀνδρῶν.
- 190 Πάτροκλος δὲ Φοῖο οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ,
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τὸ δ' ἐβάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, 192^a = K 469
 ἵσταν δὲ πάροιθ' αὐτοῖο. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς 193^b = A 777 ψ
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθ' ἐθάσσε. 101
 195 ὣς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδιδε φῶτας, ἀνέστη.

168] cf. ad vs. 182 || 170 ἐπέσθων Ar. A C] ἐπέσθω D || 172 ἐλεήσῃ] n° 122 ||
 177 τ' ἐπιόν] l. a. (Ar.?) τε πίον || 179 γερῆνιος] cf. B 336 || 180 ἕκαστον] sine
 F, δένδύλλων autem non legitur alibi. Sero natus versus; vid. ad vs. 182 ||
 182] ex duali numero hoc versu et saepius in sequentibus vs. 183—198 adhibito
 non apparet, quod olim putabant grammatici, confusos fuisse a poetis numeros
 dualem et pluralem, sed duos missos esse tantummodo legatos, et omnia igitur
 quae de Phoenice vel a Phoenice dicuntur postmodo esse inserta || 185 ἰκέσθην]
 ἴκοντο C || 189 κλέε' Nauck] κλέα || 191 δέγμενος] l. a. δέχμενος || 193 *πάροιθ'
 πρόσθ'. Correctionem, quam suadet metrum, teneunt versus A 360, 500 I' 162
 π 166 etc. || 194 *ἔνθ' ἐθάσσε] ἐνθα θάσσε

- IX τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 196^a = δ 59
 „χαίρετον ἢ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον ἢ τι μάλα χρεῶν,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστων.”
- 200 ὧς ἄρα φωνήσας προτέρῳ σφ' ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἶσε δ' ἐνὶ κλισιοῖσι τάπησι τε πορφυρέοισι,
 αἴψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἔγγυς ἰόντα· 201 cf. A 346
 „μείζονα δὴ κρητήρα, Μενoitίου νῆε, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε Φεκάστῳ·
 οἷ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθροφ.”
- 205 ὧς ᾿ράτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθεθ' ἑταίρω.
 205 = A 345
 αὐτὰρ ὅ γε κρείον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀνθήῃ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγὸς,
 ἐν δὲ συδὸς σιάλοιο βράχην τεθαλυῖαν ἀλοιφή.
 τῷ δ' εἶχ' Ἀυτομέδων, ᾿τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
- 210 καὶ τὰ μὲν εὖ ᾿μιστυλλε καὶ ἐμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210 cf. A 465
 214 ᾿πάσσε δ' ἄλδς θεῖοιο, κρατευτάων ἀπαιέρας·
 211 πῦρ δὲ Μενoitιάδης ᾿δαῖεν μέγα, Φισόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαρῶνθη,
 ἀνθρακιῆν στορέσας ὀβελὸς ἐφύπερθ' ἐτάνυσσε.
- 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ᾿ππησε καὶ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 216^b sq. = Ω 625
 sq.
 καλοῖσ' ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα ᾿νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν ᾿Οδυσσεὺς θεῖοιο 218 = π 53

196 τῷ] l. a. τοὺς || 197 ἢ τι μάλα χρεῶν] l. a. ἡμέτερόνδε, quam Aristarcho Parmeniscus tribuisse, Didymus abiudicasse videtur. — χρεῶν] n° 8; aut ἢ τι μάλα χρεῶν (LMeyer) aut *ἢ μάλα χρεῶν corrigendum videtur || 198 φίλτατοι Ar. CD] -τω A. Sed satis certum videtur, dedisse poetam *ἢ φίλων ἄνδρες ἰκάνετον ..., ὡ μοι ... φίλτατῶ ἐστών || 199 *σφ'] addidimus pronomen, quod vix apte potest omitti || 200 *εἶσε δ' ἐνὶ] εἶσεν δ' ἐν, numero ingrato. Cf. vs. 193 || 202 καθίστα] καθίστη Naber Nauck; at vid. n° 191 || 203 κέραιε Ar. A D¹] κέραιε CD², quae lectio absurda extat etiam apud Athenaeum 10c 423e et ab Eustathio commemoratur. — ἔντυνε Bentley] ἔντυνον || 209 *εἶχ' ἔχευεν || 212] l. a. αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ (cf. Ψ 228), ab Ar. reiecta. Cum πυρὸς ἄνθος cf. Aesch. Prom. 7, φῶς φλαμπαῖ Lncrct. I 900. Alii legebant κατὰ πῦρ ἐμαρῶντα, παύσατο δὲ φλόξ || 214 ἀπαιέρας Ar.] ἐπαιέρας. Difficilior est locus, cum ignoremus quid sint κρατευτάι; quo tamen vocabulo, alibi non obvio, fulcra quaedam significari verum igni superimpositorum, contextus videtur docere. Transposuimus autem hunc versum, ut Aristarcho lectio ἀπ- posset servari. Vulgata vero sana esse nequit, sal enim carnibus adspersi debet priusquam assentur; itaque si traditus versuum ordo servaretur, pro ἀπαιέρας scribendum esset δ' ἐπάειρα || 215 *ἐν n° 315] εἰν. — ἔχευε] l. a. ἔθηκε

- IX** τοίχου τοῖ' ἐτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἄνωγε
 220 Πάτροκλον, Φόν εταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον. 221 sq. = I 91 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 'νεῦσ' Αἴας Φοῖνικ'. ἐνόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας 'δέδφεκτ' Ἀχιλλῆα
 225 „χαῖρ', Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν ἐπίσης οὐκ ἐπιδευεῖς
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν πάρα γὰρ μενοφεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα φέρα μήμελε,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφεῖς, εἰσοράοντες
 230 δέδφμεν ἐν δοιῇ δὲ σάας ἔμεν' ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσσαι ἀλκήν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τεύχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι, 233 = Z 111
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασί
 235 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι. 235 = M 107, 126
 P 639

219 τοῖ' n° 59] τοῦ. Libenter careremus articulo; redit tamen hemistichium Ω 598 ψ 90. — *ἄνωγε n° 225] ἀνώγει || 222 *εἶντο] ἔντο. — Aristarcho offensionis erant iteratae epulae, cum satiati modo venissent legati ab Agamemnonis mensa (vs. 177 sq.); melius igitur, inquit, poeta scripsisset ἄν ἐπάσαντο, cum aliquantum ciborum oblatorum degustavissent. Nimis cautum fuisse Aristarchum qui non sic refingeret textum, censet Didymus; hodie aliter iudicamus. De notabili hoc scholio cf. Lehrs Aristarch.² 359, Ludwig Aristarch. II 84, Cobet Miscell. 232 || 223 *Φοῖνικ'. ἐνόησε] Φοῖνικι. νόησε || 224 δ' οἴνοιο] neglecto φ. Cum Heynio corrigi posset δὲ δέπας Φοῖνου; sed particula δὲ simul cum Phoenice (vid. ad vs. 182) in textum irrepsisse videtur, olim autem sic fere lectum fuisse: 'νεῦσ' Αἴας Ὀδυσσῆ· ὃ δ' ὡς φησὶ φῆσ' ἐνόησε, | πλησάμενος Φοῖνοιο δέπας δ. Μ. — δέδφεκτο n° 139] δέιδεκτο || 225 ἐπιδευεῖς] vocabulum corruptum, cf. n° 78; neque praestat ἐπιδύει, quae Aristarchi erat lectio, cf. n° 117. Redit vocabulum N 622. Hic requiri substantivum sensu penuria monuit Naber coll. II 43 ζ 208 ρ 451, audacius tamen ἐπιδευεῖς, novam vocem, proponens || 226 ἡμὲν] l. a. ἡμὲν, εἰμὲν || 228 ἐπήρατα Bentley] -του || 229 εἰσοράοντες; n° 191] -ώντες || 230 δέδφμεν] δέιδμεν. — σάας ἔμεν Nauck] σάας ἔμεν Bekker, σαωσόμεν codd. Egregiam emendationem tuetur Θ 246, cf. O 502 sq. || 234 κηάμενοι] κηάμενοι meliores. — οὐδ' ἔτι] οὐδέ τι D || 235] Ex usu Homericō (M 106 sq., 125 sq. O 63 P 639 A 824 B 175) vertenda haec sunt pulant Argivos non amplius constitutos sed in castra se coniecturos. Ar. vero de Troianis dictum censebat ἐμπροσθεῖσαι I 235 A 824 M 107 P 639, et versum O 63 damnabat. Sic I 235 optimum sane praebet sensum, sed loco parallelo M 107 id contra poetae mentem esse ex versu vicino M 126 apparet. Christ censet a poeta libri I male intellectum esse versum M 107; id quod parum credibile videtur. Itaque vix aliud superest quam ut statuamus I 234 sq. aut spurios esse aut olim sic fere lectos fuisse: κηάμενοι πυρὰ πολλὰ, Χαῖ τοὺς δ' οὐκέτι φασί | σχήσεσθ' etc.

- IX** Ζεὺς δέ σφι Κρουίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμείνων 237^b cf. © 337
 μαίνεται ἐκπάγλως, πύσυνος Διὶ, οὐδέ τι τῆι
 ἀνέρας οὐδὲ θεοῦς, κρατερῆ δὲ Ἔε λύσσα δέδυκε.
- 240 ἀράεται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἦρα δῖαν
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν' ἄκρα κόρυμβα
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταυτ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα, μὴ Φοι ἀπειλὰς
 245 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, Ἑκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο. 246^b = δ 99
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψὲ περ υἷας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ῥύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρμηγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσειται, οὐδέ τι μῆχος 249^a = χ 345
 250 φεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν'· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράξε' ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς 252 cf. Α 765
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ 253 = 439 Α 766
 255 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἰσχέμεν' ἐν στήθεσσι, φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων. —
 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 259 = Α 790
 260 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἶα, σὺ μὲν μὲ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων'

257 ληγέμεναι δ' ἕριδος κακομηχάνου, ὕφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

258 cf. 36

236 σφι Ar. D] σφιν A C || 238 Διὶ] βίη Bentley (sine causa) || 240 ἀράεται
 n° 191] ἀράται. — ἦρα n° 77] ἦω || 241 ἀποκοψέμεν Bekker] -ειν || 242 ἐμπρή-
 σειν] ἐμπλήσειν Ar.; cf. B 415 || 243 δηώσειν] notetur forma contracta. — ὀρινο-
 μένους] I. a. ἀτυζομένους et ὑπὸ (περι?) καπνῷ; cf. © 183 || 244 δέδφοικα] δεῖδοικα ||
 245 ἐκτελέσωσι] n° 122. — *ἡμῖν] ἡμῖν. — εἶη Hermann] εἶη || 248 ῥύεσθαι Heyne]
 ῥύεσθαι || 249 sq. μῆχος... ἔστ' μῆχος... οὐτ' schol. Pind. Ol. 2, 31 || 250 εὐρέ-
 μεν Bekker] εὐρεῖν || 251 *φράξε' n° 117] φράξου || 253 *Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε]
 -νι πέμπε || 256 ἰσχέμεν Nauck] ἰσχειν || 257 sq.] ut iram *deponeret* nondum
 susceptam pater non poterat hortari filium; quapropter Heyne versus notavit,
 Bekker eiecit || 259 ἐπέτελλ' δ] ἐπέτελλε? || 260 παύε'] sic recte h. l. est
 traditum; cf. n° 117 || 262 εἶα] εἰ δέ. Cf. A 302. Hoc uno loco pro εἶα non
 εἰ δ' sed εἰ δὲ reperitur. — *με'] μευ

- IX** ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, 264-268 = 122
 265 αἴθωνας δὲ λέβητας ἐφέικοσι, δώδεκα δ' ἵππους. sqq.
 οὐ κεν ἀλήγιος εἴη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
 ὅσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 269-274 cf. 127
 270 δώσει δ' ἑπτὰ γυναικάς, ἀμύμονα Φέργα Φιδύιας, sqq.
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐν κτιμένην ἔλες αὐτὸς,
 ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλε' ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπέφρα,
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμῆται
- 275 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275 sq. = T176 sq.
 ἢ θέμις ἔστί, Φάναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν. 275 = 133
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε 276 cf. 134
 Φάστῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα Φάλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι 279 cf. 137
- 280 εἰσελθῶν, ὅτε κεν दाτεώμεθα ληιδ' Ἀχαιοί, 280 = 138
 Τρωιάδας δὲ γυναικάς ἐφέικοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι, 281 cf. 139
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσι. 282 sq. = 140 sq.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκώμεθ' Ἀχαικὸν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν Φοι ἔξῃ· τίσει δέ σε Φῖσον Ὀρέστη, 284-286 cf. 142
 285 ὅς Φοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. sqq.
 τρεῖς δὲ Φοί εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐν πηκτῷ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ ΦιφιΦάνασσα 287 = 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνέφεδνον ἄγεσθαι 288 sq. cf. 146 sq.
 πρὸς Φοῖκον Πηλῆος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
- 290 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πά τις ἐφῆ ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290 = 148
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει ἐν ναιόμενα ποτλίεθρα, 291 cf. 149
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν ποιήεσσαν 292-296 = 150
 Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθυλίμων sqq.
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελέεσσαν.
- 295 πᾶσαι δ' ἐγγυὺς ἄλδς, νέαται Πύλον ἡμαθόντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβούται,
 οἷ κέ σε δωπίνησι θεὸν ὡς τιμήσωσι 297-299 cf. 155
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέσωσι θέμιστας. sqq.

266 πηγὸς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.

268 οὐδέ κεν ἀκτιμῶν ἐρετίμοιο χρυσοῖο,

- IX ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλάξαντι χόλοιο.
 300 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθητο κηρόθι μᾶλλον,
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοῦς
 τειρομένους ἔλειπε κατὰ στρατὸν, οἷ' σε θεὸν ὧς
 τίσους· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοισθα, ἐπεὶ μάλα τοι σχεδὸν ἦλθε,
 305 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινὰ φησιν ὁμοῖον
 Φοῖ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρῆ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποφειπεῖν, 309^b cf. α 373
 310 ἧ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται,
 ὧς μὴ μοι τρύξητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος. 311^b = σ 231
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι, 312 = ξ 156
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ Φείτῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Φερέω ὧς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα· 314 = 103
 315 οὐτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην πείσειν Ἀγαμέμνον' ὄϊα
 οὐτ' ἄλλους Δαναοῦς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηλοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμέες αἰεὶ. 316^b sq. = P 147
 Φίση μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζῃ, 316^b sq.
 ἐν δὲ μῆτι τιμῆ ἡμῶν κακὸς ἦδ' ἐσθλός·
 321 οὐδέ τί μοι περικέεται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. 321^b = Π 55
 ὧς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μᾶστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα Φοῖ πέλετ' αὐτῆ,
 325 ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴανον, 325^b = τ 340

320 κάτθαν' ὁμῶς ὅ ε' ἀΦεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ΦεΦοργῶς.

304 *ἔλοισθα, ἐπεὶ μάλα τοι σχεδὸν ἦλθε] ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν ... ἔλοισ A D, ἔλοισ C. No-
 vicium est ἂν et a contextu alienum, nam non si veniat sed quoniam veniat dicere
 vult Ulixes || 310 ἧ Ar.] l. a. ὧς, εἰ (non recte). — φρονέω Ar.] κρηνέω meliores,
 Plat. Hipp. min. 364 e. — τετελεσμένον ἔσται] τελέσθαι ὄϊα Plato l. l. Eadem varietas
 est A 204, unde suspiceris Aristarcheam lectionem in Platonis textu superesse ||
 314 ἔμμεν' n° 125] εἶναι; sed vid. ad vs. 103 || 315 *πίσειν Ἀγαμέμνον' ὄϊα]
 Ἀγαμέμνονα πεισόμενον ὄϊα || 316 ἦεν] ἐστὶ schol. Plat. Reip. 468 c (non recte) ||
 317 δηλοῖσιν] n° 17. — δηλοῖσιν ἐπ' Ar. C] δηλοῖσιν μετ' A D || 318 πολεμίζῃ A] -ζῃ
 D, -ζῃ C || 319 μῆτι Heyne] ἰπῆ, hiatus intolerabili. Nauck ε' ἰπῆ || 320] versum
 gnomicum, hinc alienum, eiecimus, Heynii iudicium cum plerisque criticis secuti;
 fortasse autem simul vs. 318 sq. erant expungendi, ut Bekker Friedlaender Christ
 voluerunt || 322 αἰὲν Hermann] αἰεὶ. — πολεμίζειν] sic Ar.; alii igitur -ζων? ||
 324 δ' ἄρα Ar.] δὲ τε. — *πέλετ'] πέλει, cf. n° 275

- IX** ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων
 ἀνδράσι μαρναμένοις δάρων ἕνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πῆξός δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβαλον ·
- 330 τάων πασάων κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνον' ἔδοσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσι
 δεξάμενος διὰ παῦρ' ἰδασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκε.
 ἄσσα δ' ἀριστήεσσ' ἰδίδου γέρα καὶ βασιλευσί,
- 335 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείτ', ἐμέθεν δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἶλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα. τῇ παριαύων
 τερπέσθω τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγέλρας
 Ἀτρεΐδης; ἧ οὐχ' Ἐλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
- 340 ἧ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 Γῆν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ ὄφιλον, δουρὶ κτητῆν περ' εὐῶσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἶλετο καὶ μ' ἀπάτησε,
- 345 μὴ μεο πειραέτω ἐν Φειδότης· οὐδέ με πείσει.
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλευσί
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ. 347^b = 674
- ἧ μὲν δὴ μάλα πόλλ' ἐπονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῶ
- 350 εὐρέϊαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξε' 350 cf. H 441

327 μαρναμένοις Aldus Heyne] μαρνάμενος. Hac emendatione substantivum ἀνδράσι, quod in vulgata satis ieiune positum est, aptum recuperat epitheton, simulque pronomini possessivo redditur vis reflexiva, qua hoc uno loco homerico carere videbatur. Cf. n° 95 et l. a. Σ 210. — δάρων Ar. codd.] l. a. ὀρέων vel ὀρέων (? — ὀρών fuisse l. a. censet Cobet); cf. E 486 || 328 πόλις Bekker] πόλις || 330 πασάων Fick] ἐκ πασίων, cf. n° 56 || 331 *Ἀγαμέμνον' ἔδοσκον] -νι δόσκον || 333 παῦρ' ἰδασάσκετο] παῦρα δασ. || 334 ἄσσα Bekker] ἄλλα. Emendatio egregia. — *ἀριστήεσσ' ἰδίδου] -σι διδου || 335 *κείτ', ἐμέθεν] κείται, ἐμεῦ || 336 εἶλετ', ἔχει δ'] l. a. εἶλετ' ἔχειν male, nam ἄλοχος non de *Brieteide* h. l. dicitur sed de *Clytaemnestra*; nunquam ἄλοχος de concubina usurpatur. Cf. ψ 232 || 337 δεῖ] impersonale alibi non obvium et ipsa forma (pro δέει) suspectum; vHerwerden τί χρῆ, I Menrad τί δέει coll. Φ 360 || 342 *Γῆν αὐτοῦ] τὴν αὐτοῦ, l. a. τὴν αὐτοῦ || 345 *μεο] μεν. — πειραέτω n° 191] πειράτω || 347 δῆιον] n° 17 || 348 *πόλλ' ἐπονήσατο] πολλὰ πονήσατο || 349 sq.] l. a. ἤλασεν ἔκτοθε τάφρον . . . , περὶ δὲ, ab Aristarcho commemorata

- IX ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνιο
 ἰσχέμεν'. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν ἰσχυρίζομαι,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν' Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε 354 cf. Z 237
- 355 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ με ἐξέφην' ὀρμήν.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν' Ἐκτορι δίῳ,
 αὔριον ἰρὰ Διὸς ἄεθρος καὶ πᾶσι θεοῖσι
 νηήσας ἐν νῆα ἔμην ἄλαδε προφερούσσω.
 ὄψεται, αἶψ' ἐθέλησθα καὶ αἶψ' ἐκέν τοι τὰ μεμήλην, 359 = A 353
- 360 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας
 εἰ δέ κ' εὐπλοῖην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἦματι κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε Φέρων 366 = Y 261
- 365 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
 ἠδὲ γυναικῶν ἐνζώνους πολιόν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκε,
 αὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν' ὡς ἐπιτέλλω, 369^b = B 10
- 370 ἀμφοτέρων, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί,
 εἴ τινα που Δαναῶν ἔτι φέλλεται ἐξαπατήσειν,
 αἶεν ἀναιδέτην ἐπιφειμένους. οὐ κεν ἐμοί γε
 τετλαίη, κύνεός περ ἔων, εἰς ὅπκα φιδέσθαι
 οὐδέ τί μοι βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι φέρον' 375
- 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν οὐ κεν ἔτ' αὐτίς
 ἐξαπάφοιτο φέπεσσι φάλις δέ μοι. ἀλλὰ φέηλος
 φερρέτω ἐκ γὰρ μοι φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.

351 ἀνδροφόνιο] ἰσχυρίζομαι D || 352 ἰσχυρίζομαι Nauck] -ειν || 355 *με'] μεν. — *ἐξέφην'] ἐκφυγεν || 356 πολεμιζέμεν AD] -ζειν C || 358 *νηα ἔμην] νῆας, ἀπὴν; cf. vs. 137 et 279. In fine versus clausimus sententiam, quae invita grammatica cum verbis sequentibus coaluerat || 359 αἶψ' Vind. Plat. Hipp. min. 370 δ] ἦν || 362 κ' εὐπλοῖην n° 54] κεν εὐπλοῖην || 367 ἄσπ' ἔλαχόν γε] l. a. ἄσσα λίλογχα. — ὅς] ὡς CD || 368 ἐφυβρίζων] l. a. ἐφυβρίζων || 372 *οὐ κεν] οὐδ' ἂν, Eust. οὐκ ἂν || 374 τι Bekker] μὲν || 375 *οὐ κεν] οὐδ' ἂν || 376 ἐξαπάφοιτο φέπεσσι Heyne] -φοιτ' ἐπέεσσι || 377 οἱ D] εὐ AC male, cf. n° 92. Dativum commendat Z 234 || 378 καρὸς] vox ignota. Perperam componi cum proverbio ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύειν (Eur. Cycl. 654, Plat. Euthyd. 285 c, Lach. 187 δ, ubi vid. schol., Cic. pro Flacc. § 65) cum syllaba prior correpta docet tum vero temporum ratio; quapropter reicienda

- IX** οὐδ' εἴ μοι δεκάκις καὶ ἑξαικοσάκις τόσα δολή, 379 cf. X 349
 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δολή ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λάβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 *Φέργα δ' Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι Γισοφαρζέοι*
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τίς Φοί τε *φέφοικε* καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστι.
 αἶ κ' ἐμὲ γὰρ σαώσῃ θεοὶ καὶ Φοκάδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναικᾶ γε μᾶσσεται αὐτός.
 395 πολλοὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολεθρα ῥύονται
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγρήνωρ
 γήμαντι μνηστῆν ἄλοχον, *φεγκυῖαν* ἄκοιτιν,
 400 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρον ἐκτῆσατο Πηλεὺς
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶ
ἔλλιον ἐκτῆσθαι, ἐν ναιόμενον πτολεθρον, 402 cf. B 133
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν γ' ἐλθέμεν' υἱᾶς Ἀχαιῶν, 403 = X 156

380 ὅσα τε Φοί νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380 cf. χ 62
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομένον ποιήσεται, οὐδ' ὅσα Θήρας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοισ' ἐν κτήματα κείται, 382 cf. δ 127
 αἶ σ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστας
 ἀνῆρες ἑξοιχνεῖσι σὸν ἴπποισιν καὶ ὄχεσφι

est Bentley coniectura τῶν δὲ *φε* Καρὸς ἐν ἀλοχῇ. Perridicule veteres quidam statuebant τὸν ἔγκρασι dici *pediculum* (vid. Eust.); absurdus etiam alii τὸ ἔγκρασι intellegent *cerebrum*, cf. Lycophr. 1104. Lysanias Aristoph. Ar. pro correpta forma vocis κηρός habebant, optime quod ad sensum, vid. vs. 312 Γ 454, sed grammatica in-vita; ecquid igitur *τιῶ δὲ *φε* κηρός ἐν ἀλοχῇ? || 379 καὶ ἑξαικοσάκις Bentley] τε καὶ εἰκ. || 381 οὐδ'] ἡδ' meliores; cf. ad O 511. — Ὀρχομένον] l. a. Ἐρχομένον, cf. B 511 || 382 *Αἰγυπτίας*] n° 28. — ὅθι] l. a. ἡ || 383 δ' ἀν'] δὲ Bekker, ut *ἐκάστας* scribi posset; sed litteram *φ* in novicio hoc loco (nam vs. 380—384 et 401—405 eiusdem poetae esse vix possunt) quis miretur neglectam? — ἐκάσ-τας Ar. A C] ἐκάστη D, l. a. ἐκάστην || 384 ἑξοιχνεῖσι] cf. n° 7 et 191 || 386 πείσει Wolf] πείσει || 392 τε *φέφοικε* Heyne] τ' ἐπέοικε || 393 *αἶ κ' ἐμὲ γὰρ σαώσῃ] ἦν γὰρ δὴ με σώσῃ, l. a. σώσῃ, σώσοι. De σώσῃ cf. n° 191 || 394 γε μᾶσσεται Ar.] γαμέσεται. Medium γαμέομαι de patre dictum coll. φ 214 defendit Cobet; restat tamen caesura post quartum trochaicum vitiosa. Spurius censet versum vHerwerden || 397 ἐθέλωμι Ar.] ἐθέλωμι meliores || 399 γήμαντι Ar. codd.] l. a. γήμαντα, fortasse praeferenda || 401 ἐμοὶ Ar. meliores] l. a. ἐμῆς || 403 πρὶν γ' Nauck] πρὶν, cf. ad Z 81. — ἐλθέμεν' ἐλθεῖν meliores. — Versum deletum malles

- IX οὐδ' ὅσα λάνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐφέργει,
 405 Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθῶν' ἐνι πετρῆεσσι.
 ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ Φίφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν' οὔτε ληιστῆ
 οὔθ' ἔλετῆ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείβεται ἔρκος ὀδόντων.
 410 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχουμαι,
 ὄλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κε Φοίκαδ' ἴωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 415 ὄλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δ' Ἄρηον δέ μοι αἰῶν.
 καὶ δέ κε τοῖσ' ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 Φοίκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετέ τέκμων
 Φίλιον αἰπεινῆς· μάλα γάρ φεθεν εὐρύφοπα Ζεὺς
 420 χεῖρα ἐφ' ἣν ὑπερέσχε, τεθαρσῆμασι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὅμως μὲν λόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελλῆν ἀπόφασθε — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων —
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἧ κέ σφιν νῆας σαόη καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσ', ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῖ' ἀπομνησίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἧμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 428 sq. cf. 691 sq.
 αὔριον, αἶ κ' ἐθέλησιν ἀνάγκη δ' οὔ τί μιν ἄξω."
 430 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῆ,

416 ἴσεται, οὐδέ κέ μ' ὄκα τέλος θανάτιο κινήη.

416^b cf. ρ 476

416 Zen. om., Ar. —

405 Φοίβου] νηοῦ Zen., cum glossographis vocem ἀφήτορα vs. 404 *ianuae cardinem* (στροφέα) ridicule interpretatus, quam alii pro *thesauro defosso* accipiebant, alii omnibus *vaticinantem* (ἰμο-φήτορα) explicabant, alii denique *obscura vaticinia edentem* (ἀ = δύσ-). Est autem subst. verbale verbi ἀφίεσθαι. — Πυθῶν' Bekker] Πυθοί. Cf. B 519 || 408 ἐλθόμεν Bekker] ἐλθεῖν. Ceterum mire adhibitus est infinitivus. — ληιστῆ n° 17] λειστή codd., minus recte || 414 ἴωμι Nauck] ἴωμαι A, ἴωμαι C D. Spreta Nauckii emendatione Brugmann ἴωμαι ἐήν, quod *meam* significare posse contendit. Bentley ἴωμαι ἐμήν || 416 κινήη n° 122] κινήη A, κινήη C D || 417 *δέ κε] δ' ἄν || 420 ἐήν] σεφ' ἦν? cf. n° 44. Bentley (Heyne) χεῖρά σ' ἐήν... τεθαρσῆμασί τε; Fick χεῖρα φίλαν (-ην) || 421 *ὄμως] ὄμεις || 423 ἀμείνω] n° 85 || 424 σαόη Nauck] τε σόη C D, τε σῶα A || 426 *ἐμεῖ'] ἐμεῖ || 427 *ἧμι] ἧμι || 428 ἔπηται] ἔπιτο D || 429 *αἶ κ'] ἦν

- IX** μῦθον ἀγασσάμενοι μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέφειπε.
ὄψ' δὲ δὴ μετέφειπε γέρων ἱππηλάτα Φοίνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας, περὶ γὰρ ὄφει νηυσὶν Ἀχαιῶν
„εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσι
πῦρ ἐθέλεις ἀίδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπυσε θυμῷ,
πῶς κεν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὐθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε
440 νήπιον, οὗ παρ' Φειδῶδ' ὁμοίου πτολέμοιο
οὐδ' ἀγορῆς, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
τούνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε δητῆρ' ἔμμεναι προητῆρά τε φέρονται.
ὥς ἄρ' ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐ κ' ἐθέλοιμι
445 λείπεσθ', οὐδ' εἰ πέφ' μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς
γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἠβίαοντα,
οἶον ὅτε πρῶτον ἄλιπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος πέρι ἠχάσατο καλλικόμοιο,
450 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν' ἢ δ' αἰὲν ἔμ' ἐλλισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγήμεν', ἔν' ἐχθῆρειε γέροντα.
τῆ' πιθόμην καὶ ἔρεξα πατῆρ' δ' ἐμὸς αὐτὴν οἰσθεῖς
πολλὰ κατηράετο, στυγεράς δ' ἐπενέκλετ' ἔρινυς,

437 *κεν] ἄν || 438 σοί] pro tecum ferri vix potest; Duentzer σοὶ δ' ἄμ' ἔπεμπε γέρων μ', qui parum aptus foret verborum ordo; οὐν δέ μ' Jacobs. Veri videtur similis οἶος vocabulum esse insititium, et poetam igitur sic fere scripsisse: *σοὶ δέ μ' ὀπάοον' ἔπεμπε, quod de sene apte dici posse ex Ω 368 patet || 439 *Ἀγαμέμνον' ἔπεμπε] -νι πέμπε || 440 ὁμοίου πτολέμοιο n° 59] ὁμοίου πτολέμοιο || 441 *ἀγορῆς] ἀγορέων, cf. n° 56. Melius singulari opponitur singularis; conferantur loci simillimi A 490 B 370 A 400 I 33 O 283 Σ 106. Neque ἵνα plurali numero in Homericis iungitur || 444 *ἄρ' ... οὐ κ'] ἄν ... οὐκ || 445 περ Nauck] κεν || 446 ἠβίαοντα n° 190 et 191] ἠβίαοντα Ar. codd., l. a. ἠβίαοντα || 447 οἶον τοῖον Zen., noto Alexandrinorum errore correlativa confundens. — Ἑλλάδα καλλιγύναικα] Ὀρμενίων πολύμηλον grammaticus apud Strab. IX 439 et Eustath. ad hunc vs. (O. πολύμηλον ad B 734). Cf. B 734 || 451 *ἐμ' ἐλλισσέσκετο] ἐμὲ λισσέσκετο || 452 προμιγήμεν' n° 125] -γῆναι || 453] male sanam pudicitiae curam Aristodemus quidam ostendit grammaticus, τῆ' οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρεξα scribens, de metro non magis sollicitus quam de sensu; vid. schol. et Eustath., et cf. l. a. IV 658. Praeiverat quodammodo Euripides, insontem fingendo Phoenicem; cf. Valcken. Diatr. 262 sqq. || 454 κατηράετο n° 191] -ράετο

- IX** μή ποτε γούνασ' ἐμοῖσιν ἐφέσσεσθαι φίλον νῖδον
 456 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἔπαινή Περσεφόνηα.
 [τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῷ
 ἀλλά τις ἀθανάτων ἔρψε φρένας, ὅς μ' ἐνὶ θυμῷ
 460 δῆμον ἔθηκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.]
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στροφέεσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ φέται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἰόντες
 465 αὐτόθι λισσόμενοι κατερήτουν ἐν μεγάροισι,
 πολλὰ δὲ φέτια μῆλα καὶ εἰλίποδας φέλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθῃ πίνετο τοῖο γέροντος.
 470 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαον·
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ ἔνερκέος ἀύλης,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 475 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας ἐξήλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκλον ἀύλης
 ῥεῖα λαθὼν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμοφάς τε γυναικάς.
 ῥεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μήλων,
 480 ἐς Πηλῆα φάναρχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,

457^b cf. 569458^a = ι 299

466 = ψ 166

466^b = α 92 ι 46467^b sq. = ψ 32
sq.474^b = θ 488

455 γούνασ' ἐμοῖσιν quidam ap. Ariston.] γούνασιν οἶαν. — ἐφέσσεσθαι Ar. A] -σασθαι D, -ζεσθαι C Strabo XIII 601 || 457 ἔπαινή] I. a. ἐπ' αὐτῷ (absurde) || 458—461] in libris non extant, sed afferuntur et tractantur a Plutarcho Mor. 26 f, vs. 459 sq.^b etiam Coriolan. 229 b, vs. 461 Mor. 72 b. Contendit ab Aristarcho eiectos esse ne quid detrimenti inde caperent mores iuventutis; quod credibile esse post alios negavit Ludwich Aristarch. I 73. Molesti autem sunt potius quam necessarii, quamquam per se non vituperandos esse iure monuit Plutarchus || 459 ἔρψε φρένας] παῦσαν χόλον Plut. Mor. 26 f. — *μ' ὄ' Plut. Cor. 229 b, γ' Mor. 26 f || 460 *ἔθηκε] θῆκε || 462 ἐνθ' ἐμοὶ A D] ἐνθα μοι C || 463 στροφέεσθαι n° 191] στροφέασθαι, I. a. στροφέασθαι || 464 ἀμφὶς ἰόντες Ar. codd.] I. a. ἐγγὺς ἰόντες, ἀπαιτώντες. Suspicionem vero movet ἀμφίς (i. e. χωρίς) pro ἀμφί (ut vs. 470); *ἀμφί-ἰπόντες? cf. B 525 E 667 et praesertim γ 118 || 465 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ || 472 ὑπ' ἐν Ar. || 477 φύλακὰς τ'] omittitur τ' in D et schol. α 1. Verum videtur *φύλακους (τ'), cf. n° 63 || 480] verba a poeta sic potius videntur fuisse ordinata: *φάναρκα, ὃ δὲ πρόφρων μ' ἐπέδεκτο

- IX** καὶ μ' ἐφίλησ' ὡς εἴτε πατήρ Ἐὸν παιῖδα φιλήσῃ
 μῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν'
 'ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσι Φανάσσων.
- 485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖσ' ἐπιφείκει' Ἀχιλλεῦ,
 ἐν θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκον ἅμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἕμεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσαι καθίσσας
 ὄφρου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ Φοῖνον ἐπισχῶν.
- 490 πολλὰκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 Φοῖνου ἀποβλύζων ἐν νηπιίῃ ἀλεγεινῆ.
 ὧς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὅ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμέ'. ἀλλὰ σὲ παιῖδα, θεοῖσ' ἐπιφείκει' Ἀχιλλεῦ,
- 495 'ποιεόμην, ἵνα μοὶ ποτ' ἀφεικέα λοιβὸν ἀμύνης.
 ἀλλ' Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν' οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν, στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θνέεσσι καὶ εὐχολῆσ' ἀγανῆσι
- 500 λοιβῆ τε κνίσῃ τε παρατροπάουσ' ἀνθρώπων
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γὰρ τε Αἰταὶ εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χαλαὶ τε βύσαι τε παραβλώπες τ' ὀφθαλμῶ,
 αἶψά τε καὶ μετόπισθ' Ἀάτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
- 505 ἦ δ' Ἀάτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.

492 cf. ὦ 607
 492^b = ε 223 ρ
 155

481 φιλήσῃ] -σει CD, cf. n° 122 || 485 ἔθηκα] Nauck ἔθρηνα; at optime habere videtur vulgata: quod talis evasisti qualem nunc te cerno, mihi id debes || 486 ἐθέλεσκον Brosin] -σκες || 487 ἕμεναι n° 125] ἵεναι || 488 γούνεσαι Ar. A] γούνασαι CD || 489 τ'] om. A CD || 490 στήθεσσι] -σφι Vind., cf. ad M 401 || 491 *νηπιίῃ] νηπιή || 492 πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα] πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα Ar. || 494 *ἐμέ'] ἐμεῦ || 495 'ποιεόμην n° 191] ποιεόμην. — ἀμύνης] n° 122 || 499 μὲν τοὺς θνέεσσι] τοὺς μὲν θνέεσσι Plat. Reip. II 364d || 500 λοιβῆ... κνίσῃ] l. a. -ης... -ης. — παρατροπάουσ' n° 191] -τροπῶσ' || 501 λισσόμενοι] verbum contra usum poetae adhibitum; cf. n° 220. Fortasse spurius est versus || 503 παραβλώπες] vox notabilis propter radicem βλεπ, nonnisi hoc uno loco Homericō obviam. — ὀφθαλμῶ C] -μῶν A D, vitio manifesto. H. I. et N 474 legitur ὀφθαλμῶ pro ὄσσε; vid. etiam E 659 || 504 Ἀάτης Nauck] Ἄτης. Item vs. 505 et 512 || 506 φθάνει] φθάνει Zen.

- IX ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κόρας Διὸς ἄσπον λούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐξαμένοιοι·
 510 ὅς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποφείπη,
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ Ἀάτην ἄμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κόρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 515 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζου
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶεν ἐπιζαφέλωσ χαλεπαίνοι,
 οὐ κεν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορροίψαντα κελοίμην
 Ἀργεῖοισιν ἀμνύμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἄμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικὸν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι. 523^b = χ 59
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέε' ἀνδρῶν
 525 ἠρώων, ὅτε πέρ τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παρὰρρητοὶ τε Φέπεσσι.
 μέμνημαι τόδε Φέργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὄμιν Φερέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐναννῆς,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμνυόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρητῆς δὲ διαπραθέμεν μεμαῶτες Ἄρηι.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὄρσε,
 χωσαμένη ὃ Φοι οὐ τι θαλύσια γουνοῦ ἀλωῆς

509 εὐξαμένοιοι meliores] εὐχομένοιοι Ar. (an l. a. ab Ar. commemorata?); at cf. A 381, 453 II 236, 531 φ 211 || 510 ἀνήνηται] cf. n° 122 || 512 ἀποτίσῃ] cf. n° 122; l. a. -τίνη || 514] non Litae debent ἐπιγνάμπτεσθαι sed Achilles; ingeniose igitur Christ αὶ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν || 516 ἐπιζαφέλωσ Bekker] -λωσ. Cf. vs. 525 || 517 *οὐ κεν] οὐκ ἂν || 522 ἐλέγξης] cf. n° 122 || 523] melius abesset. Sed totus qui sequitur de Meleagro excursus et hinc alienior (vid. ad vs. 182) et ingrata quadam ubertate inflatus est || 524 κλέε' Nauck] κλέα || 525 *πέρ] κέν || 526 τε Φέπεσσι Heyne] τ' ἐπέσσει || 528 ἦν] ἔεν V. Meyer. — *ὄμιν] ὄμιν || 531 ἐραννῆς] pro ἐρατεινῆς praeter hunc versum et vs. 577 nonnisi η 18 extat, ubi vid. || 532 διαπραθέμεν n° 126] -είεν || 534 θαλύσια] messis primitiās; ἰορτῆς unicum hoc in Iliade vestigium; vid. praeterea u 156 φ 258

- IX** Φοινεὺς 'Φέρξ'. ἄλλοι δὲ θεοὶ 'δαίνυνθ' ἑκατόμβας,
 536 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 ἢ 'λάθεται' ἢ οὐκ ἐνόησεν' ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 ᾤρσεν ἐπι χλοῦνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 540 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε Φέθων Φοινῆος ἀλφῆν' 540* cf. h. Ap. 355
 πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσι βίξῃσι καὶ αὐτοῖσ' ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Φοινῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλῶν ἐκ πολλῶν θηρήτορας ἄνδρας ἀγέλας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ ἔθῃκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀντήν,
 ἀμφὶ σὺδὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνηέντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν σὺν Μελέαγρος Ἄρηι φίλος πολέμιζε,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνεν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 555 ἦ τοι ὀ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
 'κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρη Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεῶ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένει ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα Γάνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 560 Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νόμφης.

537 ἢ 'λάθεται' ἢ οὐκ' ἐκλάθεται' οὐδ' Zen. In vulgata displicet ἢ οὐκ, cf. n° 8; nec tamen Zenodoti lectio vera videtur; eequid *ἢ 'λάθεται' ἢ οὐκ ᾤρσεν εἴνε οδῖτις εἴνε non curans? || 538 δῖον] θεῖον Duentzer, ad argum referens || 539] hunc verum Aristot. Hist. an. VI 28 ita exhibet mutatum et ex i 191 sq. inepte auctum: θρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον, οὐδὲ ἐψῆκε | θῆρῖ γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ δῖον ὄληεντι || 540 ἔρδεσκε] neglecto J. Ammonius ἔρρεξεν (vel potius ἔρρεξεν). Vulgatam tuentur h. Apoll. 303 et 355, qui versus ad nostrum locum sunt expressi. Eadem est varietas X 380. — Φέθων] n° 218; absurde glossographi ἔθων per βλάπτων interpretabantur || 544 πολλῶν] cf. n° 56. In recenti hac narratiuncula ferendus videtur genitivus ionicus (aut atticus); cf. vs. 566. Possis tamen conicere πολλῶν πολίων, cf. B 131 || 547 ἔθῃκε Eustath.] θῆκε || 551 ἦν] ἐν LMeyer. — ἐδύναντο] ἐθίλεσκον Aristoph. || 552 τείχεος] suae urbis, Pleuronis igitur, ut recte explicat Heyne || 554 στήθεσσι] -σφι Apoll. lex.; cf. ad M 401 || 558 Ἰδεῶ] n° 55

- IX** τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυνόην ἑκατέσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυνόος πολυπενθέος ὅτ' ἔχουσα
 'κλαῖ', ὅτε μιν Φεακὸς Φεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 565 τῇ ὅ γε παρκατέλεκετο χόλον θυμαλγέα πέσσων, 565^b cf. A 513
 ἐξ ἄρῶν μητρὸς κεχολωμένους, ἣ δα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἤρᾶτο κασιγνήτοιο φόνιοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοια
 κικλήσκουσ' Ἀφίδην καὶ ἔπαινήν Περσεφόνειαν, 569^b cf. 457 x 534
 570 πρόχην καθεζομένην, δέοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 παιδί δόμεν θάνατον τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὄρωρει
 πύργων βαλλομένων τὸν δ' ἔλλισσοντο γέροντες
 575 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἐξελεθεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον
 ὀππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντάγρον, τὸ μὲν ἦμισυ Φοινοπέδιοιο,
 580 ἦμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 πολλὰ δὲ μιν ἑλιάνευε γέρον ἱππηλάτα Φοινεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαδὸς ὑψηροφῆος θαλάμοιο,
 σεῖων κολλητὰς σανίδας, γουνώμενος υἴαν
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 585 ἔλλισσονθ' ὃ δὲ μᾶλλον ἀνήγετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ Φοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον, 587 cf. η 258
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρητῆς καὶ ἐνέπρηθον μέγα Φάστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζωνος παρὰκοιτις

562 αὐτῆς] pro τῆς novicium || 564 κλαῖ' ὅτε Zen. codd.] κλαῖεν δ Ar. ||
 566 ἄρῶν] cf. n° 56; vid. ad vs. 544. Possis tamen conicere ἀρῆς, cf. O 598
 δ 767 et ad A 495 || 568 πολυφόρβην] ceteris locis γαῖα πολυφορβος dicitur
 (S 200, 301 h. Ap. 365). — χερσὶν ἄλοια] *χέρσ' ἄλοια? || 571 δόμεν] forma
 brevior infinitivi sine necessitate adhibita; *παιδί μόνον δόμεναι? cf. n° 125 ||
 572 ἐρέβεσφιν Anecd. Ox. II 160] ἐρέβευσφιν, cf. ad © 368 || 574 δ' ἔλλισσοντο]
 δὲ λίσσοντο Ar. || 577 ἐραννῆς] cf. ad vs. 531 || 579 πεντηκοντάγρον Nauck] -τάγρον ||
 580 ψιλὴν] ψιλῆς (sc. γῆς) Ar. || 583 *γουνώμενος] -γούμενος, cf. n° 144 || 584 κασί-
 γνηται Ar. codd.] l. a. -τοι. Cf. B 641 || 585 *ἀνήγετο] ἀναίγετο

- IX** ἴσσειε' ὀδυρομένη, καὶ Φοὶ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλονθ' ὦν Φάστν Φαλώη
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναικῆς.
- 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ Φέργα, 595* = v 9 w 318
 ἄβη δ' ἴμεναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσεται παμφανάοντα.
 ὡς δ' μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
 Φελέας Φῶ θυμῶ τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν
 πολλά τε καὶ χαλεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ αὐτως.
- 600 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος' χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένωνσιν ἀμυνέμεν'· ἀλλ' ἐπὶ δῶρῳ
 ἔρχεο· Φῖσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
- 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει πόλεμόν περ ἀλακίων."'
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀγχιλλεύς·
 „Φοίνιξ, ἄττα γεραῖε, διοτρεφεὲς, οὐ τί με ταύτης 607* = P 561
 χροῦ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση.
 [ἦ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὅ κ' ἀντιμῆ
 610 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.] 610 = K 90
 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 611 = A 297
 μὴ μοι σύγγεε θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἦρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρῆ

592 κήδε' ὅσ'] ὅσσα κακ' Aristot. Rhet. I 7. — *πέλονθ' ὦν] πέλει τῶν, cf. n° 275 ||
 593 ἄνδρας μὲν κτείνουσι] λαοὶ μὲν φθινύθουσι Aristot. l. l. (cf. Z 327) || 594 ε'
 ἄλλοι Ar. codd.] δῆος Zen., male; quae ex dittographia nata esse videtur lectio.
 Neque probanda est Nauckii coniectura δὲ λαοί: satis defenditur ἄλλοι versu Γ 301 ||
 596 ἴμεναι n° 125] ἴεναι. — παμφανάοντα n° 191] -νόωντα || 599 αὐτως] αὐτως A ||
 600 τοι ταῦτα] *τοιαῦτα? || 601 χαλεπὸν] κάκιστον C || 602 δῶρῳ Cobet] δῶρος
 A C D, δῶρων Ar. In vulgata vitiosum est -οις pro -οισι (cf. n° 60), in Aristarchi
 lectione explicari nequit genitivus. Dativum requiri patet ex K 304; singularem
 numerum recte habere ex vss. 576 et 598 inter se comparatis colligitur ||
 605 τιμῆς] non adiectivum esse hanc vocem (pro τιμῆς = τιμῆεις, cf. Σ 475 et ad
 M 201, n° 69), ex vs. 607 sq. satis apparet; sin vero cum Aristarcho pro geni-
 tivo habeas, genitivus ille vix potest explicari. Coniecimus *τιμῆσε' ἔρα πτόλεμόν
 περ ἀλακίων || 608 χροῦ] n° 8; *χροῦ | τῆς τιμῆς? || 609 sq.] non sine
 causa expunxerunt Heyne Duentzer || 610 στήθεσσι] -σφι? cf. ad M 401 ||
 612 σύγγεε n° 191] σύγγει. — ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων] ἐνὶ στήθεσσι(ν ἀχεύων) Ar.,
 ὀδυρόμενος κινυρίζων Zen., quod ex κινυρίζων corruptum esse censet Spitzner; cum
 vero καὶ vix abesse possit, in Zenodoti lectione potius latere suspicamur ἀχεύων
 καὶ κινυρίζων

- IX τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃται φιλέοντι.
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν' ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίνων
 εὐνήν ἔνι μαλακῇ· ἄμα δ' ἠοὶ φαινομένηφι
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἢ κε μένωμεν."
 620 ἦ, καὶ Πατρόκλω ὃ γ' ἐπ' ὄφρ' οὖσι 'νεῦσε σιωπῇ
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄφ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔφειπε
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 625 ἴομεν, οὐ γάρ μοι δοκῆε μύθοιο τελευτῇ
 τῆδέ γ' ὄδῳ κρανέεσθαι ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἔοντα,
 οἳ ποθι νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγχιον ἐν στήθεσσι' ἔθετο μεγαλήτορα θυμὸν,
 630 σκέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἑταίρων
 τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιήνῃ ἢ Φοῦ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτόθι, πόλλ' ἀποτίσας,
 635 τῷ δὲ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ποιήνῃ δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ 'θέσαν εἴνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δὲ τοι ἐπὶ παρὶσσομεν ἔξοχ' ἀρίστας
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμὸν,
 640 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπάρχοφιοι δὲ τοὶ εἶμεν
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δὲ τοι ἔξοχον ἄλλων

621 cf. 659

616 Ἔισον ἐμοὶ βασιλεῦ καὶ ἡμῶν μείρο τιμῆς.

615 κηδέμεν Bekker] κήδην || 616] rhapsodo hunc versum iure suo tribuit Heyne; notabilis est forma μείρο, cf. n° 271 || 618 ἠοὶ n° 77] ἠοῖ || 627] additur in quibusdam εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Μαγαμίονοι καὶ Μενελάω (= H 373) || 628 *ποθι n° 322] ποθ || 629 ἄγχιον ἐν στήθεσσι' ἔθετο] δεινὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐχει Galenus V 297 (memoriter citans). — *στήθεσσι' ἔθετο] -σσι θέτο || 632 νηλῆς] n° 78. — τε] γε Ar. — φονῆος (Ar.?) A] φόνιο CD || 633 τεθνηῶτος Ar.] τεθνηῶτος || 634 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ || 635 sq. *εφ'... δεξαμένῳ] τοῦ... δεξαμένου deteriores, τοῦ... δεξαμένῳ A C¹ D¹ schol. Soph. El. 210. Manifesto vitiosus est datus inunctus genitivo, licet conferri possint K 188 ε 141 ρ 555 ψ 205 sq.; aptior autem videtur duplex datus, quem igitur in textum recepimus || 641 πληθύος] ἀθροῖο Zen.

- IX** κήδιστοί τ' ἔμηναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί." 644 = H 234
- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄϊαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 645 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐφέλσασο μυθήσασθαι
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅπποτε κείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξε
 Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην. 648 = Π 59
 ἀλλ' ὄμεις ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 655 Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἶω." 655^b = N 747
 ὥς ἔφαθ', οἷ δὲ Φέκαστος ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσ' ἐκέλευσε 658^b = Ω 643
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅτι τάχιστα. 659 cf. 621
 660 αἶ δ' ἐπιπειθόμεναι ἴστέρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε,
 κώεά τε θῆγρός τε λίνιοι τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρον πατέλεκτο καὶ ἦρα δῖαν ἔμιμνε. 662 cf. τ 50
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἠῶδε μυχῶ κλισίης ἐνπῆκτου, 663 = Ω 675
 τῷ δ' ἄρα παρατέλεκτο γυνὴ τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔλέξατο, πᾶρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Φίφης ἐύζωνος, τὴν Φοί' ἴππερ δῖος Ἀχιλλεύς
 Σκύρον ἔλων αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

645 *ἐλίσσο* Ar. in Commentariis] *ἐλίσσω* meliores; cf. n° 117 || 646 *ὅπποτε κείνων* C] *ὅπποτ' ἐκείνων*, l. a. -νου || 647 *ἀσύφηλον*] ex Ω 767 apparet idem quod *contumeliosum* valere hoc adiectivum ignotae originis, quod non nisi his duobus locis occurrit. Ex mala autem interpretatione fluxit l. a. *κείνου* | ὡς μ' ἀσύφηλον ἔθηκεν, quasi diceret poeta *illius qui inhonoratum me reddidit* || 649 *ὄμεις] *ὄμεις* || 653 *σμύξαι* Ar. codd.] *φλίξαι* l. a. ab Ar. reiecta, in Plat. Hipp. min. 371c servata || 654 *τοι μιν* Plat. l. l. — *ἐμῇ*] *ῆμῃ* ACD || 657 *σπείσαντες*] *λείψαντες* vetus lectio ab Ar. in alteram editionem recepta || 658 **δμῳῆσ' ἐκέλευσε*] *-ῆσι κέλ.* || 660 *ὡς ἐκέλευσε*] *ἐγκονίουσαι* Zen., quam lectionem commendant Ω 648 η 340 ψ 291 || 662 *ἐνθ' ὅ*] *ἐνθα?* — *ἦρα* n° 77] *ἦω* || 664 *τῷ δ' ... τὴν*] *τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ*, ἦν Zen., quae lectio videtur fluxisse ex mire turbatis literis vulgatae *ΡΑπαρΚΑΤέλεκτο γυνή*, ita ut *ΚΑΤΡΑ* in *ΚΑΙΡΑ* abierit

- IX οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἔν Ἀτρεΐδα' ἐγένοντο, 669 = H 313
 670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσείοισι κυπέλλοισ' υἷες Ἀχαιῶν
 'δεδφέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὸν ἐκ τ' ἐρέοντο
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Φεῖπ' ἄγε μ', ὦ πολύαν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 673 = K 544
 ἢ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ, 673^b = μ 184
 675 ἢ ἀπέφειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;” 674^b = 347
 τὸν δ' αὐτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 677 = B 434
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σά δῶρα.
 680 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγε
 ὕππως κεν νῆας σάοης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν 681 cf. 424
 αὐτὸς δ' ἠπεύλησεν ἅμ' ἠοί φαινομένηφι
 νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἐλξέμεν' ἀμφιφελίσσας.
 καὶ δέ κε τοῖσ' ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι 684 cf. 417
 685 Φοῖκαδ' ἀποπλεῖν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετε τέκμορ
 Φιλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ φεθεν εὐρύφοπα Ζεὺς 685-687 = 418
 χεῖρα ἐφῆν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. — sqq.
 ὧς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰ φειπέμεν', οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 690 Φοῖνιξ δ' αὐθ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὧς γὰρ ἄνωγε,
 ὄφρα Φοι ἐν νήεσσι φλήν ἐς πατρίδ' ἔπηται 691 sq. cf. 428 sq.
 αὐρίον, αἶ κ' ἐθέλησιν ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.”
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῆ” 693 sq. = Θ 28
 695 δφῆν δ' ἄνεφ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν. 695 sq. = 30 sq.

694 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.

688—692 Aristoph. Ar. —, 692 etiam Zen. — || 694 Zen. om., Aristoph. Ar. —

669 *Ἀτρεΐδα' ἐγένοντο] -δαο γέγοντο || 670 χρυσείοισι] n° 61 || 671 'δεδφέχατ' n° 139] δειδέχατ' || 674 ἀλεξέμεναι] l. a. ἀμυνέμεναι. — δῆιον] n° 17 || 679 πιμπλάνεται] forma inaudita et suspecta; audacius Nauck οἰδάνεται μένει || 681 σάοης Nauck] τε σαφῆ; Ar. in ed. altera; τε σῶης, σάοης, σόοις etc. codd. || 682 ἠοί n° 77] ἠοί || 683 *ἐλξέμεν'] ἐλκίμεν || 684 *δέ κε] δ' ἄν. Versus notabilis propter particulam κεν [ἄν] hoc uno loco Homericō adiunctam infinitivo (cf. vs. 417); si qua praeterea afferuntur exempla correctione indigent || 687 ἐφῆν] σεφῆν? cf. n° 44 || 688 τὰ Heyne] τὰδ'. — μοι ἔποντο] *μ' εἶποντο? || 690 αἶθ' δ] αἶθι? — *ἄνωγε] i. e. iuūdebat (ut vs. 680); ἀνάγκη codd.; cf. n° 225 || 692 *αἶ κ' ἦν || 694 ἀγασσάμενοι] l. a. φρασσάμενοι

- IX** ὄψε δὲ δὴ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Ἄτρεΐδῃ κύνιστε, Γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμόμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὃ δ' ἀγῆνωρ ἔστι καὶ ἄλλως·
 700 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηροίηφιν ἐνήκας.
 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἴησι
 ἦ κε μένη· τότε δ' αὐτε μαχέσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὣς κεν ἐγὼ φείπω, παιθώμεθα πάντες·
 705 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 σίτου καὶ Φοῖνοιο, τὸ γὰρ μένος ἔστι καὶ ἀλήκη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐξέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.”
 709 cf. *M* 324
 710 ὣς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
 710 = *H* 344
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 711 = *H* 404
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε Φέκαστος,
 713 cf. *H* 482
 ἔνθα δ' ἐκοιμήσαντο καὶ ἵππου δῶρον ἔλοντο.

698 μηδ' Ar. (μη δ' C)] μη AD || 699 ἄλλως] l. a. αὐτως || 700 ἀγνηροίηφιν] -ησιν codd. — ἐνήκας] ἐνήκας l. a. in Ar. Commentariis inventa; cf. II 691 || 702 μαχέσεται Nauck] -ήσεται || 703 ὄρη] n° 122 || 704 *κεν] ἄν || 707 φανῆ] pro φανίη novicium, cf. n° 122 || 710 ἐπήνεσαν n° 295] -νεσαν D, -νησαν AC

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Δολώνια.

- X ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν 1-4 cf. B 1 sq.
 ἠΰδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω 2 = Ω 678
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν δρμαίνοντα,
 5 ὡς δ' ὅτε κ' ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠγκόμοιο,
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὧς πυκνὸν ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάζετ' Ἀγαμέμνων
 10 νειόθεν ἐκ κραδίης, ἵτρομέοντο δέ Φοι φρένες ἐντός.
 ἦ τοι ὄτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειε,
 ἴθαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Φιλίοθι πρό.
 [αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν ὄμαδόν τ' ἀνθρώπων.]
 αὐτὰρ ὄτ' ἐς νῆάς τε Φίδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 15 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθειλόμενος εἴλετο χαιτάς

Librum hunc integrum efficere carmen in scholiis Dion. Thrac. Bekk. Anecd. p. 768 observatur, ubi *Νυκτεγροσία* audit. Fuisse qui contenderent a Pisistrato Iliadi insertam esse hanc rhapsodiam referunt schol. V et Eustathius

1 ἄλλοι (Ar. codd.) ὄλλοι Zen., cf. B 1. — Aristot. Poet. 26 (memoriae lapsu) ἄλλοι μὲν ἴα. θεοὶ τε καὶ ἀνέρις (= B 1) || 5 *ὄτε κ' ὄτε' ἄν. — πόσις Ἥρης] Ἥρης πόσις scriptum malles || 9 ἐν στήθεσσιν] ἐκ στήθεσφιν Nauck || 10 ἵτρομέοντο] φοβόοντο Zen., quod repugnare usui homerico nec cum vs. 25 convenire observabat Ar. || 11 τὸ] articulus molestus; fortasse olim lectum fuit ἐς πεδίον τε καὶ ἐς πόλιν vel eiusmodi aliquid || 13] uncinis incluserunt Duentzer Nauck; defendi nequit asyndeton. *Fistulae* praeter Σ 526 (h. Merc. 512), *tibiae* praeter Σ 495 h. Merc. 452 XIII 3 non occurrunt || 15 *εἴλετο] ἔλετο

- X ὑψόθ' ἰόντι Διί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλμιον κῆρ.
 ἦδε δέ Φοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν' ἀνδρῶν,
 εἴ τινά Φοι σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
- 20 ἦ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὄρθωθεις δ' ἐνέδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφροῖν ἐΓέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκῆς· εἴλετο δ' ἔγχος.
- 25 ὧς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίξανε, μὴ τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ Φέθεν εἴνεκα πολλὸν ἐφ' ὕγρην
 ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
- 30 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν αἰείρας
 ἔθήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείη.
 ἄβη δ' ἴμεν ἀνστήσων Φὸν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἐΓάνασσε, θεὸς δ' ὧς ἔτιετο δῆμῳ.
- 35 τὸν δ' ἠῶρ' ἀμφ' ὠμοῖσι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρυμνῆι τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθάν.
 τὸν πρότερος προσέφειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „τίφθ' οὕτως, ἦθεῖε, κορύσσειαι; ἦ τιν' ἐταίρων
 ὄτρυνεῖς Τρώεσσιν ἐπι σκοπὸν; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δέδρα μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε Φέγγον,
- 40 ἄνδρας δυσμενεῆς σκοπιαζέμεν ὄλος ἐπελθὼν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ἡρεῶ βουλής ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦ τίς κε Φερύσσειται ἠδὲ σαώσῃ
- 45 Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.

16^b = φ 247

17 = B 5

21 cf. B 42

21^b sq. = 181 sq.

22 = B 44

23^b sq. = 177 sq.

28 cf. δ 146

33^b = E 7841* = 142 Ω 363
 404 ° 8

19 σὺν μῆτιν] συμμῆτιν CD, quasi a nominativo συμμῆτις. Cf. E 178. — ἀμύμονα] ἀμεινονα C || 21 *ἐνέδυνε] ἐνδυνε. — στήθεσσι] -σφι? cf. ad M 401 || 25 αὐτῷ] αὐ τῷ A, quod nonnulli malebant || 27 *πολλὸν n° 83] πολλὸν A, πολλὴν CD || 33 ἐΓάνασσε Bentley] ἦγασσε || 34 τιθήμενον] forma notabilis, cf. n° 195 || 38 ὄτρυνεῖς Ar.] ὄτρυνεῖς meliores; difficilis est optio. — ἐπι σκοπὸν Nicias] ἐπισκοπον Ar. codd.; cf. vs. 342 || 39 δέδρα n° 168] δειδῶ || 41 τις... ἔσται] l. a. κεν... εἴη || 43 κρεῶ] n° 8 || 44 Φερύσσειται] vix sanum; cf. n° 164 et 293. — σαώσῃ n° 122] -σει

- X 'Εκτορέοισ' ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα 'θῆχ' ἱεροῖσι.
 οὐ γάρ πω 'Φιδόμην οὐδ' ἔκλυον αὐδῆσαντος
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέμερ' ἐν ἡματι μητίσασθαι
 ὄσος' "Εκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱὸς Ἀχαιῶν,
 50 αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
 Γέργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημι μελησέμεν' Ἀργείοισι
 δ'Φηθά τε καὶ δολιχόν' τόσα γὰρ κακὰ' μήσαι' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἴδομενεῖα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 55 εἶμι, καὶ ὄτρυνέω F' ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσι
 ἐλθέμεν' ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθόιατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἴδομενεῖος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετρόπομέν γε μάλιστα."
 60 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „πῶς τ' ἄρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλει ἠδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἧε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖσ' ἐπιτεῖλω;”
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε Γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 „αὐθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἧ κεν ἔρησθα, καὶ ἐργηρόθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα Φέκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 70 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ ποινεώμεθα ὧδέ ποθ' ἦμιν
 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἐῖ κακότητα βαρεῖαν."
 ὧς Φειπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ F' ἐπιτεῖλαις.

51 sq. Aristoph. Ar. —

46 'Ἐθῆχ' l. a. εἴχ' in quibusdam exemplaribus Commentariorum Aristarcheorum inventa || 48 ἔν Barnes] ἐν Ar., ἐν codd.; Barnesii emendationem certam reddit paraphrasis apud Hesych. et Suid. ἐν μὲν ἡμέρῃ, neque veri est dissimile ipsum Aristarchum non ἐν sed ἐν legisse || 53] utrum Αἴαντα (cum codd.) legerit Ar. an Αἴαντε (sic Eust.) non constat. Cf. M 342 O 301 P 626 || 54 παρὰ Ar. D] ἐπὶ A C || 55] *F'. — κ' ἐθέλῃσι] καὶ πίθηται A D || 56 ἐλθέμεν Nauck] ἐλθεῖν || 57 κείνῳ] κείνου meliores || 58 φυλάκεσσι] *-κοισι? cf. n° 63 || 61 τ' ἄρ Duentzer Cobet] γάρ. Cf. Σ 182 || 63 *ἐπεὶ κ' ἐπὶ || 65 ἀβροτάξομεν] n° 149 || 67 ἐργηρόθαι] n° 161 || 70 *ποθ' n° 322] ποιν. — *ἦμιν] ἡμῖν Eustath., ἄμμι A C D || 71 γιγνομένοισιν Vind.] γ(ε)ινομένοισι. — ἐῖ] si imperfectum est, scribatur γιγνομένοις' εἰ || 72] *F'

- X αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἕμεναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν,
τὸν δ' ἠῶρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ 74 cf. A 329 N 267
- 75 εὐνῆ ἔνι μαλακῆ παρὰ δ' ἔντεα ποιικίλ' ἔκειτο,
ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
πᾶρ δὲ ζωστήρ κείτο παναίολος, ὅν ῥ' ὁ γεραῖος
'ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θαυρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρπε γῆραὶ λυγρῶ.
- 80 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλῆν ἐπαίερας
Ἀτρεΐδην προσέφειπε καὶ ἐξερεῖνετο μύθῳ
„τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνά στρατὸν ἔρχεται οἶος 82 cf. 141, 385
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι; [363
83 = 386 cf. Ω
83^a = 276 + 143
- 85 φθέγγεο, μηδ' ἀπέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο τίπτε δέ σε χρεώ;”
τὸν δ' ἠμειβετ' ἔπειτα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
„ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν, 87 = 555 A 511
γνώσσει Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων Ξ 42 γ 79, 202
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' ἀντιμῆ
- 90 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90 = I 610
πλάξομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι Φήδυμος ὕπνος
ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδέδφια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκνημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
- 95 στήθεος ἐκθρόψκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ' εἴ τι δρᾶίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα Φίδωμεν,
μῆ τοι μὲν καμάτῳ Φεφαδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνω

84 ἦ τι ν' οὐρήων διζήμενος ἢ τι ν' ἐταίρων;

84 Ar. —

73 ἕμεναι n° 125] ἔναι || 77 ὅν schol. L] φ, cf. E 857. — ῥ' ὁ] ῥα? || 79 ἐπέ-
τρπε Ar. C] ἐπέτρπε AD || 84] in versu, quem merito damnavit, vocem οὐρέων;
non *mutum* sed *custodem* (= οὐρον) significare contendit Ar., sive iure sive in-
iuria, non facile enim dixeris utrum minus sit ineptum. Cf. Lehrs Aristarch.² 151 ||
85 χρεώ] n° 8; *τίπτε σε χρεώ? || 90 στήθεσσι] -σφι? cf. ad M 401 || 91 Φή-
δυμος; n° 41] νήδυμος || 93 περιδέδφια] περιδείδια || 95 στήθεος Christ] στήθεων.
Singularem numerum sententiae vel aptiorem esse quam pluralem, propter syni-
zesin (n° 8) suspectum, vere observavit IMenrad; cf. Γ 221 A 24 etc. et ad M 401 ||
96 δρᾶίνεις] vox notabilis || 97 τοὺς] articulus incommodus. — φύλακας] *-κους?
cf. n° 63. — καταβήομεν A] -βείομεν CD, cf. n° 122 || 98 Φεφαδηκότες] ἀδηκότες
Ar. A, ἀδηκότες Zen. CD. Redit vocabulum vs. 312, 399, 471 μ 281 h. Ap. 460. —
ἦδὲ καὶ] ἦδι Zen., metro et sensu invitis

- X κοιμήσονται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγγυ λάθονται.
 100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦται, οὐδέ τι *Ἰδμεν*
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι." 101* = Θ 510
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γεγῆνιος ἱππότης Νέστωρ· 102 sq. = Γ 162
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, *Φάναξ* ἀνδρῶν *Ἀγαμέμνον*,
 οὐ θην Ἐκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεὺς
 105 ἐκτελέει, ὅσα που νῦν *Ἰέλιπται*· ἀλλὰ *Ἰ* δῖω
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλεόσιν, εἴ κεν *Ἀχιλλεύς*
 ἐκ χόλου ἀργαλείοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔσομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμῖν *Τυδεΐδην* δουρὶ κλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 110 ἦδ' *Ἄϊαντα* ταχὺν καὶ *Φυλῆος* ἄλκιμον υἱόν.
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τοῦσδε μετοιχόμενος καλέσειε,
 ἀντίθεόν τ' *Ἄϊαντα* καὶ Ἰδομενεῆα *Φάνακτα*
 τῶν γὰρ νῆες ἕασι *Ἰεκαστότα* οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ζόντα καὶ αἰδοῖον *Μενέλαον*
 115 νεικέω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσειαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὡς εὐδαι, σοὶ δ' οἶφ' ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· *χρηὸν* γὰρ *ἰκάνεται* οὐκ ἐτ' ἀνεκτός." 118 cf. Δ 610
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε *Φάναξ* ἀνδρῶν *Ἀγαμέμνων*
 120 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάεσθαι ἄνωγα·
 πολλὰκι γὰρ μεθιέ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὐτ' ὄκνη *Ἰείκων* οὐτ' ἀφραδίῃφι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσοράων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρηήν.
 νῦν δ' ἐμέτο πρότερος μάλ' ἐπήγρευτο καὶ μοι ἐπέστη·
 125 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐς σὺ μεταλλῆς.
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων

99 κοιμήσονται] -σονται deteriorēs; cf. n° 122. Vitium sonat caesura post 2um trochaeum; neque tamen κοιμήσωντ' ἀτὰρ praestat, vid. n° 18 et ad Δ 542 ||
 100 ἦται n° 220] εἶται || 101 μενοιήσωσι] n° 122 || 102 γεγῆνιος] cf. B 336 ||
 105 ἐκτελέει] -σει D. — *Ἰέλιπται*] *ἰέλιπται* meliores; equid *νῦν ποθ' ἰέλιπται? —
 *Ἰ, δῖω] μιν οἶω || 107 μεταστρέψῃ] n° 122 || 113 *Ἰεκαστότα*] vox notabilis,
 n° 89 || 115 νεικέω Vind.] νεικέω. — πέρ Ar. codd.] l. a. καί. — νεμεσήσειαι] l. a.
 -σεται || 118 *χρηὸν* n° 190] *χρηῖω* || 120 αἰτιάεσθαι n° 191] -άσθαι. — σε] *Ἰ*
 Nauck, vix recte; magis placet *ἄλλοτέ μιν σε || 122 ἀφραδίῃφι] -ῃσι codd. ||
 123 εἰσοράων n° 191] -όων || 124 μάλ'] l. a. μέγ' fortasse ab Aristarcho recepta;
 mala tamen lectio, cuiuscunque fuit. — *ἐπήγρευτο] ἐπέγρευτο || 125 καλήμεναι
 n° 195

- X ἐν φυλάκισσ' ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι."
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γερῆμιος ἱππότη Νέστωρ
 „οὕτως οὐ τίς Φοι νεμεσῆσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνη καὶ ἀνώγη."
 ὧς Φειπὼν ἐνέδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα, 131^b sq. = 21 sq.
 ποσσί δ' ὕπὸ λιπαροῦσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν ἑπερούησατο φοινικόεσσαν
 διπλήν, ἐκταδίην, Φούλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη. 134^b = B 219
 135 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 ἄβη δ' ἵμεναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, 135 = Ξ 12 O 482
 ἐξ ὕπνοι ἀνέγειρε γερῆμιος ἱππότη Νέστωρ
 φθεγξάμενος τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλθε Φιωῆ, 137^b = B 169
 140 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφε πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε 141 cf. 82
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; τί δὲ δὴ χρῆνὴ τόσον ἵκει;" 142^a = 41
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γερῆμιος ἱππότη Νέστωρ
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 μὴ νεμέσα τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 145 = Π 22
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τε Φέφοικε."
 ὧς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὄμοισι σάκος ἔθετο, ἄβη δὲ μετ' αὐτούς.
 150 ἄβαν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα τὸν δ' ἐκλάχων

147 βουλὰς βουλευέν, ἢ φεγγίμεν ἢ ἐμάχεσθαι.

147 = 327

127 φυλάκισσ'] *-κοισ' ? cf. n° 63. — ἵνα γάρ] notabilis est relativo iuncta particula γάρ. Bentley ἵνα τ' ἄρ, Barnes φυλάκισσιν, ἵνα, GHermann et Naber ἵνα περ; nos suspicati fueramus ἵν' ἄφαρ (cf. vs. 54); sed vulgata lectio videtur servari posse, cf. n° 101. — σφιν] μιν Zen., mirifico igitur errore pro αὐτοῖς id accipi posse ratus. — ἠγερέθεσθαι Ar.] ἠγερέσθαι codd. || 128 γερῆμιος] cf. B 336 || 129 οἱ Ar. A D] σοι C, l. a. τοι || 131 ἐνέδυνε Stutrig.] ἐνδυνε. — στήθεσσι] -σφι ? cf. ad M 401 || 133 φοινικόεσσαν] Nauck σιγαλόεσσαν; cf. l. a. © 116, 137 || 134 διπλήν] de forma contracta h. l. et τ 226 vid. n° 58; eequid *διπλακα? cf. Γ 126 ψ 243 alibi, et τριπλακα Σ 480. — ἐκταδίην] vox aliunde non cognita; ad ἐκτείνεν referenda? || 136 ἵμεναι n° 125] ἵεναι || 138 ὕπνοι n° 59] ὕπνου. — γερῆμιος] cf. B 336 || 139 ἦλθε Φιωῆ Bentley] ἦλυθ' ἰωῆ || 140 *σφε] σφρας. Quia binos adloquitur Ulixes, σφε scripsimus pro vitioso σφρας; quamquam etiam σφρας potuit adhibere poeta || 141 κατὰ CD] ἐπι A (male) || 142 ἀμβροσίην] l. a. ὀφρναίην ut saepius in hoc libro (vs. 83, 276, 386). — *τί δὲ] ὃ τι. — χρῆνὴ n° 190] χρεῖν || 143 γερῆμιος] cf. B 336 || 146 ἔπε' Ar.] ἔπει codd. Admodum notabilis est forma elisa, h. l. Aristarchi auctoritate munita; cf. n° 117. — τε Φέφοικε Heyne] τ' ἐπέοικε || 147] ex vs. 327 huc male invecum esse vidit vHerwerden

- X ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 ἠΐδον, ὑπὸ κρασίν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφι
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 'λάμφ' ὡς τ' ἀστεροπῆ πατρὸς Διός. ἀντὰρ ὃ γ' ἦρωσ 154^a = A 66
- 155 ἠΐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ζινὸν βοδὸς ἀγραύλοιο,
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάτης 'τετάνυστο φαινεός.
 τὸν παρστὰς ἀνέγειρε γερήνιος ἱππότηα Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε 'νεῖκεσέ τ' ἄντην·
 „ὄρσοε, Τυδέος νιέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωταις;
 160 οὐκ ἄλεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο
 ἦται ἀγχι νεῶν, ὀλλγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;”
 ὧς 'φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πετροέοντα προσηύδα·
 „σχέτλιός ἐσσι, γεραϊέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
 165 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν,
 οἳ κεν ἔπειτα Φέκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
 πάντη ἐποιοχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραϊέ.”
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε γερήνιος ἱππότηα Νέστωρ·
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔφειπες. 169 cf. A 286
- 170 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιοχόμενος καλέσειε·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χροῶ βεβλήκεν Ἀχαιοῦς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμηῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖσ' ἠὲ βιῶναι.
 175 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν
 ἄνστησον — σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος — εἴ μ' ἐλαιίρεις.”
 ὧς 'φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὠμοῖσιν ἐφέσσατο δέρμα λέοντος 177^b sq. = 28 sq.
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκῆς, εἴλετο δ' ἔγχος.
 'βῆ δ' ἱμεναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρωσ.

153 σαυρωτῆρος] -ρας Aristoph. || 154 τ' ἀστεροπῆ D] τε στεροπῆ. Cf. A 184 ||
 157 γερήνιος] cf. B 336 || 159 ὄρσοε A D] ἔγχοε C, utrumque Ar., neque facile
 dixeris utrum praestet. — Fuisse qui adderent versum μὴ τίς τοι εὐδοκίαν μεταφρέων
 ἐν δόρῳ πῆξῃ, ex Eustath. ad E 40 (519, 32) et Diog. Laert. VI § 53 efficias;
 qui tamen versiculus Cynico potius philosopho deberi videtur, iocī causa verba
 poetae, quae leguntur © 95 X 283, suum in usum detorquenti || 161 ἦται
 n° 220] εἴσται. — δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει] l. a. δ' ἀπὸ χῶρος ἐρύκει. — δ' ἔτι A] δέ τι CD,
 δέ τε Ar. || 162 κραιπνῶς] σφοδρῶς C, cf. μ 124 || 168 αὐτε προσέφειπε] l. a.
 ἡμιέβητ' ἔπειτα. — γερήνιος] cf. B 336 || 169 φίλος] l. a. τέκος || 171 ἐποιοχόμενος]
 ὑποσχόμενος Ambr. || 172 χροῶ n° 190] χροῶ || 179 ἱμεναι n° 125] ἱένα

- X** οὐ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσι ἐν ἀγορμένοισιν ἔμιχθεν,
 181 οὐδὲ μὲν εὐθοντας φυλάκων ἠγήτορας ἤθρον,
 ἀλλ' ἐργηγορῆ σὺν τεύχεσιν ἤατο πάντες.
 ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 185 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλε·
 ὡς τῶν Φήθυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρου ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 'τετράφατ', εἴ ποτ' ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.
 190 τοὺς δ' ὁ γέρων ἠγήθησε Φιδὼν ἑτάροισι τε μύθῳ
 [καὶ σφας φωνήσας Φέπεια πτερόεντα προσηύδα]
 „οὐτῶ νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 αἰρείτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσι.”
 ὡς Φειπὼν τάφροιο διέεσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι ἑκελήατο βουλήν.
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ ἄλεον συμμητιάεσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτῆν ἠδριάζοντο
 ἐν καθαρθῷ, ὅθι δὴ νεκρῶν διεφαίνετο χῶρος
 200 πεπτεῶτων· ὅθιν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἐκτωρ
 ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νῦξ ἐκάλυψε.
 ἔνθα καθεζόμενοι Φέπε' ἀλλήλοισ' ἐπίφραυσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερόμιος ἐπτότα Νέστωρ
 „ὦ φίλοι, οὐ κεν δὴ τις ἀνήρ πεπίθειθ' ἔφῳ αὐτοῦ
 205 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους
 ἐλθέμεν; εἴ τινά που δηῶν ἔλοι ἐσχατάοντα,

199 = ⊙ 491

180 φυλάκεσσι] *-κοισιν? n° 63. — Bentley, ἐν male abundare ratus (cf. E 134 infra vs. 365 alibi) φυλάκεσσι συναγορμένοισι coniecit (vid. A 687). — ἔμιχθεν A D] γέοντο C || 182 ἐργηγορῆ forma notabilis; cf. n° 161. — ἤατο n° 220] εἶατο || 183 δυσωρήσωσιν Apoll. lex.] δυσωρήσονται codd. Verbum non nisi h. l. obvium; de -σασιν (-σονται) cf. n° 122 || 187 τῶν] genitivus suspectus; cf. ad I 635. — Φήθυμος n° 41] νήθυμος Ar. codd. || 189 εἴ ποτ' Naber] ὀππότε. Cf. B 794 || 190 δ' ε] δὲ? || 191 *σφας] σφας. — Versum om. A D' || 193 αἰρείτω n° 191] αἰρείτω || 196 τοῖς] n° 60; *τοῖσ' ἅμα? || 197 συμμητιάεσθαι n° 191] -άασθαι || 198 *ἠδριάζοντο n° 191] ἐδριάζοντο || 200 πεπτεῶτων Christ] πιπετότων codd.; cf. Φ 503 χ 384. Etiam Naber perfectum requiri monuit, conferri iubens schol. Ξ 5 || 202 ἀλλήλοισ' ἐπίφραυσκον] -οισι πίφ. || 203 μύθων ἦρχε] l. a. καὶ μετέπειτα. — γερόμιος] cf. B 336 || 204 *οὐ κεν] οὐκ ἂν || 206 ἐλθέμεν Nauck] ἐλθῆεν. — δηῶν] n° 17. — ἐσχατάοντα n° 191] -ῶντα

- X** ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἔσσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσειν, ἢ μεριάσι 208-210 = 409
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐ πόλινδε sqq.
- 210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ ἑ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς, —
 ταῦτ' εἰ πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς, μέγα κέν Φοι ὕπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ Φοι δόσις ἔσεται ἔσθλή."'
- 218 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ. 218 = Γ 95
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
- 220 „Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220^b = 319 cf. σ
 ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων, 61
 Τρώων· ἄλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρῆ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὅ τοι' ἐνόησε,
- 225 ὅπως κέρδος ἔη μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 226 cf. Ψ 590
 ἀλλὰ τέ Φοι βράσσων τε νόος λεπτή δέ τε μήτις."'
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἔπεσθαι·
 ἦθελέτην Ἀλάντε δῦω, θεράποντες Ἄρηος,
 ἦθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἦθελε Νέστορος υἱός,
- 230 ἦθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος, 234 = E 243
 ἦθελε δὲ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύμεν ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ Φοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

214 ὅσοι γὰρ νήσασιν ἐπικρατίουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων Φοι ἕκαστος ὄν δόσουσι μέλαιναν,
 θῆλυν ὑπόρρητον τῆ μὲν κτίρας οὐδὲν ὁμοίον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εὐλαπίνῃσι παρίσταται.

214 cf. α 245

208 μητιάουσι n° 191] -όωσι || 211 *ταῦτ' εἰ] ταῦτά τε Ambr. A, ταῦτά κα
 CD || 215 ἕκαστος ... δόσουσι] pro ἑκάστος ... δόσει facile ferimus; nam vs.
 214—217 alienae manus debere iure contenderunt Geppert Hoffmann Bergk, et
 dubitanter Heyne. — Cur nigram eamque fetam ovem singuli ei sint oblaturi,
 olim quaerebatur; ridiculam λύσιν refert schol. || 221 δῦναι] n° 125 || 224 ἐρχο-
 μένω Ar. codd.] l. a. -ων. — πρὸ δ] hiatus vix ferendus, neque ipsum poetam
 sic balbutivisse credibile videtur. — τοι' n° 59] τοῦ || 225 τε Ar. meliores]
 τε Vind. — νοήσῃ] -σει C, cf. n° 122 || 226 βράσσων] forma notabilis, quam
 recte glossographi interpretabantur ἑλάσσων, cf. n° 86; Aristarchus vero miro
 errore id verum esse negabat et pro participio accipiebat, ut βράσσων esset =
 βρασσόμενος = ταρασσόμενος! || 231 δὲ] δ' ὁ codd. — καταδύμεν' n° 125] -δῦναι ||
 232 θυμὸς; ἐτόλμα] *τόλμας θυμὸς?

- X** τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσειαι, ὅν κ' ἐθέλησθα,
 236 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάσσι γε πολλοί.
 μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοί *Φείκων*,
 ἐς γενεὴν ὀράων, μηδ' εἰ βασιλευτέρός ἐστι."
- 240 ὣς ἔφατ', ἔδφεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάφ.
 τοῖσ' αὖτις μετέφειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν εἰλέσθαι,
 πῶς κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θελοῖο λαθοίμην,
 243 = a 65
 οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 245 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ *Fe Παλλὰς Ἀθήνη*. 245^a = 279 v 301
 τοῦ γέ κεν ἐσπομένιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένιο
 cf. v 48
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περιφόιδε νοῆσαι."
- τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Τυδείδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει'
 250 Φειδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοισ' ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔομεν' μάλα γὰρ νύξ' ἀνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῶχηκεν δὲ πλέων νύξ."
- ὣς Φειπόνθ' ὀπλοισιν ἔνι δφεινοῖσιν ἐδύτην. 254^b = 272
- 255 Τυδείδη μὲν ἔδωκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφηκες — τὸ δ' ἔφδον παρὰ νῆ' ἐλέλειπτο —
 καὶ σάκος ἄμφι δέ *For* κυνέην κεφαλήφιν ἔθηκε 257^b = 261
 ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἧ τε καταἰτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆ' ἐδίδου βιδὸν ἧδὲ φαρέτρην

253 τῶν δύο μοιρῶν, τρίτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείπεται.

240 Zen. om., Ar. — || 253 Zen. om., Aristoph. Ar. —

236 φαινομένων τὸν φαινομένον τοι Paech probabiliter || 237 ἀρείω] n° 85 ||
 238 αἰδοί n° 77] αἰδοί codd.; dactylus requiritur, cf. n° 2. — ὀπάσσειαι] cf. T 238 ||
 239 ὀράων n° 191] ὀρόων || 241 *τοιῖσ' τοῖς δ'. Nauck τοῖσι δ' ἄφαρ, cf. B 453;
 Christ τοῖσιν δ' αὖ, cf. H 170 || 243 *κεν] ἄν || 245 φιλεῖ] pro φιλεῖ suspes-
 ctum, cf. n° 191 || 246 *τοῦ γέ κεν] τοῦτου γ'. Absesse non potest κεν, corrup-
 telae autem causa extitit obsoleta participii forma ἐσπόμενος (n° 247), pro qua
 multi (non Ar.) poscebant σπόμενος. Cf. vs. 285 || 252 παρῶχηκεν A CD, cf. n°
 157] παροίχωκεν grammatici quidam, παρῶχωκεν Ar. (sed librarii hoc esse vitium,
 et Aristarohum quoque παροίχωκεν dedisse, probabilis est Ludwichii suspicio). —
 πλέων D] πλέω A C, quae Zenodoti videtur fuisse lectio; cf. A 249 Γ 71 alibi.
 Vid. Aristot. Poet. 26. — Fortasse hic versus simul cum sequenti damnandus ||
 253 τῶν] pro τῶων novicius, cf. n° 56, et ipse articulus molestus. — τρίτῃ] ||
 l. a. -της || 255 ἔδωκε Eustath. Vind.] ἔδωκε || 256 *νῆ' ἐλέλειπτο] νηὶ λίλ. ||
 260 *Ὀδυσῆ' ἐδίδου] -ση διδου

- X καὶ ξίφος· ἀμφὶ δὲ Φοι κυνέην⁸ κεφαλῆφιν ἔθηκε, 261^b = 257
 ρινοῦ ποιητῆν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμασί
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Ἀυτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἔδωκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλωρ δῶκε ξεινήμιον εἶναι, 269^b = A 20
 270 αὐτὰρ ὃ Μηριόνη ἔδωκεν Φῶ παιδί φορῆναι
 δὴ τότε Ὀδυσσεὺς ἔπυκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δφεινοῖσιν ἐδύτην, 272^b = 254
 ἄβαν ῥ' ἔμεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγύς ὁδοῖο
 275 Παλλὰς Ἀθηναίῃ τοὶ δ' οὐ Φίδον ὀφθαλμοῖσι
 νύκτα δι' ὀφθαλίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 ἄχαιε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠῤῥατο δ' Ἀθήνη
 „κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἰεὶ 278^a = E 115
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω 278 sq. cf. v 300
 280 κινύμενος· νῦν αὐτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 279^a = 245^{sq.}
 δός δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐνκλεέ' ἤμ' ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα Φέργον, ὅ κε Τρώεσσι μελήσῃ."
 δεύτερος αὐτ' ἠῤῥατο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀρτυτώνῃ
 285 ἔσπεό μ', ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐδῳ
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.

264 ἔχον] θείον Nauck, τρέχον Naber || 268 ἄρ' ἔδωκε Bekker] ἄρα δῶκε. An *δέ
 J' ἔδωκε? || 270 φορῆναι] n° 195 || 273 ἔμεναι n° 125] ἴναι || 275 Παλλὰς] πελλὸν
 (i. e. *fuscum*) Zopyrus. Multa de hoc loco argutati sunt grammatici || 278 μοι]
 deteriores με; cf. E 115 || 281 *ἐνκλεέ' ἤμ'] ἐνκλεῖας. Distrahendum esse -ει- in
 -ει- verissime monuit Nauck, cf. n° 73; sed praeterea restituendum erat pro-
 nomen ἦμε (ἄμμε) quod in -ας (-AM) latebat; ultima autem eius litera videtur
 peperisse lectionem codicis A ἐρικέσθαι || 282 μελήσῃ] cf. n° 122 || 285 ἔσπεο
 μ'] σπεῖο μοι. Vitiosam esse formam σπεῖο ante nos viderat Curtius (Verb. II 60),
 in recentiore tamen carmine eam fortasse ferri posse ratus nec nisi dubitanter
 ἔσπε' ἄμ' proponens. Sed cur huius potissimum rhapsodiae auctorem absurdas
 formas confinxisse statuamus, cum una litera s addita restituere liceat omnium
 sanissimam? Cf. vs. 246 || 286 πρὸ] et sententiae parum apta est praepositio
 et propter hiatum suspecta. Barnes παρ', Bentley πρὸς. An *ἔτε τῆ περ? — ἦει]
 ἦ29: D

- X τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῶ ἴλιπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ὃ μαιλίχιον μῦθον ἔφερε Καδμειοῖσι
κειῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα ἔμῃσθε Φέρρα
290 σὺν σοί, δῖα θεὰ, ὅτε Φοι πρόφρασσα παρέστης.
ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἥνιδα, εὐρυμέταπον,
292-294 = γ 382
ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας." 382 sq.
294^b cf. γ 426
295 ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
οἷ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μεγάλοιο,
'βάν ρ' ἴμεν' ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
295 cf. E 121
ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα. 297 cf. M 299 ζ
298^b = 469 Ψ 806 [130
- οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶεν Ἔκτωρ
300 εὐδέμεν', ἀλλ' ἄμυδις ἑκλήσκειτο πάντας ἀρίστους,
ἴσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλὴν·
301^b = Ξ 144
302 = B 55
„τίς κέν μοι τόδε Φέρρον ὑποσχόμενος τελέσειε
δῶρω ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ Φοι ἄρκιος ἔσται.
304^b cf. σ 358 Hes.
Oper. 370
305 δῶσω γὰρ δῖφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅς τίς κε τλήη, Φοί τ' αὐτῶ κῦδος ἄρηται,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἐκ τε πυθέσθαι,
308 = 320
308^b-312 = 395
sq.
ἧ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
310 ἧ ἤδη χεῖρεσσιν ὕφ' ἡμετέρῃσι δαμένετες
φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάρω Φεφαθηκότες αἰνῶ." 313 = Γ 95
ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Ἐνμηίδεος υἱὸς
315 κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος·
ὅς δή τοι Φεῖδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·

291 παρίστασο codd.] παρίσταο Zen. Ar. — καὶ με φύλασσε] καὶ πόρε κῦδος Zen. ||
292 ἥνιδα Sitzler] ἦνν. Vitiosus est trochaeus, neque ἦνν cum Tyrannione scribere
licet. Vid. ad Z 94 et n° 66 || 299 εἶαεν Nauck] εἶασεν C dett., prava quanti-
tate; εἶασ' A D vitiose, cf. n° 2 || 300 εὐδέμεν Nauck] -ειν || 306] sic Ar.,
ἀριστεῦσαι A C D, αὐτοὺς οἱ φορέουσι ἀμύμονα Πηλεῖωνα Zen., καλοὺς οἱ φ. etc.
Aristoph. (cf. vs. 323) || 307 τλήη... ἄρηται Nauck] τλάη (τλαίη A)... ἄρηται ||
312 Φεφαθηκότες] ἀθηκότες, cf. vs. 98

- X αὐτὰρ ὁ μῦθος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησι.
 ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔφειπε
 „Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 319^b = 220
 νῆων ἄνωπ' ὀφθαλμῶν σχεδὸν ἐλθέμεν' ἔκ τε πνυθέσθαι. 320 = 308
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσπον
 ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
 δωσέμεν', οἷ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης
 325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὄφρα χ' ἴκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευνέμεν' ἠὲ μάχεσθαι.” 327 = 147
 ὅς ῥά φ' ἔν' ἐν χερσὶ σκῆπτρον ἔλαβε καὶ Φοῖ ὁμοσσε
 „Ἔστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖσ' ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐσεσθαι.”
 ὅς ῥά φ' ἔπειτα καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπάμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνε.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὁμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 Ἔσασατο δ' ἔκτοσθε ρινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἔπι κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,
 ἔβη δ' ἴμεναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἑκτορι μῦθον ἀπολοῖσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
 ἔβη ῥ' ἀν' ὀδὸν μεμαῶς τὸν δ' ἐφράσατο προσιόντα
 340 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέφειπε
 „οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐ Φοῖδ' ἣ νήεσσιν ἔπι σκοπὸς ἡμετέρῃσι
 ἣ τίνα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων. 343 = 387
 ἀλλὰ ἴδ' ἐῶμεν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 345 τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλωμεν

317 κασιγνήτησι Ar. codd.] -τοισι Zen. absurde || 321 ἀνάσχεο] sic Ar.; alii igitur ἀνάσχευ? an ἀνίσχεο? || 323 ἀμύμονα] l. a. ποδάρεα || 325 *ὄφρα χ'] ὄφρ' ἄν || 328 Φοῖ ὁμοσσε] *Φ' ὁμοσσε? || 330 μὴ] cf. ο 41 T 261 || 331 ἀγλαΐσεσθαι n° 147 et 210] -εισθαι || 332 ἐπάμοσε Ar. A] ἀπάμοσε || 335 ἔπι κτιδέην] deteriores ἐπ' ἐκτιδέην: male, cf. vs. 458 || 336 ἴμεναι n° 125] ἴναι. — προτὶ A] ποτὶ CD || 341 τις Ar.] τοι || 342 ἔπι σκοπός] ἐπίσκοπος codd., sed cf. vs. 38 || 343 κατατεθνηῶτων Ar.] -ειῶτων meliores || 344 ἀλλὰ ἴδ' ἐῶμεν Christ] ἀλλ' ἐῶμέν μιν. Vulgata tres syllabas vitiose in unam praebet contractas, cf. n° 8. Payne-Knight ἀλλ' ἐῶμεν, sed servandum potius videtur pronomen || 345 κ' αὐτόν] *κέν μιν? — ἔλωμεν A] ἔλωμεν; cf. ad A 205

- X *καρπαλλίμως· εἰ δ' ἤμε παραφθῆησι πόδεσσι,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοφί προτιφέλλειν
ἔγχε' ἐπαύσων, μὴ πως προτιφάστῃ ἀλύξῃ.*"
- ὧς ἄρα φωνήσαντε παρ' ἔξ ὁδοῦ ἐν νεκύσεσι
- 350 'κλινθήτην' ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίηφι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἀπέην ὄσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμίονων — αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσι
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον —
τῶ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
- 355 'φέλιπτο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέφοντας ἐταίρους
ἐκ Τρώων ἴμεναι, πάλιν Ἔκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
'γνώ ρ' ἄνδρας δηλοῦς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φενγέμεναι τοὶ δ' αἶψα διωκόμεν' ὠρμήθησαν.
- 360 ὧς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦο κύνε, Φειδοῦτε θήρης,
ἦ κεμάδ' ἦ ἐλαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἄν' ὀλήεντα, ὃ τε προθέησι μεμηκῶς,
ὧς τὸν Τυδεΐδης ἠδὲ πολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτομήξαντ' ἐδιώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
- 365 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι

358^b = X 144 cf.
O 269362^a = ξ 2

346 *ἤμε] ἔμμε. — παραφθῆησι Thiersch] παραφθαίησι Ar. codd. (Vind. -φθάνησι); quae si sana esset vox, a verbo παραφθαίειν aliunde ignoto esset derivanda cum ISchmidt et Curtio; nam *orlativum* esse παραφθαίησι pro -αίη, quod putabat Bekker, non est credibile. Thierschio assensu sunt LaRoche Naber. Etiam Alexandriae de vera huius vocabuli forma dubitabatur; commode autem Heyne laudat II 861; vid. etiam infra vs. 368 || 347 ἐπὶ Ar.] προτι A, προτι CD. De μιν producto cf. E 385. — προτιφέλλειν n° 265] προτιφείειν || 348 *ἔγχε' n° 71] ἔγχει. — φάστῃ ἀλύξῃ] hiatus notabilis; de -η cf. n° 122 || 349 ὧς ἄρα φωνήσαντε Ar. codd.] ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπιθῆσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης | ἔλθόντες; δ' ἐκάτερθε Aristoph. (aliaeque veteres edd.). Quae lectio per se non est vituperanda; nam quod in ἐκάτερθε deest F, id in recentiore hoc carmine vix licet pro vitii indicio habere. Neque tamen male habere in vulgata φωνήσαντε, licet alter tantummodo locutus sit, monebat Aristarchus collato Φ 298 || 350 ἀφραδίηφι] -ησι codd. || 354 ἐπεδραμέτην Ar. C] ἐπιδραμέτην AD || 356 ἴμεναι n° 125] ἴεναι || 358 δηλοῦς] n° 17 || 359 αἶψα] l. a. ὦκα. — διωκόμεν Bekker] -κιν. — ὠρμήθησαν CD] ὀρμήθησαν Ar. A || 362 ὀλήεντα, ὃ τε Paech] ὀλήεντα, ὃ δὲ Ar., ὀλήενθ', ὃ δὲ τε codd. — Vitiosum erat δέ, sic enim ἐπείγετον vs. 361 pro subiunctivo habendum esset, invita grammatica (cf. n° 122); nunc vero conferre licet N 63 q 519. Vid. Curt. Verb.¹ II 73 || 363 ἠδὲ Vind.] ἠδ' ὁ. Cf. B 278. Poeta autem dedisse τε ἰδὲ probabiliter suspicatur Rzach, cf. vs. 536 || 364 ἐδιώκετον] pro -την vitiosum, cf. n° 115. Praesentis formam esse statuit Ar. coll. η 104. Veri est similis corruptum esse versum: *ἐδιώκων νωλεμῆς? cf. ad M 26 || 365 μιγήσεσθαι] n° 104; ecquid *φυλάκεσσι (-οισι) τάχα μίξεσθαι ἐμελλε? — φυλάκεσσι] *-κοισι? n° 63

- X φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθάλῃ ἐπευξάμενος βαλέμεν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαύσων προσέφη κρατερός Διομήδης· 369 = A 361
- 370 „ἢ ἐμὲν ἢ ἐ σε δουρὶ κινήσομαι, οὐδέ σέ φημι
 δ' Φηρόν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν' αἰπὺν ὕλεθρον.”
 ἦ ἄα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, Φεῶν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὄμων ἐυξόου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
- 375 βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων,
 κλωρὸς ὑπὸ δ' Φέως. τῶ δ' ἀσθμαίνοντ' ἐκικήτην,
 χειρῶν δ' ἠψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας Φέπος ἠΐδα·
 „ζωγρέετ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος, 379 = Z 48
- 380 τῶν χ' ὕμιν χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ περ ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 380 cf. Z 49
 381 = Z 50
- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „θάρσσε, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. 383 cf. P 201
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φεῖπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 384 = 405 Ω 380,
 656 α 169 etc.
- 385 πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὀφθαλίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 385 cf. 82
 386 = 83
- ἦ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἔπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;”
- 390 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
 „πολλῆσιν μ' ἀάτησι παρ' ἐκ νόον ἦγαγεν Ἐκτωρ,

387 ἢ τινα συλήσων νεκῶν κατατεθνήτων;

387 = 343

387 Aristoph. Ar. —

368 φθάλῃ] φθάλῃ (cf. vs. 346) A D. — ἔλθοι] ἔλθῃ A C. — βαλέμεν n° 126] -εἶν || 371 ἀλυξέμεν Bekker] -εἶν || 372] ἦ ἄα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε] l. a. καὶ βάλειν οὐδ' ἀφάμαρταν, quam inventam esse a quibusdam qui „ζήτημα ποιεῖν cuperent” (cf. Lehrs Ar.² 208) statuebat Ar. || 373 ἐυξόου C D] ἐύξου A. In Attico poeta -ξου ferri posset; cf. Aristoph. Pac. 447, 549, 1213, 1260 δορυξός; pro -ξός; vix tamen Homericus est eiusmodi sive contractio sive synizesis (n° 8): correctione igitur indiget versus || 376 ὑπὸ δ' Φέως n° 71] ὑπὸ δ' Φέως || 377 *ἠψάσθην] ἀψάσθην || 378 ζωγρέετ' n° 191] -εἴτ'. — λύσομαι] suspectum censet Naber, ἵπτετ' ἐμὲ λύσομαι proponens || 380 *χ' ὕμιν] χ' ὕμιν, χ' ὕμιν, χ' ὕμιν || 381 *περ] κεν; cf. Z 50 || 383 θάρσσε n° 191] θάρσει || 385 πῆ] l. a. ποῖ, ποῦ || 387 κατατεθνήτων Ar. A C] -εἰώτων D || 388 ἕκαστα] neglecto J. Si quid mutandum, ἅπαντα (Heyne) magis placet quam quod Christ metro invito proposuit Φέκαστα διασκοπιᾶσθαι || 391 ἀάτησι Nauck] ἄτησι. — ἦγαγεν] ἦγαγεν Aristoph.

- X ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἔρματα ποικίλα χαλκῶ·
 ἤνωγεν δὲ μ' ἴοντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν 394^b = 468
 395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν' ἔκ τε πυθέσθαι, 395^b-399 = 308
 ἧὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἧ ἤδη χεῖρεςσιν ὕψ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ Φεφαδηκότες αἰνῶ." 399^a.
- 400 τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400 = χ 371
 „ἧ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαλετο θυμὸς,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἷ δ' ἀλεγεινοὶ 402 cf. P 76
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἧδ' ὀχέεσθαι, 403 sq. = P 77 sq.
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη ἴτεκε μήτηρ.
 405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φεῖπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405 = 384
 ποῦ νῦν δεῦρο κίων ἴλιπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ Φοι ἔντεα κεῖται ἀρήγια, ποῦ δέ Φοι ἵπποι;
 πῶς δ' αὖ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;"
- 412 τὸν δ' αὖτε προσέΦεπε Δόλων, Ἐνυμήδεος υἱός· 413 cf. 427 α 179
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. 413 sq. = 303
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶ,
 415 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Φίλον,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ὅς εἴρει, ἦρωες, 416^a = E 322
 οὐ τις κεκλιμένη φύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάρα, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἷ δ' ἐργηγόρῃσιν φυλασσέμεναι τε κέλονται
 420 ἀλλήλοισ'. ἀτὰρ αὖτε πολὺκλήτοὶ ἐπίκουροὶ
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτροπάουσι φυλάσσειν"

409 ἄσα τε μητιάουσι μετὰ σφίσιν, ἧ μεμάσαι
 αἰθῆ μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἧ πόλινδε
 ἄν ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ ἑδαιμάσαντο γ' Ἀχαιοὺς.

409-411 = 208 sqq

397—399 Aristoph. —, Ar. in priore editione signum dubitationis (•) apposuit, in altera — || 409—411 Ar. —

394 *ἤνωγεν n° 225] ἠνώγει || 397—399] de his versibus perquam notabile est scholion Didymi || 397 ἧ] εἰ Ar. || 398 βουλεύουσι ... ἐθέλουσι Ar.] -αιτε meliores || 399 Φεφαδηκότες] ἀδηκότες A, ἀδηκότες CD, cf. vs. 98 || 408 δ' αὖ Duentzer] δαί Ar. A, cf. α 225 ω 299; δ' αἰ C, δὲ D || 409 μητιάουσι n° 191] -όσαι || 413 καταλέξω Ar. A C] ἀγορεύσω D || 418 μὲν A¹ C] γὰρ A² D || 419 ἐργηγόρῃσιν] cf. n° 161 || 421 ἐπιτροπάουσι n° 191] -όσαι Nauck, -τραπίουσι codd.; cf. n° 251

X οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦται οὐδὲ γυναικες.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πῶς τ' ἄρ νῦν, Τρώεσσι μειγμένοι ἵπποδάμοισι
 425 εὐδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δίδιπέ μοι, ὄφρα δαΐω.”

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Ἐυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλδς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Αἰεγες καὶ Καύκωνες διόλ τε Πελασγοί.

427 cf. 413

430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
 καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.

429^b = τ 177

ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε Ἰέκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύμεν ὄμιλον,
 Θρήικες οἶδ' ἀπάνευθε νηήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 ἐν δὲ σφι Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἴχιονῆος.

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους Ἰφιδὸν ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί.
 ἔρμα δέ· Φοι χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα Φιδέσθαι,
 440 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι Φέφοικε
 ἄνδρεςσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσαντον ὠκυπόροισι,
 ἠέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεὶ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρήθητον ἐμεῖο,
 445 ἠέ κατ' αἴσαν ἔφειπον ἐν ὕμισιν ἠέ καὶ οὐκί.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

„μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἡμάς.

422 ἦται n° 220] εἶται || 424 τ ἄρ Cobet] γὰρ, cf. vs. 61. — νῦν] δὴ A¹ ||
 425 δίδιπε] neglecto F. Ecquid *τὸ Φεῖπε? nam aliena hinc videtur praepositio,
 quae nonnisi h. l. et δ 215 praefigitur, ibi autem recte. — δαίω n° 122] δαίω ||
 427 καὶ Ar. CD] τοι A. — καταλέξω] ἀγορεύσω D, cf. vs. 413 || 431 ἱππόμαχοι
 Ar.] -δαμοι meliores || 433 καταδύμεν' n° 125] -δύναι || 442 πελάσσαντον Mosc.]
 -σσετον, quae ad aoristum mixtum (n° 152) referenda esset forma || 444 *πειρή-
 -θητον] -θητον codd., quae subiunctivi foret forma non ferenda, cf. n° 122. Simile
 vitium correximus Γ 102 || 445 ἠέ Ar.] ἢ ἔα. — *ὕμισιν] ὕμιν || 447 Δόλων]
 fuerunt (ante Ar.) qui pro participio (δολῶν!) acciperent, quod nomen Dolonis
 Diomedis non posset notum esse. At cf. vs. 478 || 448 *ἡμάς] ἡμάς A D, ἡμάς C,
 l. a. χεῖρας ἐμεῖο

- X εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθώμεν,
 450 ἢ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἢ ἐδιοπτεύσων ἢ ἀντίβιον πολεμίζων
 εἰ δὲ κ' ἐμῆσ' ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκ ἐπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργεῖοισι."
 ἢ, καὶ ὃ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ
 455 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὃ δ' ἀνύχένα μέσσων ἔλασσε
 φασγάνῳ ἀλξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε 456^b = Ξ 466
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμύχθη. 457 = χ 329
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν
 460 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτιδι δῖος Ὀδυσσεύς
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος Φέπος ἠΰδα
 „χαῖρε, θεᾶ, τοισίνδε· σὲ γὰρ πρόωτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
 πέμψον ἐπὶ Θρηάκων ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς."
 465 ὧς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ Φέθεν ὑψόσ' αἰείρας
 ἔθηκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάραφας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους, 467 cf. h. Merc. 81
 μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν. 468^b = 394
 τὼ δ' ἐβάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα, 469^a = I 192
 470 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηάκων ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες.
 οἷ δ' ἠΰδον καμάτῳ Φεφαθηκότες, ἔντεα δὲ σφι 469^b = 298

449 *ἢ μεθώμεν] ἢ μεθώμεν, cf. n° 122. Sed suspicio est singularem numerum olim hic lectum fuisse, quo ducit l. a. (ab Ar. reiecta?) -μα ἢ μεθώμαι. Verum censemus *εἰ μὲν γὰρ κεν νῦν ἀπολύσω σ' ἢ μεθώω || 451 ἀντίβιον Eustath.] ἐναντίβιον, in qua lectione ἢ correptum displicet, cf. n° 16 || 452 ὀλέσσης] ὀλέσσαις Ar. De -ης cf. n° 122 || 457 φθεγγομένου] l. a. -μένη, quam Aristoteles part. anim. III 10 argumentis philosophicis, iisque non admodum firmis, impugnat, cum sufficeret unum grammaticum, ferri non posse adiectivum fem. ad κάρη pertinens. Nisi forte fuerint qui τοῦ κεφαλῆ legerent || 462 τοισίνδε n° 97] τοισίνας CIG. 2388, 7 et codd.; quam formam non grammaticorum errori deberi sed aliquando in hominum ore extitisse veri simile est, nec tamen Homericam esse ex decurtato dativi termino τοισι- pro τοισί apparet || 463 ἐπιβασόμεθ' A D, cf. n° 192] ἐπιδωσόμεθ' Ar. C; cf. X 254 || 464 Θρηάκων] cf. n° 17. — ἵππους] l. a. ἄγρην || 465 ὑψόσ'] sic et ὑψού Ar.; cf. vs. 505 μ 249; ex genuino ὑψόσ' (cf. n° 322) utraque lectio orta videtur || 466 μυρικήν] sic Ar., alii igitur -κῆ (cf. O 441). — δέελον Ar. codd.] δῆλον legitur v 333 (sic h. l. Cant.); adiectivum apud Hom. non nisi duobus his locis obvium. — ε'] male abundat; Bentley δέ τε σῆμ' ἐπέθηκε || 470 Θρηάκων] cf. n° 17 || 471 Φεφαθηκότες] ἀθηκότες, cf. vs. 98

- X** καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθόν' ἐκέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί' παρὰ δέ σφι Φεκάστῳ δίζυγες ἵπποι. 473^b = E 195
 'Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ ἤυδε, παρ' αὐτῶ δ' ὠκέες ἵπποι
 475 ἕξ ἐπιδιφροιάδος πυμάτης ἱμάσ' ἐδέδεντο.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρουθε Φιδῶν Διομήδῃ ἔδειξε
 „οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνῆρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν ἐπίφρασκε Δόλων, ὃν ἐπέφρομεν ἡμες.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφραε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρῆ
 480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους·
 ἦέ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσονσιν δ' ἔμοι ἵπποι.”
 ὧς ᾤατο, τῶ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἄφεικῆς
 485 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἷματι γαῖα. 483 cf. Φ 20 χ 308
 484 = Φ 21
 ὧς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἴγας ἢ ὄλεσσι, κακὰ φρονέων ἐνοροῦση,
 ὧς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα δυῶδεκ' ἔπαφεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξαιε παραστάς,
 490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐκφερούσασκε,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριγες ἵπποι
 ρεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομοῖατο θυμῶ
 νεκροῖσ' ἐμβαίνοντες· ἀθήθεσκον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆ' ἐκμήσατο Τυδέος υἱός,
 495 τὸν τρισκαιδέκατον μελιφθδέα θυμὸν ἀπέφρα
 495^b = λ 203
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη.

497 τὴν νύκτ', Οἰνεΐδαο πάς, διὰ μῆριν Ἀθήνης.

497 Zen. Aristoph. om., Ar. —

472 *χθόν' ἐκέκλιτο] χθονί κέκλιτο. Bentley κεκλιτ' coll. II 68, fortasse recte; of. n° 119 || 473 τριστοιχί D] -χεί AC || 475 ἕξ] fuerunt qui ἕξ scriberent (ridicule). — *ἱμάσ' ἐδέδεντο] -σι δέδ. || 476 *Διομήδῃ ἔδειξε] -δει δεῖξε || 477 τοι] sic Ar. h. l.; cf. vs. 341 || 478 οὓς] sic Ar.; alii ὄν? — ἐπίφρασκε Grashof] πίφρασκε. In thesi produci nequit syllaba πῖ-; in arsi producitur K 502 Σ 500 h. Merc. 540. Cf. n° 139. — *ἡμες] ἡμαίς. — Spurium censet versum Heyne || 486 αἴγας Eustath.] αἴγαι, cf. n° 64. — ἐνοροῦση] -σει C, cf. n° 122 || 489 πλήξαιε Ar. codd.] l. a. πλήξασκε || 490 ἐκφερούσασκε] ἔξεφ. codd. || 493 ἐμβαίνοντες Cobet, cf. Z 65 x 164] ἀμβαίνοντες. — ἀθήθεσκον Hesych.] ἀθήθεσσον, quae explicari nequit forma. — αὐτῶν] male quidam (in schol. E 231) αὐτόν, i. e. *Ulixem*; recte autem αὐτῶν ab Aeliano Hist. An. XVI 25 ad νεκροῖσ' refertur. Sed pronomen novicio more est adhibitum || 494 *βασιλῆ' ἐκμή.] -ληα κή. || 495 ἀπέφρα n° 150] ἀπηύρα || 497 Οἰνεΐδαο] neglecto F, cf. E 813

- X** τόφρα δ' ἄρα τλήμων Ὀδυσσεὺς ἴλυε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλανυεν δμίλου
 500 τόξω ἐπιπλήσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαινήν
 ποικίλου ἐκ δίφροισι ἐνοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι
 ῥοίξῃσεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδει δίφρ.
 αὐτὰρ ὁ ῥε μνηστῆρας μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι
 ἢ ὅ γε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 505 ἔνυμοι' ἐκφερούσι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας,
 ἢ ὅ γ' ἔτι πλεόνων Θρηκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 506 cf. E 673
 ἦος ὁ ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη 507^a = A 193
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον
 „νόστον δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 510 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένους ἔλθῃς,
 μὴ ποθὶ τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.”
 ὧς ῥαθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς Φόπα φωνησάσης, 512 = B 192
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσεται ἰκόνε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξω τοὶ δ' ἐπέτοτο θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 515 οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιῆν εἰλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ὧς ῥ' Ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἷδον ἔπυσαν 515 cf. N 10 ≡
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσεται πολλὸν ὄμιλον, 135 ὁ 285 Hes.
 ὄρσεν δὲ Θρηκίων βουλευφόρον Ἴπποκόοντα, Theog. 466
 ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο ἀνορούσας
 520 ὧς ῥ' Ἴδ' ἔειπε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῆσι, [591
 ὄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμησεν ἑταῖρον. 522 = Ψ 178 Ω
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὄρωτο κυδοιμὸς 522^b cf. II 491
 523 cf. Σ 218

498 ἄρα] ἄρ' ὁ codd. || 499 σὺν δ' ἤειρεν] cf. O 680; συναίρειν = συζευγνύειν, cf. ξυνωρίς, παρήγορος. Vid. Cobet Mnem. '75 p. 266 sq. (= Misc. Crit. p. 326 sq.) || 501 *δίφροισι ἐνοήσατο] -οιο νοήσατο || 502 πιφαύσκων] vid. ad vs. 476 || 503 ἔρδοι] neglecto F; Bekker erit nata Fέρδοι || 505 ἔνυμοι' n° 59] ἔνυμοι. — ἐκφερούσι] ἐξερούσι codd. — ὑψόσ'] sic et ὑποῦ Ar.; vid. ad vs. 465 || 506 ἢ ὅ γ' ἔτι Nauck] ἢ ὅ γε τῶν C, ἢ ἔτι τῶν AD; cf. ad E 673. — Θρηκίων] cf. n° 17 || 507 ἦος n° 323] ἔως || 511] suspectum est μὴ iteratum, quapropter Nauck versum 510 proseripsit, Naber vero ἦν pro posteriore μὴ coniecit coll. τ 83; quae si vera est suspicio, potius αἰ κέν που vel αἰ κέν τις erit scribendum, cf. n° 326. — ποθὶ n° 322] ποῦ || 513 ἐπιβήσεται Ar. A C] -σατο D || 515 ἀλαδὸς σκοπιῆν Ar. A] ἀλαδὸν σκοπιῆν Zen., ἀλασκοπιῆν CD, quod monstri instar est; probabiliter Nauck ἄλιον σκοπιῆν, collato vs. 324. Recurrit dictio N 10 ≡ 135 ὁ 285 Hes. Theog. 466 || 517 *πολλὸν n° 88] πολὺν || 518 Θρηκίων] cf. n° 17 || 519 ὕπνοιο n° 59] ὕπνου || 522] ante vs. 520 collocabat Zen.

- X** *Θυνόντων ἄμυδις* ᾿Θηέοντο δὲ μέμερα *Φέργα*,
 525 ὄσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 οἷ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἴκανον ὄθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε *Διλ* φίλος ὠκίας ἵππους,
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε *Θορὸν* ἔναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆ' ἐτίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων,
 530 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην. 530 sq. = A 519
 530 cf. E 366
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φῶνησέν τε
 „ὦ φίλοι, *Αργείων* ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 533 = B 79
 φεύσομαι ἢ ἔτμον *Φερέω*; κέλεται δέ με *Θυμός*. 534 = δ 140
 535 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535 cf. h. Ap. 265
 αἶ γὰρ δῆ Ὀδυσσεὺς τε ἰδὲ κρατερὸς *Διομήδης*
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ *Τρώων* ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσι
Αργείων ὅχ' ἄριστοι ὑπὸ *Τρώων* ὀρουμαγδοῦ.”
 540 οὔ πω πάν' *Φέφρητο* *Φέπος*, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540* = π 11
 καὶ ῥ' οἷ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοῖ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἠσπάζοντο *Φέπεσσι* τε μελιχίοισι. 542 cf. τ 415
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερῆμιος ἵππότη *Νέστωρ*
 „*Φεῖπ'* ἄγε μ', ὦ πολυαῖν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος *Ἀχαιῶν*,
 544 = I 673
 545 ὀπκως τούσδ' ἵππους λαβέτην καταδύντες ὄμιλον
Τρώων; ἢ τίς σφῶ' ἔπορεν θεὸς ἀντιβολήσας,
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι *Φεφοικότε* ἠέλλιοιο;
 αἰεὶ μὲν *Τρώεσσ'* ἐπιμιλγομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἔων πολεμιστῆς· 549* = B 392
 550 ἀλλ' οὔ πω τοίους ἵππους *Φίδον* οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλὰ τιν' ἔμ' ὀλω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα

531 νῆας ἐπι γλαφυράς τῆ γὰρ φίλον ἔπλετο *Θυμῶ*.

534 Zen. om.

524 *᾿Θηέοντο] *Θηέοντο*, vid. n° 7 et 191, et de *Θη*- syllaba correpta n° 17 ||
 529 *᾿Οδυσῆ' ἐτίθει] -σῆ τιθει, l. a. *δίθου* || 530 ἵππους] dett. *Ὀδυσσεὺς*, Bentley
 ἔλκων (ἐλάειν) coll. E 366 etc.; vid. A 519. — ἀφέκοντ' ἄκοντες codd. || 531] om.
 A C || 536 ἰδὲ *Ναυκ*] καὶ δ; cf. vs. 363 || 538 *δέδφοικα*] *δείδοικα*. — κατὰ φρένα]
 μετὰ φρεσὶ Ar. (an l. a. ab Ar. memorata?); cf. A 555 I 244 u 353 || 539 *ὅχ'
 ἄριστοι] ὄριστοι Ar. (cf. n° 9), οἱ ἄριστοι codd. || 540 *Φέφρητο* n° 306] *εἴρητο* ||
 543 *γερῆμιος*] cf. B 336 || 545 τούσδ'] τοὺς D. — λαβέτην Zen.] -τον Ar. codd.;
 cf. n° 115 || 546 σφῶ' ἔπορεν] σφωσ πόρεν Ar. codd., σφῶν Zen., quod pro σφῶν
 dici posse putabat. Dativo tamen aegre caremus; eoquid igitur *σφ(ε) ἔμ'(ε)
 ἔπορεν? cf. vs. 551 || 547 *Φεφοικότε] *δοικότες*; || 548 *ἐπιμιλγομαι*] l. a. *ἀναμ*. ||
 551 *ἔμ'] ἔμμ'

- X** σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλέει νεφεληγερέτα Ζεὺς 552 = H 280
 κούρη ἰ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 555 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 θεῖα θεός κ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤε περ οἶδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἤ πολλὸν φέρετεροὶ εἰσι.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιῆ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
 Θρηίκιοι τὸν δέ σφι Φάνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
- 560 ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δύο καὶ δέκα πάντας ἀρίστους.
 τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ἑα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 "Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί."
 ὡς Φειπῶν τάφροιο διήλασε μάνυχας ἵππους
- 565 καρχαλάων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
 οἳ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην ἐτύκτον ἵκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν ἐν τμητοῖσιν ἱμαῖσι
 φάτνη ἔφ' ἱππέῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιγῆδέα πυρὸν ἔδοντες·
- 570 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
 'θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶα πολλὸν ἀπεννίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρῶα πολλὸν
- 575 ἴψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 δέλπυφ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφρυσσόμενοι ἰλεῖβρον μελιγῆδέα Φοῖνον.

576 ἢ ε' ἀσαμίνθους βάντες ἰδὲ ξιστῆς ἰούσαντο.
 τῶ δὲ λουσαμίνθω καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἔλαιφ

576 = δ 48 ρ 87
 577 cf. ζ 96

552 *σφῶι γὰρ ἀμφοτέρω φιλέει] ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ, cf. H 280. — σφῶι] σφῶε quidam, noto errore || 556 κ'] γ' codd. || 561 τρισκαιδέκατον] l. a. τετρακαίδ. Cf. I 130 || 565 καρχαλάων n° 191] -όων || 566 Τυδεΐδew] n° 55. Fortasse h. l. ferenda est novicia genitivi forma || 572 ἰδρῶα n° 77] ἰδρῶ; item vs. 574. — ἀπεννίζοντο n° 27] ἀπεννίζ. || 576 ἰούσαντο] vHerwerden λούσαντο, cf. n° 295. — Hunc versum et sequentem proscripsit Bergk: nulla in castris fuisse balnea et per se intellegitur et ex versibus proxime praecedentibus clare patet || 577 λίπ'] n° 13 || 579 ἀφρυσσόμενοι Ar. A.] -σάμενοι. Cf. I 295

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Αγαμέμνωνος ἀριστεία.

- XI Ἥως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
 ὄρνυθ', ἐν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσι
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
 5 'στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἧ ῥ' ἐν μεσσάτρῃ ἤσκε γεγωνέμεν' ἀμφοτέρωσσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας ἔφίσας
 εἴρυσαν, ἡνορέῃ πύσνουι καὶ κάρτει χειρῶν.
 10 ἔνθα στᾶσ' ἤυσε θεὰ μέγα τε δ' Φεινόν τε
 ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ὄρωσε Φεκάστῃ
 καρδίῃ, ἄλληλτον πολεμιζέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἔγενετ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.]
 15 Ἀτρεΐδης δ' ἐνόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγε
 Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσseto νώροπα χαλκόν.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοισ' ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,

1 sq. = ε 1 sq.

2 = T 2

5-9 = ① 222 sqq.

11^b sq. = ⑤ [sq. 151
 11 cf. B 451
 12-14 = B 452
 sqq.

16^b = B 578

17-19 = Γ 330
 sqq.

18 sq. Zen. om., Aristoph. Ar. —

2 φάος n° 71] φάος || 6 *ἤσκε] ἔσκε || 11 ὄρωσε Bentley coll. B 451 (E 139)]
 ἐμβαλ' || 12 πολεμιζέμεν Bekker] -ζειν || 15 ἐνόησεν Naber] ἐβόησεν. Dea clamat,
 non rex || 16 ἐδύσseto Cant.] -σατο A CD || 19 στήθεσσιν] -σφιν? cf. ad M 401

- XI** τὸν ποτέ Φοι Κινύρης ἴδωκε ξεινήμιον εἶναι. 20^b = K 269
- 21 ἴπευθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον
 τούνεκά Φοι τὸν ἴδωκε, χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κύναιο,
- 25 δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ ἑλείκοσι κασσιτέροιο
 κύναιοι δὲ δράκοντες ὀρωρέγατο προτὶ δειρήν
 τρεῖς Φεάτερθ', ἴρισι ΦεΦοικότες, ὥς τε Κρονίων
 ἐν νέφει ἑστήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὠμοῖσιν ἴβάλετο ξίφος· ἐν δὲ Φοι ἦλοι 29^a = B 45
- 30 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θυοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δὲ Φ' ἔσαν λευκοῖο ἑλείκοσι κασσιτέροιο·
- 35 ὀμφαλὸς ἐν μέσοισιν ἔην μέλανος κύναιο.
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο
 δΦεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ ΔΦεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κύναιος ΦεΦέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ Φοι ἦσαν
- 40 τρεῖς ἀμφιστρεφεῖς, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπέφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ἴθετο τετραφάληρον 41 = E 743 cf. Γ
 336

22 ἀναπλεύσεσθαι] -ασθαι C || 23 ἴδωκε Bekker] ἴδωκε || 24 δέκα οἴμοι] hiatus non ferendus; videtur excidisse particula aliqua || 25 δώδεκα] ἑνδέκα Naber. — χρυσοῦ καὶ ἑλείκοσι Bentley] χρυσοῖο καὶ εἴκοσι || 26 κύναιοι ... ὀρωρέγατο] σμερδάλειοι ... ἐλιχμῶντο Aristoph. || 27 ἴρισι] neglecto Φ; Zen. ἐρίδεσσι, Apoll. lex. et Hesych. ἴρεσσι || 28 *νέφει ἑστήριξε] νέφει στήριξε Ar. codd. (νέφει Vrat.); l. a. νέφει ἑστήριξε. De νέφει cf. n° 71. — μερόπων ἀνθρώπων] *μερόπεσσι βροτοῖσι? cf. B 285 || 31 χρυσέοισιν] n° 61 || 33 πέρι ... ἦσαν] nonnulli περὶ ... ἦσαν (male) || *34 sq.] sic correximus vulgatam ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο | λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κύναιο. Quae corrupta esse inde apparet quod plures umbones non recipit unus clipeus, melius etiam ex producta syllaba -κοί ante ἐν, cf. n° 17 (quapropter fuere qui λευκοί (ο) legerent), et certo certius ex nominis numeralis in versu 35 defectu (nam nihil est ἔεις, quod Barnes pro ἔην proposuit, Nauck recepit). Clipeus simili ornato splendet atque thorax || 36 βλοσυρῶπις] male producit syllaba ultima. Hunc versum et sequentem ex E 739 sqq. interpolatos censet Christ. Quod addit argumentum, locum inveniri non posse idoneum simulacris Gorgonis et Terroris Metusque in scuto viginti bullis et uno umbone ornato, id minus valere arbitramur; cf. ad vs. 34 sq. || 38 ἦν] ἔην LMeyer. — αὐτοῦ Ar. A D] -τω C || 39 ΦεΦέλικτο Payne-Knight Cobet] ἐλέλικτο || 40 ἀμφιστρεφεῖς Ar. A] -στροφείας C D

- XI** Ἴππουριν' δ' Ἰφιδὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ξενευε. 42 = Γ 337
 ἔλλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ, 43 cf. Γ 18
 ὀξέα τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 45 'λάμπ' ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκλήνης.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔφ' ἐπέτελλε Φέκαστος 47 sq. = M 84 sq.
 Ἴππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρνεύμεν' αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 49 = M 77
 50 'ρώοντ' ἄσβεστος δὲ βοῆ ἔγενετ' ἠῶδι πρό.
 'φθὰν δὲ μέγ' ἱππῆων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὥρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθευ ἦκεν ἐφέρας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
 55 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄφιδι προῖάφειν.
 Τρωῆες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο, 56 = Υ 3
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμόμονα Πολυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς ἔτετο δήμῳ, 58^b = ξ 205 cf. E 78
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβιον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 60 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιφείκελον ἀθανάτοισι.
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισ' ἔφερ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίσην.
 οἶος δ' ἐκ νεφῶν ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστὴρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδυνέφεα σκυόεντα,
 ὧς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισ' ἐφάνεσκε,
 65 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
 'λάμφ' ὧς τ' ἀστεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. 66^a = K 154
 οὐ δ', ὧς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 ὄγμον ἐλαύνουσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·

43 δοῦρα Vrat. Eust.] δοῦρε. Etiam Γ 18 id praeferimus, quamquam ibi -ρε ferri fortasse potest || 45 ἐγδούπησαν (Ar.) A] ἐκδούπησαν C, δὲ γδούπησαν D. Aristarchus litteram γ metri causa esse adiectam censebat || 51 μέγ' Ar. AD] μεθ' C Apoll. lex. (contra usum Homericum) || 55 κεφαλὰς] sic Ar. codd. h. l.; cf. A 3 || 56 ἐτέρωθεν] fortasse verbum (aoristus in -θεν) in hac voce latet; Friedlaender αὐ κόσμηθεν; minus longe recedas a vulgata corrigendo *αὐτ' ἠγερθεν; sed vide Υ 3 || 57 Πολυδάμαντα D, cf. n.º 21] Πουλ. || 61 *πρώτοισ' ἔφερ'] -σι φέρ' || 62 οὐλιος] malum sidus, Sirtius, cf. E 5 X 26. A nonnullis legi αἰλιος; (sensu Hesperus) adnotabat Ar.; in quibus fuisse Apollonium Rhod. ex eius imitatione IV 1630 patet || 64 *πρώτοισ' ἐφάνεσκε] -τοισι φάν. || 66 τ' ἀστεροπὴ] τε στεροπὴ meliores; cf. ad vs. 184 || 68 ἐλαύνουσιν] -ουσιν CD || 69 κριθῶν] cf. n.º 56; *πυρῶς ἢ κριθάς? cf. τ 112. — δράγματα] δάγγματα metri causa mavult Hartel

- XI** ὧς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70 sq. = II 770
 71 ἄριστον, οὐδ' ἔτεροι ἄριστον ὄλοιο φόβοιο
 Φίσις δ' ὑσμίνη κεφαλᾶς εἶχ'· οἱ δὲ λύκοι ὧς
 ἄστυον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσοράουσα
 οἷη γὰρ ἔα θεῶν παρετύγγανε μαρναμένοιισι,
 75 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ Φέκηλοι
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἤχι Φεκάστω
 δῶματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πύργας Οὐλύμποιο.
 [πάντες δ' ἠτιάοντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὐνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι. 79^b = δ 275
 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγχε πατήρ· ὃ δὲ νόσφι λιασθεῖς
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κῦδεϊ γαίῳν,
 εἰσοράων Τρῶων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τ' ἀστεροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]
 ὄφρα μὲν ἦως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἤμαρ, 84 sq. = Θ 66 sq.
 85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, ἴππετε δὲ λαός·
 ἤμος δὲ δρυτόμος περ ἀνήρ ὀπλίσσατο δεῖπνον
 οὐρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, Φάδος τέ μιν ἔκετο θυμὸν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ, 89 cf. h. Ap. 461
 90 τῆμος σφῆ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στήχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιάνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πληξέπιπον.
 ἦ τοι ὄ γ' ἐξ ἔππων καταάλμενος ἀντίος ἔστη
 95 τὸν δ' ἰθύς μεμαῶτα μετώπιον ὄξει δουρὶ
 ἄνυξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ Φ' ἔσχεθε χαλκοβάρεια,

78—88 Zen. om., Aristoph. Ar. —

71 ὄριστον Nauck] -ον. Notetur prima syllaba contracta. — ἄριστον n° 191
 μῶνοντ' || 72 *εἶχ' ἔχεν. — ὑσμίνη... ἔχεν Ar. D] -νη... ἔχον C || 73 εἰσοράουσα
 n° 191] -όουσα || 76 σφοῖσιν] οἷσιν Vind. Stuttg. et l. a. in schol., errore pervul-
 gato. — καθήατο Stuttg.] -εἶατο. — ἤχι Ar. C] ἤχι A D || 77 *κάλ' ἐτέτυκτο] καλὰ
 τέτυκτο. Sed fortasse dedit poeta *καλὰ τέτυκται ἀνὰ, cf. ad E 729 || 78 ἠτιάοντο
 n° 191] -όωντο || 82 εἰσοράων n° 191] -όων || 83 τ' ἀστεροπῆν Vind.] τε στερο-
 πῆν, cf. vs. 66 et ad 184 || 84] cf. ad Θ 66 || 86 δεῖπνον Ar. A C D] δόρυον
 Zen.; cf. vs. 780. Hic *meridiem* designari recte monuit Lehrs Ar.² 128, coll.
 Θ 66 sqq. || 89 αἰρεῖ] εἰλε Nauck probabiliter; cf. e. g. Γ 35 || 91 ἐν C] ἐν A,
 ἐκ D; cf. vs. 216 || 92 Βιάνορα Ar.] Βιάνορα; cf. n° 5 || 94 *καταάλμενος]
 καταπάλμενος. Cf. Θ 85. — ἀντίος] -ον Zen.; cf. Z 54 || 96 *Φ' ἔσχεθε] οἱ σκέθε,
 ἔσχεθε Townl.

- XI** ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἄπας 'πεπάλακτ'· ἐδάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν ἔλπιεν αὐθι Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ Φῖσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίζων,
 ὡς δὴ δύο Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευε,
 Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 105 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσ' ἐδίδει μόσχοισι λύγοισι,
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαχοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
 Ἄντιφον αὐτ' οὖδας ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἔππων.
 110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλαε τεύχεα καλὰ
 γυγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσι
 ἔΦφιδ' ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 φηιδίως συνέφαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι,
 115 ἔλθῶν εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπέφρα·
 ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
 χραισμέμεν', αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἐκάνει,
 καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 120 ὡς ἄρα τοῖσ' οὐ τις δύνάτο χραισμηῆσαι ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισ' ἐφέβοντο.

97^b sq. = M 185
sq. Y 399 sq.

114^b = 175 P 63

118^b = x 150, 197

98 Apoll. Rhodius om.

97 ἐγκέφαλος δὲ] ἐγκεφαλόνδε Apollonius Rhodius, omisso quem non intellegebat versu 98 || 98 *πεπάλακτ'· ἰδάμασσε] -λακτο· δάμ. — 'πεπάλακτ'(ο)] l. a. κεινῆτο (? — Spitzner κενύκητο) || 100 περιδύσε χιτῶνας] l. a. ab Ar. commemorata κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα. Nonnulli (in his Ar.?) παμφαίνοντας cum χιτῶνας perperam iungebant || 101 βῆ Ἰσον Zen.] βῆ ἔ' Ἰσον Ar. codd., quod Βήρσον (sc. ἐξενάριξε) intellegebat Posidippus || 103 *ἐν n° 315] εἰν. — ἔοντε Aristoph.] ἔοντας || 104 ὦ] δν Zen. Apoll. lex., quam lectionem refelli versu 111, errorem autem ex veteri literatura natum videri, monebat Ar. || 105 *κνημοῖσ' ἐδίδει] κνημοῖσι δίδει (-ει Naber); cf. n° 198 || 106 ὄεσσι] n° 74 || 108 κατὰ στήθος· βάλε] βάλεν χαλκήρεϊ D || 109 αὐτ' οὖδας Nauck] αὐτ' οὖς codd., hiatus absurdo. Cf. n° 72. Praeterea fortasse praestat *αὐτ' οὖδας ξίφει ἤλασεν. — *ξίφει n° 71] ξίφει || 110 ἐσύλαε n° 191] ἐσύλα || 112 *ἐΦφιδ' n° 27] εἶδεν || 115 ἀπέφρα n° 150] ἀπηύρα || 116 τε τύχησι] etiam τετύχησι (ut λελάχησι) legi posse putabat Ar. || 117 *χραισμέμεν' -εἰν || 119 ἰδρώουσα] neglecto F || 121 *Ἀργείοισ' ἐφέβοντο] -σι φέβ.

- XI** αὐτὰρ ὃ Πηλεΐανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 125 οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάω,
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδ' ἔλαβε κρείων Ἀγαμέμνων
 ἐν ἐνὶ δίφρῳ ἔόντε, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφας χειρῶν φύγον ἦντα σιγαλόνετα, 128^b = Θ 137
 τῷ δ' ἐνυκηθήτην· ὃ δ' ἐναντίον ὄρωτο λέων ὡς 129^b = Υ 164
 130 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γονναξέσθην
 „ζῶργε, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξε' ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχου πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος· 131 = Ζ 46
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 132 cf. Ζ 47
 135 εἰ νῶϊ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 133 sq. = Ζ 48 sq.
 ὧς τῷ γε κλαίοντε προσηυδῆτην βασιλῆα 135 cf. Ζ 50
 μελιχίοισι Φέπεσσι, ἀμελικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν 136^a = Χ 90
 „εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν, 137 cf. Φ 98
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγε
 140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
 αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν' ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀφεικέα τίσετε λάβην.”
 ἦ, καὶ Πηλεΐανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε 143 cf. 320
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος οὐδέ' ἐρείσθη. 144^b = Η 145
 145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε τὸν αὖ χαμᾶι ἐξενάριξε,

128 δαΐφρονος] κακίφρονος Zen., cf. vs. 138 || 127 *ἐν n° 315] ἐν. — ἔόντε] -τας codd., sed -τα Aristophanem dedisse ex vs. 103 veri simile fit || 128 *σφας] σφας. — φύγον Ar. codd.] l. a. φύγεν || 129 ἐναντίον Ar. codd.] l. a. -ος, cf. vs. 94 Ζ 54 || 130] versus δίοσιπύδειος sec. veteres grammaticos; cf. n° 2. Fortasse etiam quartus spondeus solvendus erat, vid. n° 59 || 131 ζῶργε n° 191] ζῶργε. — *δέξε' (αι)] δέξα. Vid. ad Ζ 46 || 132 Ἀντιμάχου πατρὸς Zen.] ἀφροῦ πατρὸς D (ut Ζ 47), male, quia nominari patrem ex vs. 138 patet; Ἀντιμάχοιο δόμοις A C, vitiose propter -οις pro -οισι (cf. n° 60). Bentley Ἀντιμάχοιο πατρὸς, minus recte, vid. ad Ζ 479 || 135 ζῶν] ζῶν Aristoph., ζῶντος codd. || 136 *προσηυδῆτην] προσαυδῆτην. De -ήτην cf. n° 195 || 137 μελιχίοισι Φέπεσσι Nauck] -οις ἐπέσσι. — ὅπ' neglecta litera F, quae h. l. et Φ 98 et s 61 sine violentiore remedio restituit nequit || 138 δὴ Ἀντιμάχοιο] n° 8. — δαΐφρονος] κακίφρονος Zen. ut vs. 123; hoc loco recte ut videtur. Equid *εἰ μὲν δὴ ἀνδρός γε κακίφρονος? || 140 ἀγγελίην] cf. ad Γ 206 || 141 κατακτεῖναι] -κτέμεναι? || 142 τοῦ Ar. codd.] οὐ Zen., σφῶ ali, ut olim in pronomibus solebant errare || 144 *οὐδέ' n° 71] οὐδε; l. a. (Ar.?) οὐδας ἔρεισε, sine sensu (cf. H 145 M 192)

- XI** χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' ἀνχένα κόψας,
 Φόλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἕασ'· ὃ δ' ὕθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες, 148^b = O 448
 τῇ δ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί.
 150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἱππῆες δ' ἱππῆας — ὑπὸ σφίσι δ' ὄρωτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίθδουποι πόδες ἵππων —
 χαλκῷ δημόντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ' Ἀργεῖοισι κελεύων.
 155 ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ
 πάντῃ τ' εἰλυφάων ἄνεμος φέρει, οἷ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοὶ πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμηϊ
 ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριανύχενες ἵπποι
 160 κελὶν ὄχε' ἐκροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γερφύρας,
 ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἷ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισι.
 "Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίας ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ"
 165 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειτο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165^b = II 372
 οἷ παρὰ Φίλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κἄπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἔσσεύοντο
 Φιέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπειτ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους. 169^b = γ 503
 170 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 170 cf. Z 237
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἷ δ' ἔτι κἄμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὡς,
 ἅς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
 πάσας· τῇ δὲ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔφαξε λαβῶν κρατεροῦσιν ὁδοῦσι 175 sq. = P 63 sq.
 175^b = 114
 176 cf. Σ 583
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἵμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·

146 τμήξας] πλήξας Ar., cf. ψ 120 κ 440 || 151 ἱππῆες (sic D) ... σφίσι δ
 Lehrs] ἱππῆες ... δὲ σφίσι, cf. n° 76 || 153 δημόντες Vind.] -όντες, cf. n° 191 ||
 156 εἰλυφάων n° 191] -όνων. Eoquid *πάντῃ Fcil.? || 157 ἐπειγόμενοι] sic Ar.; alii
 igitur -ου vel -η? || 160 *ὄχε' ἐκρ.] ὄχεα κρ. || 165 σφεδανόν] sic Ar.; adiecti-
 vum adverbii loco adhibitum, praeter h. l. (= II 372) non nisi Φ 542 obvium, ubi
 vid. || 166 παρὰ Naber] δὲ παρ'. Fick δ' ἐπὶ coniecit, fortasse recte; ob stare tamen
 dixeris Z 433 A 372 || 168 πόλιος Wolf] πόλιος. — κεκληγῶς] *-γγῶς?

- XI** ὧς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφραπε κρείων Ἀγαμέμνων,
αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο. 178 = Θ 342
- 181 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιι αἰπύ τε τεῖχος
ἔξεσθαι, τότε δὴ ἴα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσεως
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χειρῶν.
- 185 *Ἔϊριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτρον ἀγγελεύσαν* 185 sq.^b = Θ 398
„βιάσ' Ἴθι, *Ἔϊρι ταχεῖα, καὶ Ἔκτορι μῦθον ἐνίσπε*
ἦος μὲν ἧ δράη Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, 187 cf. 202
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στήλας ἀνδρῶν, 188 = 203
τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω 189 cf. 204
- 190 μάρνασθαι δηλοῖσι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην· 190 sq. = 205 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰφ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε Φοι κράτος ἐγγυαλίξω
κτεινέμεν', εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.” 192 sq. cf. 207 sq.
193 cf. P 454
194 = 209 P 455
- 195 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆγεμος ὠκέα *Ἔϊρις,* 195 sq. = O 168
ἄβη δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς *Ἔϊλιον ἱρήν.* sq.
ἠῆρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον, 197 = O 239
ἔσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι· 197^b = I 651
198 = A 366
ἄγχι δέ *F'* ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα *Ἔϊρις*· 199 = B 790
- 200 „Ἔκτορ, *οὐκ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,* 200 = H 47
Ζεὺς με πατήρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι
ἦος μὲν ἧ δράης Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, 202 cf. 187
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στήλας ἀνδρῶν, 203 = 188
τόφρ' ὑπόφεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθι 204 cf. 189
- 205 μάρνασθαι δηλοῖσι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην 205 sq. = 190 sq.

179 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδᾶ' ὑπὸ χειρῶν· περὶ πρό γὰρ ἔγχε' ἔθυσ.

180^b = II 699

179 sq. Zen. om., Ar. —; 180 etiam Aristoph. —

179 πρηνεῖς] contracta forma confirmat Zenodoti Aristarchique de hoc versu sententiam || 180 Ἀτρεΐδᾶ' n° 55] Ἀτρεΐδῃσιν. — *ἔγχε' ἔθυσ] ἔγχεῖ θυσεν || 181 ἔμελλεν A D] -λλον O || 183 πιδηέσεως] πιδακοίσεως potius expectaveris || 184 δ' ἀστεροπὴν Ar. A²] δὲ ἀστεροπὴν A¹ CD || 186 καὶ Nauck] τὸν. — ἐνίσπε] ἐνίσπας A || 187 ἦος Nauck] ὄφρ' ἄν. — *χ' δράη] κεν δράη || 189 ἀναχωρεῖτω n° 191] -εἴτω. — τὸν δ' ἄλλον] Nauck ἄλλον δ' ἄμα, item vs. 204 || 190 δηλοῖσι] n° 17 || 192 ἄλεται] cf. n° 150 || 193 κτεινέμεν Nauck] -ειν || 196 ἐς] εἰς codd. || 197 ἠῆρ' υἱὸν] vid. ad A 327 O 239 || 199 *ἄγχι δέ *F'*] ἀγχοῦ δ' || 200 οὐκ] n° 17 || 202 ἦος Nauck] ὄφρ' ἄν. — *χ' δράης] κεν δράης, cf. vs. 187 || 205 δηλοῖσι] n° 17

- XI** αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεὶς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτεινέμεν', εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ." 207 sq. cf. 192 sq.
- 210 ἦ μὲν ἄρ' ὄς Φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα *Ἔρις*,
 Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὄξεε δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὄτρυνων μαχέσασθ', ἤγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἷ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν *Ἀχαιῶν*, 209 = 194
- 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύνναντο φάλαγγας.
 ἠρτύνθη δὲ μάχη, ἵσταν δ' ἀντίοι ἐν δ' *Αγαμέμνων*
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων. 210 = Θ 425
 211^b-214 = F 494 sq.
- ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος *Αγαμέμνωνος* ἀντίος ἦλθε 218 = B 484
- 220 ἦ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.
Φιριδάμας Ἀντηνορίδης, ἠὺς τε μέγας τε,
 ὅς τ'ράφ' ἐνὶ *Θρηίῃ* ἐριβόλακι, μητέρι μῆλων.
Κισσεὺς τόν γ' ἔθρεψε δόμοισ' ἐνι τυτθὸν ἔοντα
 μητροπάτωρ, ὅς ἔτικτε *Θεανόα* καλλιπάρηρον' 215 = M 415
- 225 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
 αὐτόθι μιν κατέρυκ', ἐδίδου δ' ὃ γε θυγατέρα *Ἥην*
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' *Ἀχαιῶν*
 σὺν δύο καὶ δέκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἶ *Φοι* ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν *Περκώτῃ* ἴλιπε νῆας ἐΐσας, 226 = Z 192
- 230 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἔων ἐς *Ἔλιον* εἰληλούθει
 ὅς ῥα τότ' *Ἀτρεΐδα* *Αγαμέμνωνος* ἀντίος ἦλθε.
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ *Φοι* ἐτράπετ' ἔγχος, 232 sq. = N 604
 232 = Γ' 15 [sq.]

208 κτεινέμεν Nauck] -ειν || 212 *ὄξεε] ὄξια. — δοῦρε Harl.] δοῦρα A C D. Cf. E 495 || 213 *μαχέσασθ', ἤγειρε] -σθαι, ἔγειρε. — φύλοπιν] *φυλόπιθ'? cf. n° 66 || 214 (ἐ)φελίχθησαν Cobet] ἐλελίχθησαν || 215 δ' ἐτέρωθεν] l. a. δὲ καὶ αὐτοὶ || 216 *ἠρτύνθη] ἠρτύνθη. — ἐν] ἐκ CD; cf. vs. 91 || 219 ἀντίος Zen. Aristoph. codd.] -ον Ar., quod mireris collato vs. 94 || 222 τ'ράφ' ἐνὶ Buttman] τράφῃ ἐν, cf. n° 252. Christ τράφην ἐν (cf. Γ' 201). — *Θρηίῃ* n° 17] *Θρηίῃ*. — μῆλων] *θηρῶν* Zen., cf. Θ 47 (sine dubio male) || 223 *Κισσεὺς* Stuttgart.] *Κισσῆς* cet.; IMenrad *Κισσεῖας* δὲ *Ἔθρεψε* || 224 ἔτικτε Barnes] *τικτε*. — *Θεανόα* n° 77] -νώ || 226 αὐτόθι n° 322] αὐτοῦ || 228 *Φοι* ἔποντο] *Ἔποντο? || 230 ἔων] sic et ἔων Ar. — ἐς] εἰς codd. — εἰληλούθει] cf. n° 160 || 231 *Ἀτρεΐδα* n° 55] -δεω

- XI** *Φιφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,*
 235 'νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας' 235 = P 48
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρω ἀντομένη, μόλιβος ὡς, ἐτράπει' αἰχμή.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβῶν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 εἶλκ' ἐπὶ Φοί μεμαῶς ὡς τε λίς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 'σπάσασατο' τὸν δ' ἄορι 'πλήξ' ἀυχένα, 'λύσε δὲ γυῖα.
 ὧς ὃ μὲν αὖθι πεσῶν 'κοιμήσατο χάλκειον ὕπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, Φαστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν 'Φίδε, πολλὰ δ' ἔδωκε
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς 'δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 245 αἴγας ὀμοῦ καὶ ὄις, τὰ Φοί ἄσπετα 'ποιμαίνοντο' —
 δὴ τότε F' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 'βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κρόων, ἀριδείκτος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά Fe πένθος
 250 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
 'στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον, 251^a = O 541
 'νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή. 253 cf. τ 453
 'ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα Γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 255 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολίμοιο, 255^a = H 263
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κρόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφῆς ἔγχος.
 ἦ τοι ὃ Φιφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον 257^b cf. M 371
 εἶλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 260 οὔτασσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, 'λύσε δὲ γυῖα' 260 = A 469
 τοῦ δ' ἐπὶ Φιφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆι
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀφιδος εἴσω.
 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στίχας ἀνδρῶν 264 sq. = 540 sq.
 265 ἔγγεϊ τ' ἄορι τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι, 264^b = A 231

237 μόλιβος] μόλιβος mavult vHerwerden || 239 *εἶλκ' ἔλκ' || 242 οἰκτρὸς, ἀπὸ Nauck οἶος ἄνερ coniecit || 246 *F' γ' || 253 ἀντικρὺς Bentley] ἀντικρὺ || 254 δ' A²] τ' A¹ O D || 258 *εἶλκε] ἔλκε. — αὐτεὶ n° 191] -τει || 260 *οὔτασσε n° 150] -τησεν || 261 τοῦ δ' ἐπὶ Bentley] τοῦ δ' ἐπ' || 264 ἐπεπωλέετο n° 191] -λεῖτο

- XI** ὄφρα Φοι αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, 'παύσατο δ' αἷμα,
 ὄξειαι δ' ὀδύнай 'δῶνον μένος Ἄτρεΐδαο. 267^b = 848
 ὡς δ' ὅτε κ' ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυν γυναικα,
 270 δριμύ, τό τε προΐεισι μογοστόκοι Εἰλείθνιαι,
 "Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὡς ὄξει' ὀδύνη 'δῶνεν μένος Ἄτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε 273 sq. = 399 sq.
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνόμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 274^a = E 327 O
 275 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275 sq. = 586 sq.
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες, P 247 sq.
 ὕμεις μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι 275 = O 227
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς 276 = B 79
 εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”
 280 ὡς ἔφαθ', ἠνλόχος δ' ἕμασεν καλλίτριχας ἵππους 280 sq.^a cf. P 624
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην· sq.
 στήθεα δ' ἤφριζον, 'ραίνοντο δὲ νέφθε κοίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

- “Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 285 Τρωσί τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας· [sqq.
 „Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 285-287 = O 485
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. 285 sq. = O 424
 οἴχετ' ἀνήρ ὄχ' ἄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχὸς ἔδωκε sq.
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους 286 sq. = O 173
 287 = Z 112

266 ἀνήνοθεν] ex ρ 270 vHerwerden efficit Aristarcheam lectionem fuisse ἀνήνοθεν. Utrum praestet non certum est; si praepositio praefixa est, inter ἀνά et ἐν optio est difficilis, sed dubitare licet an ex reduplicatione nata sit prima syllaba; quod si iure suspicamur, ἀνήνοθεν erit praefendum, siquidem cum ἄνθος cohaerere hoc verbum recte statuitur. — ὠτειλῆς] vid. A 140 || 269 *ὕτε κ' ὅτ' ἄν || 272 ὀδύνη 'δῶνεν Bentley] ὀδύнай δῶνον. Vulgatum corruptum esse ex ultima syllaba vocis ὄξειαι elisa satis apparet, nominativi enim pluralis in -αι (et -οι) non decurantur elisione; nec tamen plane certa est Bentlei correctio, quam suadet versus 398 sed dubiam reddit 268. Ecquid *ὡς ὀδύнай ὄξειαι ἔδον? Delent versum et in 269 ὡς pro ὡς δ' scribunt Cobet Christ || 274 ἐλαυνόμεν C] -νειν A D || 275 γεγωνῶς] n° 260 || 277 *ὕμεις] ὕμεις || 278 φύλοπιν] *φυλόπιδ' ? cf. n° 66 || 281 ἀφέκοντ'] ἄκοντες meliores || 282 *στήθεα δ' ἤφριζον] ἄφριζον δὲ στήθεα, metro horrido. Nauck στήθεα δ' ἀφρίσων, Christ στήθεα δ' ἀφριέτην. Lenior videtur nostra correctio, cf. Soph. El. 719; in Apoll. lex. ἀφριζον per ἤφριζον redditur || 288 *ὄχ' ἄριστος n° 9] ἄριστος;

- XI** ἰφθίμων Δαναῶν, ἐν' ὑπέριτερον εὖχος ἄρησθε."
 291 ὡς Φειπὼν ὠτρυνε μένος θυμόν τε Φεκάστου. 291 = E 470
 ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συτ' καπρίῳ ἢ ἐλέοντι,
 ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν 'σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 295 Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῶ Φῖσος Ἄρηι. 295^b = N 802 ρ
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει, 115 cf. M 130
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραίει Φῖσος ἀέλλη, r 46
 ἢ τε καθαλλομένη ΦιοΦειδέα πόντον ὀρίνη.
 ἔνθα τίνα πρώτον, τίνα δεύτατον ἐξενάριξε 299 cf. E 703
 300 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε Φοι Ζεὺς κῦδος ἔδωκε; 300 = Θ 216 T
 Ἀσαῖον μὲν πρώτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην 204
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἢδ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνον τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰπτόνοον μενεγάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 305 πληθῦν, ὡς ὁπότε νέφεια Ζέφυρος στυφελίξῃ
 ἀργεστῆο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι θύων.
 πολλὸν δὲ τρώφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχρη
 σκιδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτιο Φιωῆς.
 ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἔκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα Φέργ' ἐγένοντο, 310 = Θ 130
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσ' ἔπεσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ 'κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 „Τυδεΐδη, τί παθόντε λειάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχοσ 314^a = P 179 χ
 315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κόρυθ' αἰόλος Ἔκτωρ.” 233
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἦμων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς

290 ὑπέριτερον] -ροι Ar. || 291 θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν || 292 πού τις] *τίς ποθι? || 293 σεύη] -ει C || 297 ὑπεραίει Ar. codd.] l. a. ὑπὲρ οὐραοσ || 298 *ὀρίνη] -νει || 299 δεύτατον Naber] δ' ἴστατον, cf. E 703 || 300^b] βροτολοιγῶ ἴσοσ Ἄρηι A || 304 ἔλεν] *εἰλ'? || 305 νέφεια Ζέφυρος] inverso ordine cum Vind. Stuttg. Strab. I 29 mavult Christ. — στυφελίξῃ A D] -ξεi C, cf. n° 122 || 306 βαθείῃ] βαρείῃ Nauck, quod tamen adiectivum de procella usurpatum non invenitur; vulgata coll. vs. 747 et i 144 ferri posse videtur. — θύων Nauck] τύπων || 310 ἔργ' ἐγένοντο Vind.] ἔργα γέγοντο || 311 νήεσσ' ἔπεσον] νήεσσι πίσον || 314 ἴστασο] Zen. Ar. ἴσταο? vid. K 291 || 315] l. a. εἴ κεν Τρῶας (ἀγαυοί? Ludwich) νῆας ἔλωσι || 318 *ἦμων] ἡμέων. — ἦδοσ] sine F; vid. ad A 576

- XI** Τρωσὶν δὴ βόλεται δόμεναι κράτος ἤε περ ἡμιν.”
- 320 ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολλίον τοῖο Φάνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἶασαν, ἔπει πολέμοι ἀπέπαυσαν
 τῶ δ’ ἀν’ ὄμιλον ἰόντ’ ἐκνυδοίμεον, ὥς ὅτε κάρωω
- 325 ἐν κυσὶ θηρητήρσι μέγα φρονέοντε πύσητον
 ὥς ὄλεκον Τρωᾶς πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
 ἔνθ’ ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω,
 νῆε δύω Μέροπος Περικωσίου, ὅς περὶ πάντων
- 330 Ἰφείδεε μαντοσύνας, οὐδὲ Φοῦς παῖδας ἔασκε
 στειχέμεν’ ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῶ δέ Φοι οὐ τι
 ’πειθέσθην, κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε’ ἀπέφρα·
- 335 Ἰππόδαμον δ’ Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰφειροχον ἔξενάριξε.
 ἔνθα σφιν κατὰ Φῖσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ’ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ’ ἰσχίον· οὐδέ Φοι ἵπποι
- 340 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 ’θῦνε διὰ προμάχων, ἦος φίλον ὄλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ’ ὀξὺ νόησε κατὰ στήλας, ὄρωτο δ’ ἐπ’ αὐτοῦς
 κεκληγῶς· ἄμα δὲ Τρωῶν εἶποντο φάλαγγες.
- 345 τὸν δὲ Φιδῶν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
 αἴψα δ’ Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
- 329-332 = B 831
 89q.
 341* cf. A 227
 342 = γ 412
 343^b sq. = E 590
 sq.
 345 = E 596
 346 = χ 163 cf.
 Γ 201 A 464
 P 484 χ 355

319 βόλεται Ar. A] forma suspecta; βούλεται CD, metro invito; *Τρωσὶ κράτος δόμεναι δὴ βούλεται? vid. tamen (α 234 et) π 387. — δόμεναι n° 125] δοῦνα. — *ἡμιν] ἡμῖν || 323 πολέμοι n° 59] -μου. — εἶασαν... ἀπέπαυσαν] -σεν D || 325 θηρητήρσι] codd. θηρευτήρσι, cf. M 41; Ar. utrumque. Vox θηρητήρ apud Hom. compluribus locis extat, -τής non nisi his duobus invenitur || 326 πάλιν] retro minus commodum; e fuga denuo in hostem conversi explicant schol. || 330 Ἰφείδεε] Ἰφείε. — οὐδὲ Φοῦς] οὐδ’ εὐός codd. male, in εἶφους enim prior syllaba nullo pacto produci potest. Item B 832 || 331 στειχέμεν Nauck] -χεῖν || 333 κλειτὸς] κλυτὸς A CD || 334 ἀπέφρα n° 150] ἀπηύρα || 339 οὐδέ οἱ Vind.] οὐ γὰρ οἱ, l. a. οὐδέ γὰρ || 340 ἀάσσατο n° 295] ἀάσατο codd. || 341 ἔχεν] *εἶχ’? || 342 ἦος n° 323] εἴως || 344 κεκληγῶς] *γγῶς? || 345 ῥίγησε] ἐνόησε C (cf. vs. 599)

- XI** „νῶιν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἔκτωρ
 ἀλλ' ἄγε δὴ στάομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.” 348 = X 231
 ἢ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὸν προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος, 349 = Γ 355
 350 καὶ ἔβαλεν οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφι,
 ἄκρην κὰκ κόρυθα ἔπλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 οὐδ' ἔπαιε χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος ἀνάλωπις, τὴν Φοῖ ἔπορε Φοῖβος Ἀπόλλων. 353^b = A 72
 Ἔκτωρ δ' ὄκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλῳ, 354^b = Π 813
 355 ἴστη δὲ γυνὴ ξέριπὼν καὶ ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ Ἰ' ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὄχετ' ἐρωὴν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι Φοῖ κατεφίσατο γαίης,
 τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 360 ἐξέλασ' ἐς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης· 361 = K 369
 „ἐξ αὐτῶν νῦν ἔφυγες θάνατον, κύν' ἢ τέ τοι ἄγχι 362-367 = Γ 449
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 891.
 ὃ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 365 ἢ θῆν' σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ ποθί τις καὶ ἐμοὶ γε θεῶν ἐπιτάροθος ἔστι.
 νῦν αὐτὸν τοὺς ἄλλους ἐπιφίσομαι, ὅν κε κινήω.”
 ἢ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμειο, 369^b = Γ 329
 370 Τυδεΐδην ἐπιτόξ' ἐτιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
 στήλην κεκλιμένον ἀνδροκμήτην ἐπὶ τύμβῳ
 φίλου Λαρδανίδαο, παλαιῶν δημογέροντος.
 ἢ τοι δὲ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 ἦνυσ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων

356 (immo 355 et 356) Zen. om., Aristoph. Ar. —

348 στάομεν LMeyer, cf. n° 122] στάομεν meliores, στίομεν Eust. Mosc., quod recepit Christ; sed analogia poscit α, cf. ἑσταότος et vid. n° 17. — μένοντες] μένοντες Zen. Cf. P 721 || 355 *ἰδράξατο] ἐρύσατο; cf. E 309 || 356 Ἰ' vHerwerden] cf. vs. 417 E 310 || 358 *κατεφίσατο] καταφίσατο. — γαίης] γαίῃ C alii || 359 ἄμπνυτο] ἄμπνυτο Aristarchum scripsisse putat LaRoche coll. E 697 || 363 ἐρύσατο] α ἑρύσμαι ἴπασθαι, a nonnullis sine causa sollicitatum || 365 ἐξανύω] cf. n° 147 || 366 ποθί n° 322] ποθί. — ἔστι] l. a. εἶη || 367 νῦν] νῦν δ' D. — *ἐπιφίσομαι] ἐπιφίσομαι. — κινήω n° 122] κινήω || 368 ἐξενάριξεν Zen. CD] -ζεν Ar. A || 370 *πόξ' ἐτιταίνετο] τόξα τι. || 371 τύμβῳ] ἔργῳ C || 374 *ἦνυσ' αἶνυσ'

- XI** καὶ κόρυθα βριαρήν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε 375^b = N 583
 376 καὶ ἔβαλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς, 376^b = E 18 II
 ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰὸς 480
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα φηδὺν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήθησε καὶ εὐχόμενος φέπος ἤψα·
 380 „βέβλησ', οὐδ' ἄλιον βέλος ἐξέφυγ'· ὡς ὄφελόν τοι
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλίσθαι.
 οὐτῶ κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρόκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.”
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης· 384 = E 286
 385 „τοξότα, λωβητήρ, κέρα ἄγλαε, παρθενοπίπα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθῆης,
 οὐ κέν τοι χραίσμησι βιός καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτῶς.
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκλιδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρομοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὃ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 395 πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναικῆς.”
 ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'. ὃ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς εἴλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγρινή·

375 ἀνεῖλκε CD] ἀνεῖλκεν A || 376 μιν] cf. E 385. Sed *For* iure postulare videtur Christ || 378 κατέπηκτο] forma singularis; probabilius Nauck γαίῃ ἐνεστήρικτο coll. Φ 168 || 380 βέβλησ' n° 117] βέβληται. — *ἐξέφυγ'] ἐκφυγεν || 385 *κέρα'] id est κέραϊ; κέρα Ar. A, κέρα (plur.) D. De *arce* κέρας accipiebat Aristarchus („Aristoteles" cod., correxit Spitzner); rectius glossographi de *cincinnatiis* (qui *πλοχομοί* vocantur P 52) intellexerant, cf. I 55; sic Archilochus *κεροπλάστην* appellavit iuvenem delicatulum (fr. 59 Bergk, schol. Ω 81). Vid. praeterea Helbig *Epos* p. 166. Plane vero ridicule Aristoteles (vel quisquis fuit) ap. Eustathium et Et. M. 531, 29 contendit voce κέρας designari τὸ αἰδοῖον, qui tamen suos sectatores invenit, vid. Meleagri epigramma 5. — παρθενοπίπα] absurde quidam παρθενοπίπα (= παρθένους ζοικῶς!); vocem nonnisi h. l. lectam cum *ἀπιπεύειν* cohaerere palam est || 386 δὴ ἀντίβιον] n° 8; cf. vs. 138. — *πειρηθῆης] -θείης || 387 *οὐ κεν] οὐκ ἔν || 388 ταρσόν] -σφ Apoll. lex. || 391 ἐπαύρη Ar. codd.] l. a. -ρω || 392 πέλεται] πέτεται Eustath. recte ut videtur, cf. I 99; in vulgata vix explicari potest ὑπό. — αἶψα] ἄνθρα Ar. || 394 δ' A¹] ε' A² CD || 397 ὠκὺ] l. a. ὀξὺ ap. Eustath., quod de telo vulnere iam inhaerenti aptius videtur

- XI** ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε 399 sq. = 273 sq.
 400 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνόμεν', ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ῥώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς, οὐδ' ἔτι τίς Φοί
 Ἀργείων παρέμεινε, ἐπεὶ τρομός ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν 403 = P 90 Σ 5
 „ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν καινὸν, αἶ' κε φέβωμαι 404* = ε 465
 405 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἶ' κε Φαίῳ
 μούνοσ' τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίαν.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Φοῖδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν μάλα χρῆθ
 410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον.”
 ἦος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 411 = A 193
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στήχεσ ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἴφελσαν δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες. 412 = A 221
 ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 415 σεύωνται, ὃ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415^b = Φ 573
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσιν γένουσι,
 ἀμφὶ δέ F' αἰσσονται, ὕπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων 417^b = M 149
 γίννεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δφεινόν περ ἐόντα·
 ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
 420 Τρώες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην
 οὔτασεν ὄμων ὕπερθ' ἐπιάλμενος ὀξεί δουρὶ,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάρριξε·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἴππων αἰζαντα 423 cf. Y 401

400 ἤχθετο γὰρ κῆρ] l. a. ἀκείας ἴππους || 401 *ῥώθη] ῥώθη. — *οὐδ' ἔτι τίς Φοί] οὐδέ τις αὐτῶ. Praeierat IMHoogvliet corrigendo οὐδ' ἔτι Φοί τις || 402 τρομός Duentzer] φόβος; codd.; vid. lectio Zenodoti Σ 247 T 14 et quae adnotavimus ad O 327 || 403 *ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε. — *ποτὶ] πρὸς ὃν codd. vitiose pro Fόν. Bentley et Bekker φείπε φέον (immo -πεν ἐFόν) coll. M 60, 210 al., sed praepositio non videtur abiicienda; Heyne κρη πρὸς Fόν. Redit vitium locis parallelis. Quod olim conieceramus φείπε δ' ἄρ' ὀχθήσας πρὸς Fόν etc. scribere nolimus, vix enim credibile videtur constanter perturbata esse verba huius versus formularii; quamquam versus P 200 et 442 huic coniecturae favere videntur || 409 *τόν μάλα χρῆθ, cf. n° 8] τὸν δὲ (vel τόνδε) μάλα χρῆθ. LMeyer τὸν δὲ μάλα χρῆθ; cf. I 197 || 411 ἦος n° 823] ἕως || 413 δ' ἐν] δὲ Nauck. — τιθέντες] δὲ ἔλασαν Zen. || 415 σεύωνται AD] -ονται C || 417 δὲ F' vHerwerden] δὲ ε' D, τε A, ε' C. Cf. vs. 356 E 310 || 421 *ὕπερθ' ἐπιάλμενος] ὕπερθε ἐπιάλμενος, l. a. ὕπερθε μετάλμενος. — δουρὶ] l. a. χαλκῶ || 422 Ἔννομον] Ὀρμενον C || 423 αἰζαντα AD] αἰσσοντα C

- XI** δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 ἠύξεν, ὃ δ' ἐν κοιλίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425^b = N 508, 520
 τούς μὲν ἕασ', ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ, 425^b = P 315
 αὐτοκασίγητον ἐνηφενέος Σῶκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος ἴκτε, Γισόθεος φῶς·
 ἴστη δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰδὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 430 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅατ' ἠδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ διοιῶσιν ἐπεύξεται Ἰππασίδησι,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνεις καὶ τεύχε' ἀποφράς,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπτεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.” 433 cf. M 250 II
 861 Σ 92
 434 = P 43
 434^b-436 = I'
 356 sqq.
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἤλθε φαιειῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖ' ἐφέγραθεν, οὐδέ F' ἕασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 ἴγνώ δ' Ὀδυσσεὺς ὅ Fοι οὐ τι βέλος κατὰ κείριον ἤλθε,
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 „ἄ δFεῖλ', ἢ μάλα δὴ σε κινάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἢ τοι μὴν ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημί φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν 443 = E 652
 ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα 444^b sq. = E
 653 sq.
 445 εὔχος ἐμοὶ δῶσειν, ψυχῆν δ' Ἄφιδι κλυτοπόλῳ.”
 ἢ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ ἴπῃξε 447 sq. = Θ 258
 447^b sq. = E 40
 ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε. sq.

424 πρότμησιν Ar. codd.] l. a. πρόσμησιν (aut πρότμησιν). Vox aliunde ignota; *ventris pars inferior?* || 427 ἐνηφενέος] ἐνηγενέος codd. contra linguae indolem. Veram lectionem Rhianus et Aristophanes habebant Ψ 81, et hoc quoque loco igitur habuisse Nauck (Aristoph. Byz. p. 50) statuit. Ex εὐ et ἄφενος, ut bene Clearchus in Glossis explicabat, formatur ἐνηφενής, cf. *κατηφειῆς ὑψηλῆμος πολυμηγερέας* cet. Vitiōsam lectionem -γενέος imitantur h. Ven. 94 et 230 (cf. Eur. Ion. 242 Hel. 136), Pseudo-theocrit. XXVII 41 || 430 ἅατ' LMeyer] ἅτ' || 431 Ἰππασίδησι] l. a. -δην, cf. n° 52 || 432 ἀποφράς n° 150] ἀπουράς || 433 ὀλέσσης] -σαις D, cf. n° 122 || 434 *F' οὔτασσε] οὔτησε. Vid. τ 452 et cf. n° 150 || 435 διὰ] cf. n° 22 || 437 *χροῖ' ἐφέγραθεν] χροῖα ἐγραθεν Zen. codd., χροὸς ἐγραθεν Ar.; cf. ad E 337. — *F'] ε'; cf. ad A 315 || 439 ὅ Fοι] ὅτι C. — βέλος Zen. CD] τέλος Ar. A. Lectionem Zenodoti, cui favet A 185, damnavit Ar. quod non iactu sed ictu vulneratus esset Ulixes; atqui hasta, quae torqueri solet, tum quoque recte βέλος dici posse videtur cum quis in pugna stataria ea percussit. Ar. τέλος κάτω κείριον iungebat, subiectum τὸ ἔγχος mente supplens. — κατὰ κείριον Ar. C] κατακείριον AD || 442 μὴν Bekker, cf. n° 18] μὲν AC, μὲν ὃ' D

- XI** 'δοῦπήσεν δὲ πεσῶν, ὃ δ' ἐπηύξατο δῖος Ὀδυσσεύς' 449 cf. N 373 P 388
- 450 „ὦ Σῶχ', Ἰππᾶσου νιῆ δαΐφρονος Ἰπποδάμοιο,
'φθῆ σε τέλος θανάτοιο κηχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἅ δ' Φειλ', οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰανοὶ
ἄμεσται Φερούουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες. 454* = X 67
- 455 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτερίσουσί γε δῖοι Αἰχαιοί.”
ὡς Φειπῶν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς εἶλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἶμα δὲ Φοι σπασθέντος ἀνέσσυτο, ἠῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ Ἴλιδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
460 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῶ πάντες ἔβρισαν. 460 = N 332
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἑταίρους. 461 cf. P 108
τρῖς μὲν ἔπειτ' ἦυσεν ὅσον κεφαλή ἠγάθε φωτός,
τρῖς δ' ἔειν Φιφάχοντος Ἄρηι φίλος Μενέλαος,
αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεον ἐγγυὸς ἔοντα 464 cf. 346
- 465 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφὶ μ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἔκετ' ἀντή,
τῷ Φικέλη ὡς εἴ Φε βιψάτο μοῦνον ἔοντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινη.
ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
470 δέδΦια μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῶεσσιν οἰωθεῖς,
ἔσθλὸς ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.” 470* = P 242^b δ 820^b
ὡς Φειπῶν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο Φισόθεος φῶς. 472 = O 559 Π 632
ἠῆρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν 473^b-475 cf. Π 156 sqq.
Τρῶες ἔπον, ὡς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφι
- 475 ἀμφ' ἔλαφον κεραδὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνήρ
ἰῶ ἀπὸ νευρῆς τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι

451 τέλος Ar. codd.] βέλος Zen. male. Cf. vs. 439 || 454 ἄμεσται Wackernagel] ἄμησται Ar. codd. — ἐρούουσι Ar. A C D, cf. n° 147] ἐρούουσι dett., ἐρουοῖσι Alexio || 455 ἔμ' εἴ κε Ar.] ἐπαί κε. — κτερίσουσι n° 147 et 210] κτεριοῖσι. — γε Spitzner] με; fortasse tamen ferri poterat pronomem iteratum. Sed totum versum abesse malles || 457 εἶλκε A C D] ἔλκε Ar. || 458 οἴ Ar. codd.] οἴ (? — τοῦ Ribbeck) Zen. || 459 ἐπαί C] ὅπως A D. Lectio ὅπως ἴδον, ad hiatum explendum inducta, recurrit M 208 γ 373 χ 22 || 461 ἀνεχάζετο, αὖτε] Fick ἀνεχάζετ' αὖτε metro invito || 466 ἔκετ' ἀντή Ar.] ἔκετο φωνή meliores || 467 Φε βιψάτο] βιαοῖατο Fick; cf. n° 191 || 470 δέδΦια n° 168] δέιδω. — πάθῃσιν ἐνὶ] πάθῃσι μετὰ dett. — *Τρῶεσσιν οἰωθεῖς] Τρῶεσσι μονωθεῖς codd. male, nam Homericum est μονν.; in οἰωθεῖς (cf. vs. 401 Z 1) corripitur prima syllaba, cf. n° 17; minus placet Τρῶεσσ' οἰωθεῖς || 474 ἔπον] ἔπον⁹ codd.; ex vs. 483 correxit LaRoche

- XI** φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσειται ὠκὺς οἰστός,
 ὁμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσι
 480 ἐν νέμεϊ σκιερῶ' ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει·
 ὧς ἦα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν 482 = χ 115, 281
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 αἰίσων ἐΨῶ ἔγχε' ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε φέρον σάκος ἤυτε πύργον,
 'στῆ δὲ παρ' ἔξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 485 = H 219
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὀμίλον
 χειρὸς ἔχων, ἦος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους. 486 cf. P 729
 Αἴας δὲ Τρῶεσσ' ἐπιάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 490 Πριαιμίδην, νόθον υἱὸν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὧς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀξαλέας, πολλὰς δέ τε πύκας
 495 ἐσφέρειται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
 ὧς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαιδιμος Αἴας
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἔκτωρ
 'πεύθειτ', ἐπεὶ ἦα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆ ἦα μάλιστα
 500 ἀνδρῶν ἴπιπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήιον Ἰδομενῆα. 500^b = N 169, 540
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέμερα δέξων 501
 ἔγγετ' ὃ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδέ κε πω ἠάξοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί, 504 cf. M 262

477 ὀρώρη] -ρεi D || 480 σκιερῶ] γλαυροῦ Zen. inepte || 482 ποικιλόμητιν Vind. Mosc.] -την A C D || 483 ἔπον] ἔποντο D (ἔποντο πολεις Bentley). Cf. vs. 474 || 484 ἐΨῶ (ἔΨω) Fick, cf. n° 17] φ. — *ἔγχε' n° 71] ἔγχει || 488 ἔχων] ἔλλον Townl., ut vs. 646 et saepe. — ἦος; n° 323] εἴως || 489 *Τρῶεσσ' ἐπιάλμενος] -σιν ἐπάλμ. || 492 κάτεισι] δίηται Zen. || 493 *χειμάρρους; n° 61] χειμάρρους. — ἀεξόμενος Nauck] ὀπαζόμενος || 496 τότε] κατά Barnes, recte ut videtur. Nam iungi nequit κλονέων πεδίον, sed ordo est ἔφεπε (Τρῶας) πεδίον, per *planiitiem*, id vero aut genitivo πεδίου οἰοσθαι per praepositionem est significandum; cf. ἔμ πεδίον E 96 || 497 δαΐζων] δηῶσιν Nauck || 499 Σκαμάνδρου] -δρου? cf. n° 59 || 502 ὀμίλει n° 191] -λει || 503 νέων] νεῶν Ar. aliique grammatici, τὰς πρὸ τῶν νεῶν τάξεις admodum contorte interpretati || 504 οὐδέ κε] οὐδ' ἄν. — κελεύθου] -θου? n° 59

- XI** εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο, 505^b = Γ 329
 506 ἑπαύσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὄμον.
 τῷ ῥα περιδύφεισαν μένεα πνελοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
- 510 αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον
 „ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρρε, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεται, πᾶρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἠητρός γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἔλλων.”
- 516 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθασε γερῆμιος ἱππότητα Νέστωρ· 511 = Κ 87
 αὐτίκα Φῶν ὀχέων ἐπεβήσεται, πᾶρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἠητῆρος· 518^b = Δ 194
 ἑμάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην 519 sq. = Κ 530
 520 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. sq.
- Κεβριόνης δὲ Τρωᾶς ὀρινομένους ἐνόησε
 Ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „Ἔκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 ἐσχατιῇ πολέμου δυσφηγέος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
- 525 Τρωᾶς ὀρίνονται ἐπιμῆξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων,
 εὐρὺν γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσθ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοί τε κακῆν ἔριδα προφέροντες 529 cf. Γ 7
- 530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρε.” 530^b cf. 500
 ὧς ἄρα φωνήσας ἕμασεν καλλίτριχας ἵππους 531 = ε 380
 μάστιγι λιγυρῇ τοί δὲ πληγῆς ἀίουτες
 ῥίμψ' ἔφερον θοδὸν ἄρμα μετὰ Τρωᾶς καὶ Ἀχαιοῦς,
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων 533 = Ρ 458
 535 νέρθεν ἄπας ἑπετάλακτο καὶ ἄντυγες, αἶ περι δῖφρον, 534^b-537^a = Υ
 ὡς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔββαλλον 499 sqq.

515 ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσαιεν.

515 Zen. om., Aristoph. Ar. —

512 ἄγρρε n° 191] ἄγρρει || 516 γερῆμιος] cf. B 336 || 517 αὐτίκα Heyne] αὐτίκα δ' || 519 ἵππους] l. a. ἰλάων, cf. K 530. — ἀφέκοντ'] ἀέκοντες Lips., ἄκοντες ceteri || 524 πολέμου Bekker] -οιο || 527 *ἡμεῖς] ἡμεῖς || 528 κείσθ' κείσθ' Zen. || 529 προφέροντες Nauck, coll. Γ 7] προβαλόντες || 530 ὄρωρε] ὄρωρε D || 536 ὀπλέων] n° 56; eoquid *ἀφ' ὀπλέων ἵππων?

- XI** αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δ' ἐφέτο δύμεν' ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τ' ἐπιάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ ῥάξτε δουρός.
 540 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλέετο στήθεσσι ἀνδρῶν
 ἔγγει τ' ἄορι τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισι,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 Ζεὺς δὲ πατήρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὄρσε·
 545 ὅστις δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ σάκος ῥάλεν ἑπταβόειον,
 ῥέεισε δὲ παπτήνας ἐφ' ὄμιλου, θηρὶ Φεφοικῶς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὡς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται,
 550 οἷ τ' ἐμιν οὐκ ἐάουσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρεάων ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει, θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀίσσουσι θρασειῶων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσύμενός περ,
 555 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὡς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦε, πόλλ' ἀφέκων· περὶ γὰρ ὄφει νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβήσατο παῖδα
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐφάγη,
 560 κίρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήιον· οἷ δὲ Φε παῖδες
 τύπτουσι ῥοπάλοισι, βίη δὲ τε νηπίη αὐτῶν,
 σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὡς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱὸν,
 Τρώες ὑπέφθουμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 564 cf. Z 111

543 Ζεὺς γὰρ Φοι ῥεμείσα, ὅ τ' ἀμείνονι φωτι μάχοιτο.

548—557 Zen. —

537 αἶ τ' ἀπ' αἶ δ' Nauck. — δύμεν' n° 125] δύναι || 538 *τ' ἐπιάλμενος; τε ἐπιάλ-
 μενος Ar. codd., l. a. δὲ || 539 δουρός] δουρὶ Ar. || 540 ἐπεπωλέετο n° 191]
 -εἶτο || 543] abest a codd., afferunt Aristoteles Rhet. II 9, Plut. Mor. 24 c,
 36 a, Pseudo-plut. Vit. Hom. c. 132. — νεμείσα Plut., νεμείσθ' Pseudo-plut.,
 νεμείσθ' Aristot. || 544 ἐν] ἐ; Vind. male; cf. Ξ 522 et ad O 327 || 546 ἐφ'] δι'
 Aristoph. — ὄμιλου] -λοο? cf. n° 59 || 549 ἐσσεύαντο GHermann] -οντο Ar. (? cf.
 ad O 272) codd. || 550 ἐάουσι n° 191] εἴωσι || 551 κρεάων Nauck, cf. n° 72] κρεῖων ||
 553 ἀντίον Ar. CD] -οι A; cf. Z 54 || 554 τρέει Heyne] τρεῖ codd. vitio metrico ||
 558] αἰπίου alibi apud Hom. non nominatur (sed *mulus saepius*) || 560 *Φε] τε ||
 561 αὐτῶν] αὐτως IMHoogvliet coll. Z 400 || 564 πολυηγερέες Ar.] τηλεκλιτοί (-ητοὶ dett.)

- XI** νόσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔπιοντο.
- 566 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν ἠμνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτῆς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων ὅτε δ' ἐτροπαέσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέφεργε θοᾶς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
- 570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἠθῦνε μεσηγνὴν
 Ἰσθάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασείων ἀπὸ χειρῶν [sq.
 571 sq. cf. O 314
 571^b = 553
 573 sq. = O 316
 sq.]
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ ἴαγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνὴν, πάρος χρόα λευκὸν ἔπαυρειν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.
- 575 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμενος ἀγλαὸς υἱὸς
 Εὐρύπυλος πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 ἴστη ἄρα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βῆλε Φανυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδιων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε· 578^b sq. = N 411
 sq. P 348 sq.]
- 580 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ ἦνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοφειδῆς 580^b = N 550
 581 = I' 30
 τεύχε' ἀπαινούμενον Ἀπισάονος, αὐτίνα τόξον
 εἴλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βῆλε μηρὸν οἰστῶ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
- 585 ἄψ δ' ἐτάρων ἐς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειλῶν,
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Λαναοῖσι γεγωνῶς· 585 = I' 32
 586 sq. = 275 sq.]
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στήτε Φελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεῆς ἦμαρ
 Αἴανθ', ὅς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ Φέ φημι
- 590 φεύξεσθ' ἐκ πολέμου δυσφηγέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590 cf. Σ 307
 Ἰστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”
 ὧς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίον ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δοῦρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 595 ἴστη δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο Φέθνος ἐταίρων. 595 = O 591 P 114

568 δ' ἐτροπαέσκετο n° 191] δὲ τροπαέσκετο || 580 ἠνυτο] ἀνυτο || 588 εἴλκετ
 Eustath.] ἔλκετ' A, εἴλκεν CD || 585 ἐς] εἰς || 586 γεγωνῶς] n° 260 || 588 στήτε
 Φελιχθέντες Cobet] στήτ' ἐλελιχθέντες || 589 Αἴανθ', ὅς] Αἴαντος Zen. || 590 πο-
 λέμου Bekker] -οιο || 592 αὐτὸν A C] αὐτῶ D || 594 δούρατ'] *δοῦρά τ' ? —
 δ' ἀντίος] l. a. δὲ σχεδόν

- XI** ὄς οἱ μὲν ἄρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· 596 = N 673 Σ 1
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοι' ἔφερον Νηληϊάϊ ἔπτοι 596* = P 366
 ἰδρώοντ', ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ Φίδων ἐνόησε ποδάργκης δῖος Ἀχιλλεύς, 599 cf. Π 5 Ψ 534
- 600 εἰστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτει νηί,
 εἰσοράων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἑταῖρον ἔφδν Πατροκλέα προσέφειπε,
 φθεγγάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολε Φῖσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα Φοι' πέλετ' ἀρχή.
- 605 τὸν πρότερος προσέφειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δὲ χρῆος ἐμιοῦ;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν ὀλω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς 608^b = δ 71
- 610 λισσομένους· χρῆῷ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο. 610 cf. K 118
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα Φέφοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐ Φίδων ὄμματα φωτός,
 612^a cf. 650
- 615 ἔπτοι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανυῖαι.”
 ὄς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέλιθεθ' ἑταίρῳ, 616 = A 345

596] posterior pars libri A, quae inde ab hoc versu incipit, longe recentior est quam ea quae praecedunt, et Ἀγαμέμνωνος ἀριστείας nomine parum apte designatur. Christ praefixit titulum Ὀμιλία Νέστορος καὶ Πατρόκλου || 597 *-μοι' ἔφερον] -μοιο φέρον. — Νηληϊάϊ] -οι Ambr., l. a. -ον || 598 *ἰδρώοντ'(ε) ἰδρώσαι, quae nihili est forma. Bekker ἰδρώουσ', at vid. ad vs. 272; ἰδρώουσαι, ἄγον Nauck, metro horridiore. Correctio nostra versu @ 378 defendi videtur, et commodè explicat Ambrosiani errorem Νηληϊοι vs. 597 || 600 εἰστήκει] ἰστ. Ar. || 601 εἰσοράων n° 191] -όων. — ἰῶκα] brevior accusativi forma alibi non obvia, in qua neglectum est F; Aristarchus apte comparabat κρόκα Hes. Oper. 538; addē ἈΦιδός, ἀλκί, ὑσμῖν, cf. n° 83. Adnotaverat praeterea, a quibusdam absurde legi ἰῶ κατά δακρυόεσσαν || 602 -κλίεα n° 73] -κλήα. — προσέφειπε] cum hoc verbo pugnare videtur quod sequitur vs. 605 πρότερος προσέφειπε. Quapropter Bekker vs. 605—607 expunxit. Veri similis ducimus aut προσέειπε vs. 602 ex vocandi aliquo verbo esse corruptum aut ipsius poetae hanc esse culpam || 604 *πέλετ' πέλεν, cf. n° 275 || 606 χρῆος n° 190] χρῆος Christ, σε χρῆῷ codd., cf. n° 8 || 608 τῷ male abundat; cf. ad A 185; legendum putamus *Μενoitίου υἱέ, ἐμῷ. Eadem correctione indiget δ 71 || 610 χρῆῷ n° 190] χρῆῷ. — ἀνεκτός A D] -τή C. Aristarchus hic et K 118 -τός legebat || 611 ἔρειο] vix sana forma, de qua cf. n° 191; Ammonius ἔρειο (Valcken. p. 57), Curtius Verb.² II 60 ἔρειο, Fick ἔρεινε. Nos poetam *ἔρεισθαι dedisse putamus || 614 τῷ abundat

- XI ἄβῃ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν. 617 cf. © 220
 οἷ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδα' ἀφίκοντο, 618 cf. Ω 448
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν,
 620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων ἴλυε τοῖο γέροντος
 ἐξ ὀχέων τοὶ δ' ἰδρὸ' ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἄλος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζου. 623^b = © 436
 τοῖσι δ' ἔτευχε κυκῆω ἐυπλόκαμος Γεκαμήδη,
 625 τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε ἴπερσεν Ἀχιλλεύς,
 θυγατὲρ Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἦν Φοῖ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τραπέξαν
 καλὴν κυανόπεξαν ἐύζοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 630 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτῶ ὄψον,
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀφρίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ Φοῖκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
 χρυσεῖοσ' ἦλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ 633^a = A 246
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ Φέκαστον
 635 χρύσειαι νεμέθοντο, δῦα δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀπεκινήσασκε τραπέξης
 πλεῖον ἔον, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ F' ἄειρε.
 ἐν τῷ θά σφ' ἐκύκησε γυνὴ Φεφυκίᾳ θεῆσι
 Φοῖνφ Πραμνεῖφ, ἐπὶ δ' αἴγειον ἰκνάε τυρόν

617 δὲ θέειν] l. a. δ' ἴεσαι (ἔμεναι). — Ἀχαιῶν A D] ἴεσαι C || 618 Νηληιάδα' n° 55] -δεω || 619 πολυβότειραν D] πολυ., cf. n° 21 || 621 ἰδρὸ' n° 77] ἰδρῶ. χιτώνων] μετώπων Naber, coll. vs. 812 || 622 στάντε Ar. A D] στάν δὲ alii (στάν δὲ C). Aristarchum στάν τε binis vocabulis scripsisse LaRoche suspicatur, sine iusta tamen causa. — πνοιήν] -ῆ C || 624 κυκῆω Brugmann] κυκῆω A C, -εὼ D. Ceterum accusatīvi forma h. l. et vs. 641 x 290, 316 h. Cer. 210 suspicionem movet || 627 βουλῇ] Nauck dubitanter πολὺ (immo πολλόν, cf. n° 83) || 629 αὐτῆς] -ῆ l. a. in schol., item Eust. Vind. Stuttg. || 631 ἰδὲ] παρ δὲ Apoll. lex. || 632 ἦγ' sic et εἰχ' Ar. — ἦγ' δ] ἦγε? || 634 ἀμφὶ C Stuttg.] ἀμφί, metro et sensu invitis || 635 ὑπὸ πυθμένες Ar. A] ὑποπυθμένες alii C D¹. De hoc loco praeter scholia cf. Athen. XI 488 sqq. Non duos fundos intellegi, quod absurdum, sed bina statumina externa, quae ansas coniungant cum pede, olim perspexerat Dionysius Thrax, cui viam indicaverat Ar.; nuper lucide exposuit Helbig Epos 272 sqq. || 636 ἄλλος] absurde quidam ἄλλος et ἄλλ' δς, ad Machaonem referentes, Athen. XI 493. — *ἀπεκινήσασκε] ἀποκ. || 637 δ' δ] δὲ? — *F'] addidimus metri causa; non supervacuum esse pronomen ex E 304 M 449 r 287 apparet; de F = αὐτό cf. A 315 || 638 *σφ' ἐκύκησε] σφι κύκησε || 639 ἰκνάε n° 191] ἰκνάε Ar. sec. Eustathium, κνή codd., quod vitiosum esse vel ex metro apparet, cf. n° 2

- XI κνήστῳ χαλκείῳ, ἐπὶ δ' ἄλφῖτα λευκ' ἐπάλυνε, 640 cf. Σ 560 x 520
 641 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ δ' ὄπλισσε κυκῶ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκία δίψαν,
 μύθοισιν ἔτεροντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες, 643 cf. ψ 301
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, Φισόθεος φῶς.
 645 τὸν δὲ Φιδῶν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ὄρωτο φαινοῦ,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἔλων, κατὰ δ' ἐδριάεσθαι ἄνωγε. 646 = 778
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνήγετο 'Φεῖπέ τε μῦθον'
 „οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραῖε διοτρεφεῖς, οὐδὲ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὅ με προέηκε πυθέσθαι
 650 ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650* cf. 612
 γινώσκω, ὄρωα δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ Φέπος Φερέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλῆι.
 εὔ δὲ σὺ Φοῖσθα, γεραῖε διοτρεφεῖς, οἶος ἐκεῖνος'
 δΦεινὸς ἀνὴρ τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιάοιτο.”
 655 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήμιος ἱππότης Νέστωρ
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήται; οὐδέ τι Φοῖδε
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν' οἷ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοι τε. [sqq.]
 660 βέβληται μὲν Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης, 659 = 826
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἠγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 665 ἐσθλὸς ἐὼν Λαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἑλεαίρει.
 ἦ μένει εἰς ὅ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἀργεῖων ἀφέκητι πυρὸς δηλοῖο θέρωνται, 667^b cf. Z 331
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισηρώ; οὐ γὰρ ἐμῆ Φίς
 [cf. λ 394 φ 283
 669 = h. Ven. 239
 ἔσθ' οἷη πάρος ἦσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

662 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μῆρὸν διοτφ.

640 κνήστῳ n° 74] κνήστῳ. An *κνήστιδι? — λευκ' ἐπάλυνε A] λευκὰ πάλ. CD ||
 641 κυκῶ] cf. vs. 624 || 642 πολυκαγκία] cf. κάγκανα Φ 364 σ 308 || 645 ὄ] abundat ||
 646 ἰδριάεσθαι n° 191] -άασθαι || 647 *ἀνήγετο] ἀναίγετο || 651 ὄρωα n° 191] ὄρωα ||
 653 ἐκεῖνος] cf. n° 97 || 654 αἰτιάοιτο n° 191] -όρωτο. — τάχα κεν... αἰτιάοιτο] οἶος... αἰτιάσθαι Plur. Mor. 67 a; sed non Homericus est hic usus adiectivi οἶος ||
 655 γερήμιος] cf. B 336 || 660 μὲν Nauck] μὲν ὄ; cf. II 25 || 662] om. A CD, neque ferri potest; ignorat enim Patroclus Eurypyli sortem (cf. vs. 809 sqq.). Ex II 27 male huc tractus est || 667 δηλοῖο] cf. n° 17 || 668 ἐμῆ] ἐμοὶ Vind. Barocc. Mor. || 669 *ἦσκεν] ἔσκεν

- XI** εἴθ' ὧς ἠβόοιμι, βλή τέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670 = Ψ629 § 468
 671 ὧς ὀπότ' Ἥλειοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη cf. H 157
 ἀμφὶ βοηλασίη, ὅτ' ἐγὼ ἴκτανον Ἴτυμονῆα,
 ἔσθλόν Ἰππειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ἵναϊετάσκε,
 φῦσί' ἐλαννόμενος. ὃ δ' ἀμύνων Φῆσι βόεσσι
 675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675 cf. M 306
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρέσαν ἀγροῖῶται.
 λήϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάεα μῆλων,
 675^b sq. = § 100
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν, sq.
 680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ἔπησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
 ἐννύχοι προτὶ Φάστν' ἡγεθήε δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι ἴτυχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κίοντι.
 685 κήρυκες δ' ἐλγαινον ἄμ' ἠόι φαινομένηφι
 τοὺς ἕμεν' οἷσι χρῆος ὄφειλετο Ἥλιδι δῆλῃ
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 ἴδατρευον, πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρῆος ὄφειλον,
 ὧς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.
 690 ἐλθὼν γάρ F' ἐκάκωσε βλή Ἡρακλεεῖλη
 τῶν προτέρων Γετέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὄσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν
 τῶν οἷος ἠιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὕπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 695 ἡμέας ὕβριζόντες, ἀτάσθαλα ἠμχανάοντο. 695 cf. γ 207 q 588
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶδων 696^b cf. O 323 μ 299

670 ἠβόοιμι n° 191] ἠβόοιμι. — τί A D] δέ C, ut legitur H 157 || 671 *ἡμῖν] ἡμῖν || 672 βοηλασίη Ar. A C] alii -ης, -ης D || 673 ἵναϊετάσκε n° 191] -ιάσκε || 678 μῆλων Vind.] οἶων, forma propter contractionem suspecta (vid. n° 74), propter hiatus vero h. l. ne ferenda quidem. Cf. § 100 || 679 συβόσια] vocabulum notabile hoc uno loco (= § 101) obvium || 683 ἡγεθήε n° 110] -θεῖ || 685 ἠόι n° 77] ἡοῖ || 686 χρῆος Brugmann, cf. n° 190] χρῆτος Aristoph., χρεῖος Ar. — *ὄφειλετο] ὄφειλετ' ἐν Aristoph. codd., ὄφειλετ' ἐν Ar., metro invito, item vs. 698; cf. n° 48 || 688 χρῆος Brugmann] χρῆτος codd.; χρεῖος ὄφειλον Ar. dedisse ex eius lectione vs. 686 patet. — ὄφειλον] -ελλον C || 689 ὧς Ar. A C] ὧς (ὧς) D; optio difficilis. — *ἡμεῖς] ἡμεῖς. — Πύλῳ] l. a. πόλει || 690 *F'] δ' A D, om. C. — Ἡρακλεεῖλη n° 73] -κλήειη || 691 τῶν] abundat. — ἔκταθεν meliores] ἔκτανεν || 694 Ἐπειοὶ] l. a. Μχαοὶ h. l. et vs. 737 ab Ar. commemorata || 695 ἠμχανάοντο n° 191] -ἴωντο || 696 δ' δ] δέ? — οἶων] n° 74; cf. vs. 678. Ecquid *μέγα πῶν τε μῆλων?

- XI** εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας. 697^b = φ 19
 καὶ γὰρ τῷ χρῆος μέγ' ὀφείλετο Ἥλιδι δῆη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι ἀντοῖσιν ὄχεσφι,
700 ἔλθόντες μετ' ἕεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' ἀῖθι Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγέλας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἔλατῆρ' ἀφίει ἀκαχημένον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρον Φεπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
705 [δαιτρεύειν, μὴ τις Φοι ἀτεμβόμενος κίοι ἕσσης]. 705 cf. ι 42
 ἡμεῖς μὲν τὰ Φέκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε Φάστῳ 706^a = μ 16
 'Φέρομεν ἰρὰ θεοῖσ'· οἳ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς ἀντοὶ πολέες καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ μετὰ δέ σφι Μολλίονε 'θωρήσοντο
710 παῖθ' ἔτ' ἰόντ', οὔ πω μάλα Φειδότε Θούριδος ἀλκῆς. 710^b cf. ο 527
 ἔστι δέ τις Θουόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλόθ' ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος. 712^b cf. ι 153
 τὴν ἀμφιστρατόοντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἡμι δ' Ἀθήνη
715 ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715 = ζ 167
 ἔννυχος, οὐδ' ἀΦέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρε,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν'. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶπε θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί με Φίδμεν' ἔφη πολεμῆμα Φέργα.
720 ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 καὶ πεζός περ ἔδον, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἄλλα βάλλων

705 Zen. om., Ar. —

697] τριηκόσι' male producitur prima syllaba, cf. φ 19; Bentley κρίνας μῆλα τριηκόσι' || 698 χρῆος; Brugmann, cf. n° 190] χρῆος. — *ὀφείλετο] -λετ' ἐν, cf. vs. 686 || 699 ἀθλοφόροι] cf. ad H 453. Recentem poetam prodit quadrigrarum mentio. Nam de binis bigis acutius quam verius accipiebat Ar., versum 702 cum α 335 conferri posse ratus. Naber tentabat τῶ... ἀκαχημένω || 703] ὁ abundat, et ἔργων caret litera Φ. Bentley ἠδὲ τε Φέργων || 705 ἕσσης] αἵσης; Bentley coll. v 138 || 706 *ἡμεῖς] ἡμεῖς. — τε C] δὲ A D || 708 πολέες Christ] τε πολεῖς, cf. n° 83 || 712 τηλόθ' n° 322] τηλοῦ || 713 ἀμφιστρατόοντο Buttmann, cf. n° 191] -όντο || 714 ἀλλ' ὅτε] ἄλλο τε Bentley, cum praecedentibus iungens. — *ἡμι] ἄμι || 715 Ὀλύμπου] -οο? cf. n° 59 || 717 πολεμιζέμεν Bekker] -ζειν || 718 εἶας n° 191] εἶα || 719 *με Φίδμεν' ἔφη] μ' ἔφη γῶμεν. Cf. n° 126 || 720 ἡμετέροισι] ingeniose Nauck ἀγρομένοισιν

- XI** ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθ' ἐμείναμεν ἡόα διᾶν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεε Γέθνεα πεξῶν.
- 725 ἔνθεν πανσυδῆ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενέ' ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαιήν,
- 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι Φοῖσι Φέκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Φάστῃ δὴ ἀμφίσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάρουθ' ἐφάνη μέγα Φέργον Ἄρης·
- 735 εὔτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμπερόμεσθα μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρ', ἐκόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μῶλιον αἰχμητήν· γαμβρός δ' ἦν Ἀγυγίαιο,
- 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρά εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 ἣ τόσα φάρμακ' ἐφείδε' ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντ' ἔβαλον χαλκήρεϊ δουρὶ,
 ἤριπε δ' ἐν κούρησιν ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἵστην ἦα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
- 745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ Ἴδιον ἄνδρα πεσόντα
 ἠγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι Φῖσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ Φέκαστον
 φῶτες ὀδάξ ἔλον οὐδας, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
- 750 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παιῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μή σφωε πατήρ, εὐρὸν κρείων ἐνοσίχθων,

730 cf. H 380

742 cf. v 267

745^b = χ 22

746 cf. II 292

749^b = II 848 cf.
E 653

723 *59' ἐμείναμεν] ὅθι μείν. — ἡόα n° 77] ἡῶ || 724 ἐπέρρεε] -ρρεεν C, -ρρεον A D || 727 *ὑπερμενέ' n° 73] -εῖ || 730 δόρπον] δεῖπνον Zen.; cf. vs. 86 || 733 Φάστῃ δὴ ἀμφίσταντο Christ] ἀμφίσταντο δὴ ἄστῃ codd.; Heyne ἀμφίσταντ' ἄρα Φάστῃ, Bekker ἀμφίσταν δὴ Φάστῃ coll. Σ 233, minus numerose. — διαρραῖσαι A D] διαπραθεῖν C || 737 Ἐπειῶν] cf. ad vs. 694 || 738 *ἄνδρ', ἐκόμισσα] ἄνδρα, κόμ. || 739 Μῶλιον Nauck] Μούλιον. Item II 696 γ 472 σ 423. — ἦν] ἔεν LMeyer || 741 *φάρμακ' ἐφείδε'] φάρμακα ἦδε C, ἦδη A D || 742 *προσιόντ' ἔβαλον] -ντα βάλον || 747 ἐνόρουσα D] ἐπύρουσα A C || 748 ἀμφὶ Eustath.] ἀμφί; invito metro et sensu

- XI** ἐκ πολέμοι' ἐσάωσε, καλύψας ἤξει πολλῆ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἤγγυάλιξε
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα ὕπασπίδιοι πεδίω,
 755 κτεινόντες τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντα καλὰ λέγοντες,
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βῆσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὄθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον ἔλιπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίου Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἵππους,
 πάντες δ' ἠύχετόντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὧς ἔα, εἴ ποτ' ἔα γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 οἶος Ἔης ἀρετῆς ἀπονήσεται ἢ τέ Ἔ' δῖω
 πολλὰ μετακλύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 765 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενότιος ὧδ' ἐπέτελλε
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνον' ἔπειπε,
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἰόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροισ' ἠκούομεν ὧς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας,
 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πολυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἤρωα Μενότιον ἠὔρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἐππηλάτα Πηλεὺς
 πλονα μῆρι' ἔκαιε βοῶς Διὶ τερπικεραῦνον
 αὐλλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 775 σπένδων αἰθοπα Φοῖνον ἐπ' αἰθομένοισ' ἱεροῦσι.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοῶς ἐπέτην κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα

757^a cf. B 617

765 cf. I 252

766 = I 253

775^b = μ 362

767—785 Aristoph. Ar. —

752 πολέμοι' n° 59] -μου || 753 *ἤγγυάλιξε] ἔγγυάλιξε || 754 *ὕπασπίδιοι] διὰ σπιδίος Zen. Amerias Herodian. A C¹, δι' ἀσπιδίος Crates et Ptolem. Ascalon. C² D. Utraque lectio nota erat Aristarcho et variis rationibus a veteribus grammaticis perquam ridicule explicabatur. Correximus ad exemplum versuum N 158 (ubi vid. l. a.), 807 II 609; διὰ autem ex interpretamento (πεδίω = διὰ πεδίω) in textum irrepsisse videtur || 755 λέγοντες] l. a. ἰόντες || 757 Ἀλεισίου] cf. B 617; Ἀλεισίου Ar. A D, Ἀλσιίου Steph. Byz. s. v. || 761 ἠύχετόντο n° 191] εὐχετόντο || 762 ἔα... ἔα] ἔον... ἔην A C D; cf. n° 302. — εἴ ποτ'] cf. ad Γ' 180 || 763 Ἔης Bekker vHerwerden] ἔης. Hartel mavult ἔης. — *Ἔ' δῖω] μιν ὄλω. Nauck ἦ μιν δῖω || 766 *Ἀγαμέμνον' ἔπειπε] -νι πέπειπε || 767 τ' ed. Florent.] om. codd.; Zenodotus νῶϊν δ' ἔνδον legisse videtur, monebat certe Ar. sine ν legendum esse νῶϊ. Ecquid *ἄμφω δ' ἔνδον ἰόντες? || 768 ἐπέτελλε] ἐπέτελλε C || 770 πολυβότειραν D] πολυ., cf. n° 21; l. a. καλλιγύναικα || 773 μῆρι' ἔκαιε] μῆρι' ἔκειη meliores, μῆρια καίε Ar. || 776 ἐπέτην] ἔπειπον (Ar.) codd.; cf. n° 115. Zenodotum -την dedisse ex similibus locis vs. 782 @ 448 apparet

- XI** ἵστημεν ἐνὶ προθύροισι ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς, 777 cf. π 12
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάεσθαι ἄνωγε 777^b = I 193
 ξεινιά τ' εὖ παρεθήκεν, ἅ τε ξεινοὺς θέμις ἐστί. 778 = 646
- 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἰδητύος ἠδὲ ποτήτος, 780 cf. s 201
 ἤρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὕμ' ἅμ' ἔπεσθαι
 σφῶι μάλ' ἠθέλετήν, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν Ἔῳ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆι
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων 784 = Z 208
- 785 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἑμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ Φοι φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ Φοι σημαίνειν ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ. —
- 790 ὧς ἐπέτελλ' ὃ γέρον, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790 = I 259
 ταυτ' εἴποις Ἀχιλλῆι δαΐφρονι, αἶ κε πίθηται
 τίς Φοῖδ' εἴ κέν Φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις 792 cf. O 403
 παρῦειπών; ἀγαθῇ δὲ παραίφρασις ἐστὶν ἑταίρου. 793 = O 404
 εἰ δέ τινα φρεσὶ Φῆσι θεοπροπίην ἀλεείνει 794-799 cf. II 36^{sq.}
- 795 καὶ τινὰ Φοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἕμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φάος Λαυαοῖσι γένηαι. 797^b = Θ 282
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ Ἔσκιοντες ἀπόσχονται πολέμοιο [sqq.]
 799^b-801 = Σ 199
- 800 Τρωῶες, ἀναπνεύσασσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 800-802 = II 42^{sq.}
 τειρόμενοι ὀλλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ρεῖα δὲ κ' ἀκμηῆτες κευμητότας ἄνδρας αὐτῆ

794 sq. Zen. — || 802 sq. Ar. —

778 ἑδριάεσθαι n° 191] ἑδριάσθαι || 779 ξεινοῖς] pro -οισι vitiosum, cf. n° 60. Emendatio incerta; maxime placet *παρέθηχ', ἢ τε ξεινῶν θέμις ἐστί, cf. t 268. Christ ξεινοῖσιν ἔοικεν || 781 μύθοιο] μύθοιοι D. — *ὕμ' ἅμ' A C, ὕμ' D || 782 *σφῶι] σφῶ δὲ. — ἠθέλετήν Zen.] -τον, cf. n° 115 || 786 sq.] nobilior est Achilles, tu vero maior natus. Mire in simplicissimis his verbis interpretandis veteres errarunt. Alii enim (in his Archilochus?) ὑπέρτερος; vertebant iunior, alii maior natus, (in his tragicis), qui in sequenti igitur versu πρεσβύτερος; gravius auctoritatis virum intellegebant; cf. A 59 et vid. Sophoclis dictum apud Plutarch. Nic. 533 b || 787 σύ ἐσσι] Bentley σύ γ', cf. Z 123 || 790 ἐπέτελλ' ὃ] -λλε? || 791 ταυτ' εἴποις] corrupta; Bentley Φεῖποις ταυτ', Heyne τῷ Φεῖποις, sed gravius vitium inesse videtur || 792 τίς Heyne] τίς δ' || 796 ἕμα δ' ἄλλος] ἄλλος δ' ἕμα Nauck metri gratia || 797 φάος n° 71] φάος || 799 ἔσκιοντες Zen. codd.] εἴσκιοντες Ar., item II 41 (contractione inaudita); cf. n° 242 || 800 ἀναπνεύσασσι] n° 122 || 801 τ'] Nauck delet

- XI** ὤσαισθε προτὶ Φάστῳ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.” 803 cf. II 45
 ὧς ᾿φάτο, τῷ δ᾿ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε, 804 = B 142
- 805 ᾿βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ’ Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.
 ἄλλ’ ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύης θείοιο
 ἔξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ’ ἀγορή τε θέμις τε
 ἦεν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχато βωμοί,
 ἔνθα Φοι Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
- 810 διογενῆς Ἐυαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἰσιῶ,
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ᾿ρέεν ἰδρῶς 811^b = V 715
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ’ ἔλκεος ἀργαλείοι 812^b sq. cf. II
 αἶμα μέλαν ᾿κλάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν. 528 sq.
- 815 καὶ Φ’ ὀλοφυρόμενος Φέπεια πετρόεντα προσηύδα·
 „ἂ δΦειλοί, Δαναῶν ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες, 814^a = II 5 V
 ὧς ἄρ’ ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρὸδος αἴης 534
 ἀσέμεν’ ἐν Τροίῃ ταχέας κύννας ἀργέτι δημῶ.
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε Φειπέ, διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ’ ἦρας,
- 820 ἢ ρ’ ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἐκτορ᾿ Ἀχαιοί,
 ἢ ἤδη φθίσονται ὑπ’ αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.”
 τὸν δ’ αὐτ’ Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „οὐκἔτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλλαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαινησιν πεσέονται. 824 cf. I 235
- 825 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825 sq. = II 23 sq.
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοι τε 826 = 659
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ’ ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ’ ἔκταμ’ οἰσιῶν, ἀπ’ αὐτοῦ δ’ αἶμα κελαινὸν 829^b sq.^a cf. 845
 830 νῆς ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ’ ἤπια φάρμακα πάσσε 84 sq.
 ἔσθλα, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδαέσθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,

803 ὤσαισθε A D] ὤσεσθε C. Optativum requiri, non conjunctivum, ex II 45 apparet || 804 στήθεσσιν ὄρινε] *σ᾿ ὄρινε? || 808 ἦεν LMeyer] ἦην. Nauck ἔπλετο || 814 ὄρινε] -οις codd. non recte; cf. Meisterhans Gramm. d. att. Inschr. p. 87 n° 692 || 815 *Φ’] ρ’ || 818 ἀσέμεν Nauck] ἄσιν. — ἀργέτι δημῶ] l. a. ἦδ’ οἰωνούς. De ἀργέτι cf. n° 18 || 822 πεπνυμένος C] βεβλημένος A D || 823 Πατρόκλεες n° 73] -κλεις || 824] cf. ad I 235 || 827 αἰεὶ] αἰν codd. || 828 νῆα μέλαιναν] νῆας Ἀχαιῶν D || 831 δεδαέσθαι n° 203] δεδαασθαι Zen., δεδιδάχθαι codd.

- XI** τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀλομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 *χορήζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητήρος,*
κεῖσθαι ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν "Αρηα."
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Μενoitλου ἄλκιμος υἱός·
„πῶς τ' ἄρ' ἔη τάδε φέργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρας;
ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
 840 *ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε γερῆμιος, οὔρος Ἀχαιῶν·*
ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖ' ἀμελήσω τειρομένοιο."
ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν ἔγε ποιμένα λαῶν
ἔς κλισίην θεράπων δὲ Φιδῶν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθα μιν ἔκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 *ὄξυν βέλος περιπευκῆς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν* 845^b sq.^a cf. 829
'νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν sq.
χερσὶ διατρίψας, ὀδονήφατον, ἣ Φοι ἀπάσας
ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα. 848^b = 267

838 ἔη Duentzer] ἔοι codd., ἔην Zen. || 840 γερῆμιος] cf. B 336 || 841 σεῖ' ἀμελήσω Zen. (δὲ ἀμ. cod.; correxit Villoison)] σεῖο μεθήσω Ar. codd. non recte, nam activo μεθεῖναι genitivus non iungitur. Cf. N 419 alibi || 845 περιπευκῆς] *ἐχευκῆς? cf. A 51 A 129

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

Τυχομαχία.

XII ὣς δ' ἔμην ἐν κλισίῃσι Μενoitίον ἄλκιμος υἱὸς
 ἰάετ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἷ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι σχήσειν Λαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθε
 5 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσ' ἔδοσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆάς τε θοάς καὶ ληίδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ρύοιτο· θεῶν δ' ἀφέκητι 'τέτυκτο
 ἀθανάτων τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 10 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ 'μῆνι' Ἀχιλλεύς
 καὶ Πριάμοιο φάνακτος ἀπόρθητον 'πλέτο φάστν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 ἀντὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων 'θάνον ὄσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργεῖων οἷ μὲν 'δάμεν, οἷ δ' ἐλίποντο,
 15 'πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε' ἐμητιάοντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαρόντες,
 ὄσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἔλλαδε προρέουσι,

5^b sq. = H 449 sq.

2 ἰάετ' n° 191] ἰάετ' || 6 *θεοῖσ' ἔδοσαν] θεοῖσι δόσαν || 8 ἀφέκητι τέτυκτο]
 *-μητ' ἐτέτυκτο? || 9 τὸ] vid. n° 96 || 11 *ἀπόρθητον 'πλέτο φάστν] -τος πόλις
 ἔπλε Zen. A C (quam formam per apocopen ex ἔπλετο natam esse adnotat schol.),
 ἔπλεν Ar., ἔπλεν D || 17 ἐμητιάοντο] μητιῶντο codd., δηριῶντο Etym. M. s. v.
 δηρις (266, 40)

- XII** Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε
 21 Γρήνηκός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίησι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 25 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἔει ῥόον ἕε δ' ἄρα Ζεὺς
 συννεχῆς, ὄφρ' ἔτι θᾶσσον ἀλίπλοια τεῖχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τράιαναν
 ἡγέετ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασ' ἔπεμπε
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ ἔθεσαν μογέοντες Ἀχαιοί, 29^a = Φ 314
 30 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
 αὐτὶς δ' ἠῖονα μεγάλην ψαμάθοισ' ἐκάλυψε, 31 cf. H 462
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἔει καλλίροον ὕδωρ.
 ὧς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τ' ἐδεδήει
 τεῖχος ἐν δμητῶν, ἠανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρήσι ΦεΦελμένοι ἰσχανάοντο,
 Ἔκτορα δεδφιότες, κρατερὸν μῆστορα φόβοιο
 40 αὐτὰρ ὅ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο Γῆσος ἀέλλη.
 ὡς δ' ὅτ' ἔναντα κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητηῆρσι
 κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων 42^b cf. Θ 337
 οἷ δέ τε πυργηδὸν σφείας αὐτοῦς ἀρτύναντες 43^b = 86 N 152

21 δῖος] θεῖος adiectivum legitur Hes. Theog. 342, quem locum ex nostro fluxisse vere monuit Ar. || 23 ἡμιθέων] vox a poeta aliena nec alibi apud eum obvia. Ingeniose Bentley κάππεσον ἐν δίνῃσι (Verg. Aen. I 100) καὶ ἰοθῖμων μὲνέ ἀνδρῶν, propius etiam vulgatam uergens Axt ἐν κονίη καὶ ἄρηιθῶν. Sed non sollicitandum videtur recentioris aevi vocabulum in loco recentissimo occurrens || 25 ἐννήμαρ] ἐν δ' ἡμαρ Callistratus ridicule; item (aut ἐν ἡμαρ δ') Crates Mallotes || 26 συννεχῆς A] συνεχῆς Aristoph. Ar. CD minus recte, cf. n° 44. Glossema esse συνεχῆς h. l. et c. 74, quod in locum Homericis νωλεμές irrepserit, censet vHerwerden, coll. I 317 Ἔ 58 etc. Cf. ad K 364. — *ὄφρ' ἔει] ὄφρα κε. In vulgata male abundat κε || 28 ἡγέετ' n° 191] ἡγεῖτ'. — *κύμασ' ἔπεμπε] κύμασι πέμπε. Cornutus 23 θεμέθλια γαῦε θύραζε, cf. Φ 237 || 30 ἐποίησεν Ar. codd.] -σαν Vrat. || 31 *ψαμάθοισ' ἐκάλυψε] -σι κάλυψε || 33 ἔει Herodian.] ἔη A, ἔεν CD || 34 ἄρ' ἔμελλον] ἡμελλον Zen. || 38 ἐλεμένοι A D] ἐργμένοι C. — ἰσχανάοντο n° 191] -ῶντο || 39 δεδφιότες] δεδιότες || 40 πρόσθεν] πρώτων C. — ἐμάρνατο] ἐμαιντο Aristoph. || 41 ἔναντα Monro coll. Y 67] ἂν ἔν τε codd. male, cf. n° 122. Egregia emendatio; Nauck ἦν τε δ' ἔν τε, Paech ὡς δ' ὀπότ' ἔν τε. — θηρητηῆρσι] codd. θηρευτηῆσι, Ar. utrumque; cf. A 325

XII ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας

- 45 αἰγμάς ἐκ χειρῶν τοῦ δ' οὐ ποτε κνδάλιμον κῆρ
ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἀγγορή δέ μιν ἕκτα 46^a = Φ 575
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων, 47^b = Ο 615
δπη τ' ἰθύση, τῆ Φεῖκουσι στίχες ἀνδρῶν
ὡς Ἐκτωρ ἀν' ὕμιλον ἰὼν ἐΦεῖλισσεθ' ἐταίρων,
50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν'. οὐδέ τοι ἵπποι
'τόλμαον ἀκύνποδες, μάλα δ' ἐχρημέτιζον ἐπ' ἄκρω
χειλέ' ἐφισταότες· ἀπὸ γὰρ 'δεδΦίσσετο τάφρος
εὐρεί', οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέμεν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
δηιδίη κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
55 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἴστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν. 57^b = Ο 533
ἐνθ' οὐ ρεῖά κεν ἵππος εὐτροχον ἔρμα τιταίνων 58^b cf. B 390
ἐσβαίη, πεζοὶ δ' ἐμενοῖναον, εἰ τελέουσι.
60 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἐκτορα Ἰεῖπε παραστάς· 60 = 210 cf. N
„Ἐκτωρ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπικούρων, 61 = P 335 725
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ἀκέας ἵππους·
ἦ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάειν, σκόλοπες γὰρ ἐν ἀντῆ
ὀξέες ἐστάσι, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
65 ἐνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὄθι τρώσεσθαι ὀλω.

44 ἀντίοι] -ον Ar. || 46 ταρβέει n° 191] ταρβεῖ codd. vitio metrico, cf. n° 17. — ἀγγορή] -ῆ Stuttg., quam lectionem Ar. improbabat || 48 ἰθύση A] -σει C D, cf. n° 122. — τῆ Bentley] τῆ τ' || 49 ἐΦεῖλισσεθ' Cobet] ἐλλίσσεθ' Aelian. Nat. An. VI 6, item Nicanor; cf. M 467. Male codices ἰ(λ)ίσσεθ' (ἐλλίσσεθ' Vind.), quam lectionem ex E 491 defendi posse putabant. — ἐταίρων Gerhard] -ρους || 50 διαβαινέμεν] διαβήμεναι Ael. l. l. — *τοι] ol. Weil τω, minus recte, cf. n° 99; si addendum esset pronomen, τιν' (ι) esset scribendum; sed non videtur necessarium || 51 'τόλμαον n° 191] 'τόλμων || 52 *χειλέ' n° 71] χεῖλει codd.; χεῖλεῖ ἐσταότες; l. a. ap. Eust. et Ael. l. l. || 53 οὐτ' ἄρ' οὐ γὰρ Townl. — ὑπερθορέμεν n° 126] -έειν || 54 περὶ] διὰ Aristoph. || 55 ἔστασαν] sic Ar.; male quidam ἴστασαν (vid. vs. sq.); sic Vind. || 56 ἴστασαν Spitzner, cf. B 525 Σ 346 ϑ 435] ἴστασαν Ar. aliique grammatici, item codd. (ἴστασαν Vind.); vid. n° 196. Nauck ἤραρον, audacius; Fick υἷες στάσαν (σῆσαν) || 57 δηῖων] n° 17 || 58 *ρεῖά κεν] κεν ῥεά, hiatus vitiosus. Bentley κεν ῥεῖ' || 59 ἐσβαίη] καθβαίη Zen. Aristoph. — ἐμενοῖναον n° 191] μενοῖνεον || 60 Πολυδάμας n° 21] Πολυ. — Ἐκτορα] accusativus personae verbo Φεῖπειν adiunctus legitur h. l. et praeterea vs. 210 N 725 P 237, 334, 651 P 375, vid. etiam ε 28 ψ 91 et ad A 403 || 61 τ' om. D || 62 διὰ] l. a. περὶ || 63 περάειν n° 191] περάειν. — ἐν ἀντῆ] ἀν' ἀντήν C || 64 προτὶ D] προτὶ A, περὶ C || 66 ἱππεῦσι] ἱππῆας Zen. Aristoph.

- XII** εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ *Ἔτε'* ἀρήγειν,
 ἧ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοισι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 70 νανύμουνος ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70 = N 227 ε 70
 εἰ δὲ χ' ὑποστρέψωσι, παλιῶξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρω ἐνιπλήξωμεν ὄρυκτῆ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' ὀϊώ οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄφορρον προτὶ *Ἔαστυ* *Ἐλιχθέντων* ὑπ' Ἀχαιῶν.
 75 ἀλλ' ἄγεθ', ὧς κεν ἐγὼ *Ἐείπω*, πειθόμεθα πάντες. 75 = B 139
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρω,
 αὐτοὶ δὲ προύλεες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 77 = A 49
 Ἐκτορι πάντες ἐπάμεθ' ἀφολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
 80 ὧς φάτο Πολυδάμας, *Ἐάδε* δ' Ἐκτορι μῦθος ἀμύμων, 80 sq. = N 748 sq.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄψεων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 81 = Γ 29
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρώες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ *Ἐίδον* Ἐκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐ*Ἐῶ* ἐπέτελλε *Ἐέκαστος* 84 sq. = A 47 sq.
 85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν' αὐθ' ἐπὶ τάφρω·
 οἳ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσι ἐποντο. 86^b = 43
 οἳ μὲν ἅμ' Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πολυδάμαντι,
 οἳ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα 89 = 197
 90 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
 καὶ σφιν *Κεβριόνης* τρίτος εἶπετο· πάρ δ' ἄρ' ὄχεσφι
 ἄλλον *Κεβριόναο* χερσεύονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλιάθροος καὶ Ἀγνήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηίφοβος θεο*Ἐειδῆς*,
 95 νῆε δ'ὼυ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρωε,
 Ἄσιος *Ἐτρακίδης*, ὃν Ἀρίσβηθεν ἔφερον ἵπποι 96 sq. = B 838 sq.

67 τοὺς Aristoph.] δὲ codd. || 68 ἔτε' veteres teste Didymo] βούλετ' meliores ||
 69 *κεν] ε' ἄν || 71 ὑποστρέψωσι] n° 122 || 72 ἐνιπλήξωμεν] cf. n° 122 ||
 75 ἄγεθ' ὡς] ἄγε, τῶς Zen. — *κεν] ἄν || 79 πείρατ' πείραρ Zen. Aristoph. for-
 tasse recte. Vid. ad Z 143 || 80 Πολυδάμας n° 21] Πουλ. — ἀμύμων] ἀπήμων,
 cf. N 748 || 85 αὐθ' αὐτ'(ε) quidam legebant || 86 sq. ἀρτύναντες... ἵποντο Ar.
 meliores] ἀρτύναντο... ἔκαστοι Vind., l. a. -τος || 87 -σιν ἵποντο] *σ' εἵποντο? ||
 88 Πολυδάμαντι n° 21] Πουλ. || 90] dett. τεῖχος τε ῥήξαι καὶ ἐνπρήσαι πυρὶ νῆας
 (= vs. 198) || 95 δ'ὼυ] δύο C D. — ἦν] ἔεν LMeyer || 96 δν] τὸν C

- XII** αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοὶ ἄπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐνὸς πάϊς Ἀγγίσιος,
 Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δῶτα Ἀντήνορος υἱε,
 99^b sq. = B 822 sq.
- 100 Ἀρχέλοχος τ' Ἀνάμας τε, μάχης ἐν Φειδίτε πάσης.
 Σαρπηθῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήιον Ἀστεροπαίων
 οἳ γὰρ Φοι' Φείσαντο διακριδὸν ἔμμεν' ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
- 105 οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
 ἄβαν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληθμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 106 cf. II 552
 107 = I 235
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πολυδάμαντος ἀμωμήτοι ἐπίθοντο
- 110 ἀλλ' οὐχ Ἐτρακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 110 cf. B 837
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσι,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
- 115 ἄψ ἀπονοστήσειεν προτὶ Φίλιον ἠνεμόεσσαν
 115 = Θ 499
 πρόσθεν γὰρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψε
 ἔγχεϊ Ἰδομενεῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδαιο.
 ἴφισατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου ἴφισσαντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
- 120 τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσι
 ἠδ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ δ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
- 125 ὄξεα κεκληγῶτες· ἔφαντο γὰρ οὐκ ἐτ' Ἀχαιοὺς
 126 = I 235
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας ἠδ' ἄριστους,

97 ποταμοὶ n° 59] -μοῦ || 101 ἠγήσατ'] ἠγετο Vind. || 103 ἔμμεν' n° 125] εἶναι || 106 οὐδ' ἔτ' Barnes] οὐδέ τ' || 107] cf. ad I 235 || 109 Πολυδάμαντος n° 21] Πουλ. — *ἀμωμήτοι ἐπίθοντο] -τοιο πῖθ. || 112 πέλασεν] πελάσαι Naber || 115 ἠνεμόεσσαν] cf. n° 21 || 116 δυσώνυμος] -μον A || 117 ἔγχεϊ Ἰδ.] hiatus notabilis, cf. n° 15 || 118 *ἴφισατο n° 201] ἴφισατο || 125 κεκληγῶτες] κεκληγόντες meliores, cf. ad II 430 § 30; *-γγῶτες? || 126] cf. ad I 235 || 127 ἀνέρας ἠδ' ἄριστους] ἀνέρες εὐρον ἀρίστω Zen. Aristoph., fortasse recte

- XII** *νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,*
τὸν μὲν Πειριθόιοιο νῆα, κρατερόν Πολυπόλιτην,
 130 *τὸν δὲ Λεοντήα, βροτολοιοῦ Φῖσον Ἄρηι.* 130^b = γ 46 cf.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιντε πυλάων ὑψηλάων A 295
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἷ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι
 135 *ὥς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι* 135^b = 153
'μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδ' ἐφέβοντο.
οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐν δημητὸν, βόας αὔας
ὑψὸς' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄσιον ἀμφὶ Φάνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην 139^b = 193
 140 *Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόανά τε Φοινόμεον τε.*
οἱ δ' ἦ τοι τῆος μὲν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ἄρηνον ἔνδον ἔόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν [sq.
 143 sq. = ο 395
Τρωῶας, ἀτὰρ Λαναῶν γένητο Φιφαχὴ τε φόβος τε, 144^b = π 366 cf.
 145 *ἐκ δὲ τὼ ἀρίζαντε πυλάων πρόσθ' ἐμαχέσθην,* A 456
ἀγροτέροισι σύεσσι Φεφοικότε, τὼ τ' ἐν ὄρεσσι
ἀνδρῶν ἠδὲ κνυῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμῷ τ' ἀίσσοντε περὶ σφίσι Φάγνυτον ὕλην,
πρυμνήν ἐκτάμνοντε, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων 149^b = A 417
 150 *γίγγεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται*
ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφι. 153^b = 135
οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐν δημητῶν ἀπὸ πύργων

128 *νῆας ὑπερθύμους*] *νῆε* (immo *νῆε*, cf. B 518) *ὑπερθύμω* Zen. Aristoph. || 129 *Πειριθόιοιο] -θόου. — *νῆα*] cf. n° 17 et vid. vs. 182 || 130] subiungebant quidam *νῆον ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεῖδαο* (= B 746) || 131—140] aut hos versus aut 141—153 dammandos esse censebat Hephaestio || 131 *πυλάων* CD] *φυράων* A || 138 *ἐκίον*] *κίετην* Zen. Aristoph. || 141 *τῆος* Nauck] *εἰως*. Cf. O 277 et n° 323 || 142 *ἄρηνον* C] *ἄρηνον* A D Ambr.; de -ον pro -σαν cf. n° 145. — *ἔόντες* Ar. A C D] -ντας Ambr. || 147 *δέχεται* Ar. A C D, cf. n° 227] *δέχεται* Ambr.; parum probabiliter Kayser *δέχεται κολοσυρτὸς ἔόντε*, vid. N 472 || 149 *ἐκταμύνετε* C] *ἐκταμύνετε* A D. Sed estne aptum hoc verbum ad depingendos apros impetu suo virgulta confringentes et sternentes? || 151 *κόμπει* n° 191] *κόμπει*. — *στήθεσσι*] -σφι D; cf. ad vs. 401 || 153 *λαοῖσιν*] *λάοισιν* Zen. (*λάεσιν* cod., correxit Lehrs), pro *λάεσιν* (= *λίθοισιν*) perperam accipiens

- XII** ἄλλοι δ' ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
 156 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νηράδες δ' ὡς ἴππτον ἔραξε,
 ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκίοεντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἡμῖν Ἀχαιῶν
 160 ἦδὲ καὶ ἐκ Τρώων κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτεὺν
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ἴα τότ' ὤμωξεν καὶ ἔφω' ἑπεπλήγεται μηρῶ
 Ἴσιος Ἰτρακίδης, καὶ ἀλαστήσας φέπος ἠΐδα
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ ἴα νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 165 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρωας Ἀχαιοῦς
 σχησέμεν' ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἷ δ', ὡς τε σφῆκες μέσον αἰόλοιο ἢ μέλισσαι
 Φοικία ποιήσονται ὀδῶ' ἔπι παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 170 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὡς οἷ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δῦ' ἔοντε
 χάσασσθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν' ἢ Ἐλαιῶναι.”
 ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταυτ' ἀγορεύων
 Ἐκτορι γάρ Φοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

162 = O 397 cf.
v 198

174 = O 596

- 175 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσι,
 ἀργαλίον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεύουσαι.
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρεε θεσπιδαῖς πύρ
 δήμιον Ἀργείοιο δέ, καὶ ἀχρῦμενοῖ περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχῆατο θυμὸν
 180 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
 σὺν δ' ἔβαλον Λαίπιδαι πόλεμον καὶ δημοσιῆτα.
 175—180 (immo —181) Zen. om., Aristoph. Ar. —

175 cf. O 414

158 πολυβοτείρῃ D, cf. n° 21] *πουλ.* || 159 *βέλε' ἔρρεον] *βίλεα ζέον* Ar. codd., l. a. ζέον || 160 αὐτεὺν cf. n° 7 et 191. Fick ἄνον || 161 βαλλόμεναι Zen. codd.] -ων Ar. A² || 162 καὶ ἐ(φ)ῶ Bentley] *τε καὶ ὦ. Heyne καὶ φῶ* || 166 σχησέμεν Nauck] -σειν || 168 ποιήσονται AD] -σονται C, cf. n° 122 || 171 οἷ γ' AC] οἷδ' Ar. D. — ἔοντε AC] -ντες; D || 175 sqq.] *recte damnasse videntur veteres critici; simul tamen vs. 181 erat abiciendus, neque credibile videtur ab iis fuisse servatum. Plures portae non sunt, ex O 414 autem fictum esse versum 175 vidit Ar.; ignis nullusdum iniectus est navibus (cf. vs. 441 O 718). Praeterea ab arte poetae alienum est personam suam ita interponere ut vs. 176 fit || 177 ὀρώρεε n° 110] -ρει || 178 δήμιον Bentley] codd. *λάινον*, quod a *τείχος* nimis est remotum neque cum *πύρ* iungi potest; ex *δάμιον* (ut posteriores scribebant) natum esse *λάινον* sagaciter perspexit Bentley || 179 ἀκαχῆατο dett.] -χῆατο ACD. — *θυμὸν*] l. a. -φ*

- XII** ἔνθ' αὖ Πειριθόιο υἱός, κρατερὸς Πολυποίτης,
 δοῦρ' ἔβαλεν Δάμασον κνύης διὰ χαλκοπαρῆον' 188^b = γ 397
 οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρό 184 cf. γ 398
 185 αἰχμὴ Φιεμένη ῥήξ' ὄστειον, ἐγκέφαλος δὲ 185 sq. = γ 399
 ἔνδον ἄπας ῥεπάλακτ' ἐδάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 185^b sq. = Δ 97
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξε. sq.
 υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεῦς, ὄξος Ἄρηος,
 Ἰπτόμαχον ῥβάλε δουρί, κατὰ ζωστήρα τυρήσας. [284 φ 116
 190 αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο Φερυσσάμενος ξίφος ὄξῦ 190^b = Ξ 496 γ
 Ἀντιράτην μὲν πρόωτον, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου, 191^b sq.^a = Ρ 293
 ῥπλήξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδέ ἐρείσθη. 192^b cf. Η 145
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην 193^b = 189
 πάντας ἐπασσυτέρους ῥπέλασε χθονὶ πολυβοτείρη. 194 = Θ 277
- 195 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195^a = Ο 343
 τόφρ' οἱ Πολυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, ῥμέμασαν δὲ μάλιστα 197 = 89
 τεῖχος τε ῥήξαι καὶ ἐνιπρήσαι πυρὶ νῆας,
 οἱ ῥ' ἔτ' ἐμερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρω.
 200 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περῥήμεναι ἐμμεμαῶσι, 200^b-202 = 218
 αἰετὸς ὕψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐΦέργων, sqq.
 φοινῥέντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 202^b = ο 161
 ζῶον, ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πω ῥλήθετο χάρμης,
 ῥκόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῥφος παρὰ δειρήν
 205 ἰδνωθεῖς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ Φέθεν ἦκε χαμῥζει
 ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλω,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας ῥπέτετο πνοιῥσ' ἀνέμοιο.

182 *Πειριθόιο] -θόου. — υἱός] de priore syllaba correpta cf. n° 17 ||
 183 *δοῦρ' ἔβαλεν] δουρί βάλεν || 185 Φιεμένη cf. γ 399] χαλκείη meliores ||
 186 *ῥεπάλακτ' ἐδάμ.] πεπάλακτο δάμ. || 192 *οὐδέ' n° 71] οὐδέ. Vind. οὐδας
 ἔρεισε, ut Ar. (?) Δ 144 || 194 πολυβοτείρη n° 21] πολ. || 196 Πολυδάμαντι
 n° 21] Πολ. || 198 ῥήξαι ... ἐνιπρήσαι D] ῥήξαι ... ἐνιπρήσειν. Cf. ad B 544 || 199 *ῥε'
 ἐμερμήριζον] ἔτι μεμ. — τάφρω A C] -ον D || 200 *περῥήμεναι ἐμμεμαῶσι] περῥή-
 μεναι μεμαῶσι, item vs. 218; cf. ad B 544 et n° 195 || 201 ὕψιπέτης] non -πετής
 (= -πετής) legendum esse ut moneret Aristarchus opus erat scilicet. Cf. I 605. —
 ἐΦέργων] verbi usum hunc illustrant loci Herodotei VII 43, 110, 112 VIII 35: ἐν
 ἀριστερῇ vel ἐν δεξιῇ ἀπέργων (montem, regionem etc.), de exercitu Xerxis praeter-
 eunti. Vertatur igitur a sinistra praetervolans || 207 ῥπέτετο πνοιῥσ'] deesse ἄμα
 vidit Ar.; *πτάσ' ἄμα πνοιῥσ' ?

- XII** Τρῶες δ' ἐρρήγησαν, ἐπεὶ Ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
- 210 δὴ τότε Πολυδάμας θρασὺν Ἔκτορα Ἔειπε παραστάς· 210 = 60
 „Ἐκτορ, αἰεὶ μὲν πᾶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορησί
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔφοικε 212^b = φ 319
 δῆμον ἰόντα παρ' ἕξ ἀγορευμένῳ, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
- 215 νῦν αὖτ' ἐκφερέω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 215 cf. I 103
 μὴ ἴομεν Λαναοῖσι μαχεσσόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε γὰρ ἐκτελέσθαι ὀίομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περὶ μέλαινα ἔμμεμαῶσι, 218^b-220 = 200
 φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 899.
 ζῶν, ἄφαρ δ' ἀφῆκε πάρος φίλα Φοῖνί' ἰκίσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν Ἐφοῖσι·
 ὧς ἦμες, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 δηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, Φεῖξωσι δ' Ἀχαιοί,
- 225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δρώσωσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδὲ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὅς σάφα θυμῷ

219 αἰετός ὑμπίετης ἐπ' ἀριστέρῃ λαὸν εὐφίγων,

208 ἐπεὶ Anecd. Bachm. II 185] ὄπως. Cf. ad A 459. — ὄφιν] prior syllaba vocabuli ap. Hom. alibi non obvii cur producat nemo explicavit. Nihil prodest Antimachi fr. 78 (in schol. Ar. Plut. 718) Τήνου ὑφοίσεως, nam haec forma cum ἡνεμοίσεως ζεφυρίη similibus (nº 21) est componenda. Veteres grammatici (vid. schol. Eust. Athen. XIV 632) μειζορον appellant versum, et Demetrius de Elocutione (Rhet. Spengel III 317) vel consulto quaesitam putat hanc κακοφωνίαν, poetam enim, si lubuisset, scribere potuisse ὄπως ὄφιν αἰόλον εἶδον (obstabat F). Deteriores vero codd. ὄφιν exhibent: — recte, si sanus est locus, quod vix credibile videtur. Hipponactem quoque (fr. 49) ὄφιν dixisse contendit Tzetzes, at in versibus ab eo allatis etiam κακὸνμήχανε legitur, nec multum igitur videtur tribuendum eius testimonio, cum praesertim οὄφιν (ὄ φιν) Hipponax l. l. salva sententia scribere potuerit || 210 Πολυδάμας nº 21] Πουλ. — Ἔκτορα] vid. ad vs. 60 || 211 *αἰεὶ] αἰεὶ codd.; cf. nº 17 et 324. — ἐπιπλήσσεις Ar. codd.] l. a. ἐνπιπλήσσεις || 213 δῆμον ἰόντα] verba corrupta: δῆμον ἀντὶ τοῦ δημότην Ar.; Bentley δήμου collato B 198 (cf. etiam A 328 et infra vs. 447), idque probat vHerwerden. Vulgatam Horatius imitari videtur Epist. I 1, 59 *plebs eris* || 214 κράτος] l. a. κλέος || 215 ἔμμεν. nº 125] εἶναι; sed vid. ad I 103 || 216 μαχεσσόμενοι Nauck] μαχησόμενοι (-σά-μενοι D) || 218 ἦλθε Ar.] ἐπῆλθε. — περὶ μέλαινα ἔμμεμαῶσι] περὶ μέλαινα μεμαῶσι, cf. vs. 200 || 219] om. A, in textu CD || 223 *ἦμες] ἦμεῖς || 224 Φεῖξωσι] εἰξωσι C, cf. nº 122 || 227 δηώσωσιν D] -σουσι A, cf. nº 122, δηώσωσιν C. Notetur δη- pro δη-; fortasse *δηώσωσιν verum est, cf. ≡ 518 II 158 et ad P 65

- XII** *Φειδείη τεράων καὶ Φοι πειθοίατο λαοί.*" 229^b = Ξ 93
- 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κόρυνθ' αἰόλος Ἔκτωρ 230 sq. = Σ 284^{sq.}
 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταυτ' ἀγορεύεις· 231^b-234 = Η 357^{sq.}
 Φοῖσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 235 ὃς κέλευι Ζηνὸς μὲν ἐριγδοῦποιο λαθέσθαι
 βουλάων, ἕς μ' αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τήνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερόγχεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω, 238 cf. Α 160
 εἴ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἠόα τ' ἠέλιόν τε, 239^b = ι 26 v 240
 240 εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. 240^b = ν 241
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοι Διὸς πειθώμεθα βουλῆ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι Φανάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δέδφοικας πόλεμον καὶ δημοτήτα;
 245 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δφέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήμος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δημοτήτος ἀφέξειαι ἢε τιν' ἄλλον
 παρφάμενος Φεπέεσσι ἀποτρέψεις πολέμοιο, 249^a = ρ 189
 250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις." 250 cf. Α 433
 ὃς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο 251 sq.^a = Ν 833
 Φηχῆ θεσπεσίη ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραννος 251 = ρ 413 ρ 46,^{sq.}
 ὄρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θυέλλαν, 104
 ἢ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην ἐφεῖρ' αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 'θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζε. 255^b = ο 327 Π
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιδότες ἠδὲ βίηφι 730
 φήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν 'πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων 'Φέρον καὶ ἔρειπον ἐπάλιξ
 στήλας τε προβλήτας ἐμόγλεον, ὃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ 'θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 τὰς οἷ γ' ἀΦΦέρον, 'Φέλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν

230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη] τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Zen. ||
 231 Πολυδάμαν n° 21] Πολυδάμαν Zen., Πολυδάμα Ar. codd. || 236 *βουλάων, ἕς
 μ'] βουλέων, ἕς τέ μοι, cf. n° 56 || 239 ἠόα n° 77] ἠῶ || 241 *ἡμεῖς] ἡμεῖς ||
 244 δέδφοικας] δειδοικας codd. || 246 ἦπ'] ὑπ' Zen. || 248 ἠε] εἴ τί C || 249 ἀπο-
 τρέψεις A] -σερέψεις CD || 254 *ἔφερ'] φέρον || 258 ἐπάλιξ Bekker] -εις ||
 261 ἀΦΦέρον n° 40] ἀλέρον A, ἀδ ἔρον CD

XII ῥηξέμεν'. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ ῥάζοντο κελεύθου,

262 cf. A 504

ἀλλ' οἷ γε θινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλλεις
'βάλλον ἀπ' αὐτάων δηλοῦς ὑπὸ τειχὸς λόντας.

265 ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιάοντ' ἐπὶ πύργων

πάντοσ' ἐφοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.

ἄλλον μειλιχίσισ', ἄλλον στερεοῖσι Φέπεσσι

'νεικεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα Φίδοιεν'

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήμες

270 ὅς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι

ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο Φέργον ἅπασι

καὶ δ' αὐτοὶ τότε που γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω

τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούων,

ἀλλὰ πρόσω Φίεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,

275 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς

νεῖκος ἀπώσαμένους δηλοῦς προτὶ Φάστῳ διέσθαι."

ὧς τῷ γε προβιβάντε μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.

τῶν δ', ὧς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειῖαι

ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς

280 νιφέμεν', ἀνθρώποισι πικραυσκόμενος ἘΦὰ κῆλα'

280^b = h. Ap. 444

κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ

ὑψηλῶν ὄρεων κορυφὰς καὶ πρόφονας ἄκρους

καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πλόνα Φέργα,

καὶ τ' ἐφ' ἄλδς πολιῆς κέχνηται λιμέσιν τε καὶ ἀκτῆ,

262 ῥηξέμεν Nauck] -ειν || 263 ἐπάλλεις Bekker] -εις || 264 δηλοῦς] cf. n° 17 ||
265 κελευτιάοντ' n° 191] -όωντ' || 266 ἐφοιτήτην] cf. n° 195 || 267 στερεοῖσι Φέπεσσι
Bekker] -οῖς ἐπίεσσι || 269 μεσήμες] pro μέσος vix sanum; ingeniose Goebel μεσηγὺς ||
273 ποτὶ A C] προτὶ Syr. D. — ἀκούων Syr. CD] ἀκούσας A || 274 πρόσω Syr.]
πρόσω || 276 νεῖκος Syr. AD] νίκος (= νίκην) Ar. C. — δηλοῦς] cf. n° 17 ||
277 προβιβάντε Nauck] προβόωντε codd. sine sensu, idque Zenodotum legisse ex
O 307 fit veri simile. In Ar. Commentariis inveniebatur lectio προβάοντε, optima
quod ad sensum, sed forma parum commendabilis. Cum Nauckio igitur ad ipsius
Aristarchi exemplum (vid. H 213 N 371 saepius) -βιβάντε dedimus pro -βοῶντε vel
-βιβῶντε (nam sic quoque olim scriptum fuisse non potes non suspicari; cf. N 807
II 609 o 555 h. Merc. 149). — ὄτρυνον] -ναν D || 278 πίπτωσι] -ουσι D ||
280 ἐὰ Nauck] τὰ ἄ; cf. @ 430 O 58 P 193 Σ 451 Φ 305 X 459 et ad A 185,
et de metro vid. n° 19. An σεΦὰ? vid. n° 44 || 281 ἔμπεδον Ar. codd.] ἄσπετον
liber Massiliensis. — καλύψῃ] cf. n° 122 || 283 λωτεῦντα] Ar. -όντα, idque ex
-όντα contractum censebat; -έντα vero liber Massiliensis habebat teste Eustath.
Suspiciamus *λωτόντα verum esse, cf. χῶρος - εὐρύχωρος, n° 18. Imenrad olim pro-
posuit ἀνθεμύεντα, nunc ad verbum quoddam λωτέω referre conatur: neutrum
probabiliter || 284 ἀκτῆ Christ] ἀκταῖς codd., forma ne in recentissimo quidem
versiculo ferenda

- XII** κῶμα δέ μιν προσκλύζον ἐρύκεται ἄλλα δὲ πάντα
 286 *Fe*Flύεται καθύπερθ' ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὕμβρος 286^b = E 91
 ὧς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι ποτάοντο θαμειαί,
 αἶ μὲν ἄρ' ἐς Τρωᾶς, αἶ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.
- 290 οὐδέ κέ πω τότε γε Τρωᾶς καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα, 291 cf. N 124
 εἰ μὴ ἄρ' υἷον ἔφον Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὄρσεν ἐπ' Ἀργεῖοισι, λείονθ' ὧς βοῦσι Φέλιξι.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἔφισην, 294^b = Φ 581
- 295 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἦν ἄρα χαλκεὺς
 297 ῥάβδοισι χρυσέησι διηνεκίσιν περὶ κύκλον
 296 ἦλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας.
 τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 ἄβη δ' ἕμεν ὧς τε λείων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευθῆς 299 cf. K 297 P 61
 299^a = ζ 130
 300 δ' Ἰφιδὸν ἔη κρεάων, κέλειται δὲ *Fe* θυμὸς ἀγήνωρ 300^b cf. ζ 133
 μήλων πειρηθόντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν 301 = ζ 134
 εἴ περ γάρ χ' εὐρησι παρ' αὐτόθι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κῶσι καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐδ' ἄ τ' ἀπειρητος μέμονε σταθμοῖο δίσσθαι,
 305 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἦ ἦρα καὶ ἐπιάλμενος ἦε καὶ αὐτὸς 306 cf. A 675
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θεῶς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι
 ὧς ἴα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παιδ' Ἴππολόχοιο
 310 „Γλαῦκε, τίη δὴ νῶι τετιμήμεσθα μάλιστα

285 προσκλύζον, vHerwerden coll. Ξ 392 Ψ 61 i 484] προσκλύζον; cf. Φ 269. — δὲ Heyne] τε || 286 *Fe*Flύεται n° 265] εἰλύεται Syr. C, εἰλύται A D. — ἐπιβρίση] -σει C, cf. n° 122 || 287 ποτάοντο n° 191] ποτάντο, item h. Ap. 442 (et XXIX 4, ubi solvi nequit) || 290 *οὐδέ κε] οὐδ' ἄν || 295 ἐξήλατον Zen. codd.] ἐξήλατον Ar. Stuttg. Cant. (= ἐξάπτουχον) non recte; neque enim numeralia sic componuntur neque clipei sic fabricantur. Nauck ἐνήλατον coniecit || 296 ἦλασεν] ἐξέλασ' Zen. || 297 *ῥάβδοισι χρυσέησι, cf. n° 61] χρυσεῖαι (-οις D) ῥάβδοισι, codd. male, vid. n° 57. — Clipeum ornatum esse aureis striis, quae, radiatorum instar, ab umbone ad oram tendant, demonstravit Helbig Epos p. 280 sq.; quem sensum ut eliceret, post versum 296 unum duosve hexametros excidisse statuit. Nos vero non lacunosam esse vulgatam sed ordinem versuum turbatum esse putamus; versu enim 297 ante vs. 296 posito is ipse efficitur sensus quem flagitabat Helbig || 300 κρεάων Nauck] κρεῖων || 302 παρ' αὐτόθι] παρατόθι Bekker, παρ' αὐτόθι codd.; cf. N 42 T 255 Y 140 Ψ 147, 640 || 305 *ἦρα καὶ ἐπιάλμενος] ἦρα καὶ (-ζε D) μετάλμενος || 308 ἐπάλλεις Bekker] -εις

- XII** ἔδρη τε κρέασιν τε ἰδὲ πλείοισι δέπασσι 311 = Θ 162
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὡς εἰσοράουσι;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο. 314 = Z 195
- 315 τῷ νῦν χρῆ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἕντας
 ἐστάμεν' ἠδὲ μάχης καυστήρης ἀντιβολῆσαι, 316 = J 342
 ὄφρα τις ὡς Φείπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν
 οὐ μὲν ἀκλεῆς Λυκίην κάτα κοιρανέουσι
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πλοῖνα μῆλα
- 320 Φοῖνόν τ' ἕξαιτον μελιφιδέα' ἀλλ' ἄρα καὶ Φίς
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται. —
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντα
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγρηῶα ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην 324 cf. I 709
- 325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἔς κυδιάνειραν
 νῦν δ' — ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφροσῶσιν θανάτοιο
 μυρία, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι —
 ἴομεν, ἢ ἐτιν' εὐχος ὀρέξομεν ἢ ἐτις ἡμῖν." 328 cf. N 327
 ὧς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε'
- 330 τῷ δ' ἰθὺς ῥήτην Λυκίων μέγα Φέθνος ἄγοντε.
 τοὺς δὲ Φιδῶν ῥίγησεν υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς'
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 ῥάπτηεν δ' ἀνὰ τεῖχος Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἠγεμόνων, ὅς τις Φοι ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι' 334^b cf. II 512
- 335 ἔς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δῦω, πολέμοι' ἀκορήτω,
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίηθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν' ἀλλ' οὐ πῶς Φοι ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν'

311 πλείοισι δέπασσι Nauck] -οις δεπάσσι || 312 εἰσοράουσι n° 191] -όωσι ||
 317 ὡς (ὡς) Bentley] ὦδ' || 318 ἀκλεῆς n° 73] ἀκλήεις Syr., ἀκληεῖς AD, ἀκλειεῖς C,
 ἀκλειεῖς Eust. — Ar. non -εις sed -ες dedit, utrum tamen ἀκλήεις (vel ἀκλειεῖς) an
 ἀκλειεῖς [οἱ] scripserit, dubitari potest; cf. Ludwich Arist. I 343 || 322 φυγόντα
 AC] -ντες Syr. D || 323 ἀγρηῶα n° 62] ἀγῆρω τ' || 325 ἔς] ἀνὰ C || 328 *τιν'(ε)
 n° 99] τῷ. — *ἡμῖν] ἡμῖν. — A quibusdam male addi δῶσαι ὑποκείμενος κλυτὰ
 τεύχεα καὶ δόρυ μακρὸν monebat Ar. || 330 ἄγοντε Ar. codd.] -ντες Vind. Barocc. ||
 331 ῥίγησεν C¹ Lips.] ῥίγησ'. — υἱὸς] n° 17. — Πετεῶο Cobet] -ῶο || 333 τεῖχος
 Bekker] πύργον codd., quod ex vs. praecedenti irrepisse acute vidit Bekker; redit
 τεῖχος Ἀχαιῶν vs. 352 (vide tamen vs. 386). Simili vitio laborabat B 291. — ἴδοιτο
 neglecto J || 334 ἀμύναι] Nauck ἀλάκκοι coll. Φ 539 || 335 πολέμοι' n° 59]
 -μου || 337 βῶσαντι] forma notabilis, cf. n° 192; βῶσαντι apud Nauckium proponitur,
 at vid. s 400. — γεγωνεῖν Ar. codd.] male quidam γεγῶνεεν, est enim aor. II, alibi
 γεγωνέμεν' (Θ 223 A 6); cf. n° 260

- XII** τόσσοι γὰρ κτύποι ἦεν, ἀντὶ δ' οὐρανὸν ἔκε
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
340 καὶ πυλείων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχματο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
ἰστάμενοι περῶντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἴψα δ' ἐπ' Αἰάντε προῖει κήρυκα Θωάτην
„ἔρχεο, διε Θωῶτα, θέων Αἰάντε κάλεισον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
345 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχραεὺς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας.
εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνοι καὶ νεῖκος ὄρωρε,
ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
360 καὶ Φοι Τεῦκρος ἔμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν Φειδῶς.”
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἔρα Φοι κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
'βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
'στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶδαρ δὲ προσηύδα·
„Αἰάντ', Ἀργεῖων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
355 ἦνωγεν Πετεῖο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
κεῖσ' ἴμεν', ὄφρα πόνοιο μίνυθ' ἀντιόσητον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
357 = 344
εἴη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
358 cf. 345
ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγοι, οἳ τὸ πάρος περ
359 sq. = 346 sq.
360 ζαχραεὺς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρε,
361 cf. 348
ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
362 sq. = 349 sq.
καὶ Φοι Τεῦκρος ἔμ' ἐσπέσθω τόξων ἐν Φειδῶς.”
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

350 Aristoph. Ar. — || 363 Ar. —

339 τρυφαλειῶν] pro -ίων forma novicia (nº 56); *κυνεῶν? || 340 πυλείων] cf. nº 56. — πᾶσαι γὰρ ἐπώχματο Ar. A] πᾶσας γὰρ ἐπώχματο Zen. Syr. CD (sine sensu). Recte Ar. videtur interpretatus esse ἐπίκειντο (clausae exant), sed etymon vocabuli obscurum est. Fortasse ἐπώχματο (sic Harl. et Apoll. lex.) scribendum et cum ἐπέχω componendum est; vid. Curt. Verb. II 218 et conf. συνοικησῶτες B 218 συναχάδων Hes. Theog. 690 || 342 sq. Αἰάντε Zen. Syr.] -ντα, cf. K 53 O 301 || 344 ὃ γάρ] cf. ad K 127 || 347 ζαχραεὺς Christ] ζαχρηεὺς, cf. ad E 525 || 348 καὶ κείθι Ar. A C] κἀκεῖθι Syr. D, κἀκεῖσε Zen. (cf. vs. 359), qui ᾧδε vs. 346 pro δεῖρο perperam accipiebat (cf. nº 49) || 350 ἔμ' ἐσπέσθω A] ἔμ' ἐπέσθω CD, ἔμα σπέσθω Syr. || 352 θείειν] θείων D. — παρὰ A D] κατὰ Syr. C || 355 *ἦνωγεν nº 225] -γει. — Πετεῖο Cobet] -ῶο || 357 ὃ γάρ] cf. ad K 127 || 359 ᾧδε Ar. codd.] κείσε Zen., cf. vs. 348 || 360 ζαχραεὺς Christ] ζαχρηεὺς, cf. ad E 525. — κρατερὰς ὕσμινας] -ρῆν -ρην Syr. || 363 ἔμ' ἐσπέσθω A] ἔμ' ἐπέσθω CD, ἔμα σπέσθω Syr.

- XII** αὐτίκ' Ὀϊλεῖδην Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 366 „Αἶαν, σφῶι μὲν αὖτις, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
 ἑσταότες Δαναοὺς δρῦνυτε Γίρι μάχεσθαι
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο. 368 = N 752
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖσ' ἐπαμύνω.” 369 cf. N 753
- 370 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ Φοι Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος· 371^b cf. A 257
 τοῖσ' ἅμα Πανδίων Τεύκρον ἔφερε καμπύλα τόξα.
 εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, — ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο —
- 375 οἷ δ' ἐπ' ἐπάλξις βαῖνον ἐρεμνῆ λαίλαπι Φίσοι,
 ἴφθιμοι Λυκίων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὄρωτο δ' αὐτή.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 378 cf. N 170
 Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Ἐπικλέα μεγάθυμον, 378^a = Z 5
- 380 μαρμάρῳ ὀκρῖόντι βάλων, ὃ ἔα τείχεος ἐντὸς 380^a = ε 499
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐ κέ Fe ῥεῖα
 χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνήρ φέροι, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν, 382^b = Ω 565 ψ [187
 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰείρας, 383^a = E 304
 ὄθλασσε δὲ τετραράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστι' ἄραξε 384^b sq. = μ 413
 385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς. ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι Φεφοικῶς 385^b = II 742^{sq.}
 κάππεσ' ἀπ' ὑψηλοῦ πύργου, ἴλιπε δ' ὅστέα θυμῶς.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερόν παιδ' Ἰππολόχοιο,
 ἴφ' ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἦ ἦ Φίλδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.

372 Ar. —

365 Ὀϊλεῖδην Nauck] Ὀϊλιάδην codd., ἄρ' Ἰλιάδην Zen., cf. B 527. Vitiosum patronymicum -ιάδης pro -είδης, quod legitur h. l. et N 203, 712 ≙ 446 II 330 Ψ 759, peperit notissimarum vocum Ἰλιος et Ἰλιάς; sonus subsimilis || 366 σφῶι] σφῶσ Zen., trito errore || 367 δρῦνυτε Bentley] -τον || 368 κείσ'] κείσ'(ε) Zen. — ἀντιῶ no 191] -ῶω || 369 ἴπει κ'] ἐπὴν || 372 *τοῖσ'] τοῖς δ'; Nauck τοῖσ' αὖ Π. || 373 εἴτε] οὔτε Syr. || 374] in Syr. om.; aberraverant igitur scribae oculi ab ἴκοντο vs. 373 ad sequentis versus exitum || 375 ἐπάλξις Bekker] -ξεις || 379 Ἐπικλέα no 73] -κλήα codd., Ὀικλήα Apoll. lex. || 381 οὐ κέ Fe ῥεῖα IMenrad] οὐδέ κέ μιν ῥεῖα meliores, Vind. ῥεῖα, D om. κs. Vitiosum ῥεῖα (no 8) quomodo corrigendum sit, efficitur ex Y 101, qui simili mendo laborat. Nauck οὐδέ κέ ῥεῖα | χερσὶ μιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνήρ ἔχει. || 382 *χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνήρ φέροι] χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃσ ἔχει ἀνήρ (metro duriore) C et alii (-ῃσιν Vind. Townl.), χεῖρεςσιν ἀμφοτέρῃσιν ἔχει ἀνήρ (invitis numeris) D, χερσὶ γε τῇ ἐτίῃ φέροι ἀνήρ A. Aristarchus non χερσὶ γε τῇ ἐτίῃ scripsit sed χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃσιν (-ῃσ;?), illud admirationem minuire monens || 383 δ' ἄρ'] *δέ F' ? l. a. δ δέ μιν ῥεῖα πάλλε καὶ οἶος (= vs. 449) || 386 ἀπ' ὑψηλοῦ] l. a. ἀπ' ἐσθγῆος (cf. II 743) || 389 Φίλδε Heyne] ῥ' ἴδε

- XII** ἄν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἓνα μὴ τις Ἀχαιῶν
 391 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετάοιτο *Ἔπεισοι*.
Σαρπηθόντι δ' ἄχος ἔγενετο Γλαυκοῖ ἀπιόντος,
αὐτὶκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησ'· ἔμπης δ' οὐ ἴθητο χάρις,
ἀλλ' ὅ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 395 'νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος ἔπεισε δουρὶ 395^a = N 178
πρηγῆς, ἀμφὶ δέ Φοι βράχε τέυχεα ποικίλα χαλκῶ. 396^b = N 181 ^Ξ
Σαρπηθῶν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῆσι 397^b = δ 506
εἰλχ'· ἦ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερὲς, αὐτὰρ ὑπερθε
τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ ἴθηκε κέλευθον.
 400 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰφ' 400
'βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κήρας ἄμυνη
παιδὸς ἔφοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνήσι δαμείη
Αἴας δ' ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος, οὐδὲ διὰ πρόδ 404 cf. H 260
 405 ἦλυθεν ἐγγεῖη, ἴστυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405 = H 281
'χώρασεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
'χάζετ', ἐπεὶ Φοι θυμὸς ἐφέλδετο κῦδος ἀρέσθαι.
'κέκλετο δ' ἀντιθέοισι Φελιξάμενος Ἀνκίοισι' 408 cf. Π 421
„ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὤδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς; 409^b = A 284
 410 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμω περ ἰόντι, 410 = r 356
μούνω ρηξάμενω θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον'
ἀλλ' ἐφομαρτέετε πλεόνων τοι Φέργον ἄμεινον." 411 cf. 418
ὣς ἔφαθ', οὐ δὲ Φάνακτος ὑποδφέισαντες ἰμοκλήν 413 = Ψ 417, 446
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ Φάνακτα. cf. Ω 265
 415 Ἀργεῖοι δ' ἔτέρωθεν ἐκαρτόναντο φάλαγγας 415 = A 215
τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δὲ σφισὶ φαίνεται Φέργον' 416^b cf. χ 149
οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τείχος ρηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον, 418 cf. 411

390 δ' om. D || 391 εὐχετάοιτο *Ἔπεισοι* n° 191] -τόφτο *Ἔπεισοι* Heyne, -τόφτ *ἔπεισοι* codd. || 392 Γλαυκοῖ n° 59] -κου || 393 *ἐνόησ'· ἔμπης] ἐνόησεν ὕμωσ codd., in quibus ὕμωσ non est Homericum, cf. n° 322. Sententiam aperit ἔμπης F 191 τ 302. Lehrs Ar.² 157 ὃ δ' οὐδ' ὤς || 395 δ' ἐσπόμενος πῖσε] δὲ σχόμενος περὶ Hesych. (male), cf. N 570 || 398 *εἰλχ' ἔλχ' || 401 στήθεσφι A D] στήθεσσι Syr. C. Ex lectionis varietate h. l. B 388 alibi vere effecisse videtur Droncke, illis locis, ubi στήθος de corpore dicatur non de animo, στήθεσφι constanter scribendum esse; vid. B 416 Γ 332 A 420 E 317 etc. et ad K 95 || 404 *ἀσπίδ' ἔνυξ' ἐπιάλμενος] ἀσπίδα νύξιν ἐπιάλμενος codd., νύξιν μετάμμενος Vind. — οὐδὲ Ar. C D] ἦ δὲ A || 406 'χώρασεν' -σαν C D (male) || 407 ἐέλδετο Syr. C²] ἐέλπετο Ar. A C¹ D; cf. δ 162 || 412 ἐφομαρτέετε n° 191] -ταίτε Syr., ἐφομαρταίτε Ar. (cf. Ψ 414), ἐφομαρταίτεον (noto errore) A C D. — τοι Hoffmann] δέ τοι. Bentley δέ τε

- XII** οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Λαυκοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 420 *τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτ' ἐπέλασθεν.* 420 cf. O 418
 ἀλλ' ὡς τ' ἀμφ' οὐροισι δὴ ἀνέρε δηριάεσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντε, ἐπιζύμφ' ἐν ἀρούρη,
 ὣ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ *Γίσης,*
 ὡς ἄρα τοὺς διέφεργον ἐπάλλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 425 ἄσπίδας ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425 sq. = E 452
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισιμήα τε πτερόεντα. sq.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροὰ νηλεὶ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεφ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 430 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλλξεις αἵματι φωτῶν
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὡς τε τάλαντα γυνὴ χερσητὶς ἀληθῆς,
 ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 435 *Φισάζουσ',* ἵνα παισὶν ἀφεικέα μισθὸν ἄρηται
 ὡς μὲν τῶν ἐπὶ *Γίσα* μάχῃ τῆτατο πτόλεμός τε, 436 = O 413
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορ' ἔδωκε
Πριαμίδῃ, ὅς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν. 438 cf. II 558
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνός· 439 = N 149 cf.
 440 „ὄρνυσθ', ἵπποδάμοι Τρώες, φήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.”
 ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὐασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀφολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 445 Ἔκτορ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρον, ὅς ἑα πυλάων
 εἰστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὑπερθε

420 *πρῶτ' ἐπέλασθεν] πρῶτα πῖλασθεν Ar. codd. || 421 δηριάεσθον n° 191] -άασθον || 422 ἔχοντε Nauck] -ντες codd. || 423 ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ] ὀλίγη ἐνὶ χώρῳ Zen. — *Γίσης]* νίκης Apoll. lex. || 424 αὐτέων] forma novicia, cf. n° 56; αὐτέων D metro invito; *αὐτὰρ ὑπερθε? Recurrunt verba Scut. Hes. 237. — In Vind. subiungitur βάλλον ἀμνόνόμοι χαλκήρεσιν ἀγχεῖσιν (cf. vs. 155 Σ 534) || 425 ἄσπίδας n° 191] δῆλον. Notetur -η- pro -ητ- || 428 ὅτεφ Zen.] ὅτῳ (Ar.?) A C D Syr. Ambr. Si genuinum est pronomen, non iambum sed anapaestum debet efficere, cf. n° 8; sed verum videtur *ὅτε || 433 ἀληθῆς] ἀλητῆς Apoll. lex. scribae errore || 435 ἀφεικέα] ἀνεικία Ar. edidit, ipse tamen ἀεικέα (= εὐτελῆ) postulans; praeterea in quodam Commentario ἀμεμφία protulit lectionem || 437 ὑπέρτερον] -τατον Ambr. — *Ἔκτορ' ἔδωκε] -ρι ὄωκε || 439 γεγωνός] n° 260 || 442 φάτ' ἔφατ' A, quod servari possit si scribatur ὀτρύνων || 444^b] ἐπεὶ θεοῦ ἔκλων αὐδῆν (cf. O 270) Zen., versum igitur 439 ad Iovem perperam referens, id quod Aristarchum quoque fecisse ex schol. ad vs. 439 et 442 apparet || 446 εἰστήκει A D] ἴστ. Ar. C

- XII** ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω 447^b = A 328
 θηιδίως ἐφ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν, 448^b = ι 242
 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος. 449 = E 304
- 451 ὡς δ' ὅτε ποιμῆν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρη, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπέλγει,
 ὡς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων ἔφερε λαῶν ἀεῖρας,
 αἶ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
- 455 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆς
 εἶχον ἐπημοιβοὶ, μία δὲ κληῖς ἐπαρήγει.
 ἴστη δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰῶν, καὶ ἔρεσιάμενος ἔβαλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ Φοι ἀφανυρότερον βέλος εἴη
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς, ἔπεσε δὲ λίθος εἴσω
- 460 βροθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆς
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἐκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπόπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέω, τὸν ἔφαστο περὶ χροῦ, δοιὰ δὲ χροῖ
- 465 δοῦρ' εἶλξ' οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσάλτο πύλας, πυρὶ δ' ὄσσε ἐδεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσι Φελιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντ' ἐπίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτάς
- 470 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὕμαδος δ' ἀλλαστος ἐτύχθη. 471 = II 296

450 τὸν Φοι ἀραρυόν ἐθῆκε Κρόνου πίεσι ἀγκυλόμητις.

450 Zen. om., Aristoph. Ar. —

448 ἐφ' ἄμαξαν C] ἐπ' ἄμ. — ὀχλίσειαν] ὀχλήσειαν dett., quod fortasse praefere-
 dum h. l. et Ω 567 ι 242, cf. Φ 261; at vid. n° 144 || 450 ἀγκυλόμητις Nauck] -μήτης. —
 Versus a Zen. recte omissus esse videtur, parum enim apte praecedenti subiungitur.
 Praeterea robur ferentis sic imminni monebat Ar.; sed hoc non admodum firmum
 est argumentum, quapropter Lachmann potius vs. 449 delendum censebat ||
 451 φέρει Ar. codd.] φέροι Townl. || 454 εἴρυντο] pro εἴρωτο vix sanum, vid.
 n° 119; *ἐρύκοντο? cf. n° 132 || 457 δὲ μάλ' ἐγγύς] l. a. δ' ἄρ' ἐπ' οὐδόν || 459 ἀπ'
 A] om. D, ἐπ' Syr. C || 462 ὑπὸ Syr. AD] ὅπαι C || 465 *εἶλξ' ἔχεν. — οὐ
 κεν... ἐρύκακεν Ar.] οὐκ ἂν... ἐρυκάκοι. Cf. Γ 453 E 311, 388 P 70 || 466 ὄσσε ἐδεδήει]
 notabilis est verbi singularis iunctus duali; item Ψ 477 ζ 132 (N 617 T 17) ||
 468 *ὀτρύνοντ' ἐπίθοντο] ὀτρύνοντι πίθοντο Ar. codd. (alii -ναντι πίθοντο?)